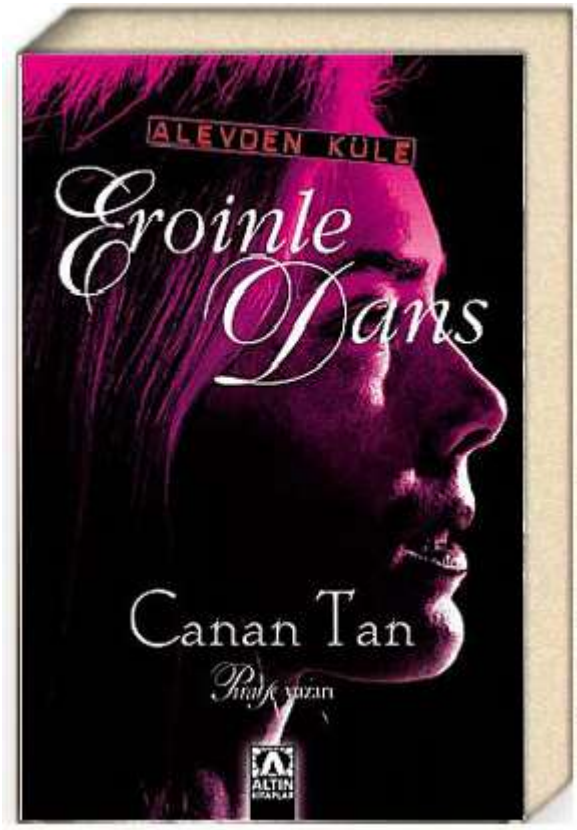
Canan Tan - Eroinle Dans

www.CepSitesi.Net

www.CepSitesi.Net

BİRİNCİ BÖLÜM

Eroinle Dans

Yaşamımın o ana kadarki en büyük sevincini yudumlarken karanlığın göbeğine fırlatılmış hedefi belirsiz bir oktan başka bir şey olmadığımı nereden bilecektim

Boğaziçi Üniversitesi Gerçekleşmesi güç bir düşün somutlaşması herkesin elini uzattığı ama kolay kolay ulaşamadığı o büyülü dünya Başarmıştım!

Tebrikler! diyordu telefondaki ses. Boğaziçi Üniversitesi Psikoloji Bölümünü kazandınız.

Çok ama çok istediği bir şeye kavuştuğunda umduğu tasarladığı hayallerini kurduğu gibi sevinemiyor insan. Benim de öyle oldu Düşle gerçek arasında bocaladım bir süre. O günü yaşamımın dönüm noktası olan o anı gereğince değerlendirmekten acizdim.

Uyuşmuş sersemlemiş beynim duyduklarım özümsemekten uzaktı. Uzak bir düş ülkesinde gökyüzünün derinliklerine doğru sonsuz bir boşluğun koynuna kulaç atıyordum sanki.

Beni kollarında tutan şaşkınlığın pençesinden sıyrılıp yaşadığım anla buluştuğumda içimin derinliklerinde özgürlüğüne kavuşmayı bekleyen coşku yumağını ancak açığa çıkarabildim.

Dünden belliydi sonuçların bugün açıklanacağı.
Bu ne biçim bir heyecandı Allahım! Yerinde durabilene aşk olsun Gecenin geç vakti huzursuz bir uykunun bedenine bıraktım kendimi.
Sabaha karşı birisi omuzlarımdan sarsmışçasma garip bir duyumsamayla fırladım yataktan. Bir daha da uyuyamadım. Gözlerim tavana dikili yatağın bir yanına büzüşüp günün ağarmasını bekledim.
Bir türlü geçmek bilmeyen dakikaların saatlerin umarsız tutsağı ben tutkulu bir aşık gibi bile bile içine düştüğüm kara sevdama sevdalıma kavuşabilecek miydim acaba Ya kazanamadıysam
Canım babacığım bana ve başaracağıma olan güçlü inanana karşın olumsuz bir sonuca da hazırlamaya çalışmıştı beni kendince
Eylül! Bak ne diyeceğim sana Çok yorucu bir yıl geçirdin yavrum. Üstelik elinden geleni de fazlasıyla yaptın. Tut ki istediğin yer olmadı Dünyanın sonu değil ya! Biraz dinlenir eskisinden de güçlü ve deneyimli bu kez daha bilinçli hazırlanırsın sınava
Böyle bir şeyi düşünmek bile istemiyordum. Onca emek onca zaman onca para Elimden geleni yapmıştım doğru. Ama gerek annem gerekse babam benden bile özverili davranmışlardı.
Evdeki yaşantımızın her karesi benim çalışma tempoma göre ayarlanmıştı.
Zaman akışlarım bana göre yeniden düzenlemişlerdi.
Okul ya da dershane dönüşlerinde hep evde buluyordum annemi. Sırf bana güler yüzle kapıyı açmak boynuma sarılıp güç ve moral vermek için Hem de çalışan bir kadın olduğu halde. Akşa-müstüne kadar tüm işlerini yoluna koyup avukatlık bürosunu kendi yetiştirdiği canı gibi sevdiği genç avukat arkadaşlarına teslim ederek doğruca eve koşuyordu.
Gece boyunca odamda harıl harıl çalışırken televizyonun sesini bile ancak duyacak kadar açtıklarını nasıl unuturum
Döktükleri o kadar para da cabası! Amerikan Kolejinin ağır taksitleri bir yana dershane ücreti özel dersler
Hiçbiri gözlerine gelmedi biliyorum. Severek isteyerek yaptılar ne yaptılarsa. Böyle bir anne babaya sahip olduğum için çok şanslıyım!
Ama bu durum daha da zorlaştırıyor işimi. Bana verdikleri büyük desteğin altından nasıl kalkarım ben Kendi umutlarımın yanında onlarınkini de yıkacağımı düşünmek Aaların en büyüğü bu işte!
Birden silkiniveriyorum. Neden hep olumsuz düşünüyorum ki Şunun şurasında birkaç saat kaldı yalnızca Hiç değilse şimdilik beyninin o karanlık köşelerini yok saymalısın Eylül diyorum kendi kendime. Sonucu öğreneceğim ana kadar çalkantılı duygularımı kara düşüncelerimi henüz geçerli bir dayanağı olmayan korkularımı dondurmaya karar veriyorum
Kahvaltı masasında suskunuz hepimiz. Annemle babam küçük gülümsemelerle yüzümü okşuyorlar. Ne olursa olsun yanındayız dercesine.
İkisi de işe gitmemiş. Benimle beraber olmalarının vereceği gücün bilincindeler.
Belli etmemeye çalışsalar da en az benim kadar heyecanlı olduklarım görebiliyorum.
Telefonun sesiyle yerimden zıplıyorum.
Zeren! Sesi ağlamaklı. Babası Ankaradan özel olarak öğrenmiş sonucu. Hesapladığımdan otuz puan aşağısı geldi diye sızlanıyor. Tercihlerimin en alt sırasına girebiliyorum ancak.
Birden paniğe kapılıyorum. Öyle uzun bir tercih listem yok benim! Boğaziçi Üniversitesi Psikoloji Sosyoloji iki tane de ODTÜ tercihi Huzursuzluğum biraz da bundan kaynaklanıyor galiba. Keşke daha başka yerleri de yazsaydım diye geçiriyorum içimden.

www.CepSitesi.Net

Ama hiçbirini istemiyordum ki ben! Psikoloji okuyacağım diye tutturmuştum yıllardır. Bu isteğin yoğunluğu babamın bir psikiyatri uzmanı olmasından kaynaklanmıştı belki de Onun kitaplarını karıştırırken yaşadığım farklı keyif bu yola taşımıştı beni.
Evde konuşulan psikiyatri ve psikolojiyle ilgili konular babamın hasta kimliklerini asla açıklamadan bize aktardığı ilginç olaylar küçük yaşlardan beri ilgi odağım olmuştu.
Hayır yapı olarak doktorluğa yatkın değildim! Hem Tıp Fa-kültesine girebilsem bile Psikiyatri ihtisasım kazanacağıma kim garanti verebilirdi ki Psikoloji bölümü yeterdi bana. O bana yeterdi de ben ona yetebilecek miydim bakalım
Ünlü Psikiyatr Ekrem Beyin psikolog kızı olmak Çok şey mi istiyorum acaba
İkinci telefon iki yıldır yollarını aşındırdığım dershanenin rehberlik bölümünden geliyordu.
Boğaziçi Üniversitesi Psikoloji Bölümü Birinci tercihiniz Tebrikler Tebrikler Eylül!
Hayallerinin gerçeğe dönüştüğü çizgide emin adımlarla yürümeye hazırlanabilirsin
***
Kısa süreli tatiller dışında hiç kalmadım İstanbulda. Son gidişim Amerikan Kolejinin üniversiteleri tanıtma etkinlikleri çerçevesinde gerçekleştirdiğimiz toplu gezi içindi. Hepimiz büyülenmiştik o zaman.
Hem İstanbula hem de Boğaziçinin eşsiz güzelliğine dizeler döktürmüştük yüreklerimizde.
Başlı başına bir dünya İstanbul! Hiçbir yerle kıyaslanamayacak kadar özel Ama olağanüstü güzelliği inşam içine çekiveren gizemli havası bir yana yaşantısının bin bir zorluk içerdiğini de çok iyi biliyorum.
Şehir olmanın ötesinde bedeninde sakladığı yeri gelince gün yüzüne çıkardığı gizleriyle büyülü bir alem Hele benim gibi gurbeti mesken edinecekler için tam bir kapalı kutu.
Uzaktan uzağa hayallerini kurduğum bu ayrıcalıklı güzelliğe kavuşmakta aceleci değilim.
Garip bir çekingenlik çöktü üzerime. İstanbulun kımıldadık-ça eteğindeki karıncaları silkeleyiveren dev bir cadı gibi beni de olmadık bir yerlere fırlatmasından korkuyorum galiba.
Bir o kadar da sabırsızım ona kavuşmak için. Göğsüne yaslanıp sıcaklığına sığınırken içten içe ürküntü duyulan delidolu bir sevgili İstanbul.
Sevdiklerine cömert kalsın sevmediğine acıması
Beni kabullensin istiyorum sevsin kanatlarının altında tutsun korusun
Öfkesini tattırmasın kızdı mı ateş saçan delici bakışlarını uzak tutsun üzerimden.
Evimden yuvamdan sevdiklerimden kopup sığınacağım kutsal bir tapınak o. Beni orta yerde umarsız bırakmasın
Okullar açılıncaya kadar tam üç kez gitmek zorunda kaldım İstanbula.
İlki kayıt içindi. Annemi İzmirde yoğun işleriyle baş başa bırakıp babamla beraber yola çıktık.
İlkokula yeni başlayan küçük bir çocukmuşum gibi üzerime titreyen canım babamla
Arkadaşlarımla beraber gidebileceğimi söylediğimde şiddetle karşı çıktı.
Hele bir yerleş dedi. Yeni konumuna alış Ayaklarının üzerinde durmayı öğren. O güne kadar yanında olmak hem görevim hem de hakkım. Bunu çok görme bana
Taksimde İstiklal Caddesinin çaprazındaki henüz adını bilmediğim temiz bir otele yerleştik babamla.
Hava yağmurlu simsiyah bulutlarla örtülü gökyüzü. Güzelliklerini gizlemeye çalışıyor sanki İstanbul en çirkin yüzüyle çıkıyor karşıma.
Daha İzmirden ayrılırken oluşuveren o yabansı burukluğu bir türlü söküp atamıyorum içimden.
Şunun şurası iki gün. Kayıt yaptırıp döneceğiz işte Ama biliyorum ki bu bir başlangıç! Ne içerdiğini kestiremediğim giz dolu kutunun kapağını ilk kaldırış.

www.Cepsitesi.Net

Gerisi gelecek
İyi de böyle olmasını isteyen ben değil miydim Tüm varlığıyla hayallerinin gerçekleşmesine odaklanan bu sonuca ulaşmak için yanıp yakılan Bağrında büyüdüğüm kentten ve onun koynunda barındırdığı sevdiklerimden ayrı düşmeyi peşinen kabul etmemiş miydim
Öyleyse bu yuvasından ayrı düşmüş minik kuş duygusallığı da ne demek oluyordu Eşyalarımızı odaya bırakıp otelden çıkıyoruz babamla.
İstiklal Caddesini boydan boya iki kez turluyoruz. Öğrenciliği İstanbulda geçmiş babamın. Attığı her adımda eski günleri yad etmesi yaşadıklarını özlemle anması anlatması bundan. Bir yandan da kendi gönlünü çelen güzelliklere beni de ortak etme çabasında.
Onun yönlendirmesiyle aynı noktada buluşan gözlerimizin farklı şeyler
Gördüğünün ayrımında bile değil anılarla örülü yüre-ğindeki coşkuyu benimle paylaşmak istiyor.
İşte Galatasaray Lisesi! Hafta sonlan arkadaşlarla buluşma noktamız Yanlış yorumluyor suskunluğumu.
Yoruldun mu Gel Bak meşhur İnci Pastanesi! Burada profitrol yemeden olmaz diye itiraz hakkı tanımadan kolumdan sürüklüyor beni.
Gerçekten de nefis bir tat. Babamın dünyada eşi yok yolundaki abartılı övgülerine hak veriyorum.
Bugün rehberin benim diyor babam. Gör bak kısa sürede bu görevi sen üstleneceksin.
Hafifçe gülümseyerek onaylıyorum onu gönlü olsun diye.
Ne kadar değişmiş her yer diye içini çekiyor. Bizim zamanımızda böylemiydi ya Şu gördüğün kalabalığın onda biri bile yoktu.
Sessizce dinliyorum onu. Eskiyle karşılaştırıp yadırgadığı bana hepten yabancı olan kimsenin kimseyi tanımadığı kimsenin kimseye aldırmadığı bu ürkütücü kalabalığın ortasına bırakıp gidi-verecek beni
Kızıyorum kendime. Tek ben miyim gurbette okuyacak Üstelik benim şu andaki konumumda olmak için can atan yüz binlerce insan varken Çarçabuk silkiniveriyorum saplantıya dönüşmeye yüz tutmuş anlamsız ürküntülerimden. Sıcacık bir gülüşle bakıyorum babamın yüzüne.
Söz! diyorum. Bir sonraki gelişinde seni ben gezdireceğim. O zamana kadar İstanbulun haritasını çözebilirsem tabii Babamın yüzü aydınlanıveriyor.
Ayrılığı dert etme sakın diyor. Sık sık gelirsin İzmire. Bizim de tatil adresimiz belli artık. Özleme dayanmanın tek yolu onu parçalara bölmek değil midir
Otele dönüş yolunda sıkıntımı gerilerde bir yerlere bırakıyorum. Üstü sis perdesiyle örtülü gelecek günlerimin bana güzellikler getirmesini dileyerek İdari bölümün bulunduğu Güney Kampusunun göbeğine kadar taksiyle gidebilirdik aslında.
Şu güzelliğe yazık etmeyelim diyor babam.
Boğaziçi Üniversitesinin üst kapısında iniyoruz taksiden. Tatlı bir meyille aşağıya doğru kıvrılan yolda yürümeye başlıyoruz.
Sağ yanımız Boğazm eşsiz manzarasıyla sarmalanmış sol tarafta asırlık ağaçlar yükseliyor. Yeşille mavinin birbiri içinde eriyerek oluşturduğu mis kokuyu derin derin çekiyorum içime.
Ne kadar şanslısın Eylül! diye gözlerinin içine kadar gülüyor babam. Bu okula yakışacaksın
Gururla kabarıyor içim. Yeni okulum sınıf arkadaşlarımla yaptığımız tanıtım gezisinde gördüğümden de görkemli görünüyor gözüme.
Kampusun dört bir yanı tarihi binalarla çevrili. Ders yapacağımız mekanlar bunlar. Geniş meydanın sol tarafındaki gençlerin sere serpe oturmuş sohbet ettikleri taş basamaklara ilişiyor gözüm.

www.CepSitesi.Net

Eski öğrenciler olmalı diyor babam. Gelecek yıl sen de onlar gibi yeni edindiğin arkadaşlarınla aynı cıvıltıyı paylaşacaksın Ama bunun için öncelikle kaydmı yaptırmamız gerekiyor.
Elimde gerekli belgeleri içeren dosya babamla beraber öğrenci işlerine doğru yürüyoruz.
Kayıt işlemi uzun sürmüyor. On dakika sonra Boğaziçi Üniversitesi Psikoloji Bölümü öğrencisi olarak çıkıyorum binadan. Koluma giriyor babam Hayırlı olsun kızım diyerek.
Kampusun birkaç basamakla inilen Manzara bölümüne doğru ilerliyoruz. Tüm Boğaziçililerin anlata anlata bitiremedikleri mezuniyetten sonra da en çok özlemini çektikleri herhangi bir nedenle okula geldiklerinde mutlaka ziyaret ettikleri çok özel bir yer burası.
Tüm Boğaza hakim İstanbulu tepeden seyreden eşi benzeri zor bulunur harika bir manzara
Basit çimento sıvalı duvarın önüne tahta kanepeler sıralanmış. Hepsi de dolu. Gözlerimle boş bir yer aranırken arkamdan gelen Eylül! çığlığıyla irkiliyorum.
Selen bu! Amerikan Kolejinden.
Bir anda sarmaş dolaş oluveriyoruz. Sosyoloji Bölümüne kaydını yaptırmış o da Ayaküstü konuşurken kanepelerden biri boşalıyor. Geçip oturuyoruz.
Kayıt tamam diyor Selen. Sırada dil sınavı var. Kolejliyim diye garantide sanma kendjni! Sapır sapır dökülüyor millet haberin olsun.
Bu konuda endişeli değilim.
On gün sonraki sınav doğal olarak aşılacak küçük bir basamak bana göre.
Bayıldım okula diyor Selen. Baksana yalnız şu alanda tam dört kantin var En ünlüsü de Sosyete Kantini!
Durun size çay getireyim oradan diye yerinden fırlıyor tam arkamızdaki binanın mermer sütunlu merdivenlerine koşuyor.
Çok geçmeden elinde çay tepsisiyle yanımıza geliyor.
Ben yalnız geldim diyor. İşe gömülmüş bizimkiler Teyzemlerde kalıyorum.
Ama geçici Yurt için başvuruda bulunacağım. Ya sen
Ben de diyorum usulca babamın gözlerinde uçuşan gölgeyi görmezden gelerek.
En azından ilk yılımı yurtta geçirmek istiyorum.
Boğaziçi Üniversitesine geleceğim kesinleştikten sonra evde en çok tartışılan konu bu. Annem de babam da birkaç yakın arkadaşımla beraber ev tutup oturmamdan yanalar. Bu yaklaşım bana ters. Okul çevresinden uzaklaşmak yeni gireceğim ortama alışmamı geciktirirmiş gibi geliyor.
Keşke Uçaksavar olabilseydi diye sızlanıyor Selen. Harika bir yurt. Ama öncelik eski öğrencilerde. Sırada bekliyor hepsi Uçaksavarı duymuştum. İki kişilik odalar mutfak banyo Biz de bir gün eski öğrenci olacağız nasılsa. Hem yaşayacağım ilkleri kalabalık bir ortamda karşılamak daha kolay olmaz mı benim için Selen yeni kayıt olmuş çiçeği burnunda bir öğrenciden çok yıllarını burada geçirmiş gerçek bir Boğaziçili gibi davranıyor. Bu kadar kısa süre içinde edindiği deneyim karşısında hayrete düşüyorum.
Şuraya bak Eylül diye önümüzde uzanan oturduğumuz yerle Boğaz arasında köprü işlevi gören yoğun yeşilliği gösteriyor. İnanılacak gibi değil ama Rumeli Hisarüstünden Bebeke ulaşan şu koskoca arazi bir okulun sınırları içinde Okulumuz desene şuna diye gülüyorum.
Hep beraber kalkıyoruz Selenin önerisiyle sabah geldiğimiz üst yolu değil de Bebeke inen alt yolu tercih ediyoruz bu kez.
Yolun ortalarına doğru sol yanımızda harika bir yüzme havuzu belirliveriyor. Olimpik ölçülerden beş santim kısa diye bilmiş bilmiş açıklıyor Selen.

www.CepSitesi.Net

Olimpik olursa farklı kesimlerden yarışmalar için istek gelebilir diye bu yolu seçmişler. Yalnızca bizim Boğaziçililerin yararlanacağı bir yer burası.
Görüyor musun ayrıcalığımızı
Sağlı sollu dönüşlerle aşağıya doğru kıvrılan yolun bitiminde okulun Bebek kapısına ulaşıyoruz. Selenle beraberliğimiz buraya kadar. Vedalaşıp ayrılıyor bizden Kadıköy tarafında oturan teyzesine gidecek.
Yönümü nerede olduğumuzu kestiremiyorum bir türlü. Kaldığımız oteli ve Taksimi merkez varsayarsak epey uzaklarda bir yerlerdeyiz.
Nasıl döneceğimizi düşünürken neşeyle koluma giriyor babam.
Güzel bir balık ziyafetini hak etmedik mi sence diyor. Şöyle iki kişilik küçük bir kutlamaya ne dersin
Yanıtımı beklemeden yolun karşı tarafına doğru sürüklüyor beni. Dıştan bakılınca ciddi yüzlü ama içi insanı kucaklayıveren şirin bir balık restoranına giriyoruz.
Birkaç basamakla inilen geniş salonu adımlayıp dışarıya restoranın denizle kucaklaştığı sahil şeridine çıkıyoruz.
Vapur güvertesi gibi bir yer Aslında o kadar mesafe bile yok aramızda denizin üzerinde oturuyoruz sanki. Uysal devinimli dalgalar masamızın ayaklarını yalıyor.
Yazın yerini sonbahara bırakmakta kararsız kaldığı sayılı günlerden biri Hava dünkü karanlık ıslak yüzünü affettirmek istercesine cömert tüm konukseverliğini seriyor önümüze.
Şef garsona siparişimizi veriyoruz. Deniz börülcesi midye-dolma kalamar Bana fazla söz hakkı tanımıyor babam.
Balık olarak dil şiş yeriz değil mi diye usulen soruyor yalnızca.
Sesimi çıkarmıyorum. Ama İzmirin hiçbir balığa değişmediğim çipurasına ihanet etmişim gibi bir eziklik duyuyorum içimde.
Kendimi yadırgarcasına bükülüveriyor dudaklarım. Duygularımı yargılıyorum bir bakıma
Ah Eylül ah! Orada hiç okul yokmuş gibi bırak İzmiri kalk gel İstanbullara sonra da böyle içten içe sızlan dur. Eğer bir ihanet varsa ortada çipuraya mı yoksa İzmirin ta kendisine mi sen düşün artık
Eylül adının hakkını veriyor diye sıcacık gülüyor babam. Seni bize getiren o Gönlündeki okula kaydolduğun günün de eylülden kopan bir yaprak olması sıradan bir rastlantı mı sence
Bilmem ki diye mırıldanıyorum. Ama eylülde doğmasam adımı ondan almasam da severdim galiba eylülü
İnce narin sevecen sıcak ürkek halinle Buğulu gözlerinle dağılmış başak rengi yumuşak saçlannla öylesine güzelsin ki
No ölesiye tutkulu ne erişilmez umutlarla dolu Kimi gün sessiz sakin kimi gün alabildiğine duygulu.
Seviyorum seni EYLÜL her seferinde daha coşkulu
Bambaşka bir tat var sende Bazen burukluk bazen neşj buluyorum o ince hüznünde.
Seviyorum seni EYLÜL bana acı versen de
Yorgun gönüllere sunduğun çılgın hayaller değil Belki biraz teselli sıcacık bir dost eli.
Seviyorum seni EYLÜL içim bir duygu seli
Güneşinde sevinç var gecende bazen hüzün Benim için sevgiyle ümitle örülüsün.
Biliyorum sen daha pek çok müjdelerle yüklüsün Sen benim doğduğum ay sevdiğim ay EYLÜLsün
Birden ciddileşiveriyor babam.
Bak kızım diyor. Yaşamının belki de en önemli dönüm noktasındasm. Buradan öteye kendi ayaklarının üzerinde atacaksın adımlarını. Yanında biz olmayacağız.
Ama desteğimiz sonsuza kadar sürecek.

www.cepsitesi.net

Bugüne kadarki çizgin yanlış yapmayacağının göstergesi Bizim biricik kızımızsın sen. Yüzün hep böyle gülsün isteriz. Olumsuzluklar engeller senden uzak dursun
Ama hayat bu! En akla gelmedik durumlarla karşılaşabilirsin. Unutma şartlar ne olursa olsun her zaman yanındayız
Minnetle bakıyorum yüzüne. Benim için ilk değil söyledikleri. Ama böyle önemli bir dönemeçte onun ağzından bir kez daha duymak içimi ferahlatıyor.
Para konusunda da rahat ol diye ekliyor babam. Her zaman yeterli para bulunacak hesabında. Banka kartınla dilediğin kadar çekebilirsin. Ha Şu yurt işi de pek içime sinmedi bilmiş ol! Tek başına kalabilsen hemen ev tutanm sana. Neyse Madem böyle istiyorsun gönlünce olsun bakalım. Ama hoşuna gitmezse ev seçeneğinin her an için geçerli olduğunu da unutma sakın Kahvelerimizi içip kalkıyoruz.
Bir gün daha kalabiliriz istersen diyor babam. Daha gezilecek o kadar çok yeri var kj-lstanbulun
Hayır diyorum. Dönelim. İzmiri çok özledim
Bir an önce yola çıkmaktan başka bir şey yok aklımda. Okullar açılıncaya kadarki sayılı günlerimin her anını gönlümce değerlendirmeliyim.
Çünkü onların ardında pusuya yatmış benimle sarmaş dolaş olmayı bekleyen kapkara bir özlem yumağı var
***
Dil sınavı için Selenle beraber gidiyoruz İstanbula. Bizimkileri razı etmek biraz zor oluyor ama sonunda başanyorum.
Selenin teyzesinde kalacağız Kadıköyde. Hepsi hepsi iki gün zaten. Dil sınavı ardından da yurt için başvuru yapıp döneceğiz.
Selen çok iyi bir yol arkadaşı. Konuşmadan duramayan bir yapısı var. Cıvıltıh ses tanısıyla saatlerin nasıl geçtiğini anlamıyorum bile. Yalovadaki feribot molasında yalnız olmadığımızı görmek neşemizi ikiye katlıyor.
İzmirden kalkan değişik firmaların otobüslerinde çok sayıda arkadaşımız var.
Bak şu kalabalığa diye fıkırdıyor Selen. Helal olsun bize! İstanbula çıkartma yapıyoruz resmen
Amerikan Kolejinden Banu Kemal Sezgi Bornova Anadolu Lisesinden dershane arkadaşlarımız Elif Özge ile Aydından Anıl Güle söyleye yolculuğumuzun deniz üstü bölümünü tamamlıyoruz.
Feribottan sonrasını İstanbula geldik say diyor Selen.
Kadıköy yakasında Küçükyalıda iniyoruz otobüsten. Selenin teyzesiyle eniştesi bizi karşılamaya gelmişler. Sevecen güler yüzlü şeker gibi bir çift Evimiz size açık diyorlar.
Dilediğinizce kalabilirsiniz.
Keşke benim de
İstanbulda böyle candan yakınlarım olsaydı diye hayıflanmaktan kendimi alamıyorum.
Nevin Teyzenin özenle hazırladığı yemeğin ardından Selenle paylaşacağımız odaya geçiyoruz.
Belli belirsiz bir hüzün var Selenin gözlerinde.
Geride bıraktığın aklının kaldığı birileri var mı İzmirde diye soruyor bana Yok diye mırıldanıyorum kısa bir şaşkınlığın ardından.
Ya senin Sorma! diye başını sallıyor. Dershane birincisi Yılmaz var ya Orta Doğu Teknik Üniversitesi İşletme Bölümünü kazandı.
Üç aylık beraberliğimiz sallantıda Nasıl olmasın ki Düşünsene O Ankarada ben İstanbulda evlerimiz İzmirde. Sürdürebilecek miyiz bilemiyorum.
Gönüller bir olsun Selenciğim diyecek oluyorum Son derece ciddi Selen.

www.CepSitesi.Net

Mekanlar farklılaşınca gönül beraberliği de tehlikeye giriyor ama diye yüzünü asıyor.
Geride takanak bırakmadığım için şanslıyım galiba. Şu anda kafamın içindeki tek düşünce yarın gireceğim dil sınavı. Sonrasında yaşayacaklarım ise zamanın gizemli kollarında
Bu sınav benim için çocuk oyuncağı!
Yedi yıldır İngilizceyle yoğrulan ben İngilizceden muaf olmayacağım da kim olacak Böyle bir olasılığı aklıma bile getirmiyorum.
Selenin Ters bir konu gelirse görürsün gününü yolundaki kuşku dolu uyarılarına gülüp geçiyorum.
Hem İngilizce hem de Türkçe kompozisyonuma güvenim tam. Bunca yılı boşuna mı okudum Amerikan Kolejlerinde
Ne var ki sınav kağıtları önümüze geldiğinde gerçekten de sert kayaya çarptığımızı anlıyorum. İnanmayan gözlerim satırlara çakılı öylece kalakalıyorum.
Bu ne biçim bir konu böyle Çok mu aramışlar
İngilizceyi sular seller gib£ konuşan gençleri barajın dibinde nasıl bırakırız diye özel bir çaba göstermişler galiba
Yabancı bir ülkede konuğu olduğunuz ailenin fertlerinden biri size eşcinsel tekliflerde bulunursa ne yaparsınız
On dakika kadar boş gözlerle önümdeki kağıda bakıyorum. Böyle bir konuyu Türkçe olarak da anlatamam ki ben! Ne düşüneceğini bilemez şaşkın beynimle işin içinden çıkamıyorum bir türlü.
Sahi böyle bir durumda ne yapar insan
Gerçekten yaşıyormuşçasına çözüm üretmeye çabalıyorum.
Konsolosluğa gitsem Saçmalama Eylül! Pasaportunu ya da kimliğini mi kaybettin Yoksa yasal bir konuda başın mı sıkıştı da işi resmiyete dökmeye kalkıyorsun Konsoloslukların sapkınlıklara çare bulduğu nerede görülmüş Yabancı bir ülkede cinsel taciz! Konunun açılımı bu. Eşcinsellik yönü de üzerine tuz biber
Neden olmasın benim için de ilginç bir deneyim fırsatı demek geçiyor aklımdan.
Bu tür bir yaklaşımı fazlasıyla hak ediyorlar aslında ama böyle uçuk bir yanıtı kendime yakıştıramıyorum.
Ailenin diğer fertlerinden yardım istemek Kendi yakınlarını bırakıp benim yanımda yer almaları gerçek ötesi.
Böyle bir teklif gelince hemen evi terle etmek Tam bir acizlik örneği Orada kalıp savaşırım türünden bir yanıt bekliyor olmalılar.
İngilizcedeki yeterliliğimizi mi ölçüyorlar yoksa sinirlerimizin gücünü mü sınıyorlar belli değil.
Çaresiz toparlayabildiğim kadarıyla bir şeyler yazıyorum. Tacizciyle açık açık konuşmak bu tür bir ilişkinin bize ters düştüğünü anlatmaya çalışmak
Kendim bile hoşnut değilim kağıda döktüklerimden. Tam çaprazımda oturan Selene ilişiyor gözüm. Söylediğim çıktı işte der gibi alaycı bir dudak büküşle bakıyor bana.
Beni yansıtmayan benden izler taşımayan ilk kompozisyonum bu. Bir an önce başımdan atmak ister gibi hışımla sınav gözcüsüne uzatıyorum kağıdı.
Bu çatı altındaki ilk hayal kırıklığım! İçimden yükselen aykırı bir ses son olmayacağım fısıldıyor üstelik Umarım yanılıyordur.
***
Hiç ağzını açma! diyorum Selene. Berbattı Kapının önü ana baba günü Kalabalığın içindeki herkes aşağı yukarı benimle aynı durumda. Arada konuya bayılıp döktürdükleri destanları ballandıra ballandıra anlatanlar da yok değil ama.

www.Cepsitesi.Net

Tam bir sayfa yazdım diyor Özge. Eşcinselliğe asla karşı olmadığımı herkesin tercihine saygı duyduğumu ancak benim seçimimin onunkiyle bağdaşmadığını gene de eşcinsel arkadaş grubuyla tanışmak için can attığımı Gerisini duymak bile istemiyorum. Gerçeği değil de kurguladığı senaryodaki iğreti rolü yansıtmış besbelli. Bana göre değil böylesi Hata bizde diyor Kemal. TOEFL sınavına girip yeterlilik belgesini alarak gelecektik buralara
Haklı ama üniversite sınavına hazırlanma telaşı içinde aklımıza bile gelmedi böyle bir şey. Hem* TOEFL gibi ağır bir yeterlilik sınavını aşabilecek biri neden burada tökezlesin ki Doğal olan bu engeli kolayca aşmak değil miydi Bir de irregular olursak var ya İşte o zaman yandık!
Anılm bu sözleri beynimin içinde yankılanıyor. Irregular olmak Öz Türkçesi düzensizlik. Tanı bir öğrenim yılı değil de yalnızca bir dönem yabana dil okumak ikinci dönem asıl bölüme devam etmek. Diğerlerinin ilk dönem başladığı dersleri ikinci dönemde almak. Sınıftan kopuk buçuklu bir öğrenime adım atmak Öyle olursa en iyisi ikinci dönemi dondurmak diyor Sezgi.
Bu da koskoca bir yılın kaybı demek. Sınıfta kalmak gibi bir şey.
Of Düşünmek bile istemiyorum.
Hem sınav bu belli mi olur Anlattıklarım pek iç açıcı olmasa da İngilizcem gramerim diğer sorulara verdiğim yanıtlar gerekli nota ulaştırabilir beni. Kolundan tutup kalabalığın içinden çekiyorum Seleni.
Yeter! Ne olacaksa olsun umurumda bile değil. Hadi gidip yurt başvurusunu yapalım da bitsin bu iş.
Elimizdeki başvuru formları ve gerekli belgelerle yurt müdürünün odasına gidiyoruz. Müdür yerinde değil sekreteri alıp önündeki dosya yığınının üzerine bırakıyor bizimkileri de.
Ne çok belge veriyorsun öyle diyor Selen Bu kadarına ne gerek var Oturduğumuz evin Çeşmedeki yazlığın tapuları annemle babamın vergi levhalarının fotokopileri İstanbulda yanlarında kalabileceğim hiçbir akrabam olmadığını ifade eden ek not
Yalnızca babamın sigortadan emekli olduğunu gösteren belgeyi iliştirdim ben diyor Selen. Hala ticaret yaptığını bilmeseler de olur. Varlıklı olduğunu göstermeyeceksin kızım Ama bu belgelerin tümünü istediler ya
Neyse boş ver İstanbul dışından gelen özellikle de kız öğrencileri dışarıda bırakmıyorlar nasılsa.
Yurt konusunda tasan olmasın herkese çıkıyormuş.
Hele şükür Selen! Ağzından olumlu bir şey çıktı sonunda.
Benim söylememle gerçekleşecekse Her şey gönlünce olsun arkadaşım.
Ne ne kadar gönlümce olacak bekleyip göreceğiz.
Geliş yolunda yaşadığımız coşkuyu örseleyen tatsız pürüzleri İstanbulda bırakarak okul öncesinin son günlerini geçirmek üzere İzmire bizi geçici olarak ağırlayacak evlerimize dönüyoruz.
Okulun açılmasına bir hafta kaldı.
Selen çoktan gidip teyzesinin evine yerleşti bile İstanbula ısınma turlarında Dil sınavının sonucunu öğrenip bildirecek bana.
Bense İzmirdeki son günlerimin keyfini çıkarmaktayım. Canımın çektiği ne varsa uzun bir liste halinde sırayla pişiriliyor. Özlemini çekeceğim varsayılan yiyeceklerin boy gösterdiği restoranlarda akşam yemekleri yeniliyor. Akraba eş dost ziyaretleri bir yandan da yol hazırlığı yapılıyor.
Alışveriş işini annem üstlendi. Yeni nevresim takımları inceli kalmlı pijamalar havlular alınıyor bavullara yerleştiriliyor. Askere giden oğullarını yolcu edecek sanki bizimkiler. Bir En büyük asker bizim asker! Demedikleri kaldı.

www.Cepsitesi.Net

Erkenden uyandım bu sabah. Kahvaltının ardından annemle babamı işlerine yolcu edip günlük gezi planımı yapıyordum ki Evdeki en büyük yardımcımız annemin sağ kolu Nurten Ablanm sesiyle irkildim.
Telefon sana Eylül!
Selen! Sesi kırık biraz. Konuşmakta zorlanıyor gibi.
Ah Eylül! diye başlıyor. Sana müjdeler vermek isterdim ama haberler kötü.
Çaktık desene
Evet dil sınavından muaf olamamışız.
Beklediğim sonuç şaşırmıyorum.
Ama iyiler grubundanız diyor teselli edercesine.
Hazırlık okuyacaklar yeni başlayanlar orta ve iyi olmak üzere üç gruba ayrılıyor ya
Buna da şükür Selenciğim diyorum. Yeni başlayanlar arasında da olabilirdik.
Tek dönem! Irregular olduk yani. Korktuğumuz başımıza geldi.
Bilinçaltından kendimi bu sonuca alıştırmış olsam da öfkeyle doluyor içim.
Bunca yıl neden Amerikan Kolejinde okudum ben O kadar parayı boşuna mı harcadık
Beden eğitimi resim müzik derslerinin bile Amerikalı öğretmenlerle işlendiği seçkin bir okuldan mezun olan ben basit bir hazırlık sınavını aflayamamışsam eğer yazıklar olsun bana!
Asıl kötü haber geride diye ürkekçe devam ediyor Selen. Yurt çıkmamış sana.
Ne diye haykınyorum. Nasıl olur Hani dışarıdan gelen kız öğrenciler açıkta bırakılmıyordu
Bu yıl böyle. Biraz da senin hatan Ben sana demiştim mal varlığınızı sayıp dökmen gerekmez diye.
Kumruyu bile kabul etmişler ama senin adın yok listede.
Kumru mu Şu ünlü ipek tüccarının kızı
Ta kendisi! Babasını Bağ-Kur emeklisi olarak göstermiş. Emekli maaşıyla kızına ev tutup oturtacak hali yok ya! Senin annenin babanın vergi levhaları yetmiş de artmıştır bile
Ama bu haksızlık! Orada kalacak yerim yok benim.
Paniğe kapılma hemen. Biraz uğraşırsanız hallolabiliyormuş. Öğrenci işleriyle yurt yöneticisiyle görüşmek gerek Ama öncelikle buraya gelmelisiniz.
Böyle olmasına sevindim ben diyor babam. Hazırlık sının diye düşünme salan! Kısa bir soluklanma dinlenme dönemi Yorucu bir yıl geçirdin. Yepyeni bir çevreye gireceksin. Yabancısı olduğun bir okul arkadaşlar Kendine gelirsin biraz. Geriye dönüp baktığında unutulmaz anılarla dolu bir yıl geçirmiş olduğunu göreceksin. Hem acelen ne Keyfini çıkara çıkara oku Ah canım babam! Beni rahatlatmak için nasıl davranılacağını en iyi o biliyor. Yumuşacık sesiyle tane tane öylesine güzel konuşuyor ki içimi burgu gibi oyan hırçın kıpırdanışlar yerlerini huzura ve dinginliğe bırakıyorlar.
Benim yatışmış halimden cesaret alarak devam ediyor.
Şu yurt işini de bir kez daha düşün derim. İnat etmenin anlamı yok. Okuluna yakın bir ev
Hayır diye kesiyorum. Yurtta kalmak hakkım benim!
Bu noktada annem giriyor devreye.
Eylüle katılıyorum Ekrem. Madem ortada yanlış bir durum var düzeltilmesi gerek. Bu işi bana bırakın Gülüveriyor babam.
Hak hukuk işleri benden sorulur diyorsun öyle mi avukat hanım Öyle diyor annem kararlılıkla.
Göreceksiniz tereyağından lal çeker gibi halledeceğim bu işi
***
Burada işler hiç de öyle tereyağından kıl çeker gibi kolayca hallolmuyor. Tam tersi her yeni gün sezaryen doğumla gözünü dünyaya açıyor Bu kez annemle düşüyoruz İstanbul yollarına.

www.CepSitesi.Net

Adresimiz belli. Taksimde babamla beraber kaldığımız otele yerleşiyoruz. Yalnızca iki gece için. Sonrası belirsiz. Şu koca şehirde kalabileceğim tek bir çatı altı yok henüz.
Sabah erkenden okula gidiyoruz annemle.
İlk durağımız başvuruda bulunduğum Kuzey Kampusundaki yurt binası. Giriş katında yurt jpüdiresi Ayten Hanımı buluyoruz.
Orta yaşlı ufak tefek bir kadın. Şöyle tepeden tırnağa süzüyor bizi.
Annem ölçülü ama sıcak bir ses tonuyla derdimizi anlatıyor. Kızıma yurt çıkmamış kalacak yeri yok yardımınız gerekiyor Özeti bu!
Minicik gözleri fıldır fıldır elindeki listeyle bizim aramızda gidip geliyor. Maalesef diyor. Liste dolu. Yerimiz yok!
Annem hazırlıklı.
Ne yapabiliriz Bize ne yapmamızı önerirsiniz
Öğrenci işlerine bir uğrayın. Yurt sorumlusuyla görüşün. Pek bir şey
Çıkacağını sanmıyorum ama
Birden aklına gelmiş gibi gülerek ekliyor.
Eliniz boş gitmeseniz iyi olur. Bir şişe viski çikolata
Annemin yüzü kıpkırmızı. Dilinin ucuna gelenleri geriye göndermek ister gibi sıkıntıyla yutkunuyor.
Müdire hanımın alaycı bakışlarını üzerimizde taşıyarak dışarıya atıyoruz kendimizi.
Elin adamma viskiler çikolatalar götüreceğim ha diye öfkeyle söyleniyor annem.
Kuzey Kampusundan Güneye doğru koşar adımlarla iniyoruz.
Benim Yabancı Diller Yüksek Okuluna (YADYOK) kayıt yaptırmam gerekiyor. Annemden ayrılıp sağb sollu kıvrımlarla metrelerce uzayan kuyruğun sonunda dikeliyorum.
Annemse öğrenci işlerindeki yurt sorumlusuyla görüşmeye gidiyor. Viskisiz çikolatasız
Saatlerce bekliyorum kayıt kuyruğunda Üniversitenin en kalabalık bölümü kesinlikle burası. Sınavı ince elekli kıvamda tutarlarsa olacağı budur Kayıt işini halledip Manzaraya annemle kararlaştırdığımız buluşma noktasına doğru yürüyorum. Hayret görünürlerde yok. Neden bu kadar uzadı ki işi Boş kanepelerden birine oturup Boğazm derinliklerine kulaç atıyorum ben de. İçinde bulunduğum belirsizlik girdabından kurtulmak ister gibi Onca yorgunluğun ve gerginliğin üzerine ilaç gibi geliyor.
Dalmışsın Eylül
Sesinde yumuşaklık yüzünde belirgin bir rahatlama var annemin.
Oldu mu diye soruyorum merakla.
Henüz değil. Ama olacak Öğrenci işlerindeki adamdan hayır yok. Ayten Hanım istese hemen alırdı yurda diyor. Anlayacağın topu birbirlerine atıyorlar.
Ee
Ceketinin cebinden bir kartvizit çıkarıyor annem.
Fakülteden arkadaşım diyor. Burada Uluslararası Hukuk Kürsüsünde öğretim üyesi Kahve içip eski günleri andık. Durumu anlattım. Yeğenimizi açıkta mı bırakacağız diye bu kartı yazdı.
Alıp okuyorum.
Ayten Hanım yakın akrabam olan Eylül kızımızın yurda kabulünün ricasıyla Hamili kart yakınımdı hikayesi ha diye gülüyorum.
Ne yapalım Her yolu deneyeceğiz.
Annemi bu hallere düşürmüş olmanın ezikliğiyle onun gösterdiği kararlılık ve direnç karşısındaki hayranlığımı dengelemeye çalışıyorum.

www.Cepsitesi.Net

Yoruldun anacığım diyorum. Boğaza karşı bir keyif çayını fazlasıyla hak ettin.
Yerimden fırladığım gibi adının Sosyete Kantini olduğunu Selenden öğrendiğim mermer sütunlu kantinin merdivenlerine koşuyorum. İki tane çift kaşarlı tost tavşan kam çaylar
Öğleni bulmuşuz farkında bile değilim diye gülüyor annem.
Koşturmalarımıza ödül gibi gelen bu kısa molanın ardından tekrar işe koyuluyoruz. Eğimli yolu yokuş yukarı tırmanarak Kuzey Kampusundaki yurt binasının önüne çıkıyoruz yeniden.
Sabahki sakinliğin yerini kalabalık ve karmaşa almış. Yurda kaydı yapılan öğrenciler onların anne ya da babaları ellerinde bavullar çantalar torbalar yerleşme aşamasındalar.
Kapının önünde farklı bir iş kolu kurulmuş. Tek kişilik yatak ve hazır yorgan satıcıları müşteri kapma yarışındalar. Yatağını yorganını alan içeriye girip odasına yerleşiyor.
Hüzünle izliyorum onları. Annem kolumdan çekip içeriye doğru sürüklüyor beni. Ayten Hanımın başı çok kalabalık. Elindeki listeden yeni gelen öğrencileri kalacakları odalara yönlendiriyor. Bu karışıklık arasında yüzümüze bile bakmayacağını düşünüyorum umarsızca
Annemse kendinden emin yüzünde iğreti bir gülümsemeyle Ayten Hanım diye sesleniyor.
Başını kaldırıyor Ayten Hanım. Gene mi siz gibisinden kayıtsızca bakıyor.
Bu kart size diyor annem.
Alıyor kartı evirip çeviriyor alaycı bir ifadeyle okuyor.
Ne ifade eder ki bu diye küçümser bir tavırla kartı geri veriyor anneme. Her öğretim üyesinin yakınını alacak olsak sade vatandaşa yer mi kalır Ha Rektörden ya da dekanların birinden imzalı mühürlü resmi bir yazı getirirseniz anlarım. O zaman boynumuz kıldan ince
İşte yolun sonu diye düşünüyorum. Son kozumuzu da oynadık bitti. Akşam uçağıyla İzmire dönmek zorunda annem. Sahalı !zrrir Adliyesinde bulunması gereken çok önemli bir duruşması var.
Ya ben Ben ne olacağım
Ne dekan ne öğretim üyesi ne o ne bu Kesin claıak anladım ki kaderim şu kara kuru kadının iki dudağı arasında. Bakışları öylesine acımasız ki halimden etkileneceği falan yok. Bir başıma dışarılarda kalmışım sokakta yatmışım umurunda bile değil
Tam dibe vurduğumuzu düşündüğüm anda hiç beklemediğim bir şey oluyor. Annem masanın üzerinden uzanıp Ayten Hanımın bileğini sımsıkı tutuyor.
İstesem umduğunuzun çok üzerindeki yerlerden de yazı getirebilirim size diyor. Ama bu kadar küçük bir iş için dostlarımı rahatsız etmenin gereği yok.
Ayten Hammın söylenenleri ilk kez alia kulağıyla dinlediğini hayretle görüyorum. Annemse yarattığı etkiden hoşnut bu kez kendi kartvizitini uzatarak konuşmasına devam ediyor.
Taş yerinde ağırdır Ayten Hanım diyor etkileyici bir ses tonuyla gözlerinin içine bakarak. Burası İstanbul! Sizin mekanınız Aynı durum İzmirde de bizim için geçerli. Belli mi olur Belki bir gün yolunuz düşer oralara.
Hallolması gereken önemli sorunlar pürüzler Bizim şu işimizi görün dileyin benden ne dilerseniz
İşte sihirli sözcükler! Önüne açık çek sürülmüş gibi birden canlanıveriyor Ayten Hanım. Annemin yüzüne dikkatle bakıyor. Bana ne zaman ne gibi bir yararı olabilir bu insanın diye ölçüp tartıyor.
Kaleminin ucuyla elindeki listeyi şöyle bir tarıyor
Kapının önünden bir yatak alın diyor alçak sesle. Giriş katında sağdan ikinci odaya atıverin
Bu kadar kolaydı demek!
Sevinçle ve hayranlıkla bakıyorum anneme. Oyunu kurallarına göre oynamak dedikleri bu olsa gerek.

www.CepSitesi.Net

Ayten Hanıma da teşekküıAborcumuz var galiba. Ama yaşadığımız bunca eziyetten sonra hiç içimden gelmiyor doğrusu.
Zaten annem gereken gerekmeyen tüm övgüleri ve minnet duygularını fazlasıyla iletiyor kalmaya hak kazandığım yurdun saygıdeğer müdiresine
Sekiz kişilik bir oda burası.
Nazlı prensesler gibi saltanat sürdüğüm özenle döşenmiş her köşesi benden izler taşıyan burasıyla aşağı yukarı aynı büyüklükte olan odama göre oldukça kalabalık.
Duvar diplerine sağlı sollu dört ranza yerleştirilmiş. Solda pencerenin önündeki alt ranza boş. İşte İstanbuldaki eide etmek için canımızı dişimize taktığımız avuç içi kadar minik evim.
Kapı önü satıcılarından aldığımız yatakla yorganı odanın girişindeki duvara dayıyoruz annemle.
Devasa boyutlardaki bavulumu yatağın önüne çekiyoruz. Önce temizlik bezlerini çıkarıyor annem. Koridorun sonundaki tuvalette ıslatıp getiriyor. Boş ranzanın içini dışını kenarlarını eskilerden kalmış kirlerinden arındırmak için paralıyor kendini.
Yatağın hemen yanında ince uzun çelik bir dolap var. Üst kısma giysilerimi asacağım. Alttaki bölümü de kazak çarşaf ve çamaşırlara ayırsam Dünya kadar eşyam nasıl sığacak bu küçücük dolaba
Bavuldan çıkardığım giysileri sıkış tepiş yerleştirmeye başlıyorum. Sığacak gibi değil ama hakkım olarak bana verilen yer bu kadar.
Annemin temizlik eylemi bitince yatağın üstündeki naylonu çıkarıp ranzanın sunta zemini üzerine deviriyoruz. Yeni aldığımız üzerinde buğday başaklarının dans ettiği nevresim takımı okşaya seve seriyor annem. Beraberce yorganı nevresime geçiriyoruz. Yumuşacık havlu yatak örtüsünü de serince işimiz bitiyor.
Kutu gibi minicik dolaba yerleştirmekte yetersiz kaldığım yansından çoğu bavulların içinde duran eşyalarıma üzüntüyle bakıyor annem.
Hepsini çıkarmana gerek yok diyor. Bornozun çamaşırların kalın kazakların bavulda kalsın. Gerektikçe çıkarırsın
İçindeki eşyaları yeniden elden geçirip yatağın altına itiveri-yor bavulu.
Birkaç çift ayakkabıyı dolabın zeminine sıralıyor diğerlerini de yatağın altına diziyor.
Kendi adıma aldırdığım bile yok ama onun bu umarsız çabaları içimi sızlatıyor. Yurtta kalma inadım olmasa bu zorlukların hiçbirini yaşamayacaktık. Neyse bunları düşünmek için artık çok geç
Diğer yataklar çoktan serilmiş. Sahipleri ortada yok. İşlerini bitirip bir yerlere gitmişler besbelli. Bizim dışımızda bir anne kız daha var odada. Birazdan anneler gidecek zorunlu bir ortak yaşamı paylaşmak durumundaki biz fazlar baş başa kalacağız.
Bak Ece ne güzel oldu
Sesin geldiği yöne dönüyorum ister istemez. Odanın ortasındaki küçük yuvarlak masanın üzerine serdiği çiçek masa örtüsünü kızına göstererek çöl ortasında sanal bir vaha yaratmanın kıvan-cıyla gülümseyen bir anne İşte bu hiç aklıma gelmemişti diye gülüyor annem de. Ellerinize sağlık.
Eceyle buluşan bakışlarımız aynı dilden konuşuyor. Biraz burukluk ama daha çok hüzünle kilitleniyor gözlerimiz.
Annelerimiz bizden daha konuşkan. Sınırlı zamanda tanışmak bizleri kaynaştırmak ortak noktalarımızı bulup çıkarmak böylelikle biraz olsun içlerini rahatlatmak çabasıyla bizim suskunluğumuza inat konusu biz olanılerin bir sohbeti paylaşıyorlar.
Bu sayede Ecenin Ankara TED Koleji mezunu olduğunu Uluslararası İlişkiler Bölümünde okuyacağını öğreniyorum.
Çıkalım istersen diyor annem. İşimiz bitti

www.CepSitesi.Net

Uçağının kalkışına yalnızca birkaç saat kaldı annemin. Beraberlik süremizin tükenmişliğiyle oluşan hüznün kollarında umarsız bir tutsaklığı yaşıyoruz ikimiz de.
Eceyle annesini öylece bırakıp çıkıyoruz. Ayrılık anını geciktirmek
İstercesine ağır adımlarla yurdu Kuzey Kampusunun dış kapısına bağlayan merdivenlere doğru yürüyoruz. Sol tarafta Boğaziçinin çok sayıdaki kantininden biri ilişiyor gözümüze.
Son bir çay içmeye ne dersin diyor annem yapay bir sevinçle.
Son bir çay Annemin dudaklarından teklifsizce dökülüveren bu sözcüklerin ikimizi de altüst ettiğini görebiliyorum.
Evet gibisine başımı sallıyorum.
Bir başıma kaldığımda havasını soluyacağım her mekanı tanımak istiyor annem.
Eleştirici gözlerle çevreyi taraması yakaladığı olumsuzlukları gördüğü anda bana iletme çabası bundan.
İlk kez girdiğimiz bu kantin Güneydekiler kadar iç açıcı ve keyifli değil.
Ne kadar yoğun bir sigara dumanı bu böyle diye yüzünü buruşturuyor annem.
Bir yerlere baca taksalardı bari Köşedeki boş masaya oturuyoruz.
Keşke baş başa yemek yiyecek kadar zamanımız olsaydı diyor annem. Sıcacık bakışları üzerimde Acıkmışsındır sen diye ekliyor. Bir şeyler yemelisin.
Aç değilim diyorum boğazımda düğümlenip kalmış kocaman lokmanın verdiği toklukla.
Yerimden kalkıp çay kuyruğuna giriyorum. Annemin uzaktan uzağa üzerimde gezdirdiği dalgın bakışları içime işliyor. Biricik kızının bedenindeki tüm hücreleri beynine yüreğine bir kez daha nakşetmek istiyor sanki.
Çaylarımızı alıp döndüğümde garip bir sessizliğin kuytusuna düşüyoruz ikimiz de. Dilimizin ucunda kilitlenip kalıyor sözcükler.
Hafta sonları atlar gelirsin diyor annem. Tatillerde
Sigara dumanlarının arasında kaynayıp giden boş bir avuntu. Gözbebeklerimizde büyümesini sürdüren ayrılık sızısına çare olmaktan öylesine uzak ki Kalkıyoruz. Geri geri giden adımlarımız Kuzey Kampusunun çıkışına taşıyor bizi. Kapının önünde uzunca bir süre ayakta dikiliyoruz.
Boş geçen taksilere görmeyen gözlerle bakıyor annem görmezden geliyor Elini kaldırıp bir tanesini çeviriyor sonunda.
Bir anda kenetlenivermiyoruz birbirimize. Hiç çözülmeden sonsuza kadar öylece kalabilsek! Keşke mümkün olsa
Neden sonra kollarımdan sıyrılıyor annem. Taksinin açık kapısından içeriye süzülüveriyor.
Gözlerinden inen yaşları göstermemek için olsa gerek başını öne eğiyor. Ancak taksi ok gibi fırlayıp verilen adrese yöneldiğinde dönüp son kez el sallıyor bana.
Annemle beraber yaşamımdaki kocaman bir dönemi de yolcu ediyor gibiyim. Bu kadar hırpalanmamın nedeni de bu belki.
Annemi taşıyan taksi görüş alanımdan çıkarken geçmişe salladığım elim de havada kaskatı donup kalıyor Kendinle baş başasın artık Eylül!
İçine düştüğün umarsızlık girdabından bir an önce kurtulman gerek.
Sergilediğin acizlik hiç mi hiç yakışmıyor sana.
Düşlerini gerçekleştirmek için çıktığın bu upuzun yoldaki ilk adımlarına eşlik eden gözyaşların olmamalı.
Yeni bir sayfada yeni bir döneme yepyeni bir Eylül kimliğiyle girmelisin.

www.CepSitesi.Net

Şu an için yabancısı olduğun bu dünya ürkütmesin seni. Pek çok ilki benliğinde barındırıyor diye çekinme ondan.
Önüne açılan pencereden dikkatle bak dışarıya. Orada yeşerecek umutlarının filizlerini toplamak için daha ne bekliyorsun
Emekleme devresinin ardından ilk adımlarını atan minik bir bebek değilsin artık. Sağlam bas durduğun yere kendine güven.
En umarsız zamanlarda bile umutlarını asla yitirme.
Yıllardır beklediğin gün bugün!
Önünde uzanan ise geleceğin. Yürümeye başlayabilirsin artık.
Yolun açık olsun
***
Ayaklarım mı beni taşıyor ben mi onları bilmez bir halde geri geri giden adımlarla biraz önce annemle beraber çıktığımız odaya bu kez tek başıma dönüyorum. Kararmaya yüz tutmuş havanın tüm ağırlığı omuzlarımda Oda boş. Ece de annesini uğurlamaya çıkmış olmalı. Böylesi daha iyi
Hangi şartlarda beni ağırlayacağını henüz kestiremediğim yatağımın bir ucuna ilişiveriyorum.
Gözlerim karşı duvara dikili karmaşık duygular içinde zaman kavramını kopkoyu bir karanlığın derinliklerine gömerek öylece oturuyorum.
Birdenbire gözlerime doluveren çiğ ışıkla irkilene kadar
Daldığım dinginlik kuyusundan çıkmama neden olan kapının önünde durmuş bana gülerek bakan ufak tefek bir genç kız. Işığı yakan da o.
Minik adımlarla sekerek yürüyüp elindeki küçük çantayı tam karşımdaki yatağın önüne bırakıyor.
Merhaba diyor usulca.
Yanlış zamanda yanlış yerde bulunduğunu düşünür gibi mahcup bir tavırla bakıyor yüzüme.
Hafifçe başımı sallıyorum merhabasına yanıt olarak.
Bıı an için sıyrıldığım dingin dünyama dönüyorum yeniden. Kimseyle konuşacak dert dinleyip dert anlatacak durumda değilim henüz.
İçimden geçenleri okumuşçasına gürültü yapmamaya çalışarak sessizce ve ağır devinimlerle getirdiği çantayı yatağın üzerine boşaltıyor. Üç beş parça
giysiyi başucundaki dolaba asıyor. Çantanın dibinden çıkardığı terlikleri giyip karşıma geçiyor.
Yüzünde bin bir gülücükle Tanışalım mı diye elini uzatıyor.
Zayıf çelimsiz bedeniyle yetişkinden çok genç kızlığa ilk adımım atmaya hazırlanan küçük bir kız çocuğunu çağrıştırıyor ilk anda.
Korunmaya muhtaç kırılgan hatta biraz ezik diyebileceğim küçücük bir kız çocuğu
Ama yabancı birine aitmiş gibi duran gözleri Onlar çok farklı!
Dış görünümüyle çelişen avuç içine sığacak kadar küçük en ufacık bir olumsuzlukta ağlayıverecekmiş duygusu uyandıran soluk yüzünde simsiyah derin iki kuyu gibi duran bir çift göz
Bulunduğu yeri yadsırcasına ateş misali bakışlarla dikilmişler yüzüme.
Tanışalım diyorum biraz önceki gerginliği üzerimden atarak en sevecen halimle. Ben Eylül!
Işıldayıveriyor yüzü. Kor gibi yanan gözlerinden kopup gelen kahkahalar yüreğimde çınlıyor.
Ben de Dünya diyor çocuksu bir sevinçle.
Ne güzel bir isim bu böyle Dünya!
Belli belirsiz bir gölgenin izi düşüyor solgun yüzüne.
Sence Gerçekten de güzel midir dünya Değil midir

www.cepsitesi.Net

Hem güzel hem de çirkin Umarım sen hep güzel yanlarımla görürsün beni Yabansı bir duygusallığı var belli. Ama birilerine şu anda da bana yakın olma gereksiniminde ve çabasında. Bir şeylerden incinmiş kırılmış acı çekmiş sanki
Neden böyle düşündüğümü bilemiyorum. İçinde debelendiğim duygusallığın Yansıması belki de Yıldırım hızıyla beynimi kat eden düşüncelerin saçmalığı ortada. Hiçbir Dayanağı olmayan anlamsız yakıştırmalar bunlar.
Topla kendini Eylül! Cıvıl cıvıl şipşirin hayat dolu bir kız karşındaki Kendi karamsarlığınla özdeşleştirme onu.
Yeni tanışmamn ağırlığını üstümüzden atınca daha doğal daha içten bir sohbeti paylaşıyoruz Dünyayla.
Bizim kızlar pazar akşamına ancak gelirler diyor odadaki boş yataklara bakarak. Pazartesi sabahı da doğru okula
Dudağımn kenarında anlam veremediğim bir kıvrılış Önceden bir şeyleri paylaştıkları kesin. Ama Dünyanın ses tonu bu paylaşımın pek güçlü olmadığını düşündürüyor bana.
İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümünde Dünya. Bu ikinci yılı. İki dönem hazırlık okumuş. Odadakilerle tanışıklığı da buradan geliyor.
İngiliz Dili Bölümüne yetmedi İngilizcem diye dalga geçiyor kendisiyle.
Ya ben diyorum. Yedi yıllık kolej eğitiminin ardından hazırlık okumanın ayıbını yaşıyorum.
Boş ver diye gülüyor. Ancak alışırsın buralara
Çok özleyeceğim İzmiri diye içimi çekiyorum. Ya sen Sen nereden geldin İstanbula Zaten İstanbuldayım ben diyor biraz çekinerek. Ama karşı tarafta Kadıköyde.
Nasıl yani İstanbulda yaşıyorsun ve yurtta kalıyorsun Kadıköyde mi evin Beklemediği bir anda suçüstü yakalanmış gibi yere indiriyor gözlerini.
Öyle de denilebilir. Kadıköydeki babaannemin evi Onunla yaşıyorum ben. Duymuyorum bile söylediklerini. Bu ayrıntılar içimde oluşan öfkeyi Susturmaktan öylesine uzak ki
Biliyor musun neredeyse sokakta kalacaktım ben! diye hay-kırıyorum. Ben ve benim durumumda olan pek çok kişi İstanbulda yaşadığın halde yurt başvurusu yaparak başkalarının hakkına el uzattığının farkında değil misin Bu yurtlarda kalan o kadar çok İstanbullu var ki diye savunmaya çalışıyor kendini
Onların varlığı bencilliğini örter mi senin
Geçerli nedenlerim var ama! Uzun hikaye Belki bir gün anlatırım sana.
Gerek yok diye kesiyorum. Söyleyeceğin hiçbir şey benim gözümde temize çıkaramaz seni
Konuşmaya son noktayı koyduğumu düşünüyorum. Ama işte o anda titreyen dudaklarını görüyorum Dünyanın. Gözlerinin kuytusuna gizlediği bir şeyleri kaçırmak ister gibi kırpıştırdığı kömür karası kirpiklerini Nereye koyacağını kestiremeyip kucağına hapsettiği birbirine kenetlenmiş ellerini
Fazla ileri gittim galiba. Çok mu yüklendim kıza Onu buraya taşıyan nedenleri dinlemedim bile.
Dönüp kaldığımız yerden konuşmaya devam etsek
Ne var ki yüreğimde kıpırdanan pişmanlık kırıntıları pençesine düştüğüm öfkenin kucağında eriyip gidiveriyor. Başımı sokacak bir çatı altı buluncaya kadar çektiklerimiz geri adım atmamın önünde en büyük engel
Sinirden kaskatı kesilmiş bedenimi yatağa bırakıveriyorum. Göz ucuyla Dünyayı izlemekten de kendimi alamıyorum ama Üzülmesini istemiyorum hatasını bilmesi yeter
Daha da küçülmüş gibi duran çelimsiz bedeniyle doğrulup kalkıyor. Çantasından bir sigara paketi çıkarıyor.

www.CepSitesi.Net

Alır mısın diye barış çubuğu niyetine uzatıyor bana.
Hayır diyorum. İçeceksen dışarı çık lütfen! Senin evinde-kine benzemese de burası bizim yatak odamız sayılır. Beraber yaşadığın insanları dumana boğmaya hakkın yok!
Sessiz bir boyun eğişle arkasını dönüp çıkıyor odadan.
Ah benim sivri dilim! Bu kadar sert davranmama ne gerek vardı ki Hem ara sıra ben de sigara tüttürmenin keyfini sürenlerden değil miydim Yanımda paket taşımasam da arkadaşlar arasında tek tük içtiğim olurdu. Bir de annemle Akşamüzeri yorgun argın işten döndüğünde birer fincan kahvemizi alır sigaralarımızı yakar günün tüm gerginliğini Körfezin sularına gömerdik.
Ama burada avuç içi kadar bu yerde sigara içilmesine dayanamazdım doğrusu. Kendimi suçlamamın anlamı yok haklıyım işte
Sekiz kişilik odadaki bir daha kim bilir ne zaman yakalayabileceğim tek başmahğım fazla uzun sürmüyor.
Ben geldim diye kırık bir sesle içeriye giriyor Ece.
Gözleri kıpkırmızı belli ki ağlamış. Annesiyle bizimkine benzer hüzünlü bir ayrılık sahnesi yaşadıklarını tahmin edebiliyorum.
Tam o sırada Dünya da kapının eşiğinde belirliveriyor. Onları tanıştırmak bana düşüyor haliyle.
Dünya da ben de biraz önce yaşadıklarımızı aramızda yaptığımız gizli bir anlaşmayla unutmuş gibiyiz.
Yemek yediniz mi diye elindeki büyücek kutuyu masanın üzerine bırakıyor Ece. Giderayak suböreği aldı annem.
Aklıma bile gelmedi diye gülüyorum.
İyi olmuş. Hep beraber yeriz.
Bu teklif Dünyayı sevindirmiş gibi. Bizden eski olmanın ayrı-calığıyla idareyi eline alıyor. Dolabından çıkardığı düz bir tabağa börekleri sıralıyor. Su ısıtıcısını fişe takıp fincanlarımıza poşet çaylar atıyor. Kısa sürede küçücük masamızın üzerinde şipşirin bir sofra hazırlayıveriyor. Bu işleri yaparken öylesine candan ve sevecen ki
Yalnız bir şey dikkatimi çekiyor. Eceyi de aşağı yukarı aynı zaman diliminde tanıdığı halde bana daha yakın duruyor Dünya. Hem de aramızda geçen o tatsız konuşmalardan sonra Eceyle daha kolay kaynaşabilir oysa. Ama o bizim daha oluşurken zedelenen dostluğumuzu diriltmekten yana görünüyor.
İştahla yiyoruz böreklerimizi. Ne kadar acıkmışız meğer
Yurda yakın yiyecek mekanlarını sayıp döküyor bize Dünya. Hafta sonları kahvaltı yapabileceğimiz pastaneleri kafeleri anlatıyor.
Her zaman gidemezsiniz diyor. Burası Etiler! Lüks muhit Para dayandıramazsınız. Öğrenci işi yerler de var ama
Onun anlattıklarıyla olacak iş değil. Yaşayarak deneme yanılma yöntemiyle tanıyacağız çevremizi. Acelemiz ne Yolun başındayız daha
***
Ne çabuk geçiyor günler
Okul açılalı neredeyse bir hafta oldu. Yarın cumartesi. Eceyle benim çiçeği burnunda İstanbul öğrenciliğimizin ilk tatil günü. Dünya deneyimli bir rehber olarak programını çoktan yaptı.
Sabah güzel bir kahvaltı! Sonra da Kapalı Çarşı turu
Fırtına gibi geçen bir haftanın ardından böyle bir molayı fazlasıyla hak ettik.
Bu süre içinde yeni yaşam şartlarına uyum sağlamakta epey yol aldığımızı söyleyebilirim.

www.CepSitesi.Net

Ece ve Dünya dışında beş ifrkadaşımız daha var yurt odasında. Onlarla tanışırken Dünyamn ilk günkü konuşmasına yansıyan kayıtsızlığın nedenini de anlamış oldum.
Hepsi de okulun açılmasından bir gün önce pazar akşamı ge-lebildiler ancak. Dünyamn tahmin ettiği gibi Pınar Ceren ve Nurdan Ekonomi Bölümü üçüncü sınıftalar. Ebru Felsefe Zeynep de Sosyoloji Bölümünde. İkisi de bu yıl mezun olacaklar.
Ortak noktalarımız yok denecek kadar az. Aynı odayı paylaşmak dışında aramızda aman aman bir yakınlık kurulamayacağı baştan belli. Belki de üst sınıflarda olmalarından biraz havadan bakar bir tutum içindeler. Bu durum ister istemez biz çömez öğrencileri daha da yaklaştırıyor birbirimize.
Dünyayla Yabana Diller Yüksek Okulunun çatısı altında da sürüyor beraberliğimiz. O İngiliz Dili ve Edebiyatında bense hazırlık sınıfında Yalnızca öğleden sonraları gidiyorum okula. İzmirden Banu Sezgi Kemal hep beraberiz. Amerikan Kolejinin muafiyet sınavı kazazedeleri Kampusun her yanında can arkadaşım Selenin eksikliğini duymaktan kendimi alamıyorum. Kaydını dondurup İzmirde kaldı Selen. Hazırlık okuyacağına TOEFL sınavına hazırlanıyor. Alamazsa ne olur bilemiyorum.
Ece de aynı yolu seçenlerden. Zamanında halletmiş bu işi. Kapı gibi TOEFL sertifikasını alıp öyle gelmiş buralara. Sınava bile girmeden doğrudan doğruya Uluslararası İlişkiler Bölümü öğrencisi oluvermiş.
Okul içinde Manzarada buluştuğumuz bazı öğlen saatlerini saymazsak pek görüşemiyoruz Eceyle. Ders yaptığımız binalar birbirinden uzak. Ama Dünya hep benimle. Ders aralarında yanıma koşup ne halde olduğumu denetlemeyi hiç ihmal etmiyor.
Bir keresinde Kuzey Kampusundaki yemekhaneye öğlen yemeğine götürdü beni. Lise yıllarımdan beri topluca yemek yenilen bu tür yerlerden uzak durmuşumdur hep.
Farklı yemeklerin birbirine karışmış ağır kokusunu kaldırmaz içim. Gene aynı şey oldu boğazımda kocaman bir yumru değil lokmaları bir yudum suyu bile yutmakta zorlanıyorum.
İlk ve son yemekhane deneyimim dedim Dünyaya.
Para sorunu olmayanların böyle kapris yapma haklan var tabii diye dudak büktü. Meteliğe kurşun at da göreyim seni
Yanıt vermeye yeltenmedim bile. Sokak simitçisinden alacağım bir simit de yeter bana demeye kalksam beni anlayacağından emin değildim çünkü.
Bir akşam da Ece ve Dünyayla beraber Akmerkeze gittik. Harika bir alışveriş merkezi bayıldım. Üst katı yiyecek bölümü olarak düzenlenmiş. Üstelik özel öğrenci mönüleri satan yerler de var. Tam bize göre
Tara konusunda bizimkilerden açık çek alsam da öğrenci olduğumu unutmaya hiç niyetim yok. Hem Ece değilse de Dün-yanın bu konuda ölçülü davranmaya özen gösterdiği ortada.
Ser gün konuşuyoruz bizimkilerle. Sesimi duymadan iyi olduğumu öğrenmeden içleri rahat etmiyor. İkisinin de aklı bende.
Yemene içmene dikkat et diyor babam. Başarının yolu güçlü olmaktan geçer.
Öyle tostla falan geçiştirme öğünlerini. Çevrede bir sürü restoran var git
doğru dürüst yemeğini ye
Annemin de ondan eksik kalır yanı yok.
Meyve yemezsen olmaz diyor. Vitamin alman şart!
Geçen gün okul öncesi çıktığım bir yakın çevre gezisinde harika bir manav keşfettim. Meyveler sebzeler taptaze pırıl pırıl tablo gibi dizilmişler kasalara.
İki tane kıpkırmızı elma seçtim. Pek de kibar manavımız Öğrenci olduğumu anlayınca içeride yıkayıp getirdi kağıt havluya sarıp öyle verdi elime.

www.CepSitesi.Net

Hiç çekinmeyin dedi. Bir domates bir salatalık iki üç biber Ne kadar isterseniz o kadar alabilirsiniz. Tam derse çıkarken yakaladım Dünyayi. Elmanın birini uzattım.
Nereden buldun bunu diye şüpheyle sordu. Anlattım. Kaç para verdin Ödediğim miktarı söyleyince uzunca bir ıslık çaldı. Bir kilo elma parası! diye haykırdı. Etiler Caddesinin en kazıkçı manavıdır o. Kaymak tabakaya hitap eder öğrencilere değil
Annemi sevindirmek adına gerçekleştirdiğim bu küçük eylem Dünya cephesinde kabul görmemişti ne yazık ki Artık iyice anlamıştım arkadaşım cebindeki her kuruşun hesabını inceden inceye yapmak zorundaydı. Ben de böylece harcamalarımı dışarıya yansıtırken daha dikkatli olmam gerektiğini öğrenmiş oldum.
***
Ders aralarında yanımda bitiveren yalnızca Dünya değil bir de Anıl var! Aydın Anadolu Lisesinden dershane arkadaşım O da her fırsatta hatırımı sormakta kusur etmiyor doğrusu.
Daha dershanedeyken Selen uyarmıştı beni.
Bu çocuğun sana bakışlarında farklı bir şeyler var diye.
Gülüp geçmiştim. Haklıymış galiba.
Rastlantı gibi duran ama düşündüğümde özellikle tasarlandığını kavrayabildiğim karşılaşmalar Manzarada otururken kantinden çay getirmeler cebinden çıkardığı çikolatayı benimle paylaşmalar Dün de okul çıkışında arkamdan koşup yurda kadar eşlik etti bana. Daha doğrusu Güneyden Kuzey Kampusuna çıkan yolu beraberce yürüdük. O da Kuzeydeki erkek yurdunda kalıyor zaten.
Ayrılırken akşama Akmerkezdeki sinemaya gidip gidemeyeceğimizi sordu. Yorucu bir gün geçirdiğimi bahane ederek atlattım.
Dünya da farkında durumun.
Ne iş diye kendi üslubuyla sordu.
Ne iş olacak İzmirden dershane arkadaşım diye geçiştirmeye çalıştım.
Hiç mi arkadaş görmedik dedi alaycı bir tavırla. Çocuğun sana bakışları kayık kızım Sen de hiçbir girişimini geri çevirmiyorsun ama.
Yanlış yorumlar yapma lütfen! Aşk meşk davaları için gereken kıvama gelmedim henüz. Çok iyidir Anıl Kırmak istemiyorum. Gör bak beklediği yakınlığı görmeyince vazgeçecektir.
Umarım Üstüne gelirse haberim olsun.
Bu bıçkın tavırları eğlendiriyor beni. İsteğim dışında bir ısrarla
karşılaşırsam devreye girip karşımdaki insana haddini bildirmeye hazır.
Onun böyle annemmiş ablammış gibi gönüllü koruyuculuğumu üstlenmesi hoşuma gidiyor galiba
***
Cumartesi sabahı Dünyanın hazırladığı gezi planını uygulamaya koyuyoruz.
Zeytinli açma haşlanmış yumurta susamlı ayçöreği Dünyanın bize önerdiği kahvaltı mönüsü bu.
Boğaz manzarasına karşı çaylarımızı yudumlarken çantasından sigara paketini çıkarıyor Dünya.
Umarım burada içmeme izin vardır diye sitemle bakıyor yüzüme.
Bana da bir tane versene diye gülüyorum reddettiğim ilk teklifine gönderme yaparak.
Sevinçle uzanıp sigaramı yakıyor.
Biliyor musun Dünya diyor Ece. Sigara içmen dış görünümüne öylesine ters ki Hiç yakıştıramıyorum sana.
Gerçekten de öyle. Çiçejc desenli kadife bol bir etek giymiş Dünya. Üzerinde beyaz yakası fırfırlı bir bluz var. Kolları ve boynu cincik boncuk türünden takılarla örtülü. İki yanda ince tutamlar halinde ördüğü saçlarıyla yaşından çok küçük görünüyor. İlk bakışta yabancı turistleri çağrıştıran ince

www.CepSitesi.Net

yüzünde dirhem makyaj yok. Dudaklarına sürdüğü kıpkırmızı ruju saymazsak Özenip annesinin ya da ablasının rujunu sürmüş takılarını orasına burasına geçirivermiş küçük bir kız çocuğu gibi. Gözlerinden etrafa saçılan haylaz pırıltılar da cabası
Parmaklarının arasına kıstırıp ardı ardına derin soluklar çektiği sigara da elinde iğreti duruyor haliyle.
Hep beraber kalkıyoruz masadan. Programımızın bundan sonrasında Ece yok. Ankaralı arkadaşlarıyla buluşacakmış. Pastanenin karşısındaki duraktan Ece Taksim biz de Eminönü otobüsüne biniyoruz.
Kolumdan tutup sağ taraftaki boş yere oturtuyor beni Dünya. Kendisi de serbest bırakırsa birileri kapacakmış gibi yanı başımda dikilip duruyor. Çocuğunu koruma altına almış bir anne gibi Boyu ancak omzuma gelen narin bedeniyle beni sakınma görevini üstlenmesine ses çıkarmıyorum hatta hoşuma da gidiyor ama bu çelişkili duruma için için gülmekten de kendimi alamıyorum.
Eminönünde otobüsten inip yoğun kalabalığın içine karışıve-riyoruz. Gördüğümüz her yer her nesne hakkında beni aydınlatma çabasında Dünya. Usta bir turist rehberi gibi durmadan konuşuyor bıcır bıcır bir şeyler anlatıyor. Benim için yeni olan tüm ilkler onun dilinde daha da güzelleşiyor sanki Kapalı Çarşıyı filmlerde televizyon programlarında gazete ve dergi fotoğraflarında gördüğümden de güzel buluyorum. İçeriye adımımı attığım anda büyülü gizemli daha önce hiç solumadığım bir havanın çekimine giriyorum. Öncelik kuyumcu vitrinlerinde. Yoğun ışığın altında alev alev yanan almayacak olanların bile seyretmekten keyif duydukları ışıltılı mücevherlere güzellik yarışması yaptırıyoruz Dünyayla.
Ardından el dokuması halıların kilimlerin bakır mangalların sinilerin çeşit çeşit antikaların salkım saçak ortalığa döküldüğü labirenti çağrıştıran yollarda bambaşka bir alemin düşlerine bırakıyoruz kendimizi.
Bin bir türlü takının sergilendiği büyücek bir tezgahın önünde duraklıyoruz. Rengarenk irili ufaklı taşlarla bezeli yüzüklerin bileziklerin birini alıp diğerini bırakarak hoşuna gidenleri parmaklarına bileklerine geçirerek almayacağını bile bile deneme konusunda kendisiyle yarış halinde Dünya. Onun bu kendinden geçmiş şirin halinde içime dokunan bir şeyler var Koluna takıp hayranlıkla seyrettiği göz boncuklu bir bileziği çıkararak gönülsüzce tezgaha bırakıyor. Hemen kapıyorum bileziği. İtiraz etmesine fırsat tanımadan ödeyiveriyorum parasını.
Bugünün anısına diyorum.
Karşı çıkacak oluyor. Ama sevinci ağır basıyor galiba. Parmaklarının ucunda yükselip çelimsiz kollarıyla boynuma sarılıyor yanaklarımdan öpüyor beni. Sonrada istediği oyuncağa kavuşmuş çocuk sevinciyle biraz önce istemeden bıraktığı bileziği yeniden koluna geçiriveriyor.
Yoruldun mu diye soruyor ışıl ışıl gözleriyle.
Hayır gibisine başımı sallıyorum.
Şuradaki kahvede oturalım istersen diye kolumdan çekiyor.
Türk işi motiflerle bezeli kilimlerin üzerinde hasır örgülü alçak tabureler tavandan sarkan makrame örgüler içine yerleştirilmiş gaz lambaları orta yerde kocadan bakır bir mangal
Masa işlevi gören sinilerden birine doğru yürüyoruz.
Önümde duran alçak tabureye şüpheyle bakıyorum.
Beni çeker mi bu tabure
Seni değil yüz kiloluk babayiğitleri bile çeker. Hem ona kürsü derler tabure değil
Geçip oturuyoruz.
İki tane az şekerli kahve diyor Dünya garsona.

www.cepsitesi.Net

Epey bir süre bekliyoruz.
Kömür ateşinde ağır ağır pişiyor diye açıklıyor Dünya. Gecikmesi bundan. Sonunda bakır askılı tepsi içinde bakır cezvede pişirilmiş bol köpüklü kahvelerimiz geliyor.
Çantasına uzanıyor gene Dünya. Sigara içecek Bana da ikram ediyor istemiyorum.
Bu kahvenin yanında içilir ama diyor.
Haklı. İzmirde ancak Kızlarağası Hanında içebildiğimiz özel kahvenin lezzet ikizi bu. Her yudumuna köpük katmayı pek iyi becermişler.
Belki bir gün aynı tatla İzmirde de buluşturabilirim seni diyorum.
Kahve ve kahvehane üzerine yaptığımız sohbetin orta yerinde çevreye saçtığım bakışlarımı toplayıp Dünyamn yüzüne dikiyorum.
Benim için farklı ve güzel bir gün. İçinde pek çok ilki barındırıyor çünkü Ama senin İstanbulda bir evin var. Neden hafta sonu tatilini orada geçirmiyorsun ki
Bir anda allak bullak oluveriyor suratı. Sabahtan beri gülücükler saçan dudakları kasılıp kalıyor. Donuk kıpırtısız bir maske duruyor sanki karşımda. Onu cansız bir nesneden ayıran tek fark derinliğine koyulaşmış kapkara gözleri Orası benim evim değil diyor fısıldar gibi. Yurt odasındaki o birkaç metrekarelik küçücük alan var ya İşte bana ait olan tek yer!
Bilmem sorunun yanıtını alabildin mi
Dudakları titriyor Ellerini birbirine kenetleyip var gücüyle kucağına bastırıyor Boş ver diyor. Bu güzel günü örselemenin anlamı yok. Kalkalım istersen Biraz önceki cıvıltılı neşesinin yerini alan derin hüznü soluyarak o önde ben arkada kahveden dışarı çıkıyoruz.
Beni de içine çekiveren buruk havanın nedenini bilmeden anlatamadığı dile getirmekten kaçındığı dertlerinin altında ezilmiş kavruk bedeninin ardından biraz da onu üzmüş olmanın sıkıntısıyla gönülsüzce yürüyorum.
Neyse ki uzun sürmüyor Dünyamn karaya vurmuş küskün hali. Eski coşkusu olmasada doğal haline dönmeyi başarıyor.
Buraya kadar gelmişken Mısır Çarşısına gitmemek olmaz diyor.
Onu iyileştirecek her öneriyi kabul etmeye dünden razıyım. Kızıyorum kendime ne gerek vardı meraklı dedikoducu kadınlar gibi ahret soruları sormaya Gitgide hızlanan adımlarla önüme düşüyor. Yokuş aşağı uzunca bir yol Ona yetişmekte zorlanıyorum.
Mısır Çarşısının cıvıltılı ortamı yaşadığımız o tatsız kareyi unutturuyor ikimize de. Ya da en azından bir süre için de olsa üstünü örtüyor. Kendi kendime karar alıyorum o istemedikçe bir daha asla bu konulara girmeyeceğim! Anlattığı kadarıyla yetinmek en doğrusu
Dükkanların içinde değil de önlerindeki sergilerde satılan ürünler daha ilginç geliyor bana. Malını öve öve göklere çıkaran satıcıların müşteri çekmek için döktüğü diller içinde kaybolduğumuz kalabalığın çokseslileği bizi çepeçevre saran renk cümbüşü başımı döndürüyor.
Çarşının içinden yoğun bir baharat kokusu yükseliyor. En iştahsız insanı bile kendine çekebilecek çeşitlilikteki yiyecek dükkanları her yaştan kadın erkek çocuk kalabalığını ağırlıyor.
Biraz kuruyemiş alalım bari diyorum Dünyaya.
Yanıtını beklemeden de seçmeye koyuluyorum. Çekirdek fındık fıstık Satıcımız pek sevecen. Lokum tezgahına buyur ediyor bizi. Birdenbire gözleri parlıyor Dünyamn. Çifte kavrulmuş lokumlardan bir tane alıp ağzına atıveriyor. Çok sevdiği belli. Küçük bir kesekağıdı çifte kavrulmuşla Mısır Çarşısındaki alışverişimize noktayı koyuyoruz.
Umarım yorulmamışsmdır diyor Dünya. Seni biraz daha yürüteceğim de Gelmişken Galata Köprüsünü de görmeni istiyorum.

www.CepSitesi.Net

Yalnızca eski Türk filmlerinden tanıdığım Galata Köprü-sünün üzerinde yürürken o filmlerden birinde rol almışım hissine kapılıyorum. Balık tutan amatör balıkçılar köprünün altından geçen vapurlar da oynadığım oyundaki dekorun birer parçası
Karaköyden alt geçitle Tünele geliyoruz.
İki dakikalık bir yolculuk diyor Dünya. Metronun cüce olanı
Tünelin çıkışında tramvaya ilişiyor gözüm. Bu kez çocukluk sırası bende
Binecek miyiz
Bineriz istersen diyor Dünya gönülsüzce. Ama Taksime kadar tramvayla çıkmayı aklına bile getirme. Karış karış adımlamadan Beyoğlunu tanıyamazsın. Galatasaray Lisesinm önündeki durakta tramvaydan iniyoruz. Buraların yabancısı sayılmam. Babamla beraber turladığımız yerler Ama Dünya kolumdan tutup ara sokaklardan birine doğru sürüklüyor beni.
Bizim mekana götüreceğim seni diyor. Hafta sonları arkadaşlarla takıldığımız harika bir yer
Eski görünümlü taş bir binanın merdivenlerinden zeminin de altına bodrum katında bir yerlere iniyoruz.
İşte burası diyor Dünya ardına kadar açık geniş kapının gerisindeki karanlığı göstererek.
İlk anda hiçbir şeyi seçemiyor gözlerim. Loş cılız ışıkların yumuşatmaya çalıştığı kapkara boğucu bir ortam. Dünya elimden tutmasa asla yolu bulamayacağım
Ne biçim bir yer burası böyle diye söylenmekten kendimi alamıyorum. Aydınlıktan girince böyle olur diye gülüyor Dünya. Şimdi alışır gözlerin Dediği gibi kısa sürede çevrede olup biteni görmeye başlıyorum. Alçak tahta masaların iki yanındaki sıralarda birbirine sokulmuş oturan birkaç çift var. Kapıda bizi karşılayan garsonun eşliğinde salonun dibindeki kuytu köşeye doğru yürüyoruz.
Geceleri göreceksin burasını diyor Dünya. Her akşam canlı müzik var. Rock Arkadaşlar da kafa olunca tadına doyulmuyor.
Bambaşka bir Dünya oturuyor karşımda. Bir zamanların asi gençlerinin önde gelen temsilcisi sanki. Bana sorma gereği bile duymadan Buz gibi iki bira diyor garsona. Sonra da çantasından sigara paketini çıkarıp bana doğru uzatıyor. Ateşe değecekmişim gibi yabansı bir içgüdüyle elimi çekiyorum.
Al diyor. Burada içmeyip de nerede içeceksin
Ağır devinimlerle parmaklarımın arasında iğreti duran sigaramı yakıyor Sonrada arkasına yaslanıp derin derin içine çektiği dumanı keyifle havaya savuruyor.
Şu ana kadar tanıdığım Dünyadan öylesine farklı ki Yadırgıyorum. Hem onu hem de isteğim dışında paylaştığımız kanımın hiç ısınmadığı bu garip ortamı. Yerimden fırlayıp dışarıya açık havaya koşmamak için zor tutuyorum kendimi. Benim bu tutuk yabancılaşmış halime aldırmıyor bile Dünya. Garsonun getirdiği bira bardağını kaptığı gibi yarısına kadar çekiyor kafasına.
İç diyor bana da. Anlatacaklarımı dinlemek için gerek duyacağın gücü toparlamana yardıma olur.
Ne yanıt vereceğimi bilemeden huzursuzca kıpırdanıyorum oturduğum yerde.
Merak etmiyor musun diye alaycı bir tavırla gülüyor. Neden hafta sonlarım babaannemin evinde geçirmediğimi soran sen değil miydin Al işte Öyle ayaküstü baştan savma yanıtlarla geçiştireceğime ta başından anlatayım ki beni anlayasın Bu bir lokmacık Dünya neler görmüş neler yaşamış bilesin
Kahve içerken neden konuya girmediği belli. Onun yeri burası. Kendini rahat hissedecek ki konuşabilsin.
Kusura bakma diyor sıkıntılı bir dudak büküşle. Pek iç açıcı şeyler değil duyacakların. Korku filmlerinden fırlamış dudağını uçuklatacak karelerle buluşturacağım seni.

www.CepSitesi.Net

Takındığı bu gizemli tavrın bilinçli mi yoksa içinde bulunduğu ruh halinin doğal bir yansıması mı olduğunu kestiremiyorum.
Hazır mısın dinlemeye Başımı hafifçe sallıyorum.
Annemle babam ayrıldıklarında üç yaşındaydım Eylül Üçlü beraberliğimizi Anımsatan hiçbir şey yok kafamda. Bu birlikteliği yaşadığımızı gösterecek somut bir kanıta da sahip değilim zaten. Ne annemle babamın ortalarına girerek poz verdiğim bir fotoğraf ne de o günlere ait birilerinden dinlediğim hoş bir anı
Neden bu kadar büyütüyorsun diye araya girme gereği duyuyorum.
Annesiyle babası ayrılan tek insan sen misin O kadar basit değil! diye küçümser bir tavırla gülüyor saflığıma.
Dinle hele Bu ayrılığın nedenini bir sor Bakalım çevrende gördüklerine benziyormu
Davramşlanndaki garipliğin üstüme yüklediği huzursuzlukla yaptığım çıkıştan pişman onun bendşjı beklediği sakinliğe bürünerek dinlemeye koyuluyorum. Ailelerin çatırdamasındaki alışılagelmiş neden genellikle erkeğin kadını aldatmasıdır öyle değil mi Bizimkinde tam tersi Aldatan annem! Henüz üç yaşındaki çocuğuna sarılması gereken kolların yabancı bir erkeğin boynuna dolanması çok sık rastlanan bir durum mu sence
İçgüdüsel bir hareketle bira bardağına uzanıyor elim. Dünya ise kendinden geçmişçesine sürdürüyor anlatmasını.
Aynı yerde çalıştığı kendinden beş yaş küçük bir adam. Babam bir iş gezisi dönüşünde yatakta yakalıyor ikisini. Tek celsede boşanıyorlar. Annemin gözü tutkuyla bağlandığı adamdan başkasını görmüyor. Mahkemede benim kendisinde kalmamı istemiyor bile. Ayak bağı olacağım ya ona Benim bulunduğum ortamda sevdiği adamla özgürce sevişemeyecek ya Babamda kalıyorum ben de. Böylesi daha iyi olmuş diyorum usulca.
Acı acı gülüyor Dünya.
Yediği darbeden afallamış düzeni altüst olmuş bir baba Eskiden beri tüm aileyi tanıyan birileri söyledi uzunca bir süre görmek bile istememiş beni. Anlayacağın olanların sorumlusu benmişim gibi hem annem hem de babam günah keçisi ilan etmişler yarım bacak boyundaki bebeciği Tek adres kalmış gideceğim: Babaannem! Yaşını başını almış yorgun bedenini dinlendirmeye hazırlanırken zorunlu olarak el kadar bir çocukla kaderini birleştiren zavallı bir kadın. Ha. Hakkını teslim etmeliyim elinden geleni fazlasıyla yaptı. El bebek gül bebek ana baba sıcaklığından yoksun kalmışlığımı onarmak istercesine
özveriyle baktı bana. Ama nereye kadar Hiç aramadılar mı seni
Uzunca bir süre adımı bile anmamışlar. Babamı içini rahatlatmak için olsa gerek arada bir eli kolu dolu babaannemin evine gelen bir yabancı gibi anımsıyorum. Zaman içinde babaannemin de telkinleriyle baba kimliğiyle bütünleştirmeye çalıştığım yavaş yavaş ısınmayı başardığım zavallı bir yabancı Annem ortada bile yoktu zaten. Boşanmanın ardından hemen o adamla evlenivermişti.
Ya baban
Çok daha sonra Arkadaş çevresinin zoruyla ikinci evliliğini yapmış o da.
İkinci eşlerinden çocukları var mı
Var derken sesi titriyor Dünyanın. Annemin arka arkaya iki oğlu olmuş.
Babamın da bir oğlu bir kızı
Bira bardağını kafasına dikip garsonu çağırıyor Dünya.
Bize iki bira daha diyor bana sorma gereği duymadan.

www.CepSitesi.Net

Sesimi çıkaramıyorum. Yaşadıklarının sorumlusu benmişim gibi garip bir suçluluk duygusuyla sarmalanmış sessizce izliyorum onu.
Sıkıldın mı diye soruyor. Dur bakalım bu daha başlangıç Ama istersen keserim anlatmam.
Yok diyorum. Üzüldüm ama sıkılmadım.
Şöyle düşün Eylül Annen ve baban ikisi birden dışlıyorlar seni yıllarca arayıp sormuyorlar yok sayıyorlar Böyle bir durumda sen olsan ne yapardın Beynimin içinde bir ışık yanıveriyor. Dünyanın karşısında duyduğum ezikliğin nedeni bu işte! Kendi aile düzenimin mükem-melliğiyle onunki arasındaki derin uçurum
İşte böyle Eylülcüğüm bu gördüğün Dünya anne ve babasının istemediği bir çocuk olarak başladı yaşantısına. Hiçbir paylaşımı olmadı onlarla. Tek başına karşı durdu tüm zorluklara. Engelleri aşarken zaman zaman sendelediğinde elini tutacak onu çözümsüzlüklerinin ortasından çekip çıkaracak kimseyi bulamadı yanında. Tüm olumsuzluklara karşın avunacak şeylerin de var ama diye araya giriyorum.
Herkesin eline geçmeyen iyi bir okul kazanmışsın. Pırıl pırıl bir gelecek var önünde. Tek başına elde ettiğin bu başarı mutlu etmeli seni.
Bak onda haklısın. Zorlaşan şartlar içten içe güçlendirdi beni katılaştırdı tek başına ayakta kalmayı hayata kafa tutmayı öğretti. Ama pek çok şeyi de aldı götürdü benden Tüm acıma duygumu yitirdim diyebilirim. Neden deme sakın! Kendi halimden daha fazla acınacak bir şey göremiyorum ki çevremde Ya babaannem olmasaydı Orta yerde cascavlak bırakacaklardı beni
Babaannenle ilişkilerin nasıl
İyi. Olabildiği kadar O konuda da sıkıntılarım olmadı değil İçi yanmış dertli bir kaynana sonuçta. Çocukluk yıllarım onun annemi yermesini dinlemekle geçti. Düşünsene Eylül İçin için hak veriyorum söylediklerine olanların baş sorumlusu annem çünkü. Ama beni bunları dile getirmekten alıkoyan bir şeyler var. Karşı çıkmam anlamsız yerden göğe kadar haklı babaannem. Ne var ki garip bir savunma güdüsüyle tavır koyuyorum ona hırçınla-şıyorum. Ters davranışlarla kalbini kınyorum zavallının. Arkasında durduğum asla annem değil biliyorum.
Yalnızca anne kavramı! Bu kavramın örselenmesine aşağılanmasına isyan ediyorum ben
Hiç görüşmediniz mi annenle
Olur mu hiç Cici kocasından hevesini alıp kendi yarattığı masalsı aşkından yere çakılınca el kadarken bıraktığı kızı aklına düşüverdi hatunun İlkokul üçüncü sınıftaydım galiba. Müdürün odasına çağırdılar beni. Annemi ilk kez orada gördüm. Bebeklik günlerimi saymazsak tabii Nasıl ağlıyor göreceksin. Sımsıkı sarılıyor bana bırakmıyor. İki oğlu olmuş ama benim yerimi kimse tu-tamazmış Hikaye! Gene de içimde bir şeyler kıpırdandı galiba. Sevgiye ana sıcaklığına susuz kalmış bir çocuğun buruk sevinci
Ya sonrası
Belli aralıklarla görüşmeye başladık. Bazı hafta sonları kocasıyla beraber gelip apartmanın kapısından arabayla alıyorlardı beni. Dışarıda yemek yemeler birbirinden afacan iki oğlanla beni kaynaştırma çabaları Çocuk kafamda yaptığım onlar benim kardeşim sayılır mı hesapları Aslında babamın oğluyla kızını daha yakın hissediyorum kendime. Onlar da beni daha çok seviyorlar galiba.
Babanın karısıyla nasıl aran

www.CepSitesi.Net

Sorma Biliyor musun anneme çok benziyorum ben. Filiz Hanım babamın karısı nerede gördüyse annemin fotoğrafını görmüş. Aramızdaki şaşılası benzerlik yüzünden bir türlü kanı ısınmıyor bana. Babamla aramıza duvar örme çabasında.
Beni görünce eski karısını anımsayacak diye korkuyor.
Neyse çok iyi olmasa da bir orta yol bulmuşsunuz işte. Hem annenle hem de babanla ilişki kurabilmek rahatlatmıştır seni
Önceleri ben de öyle düşünüyordum. Ancak iki yıl önce öyle bir darbe aldım ki O güne kadar yaşadıklarım solda sıfır kalır.
Konuşma boyunca sigaranın birini yakıp diğerini söndürüyor Dünya. Birasını da biraz önce tazeledi. Hiç hoşuma gitmese de ses çıkaramıyorum. Onlardan aldığı gücün önünü kesemem.
Gözleri isyanla dolu. Dudaklarından dökülecek sözcükler ürkütüyor beni. Korka korka soruyorum. Ne oldu iki yıl önce
Liseyi bitirdiğim yaz Üniversite sınavlarına girmiş sonuçları bekliyorum.
Annemle aramızın en iyi olduğu dönem belki de Silivrideki yazlıklarına çağırdılar beni. Gitmek istemedim önce Çok üstelediler. Babaannem de şaşılacak bir olgunlukla destek verdi gitmeme.
Tankut Efendi annemin sevgili kocası telefonla özel olarak davet etti. Ve gittim Yaşamımdaki en büyük hatayı yaptığımı bilmeden alacağım yaranın onulmazlığını aklıma bile getiremeden
İlk günler her şey yolundaydı. Kardeş olarak benimsemeye çalıştığım iki
Oğlanla deniz sefaları annemle kahve sohbetleri Tankut Beyin mesafeli ama sıcak sayılabilecek yakınlığı
Ve o uğursuz gün!
Sabah uyandığımda kimse yoktu evde. Daha doğrusu ben öyle sanıyordum. Annem çocukları arabaya atıp alışverişe gitmiş. Üstümde askılı yazlık geceliğim merdivenlerden aşağı iniyordum ki Tankutu gördüm. Salonda televizyonun karşısına oturmuş sabah sabah bira içiyor. Hemen dönmeye davrandım. O da beni görmüştü. Apar topar kaçmayı yakıştıramadım kendime ayıp olacaktı.
Günaydın dedim gönülsüzce. Önce yüzüme diktiği gözlerinin suratımın her hücresini tarayarak bedenime inişini fark etmemiş görünmeye çalıştım.
Dünya diye mırıldandı üzerimde delice gezinen bakışlarıyla. Ne kadar benziyorsun annene Onun gençlik günlerinden kopup gelmiş gibisin.
Bu kadarına dayanamazdım. Bir kahve alayım ben diye mutfağa doğru yürüdüm. Öfkeden titreyen ellerim fincanla tabağı üst üste koymakta zorlanıyor Musluğu açtım alev alev yanan bileklerimi suyun serinliğine bıraktım. İşte o anda soluğunu ensemde duydum Tankutun! Bedenini bedenime yapıştırmış kollarıyla arkadan sanlrvermişti bana. Tüm gücümle ittim. Sarsıldı sendeledi geri geri gidip mutfak masasına dayandı. Alaycı bir ifadeyle süzmeye başladı beni.
Soluk soluğaydık ikimiz de. Karşısındakinin yapacağı hamleyi kestirmeye Çalışan iki düşman gibi O güçlüydü bense ele geçirilmesi kolay çelimsiz aciz bir av. Tekrar saldırdı üzerime. Kudurmuştu sanki. Kan çanağı gözleriyle nefesi alkol kokan vahşi bir hayvan gibiydi. Kıyasıya bir boğuşma başladı aramızda. Öfkem ve nefretim korkumu alt etmiş güç kazandırmıştı bana. Direncim daha da çıldırtmıştı onu Saçlarımdan tutup yüzünü yüzüme yapıştırdı.
Kurtuluş yolum kalmamıştı. Umarsızca çırpmıyordum kollarında.
Anahtarın sokak kapısının kilidi içindeki dönme sesi bile kendine getiremedi hayvanı. Son bir gayretle üzerimden itip geriye sıçradığımda mutfak kapısının eşiğinde sıralanmış şaşkınlıkla bizi izleyen annemle ve çocuklarla göz göze geldim. Saçım başım darmadağın yarı çıplak her yanım örselenmiş Ne kadar utanç duyduğumu anlatamam. Annemin çocukları kapıp oradan

www.CepSitesi.Net

uzaklaştırmasını Tankutun umursamaz arsız gülüşünü hayal meyal hatırlıyorum. Mutfaktan çıkıp odama koşmamla üstüme bir şeyler geçirip dışarı fırlamam arasında iki dakika geçti geçmedi Deli gibiydim. Haykıra haykıra ağlayarak saatlerce gezindim durdum sokaklarda. Sonra bir dolmuşa atlayıp İstanbula döndüm.
Onarılması olanaksız çok ağır bir yara almıştım. Babaannemin evine gidecek halde değildim. Bir birahaneye oturdum. İçtim içtim içtim Gecenin geç bir saatinde Kadıköydeki evin kapısını çaldığımda babaannemin gözleri yerinden oynadı. Aldırmadım bile. Ardı ardına yağdırdığı soruların hiçbirine yanıt vermeden suskunluk kalkanının gerisinde odama kapandım. Üç gün çıkmadım oradan.
Zavallı pamukannerh Bir şeyler olduğunu kestirebiliyordu da başımdan geçenlerin boyutunu tahmin edemiyordu. Üçüncü günün sonunda annem geldi Geç bile kalmış!
Neden Kocasının yediği haltı temizlemeye geldi sandın değil mi Ne gezer Bir karış suratla karşıma geçip oturdu. Tankut Bey ne anlattıysa Teselli etmesinden vazgeçtim bir de beni suçluyor! Sözüm ona yılların intikamını almak için annemin kocasını baştan çıkarmaya kalkmışım. Eh o da erkekmiş. Cilve yapan gencecik bir kıza karşı koyacak değilmiş ya Dişi köpek kuyruk sallamasa erkeği peşinden gitmezmiş. Bunu bile söyledi yüzüme Sen ne yanıt verdin Olanları anlatmadın mı
Hayır. Anlatsam o da bana inansa sonuç değişir miydi sanıyorsun Beni savunmaya kalksa ne olacaktı ki İki küçük çocukla ikinci kocasından da ayrılmayı göze alabilir miydi hiç Feda edilmesi kolay olan bendim. Seçimini çoktan yapmıştı zaten belliydi halinden. Tek söz etmeden kapıyı gösterdim ona. Git dedim. Git ve benim adımı da bir daha ağzına alma.
Kesin ayrılış yani
Pek değil. Ertesi gün yanıma koştu.
Tekrar mı geldi
Dünya bana yanıt vermek yerine bir bira daha ısmarlıyor kendine. Yeter artık diye bağırmaya hazırlanırken dudaklarından dökülen son sözcüklerle donup kahveriyorum.
Onun ardından jiletle bileklerimi kesince gelmek zorunda kaldı.
Ne dedin ne dedin Bileklerini kestin ha Önemli değil. Başarısız bir intihar girişimi.
Delisin sen! Değer mi hiç Hangi nedenle olursa olsun yaşamına son vermeyi düşünmeni aklım almıyor.
Bu tür eylemler için düşünmek gerekmiyor Eylülcüğüm. O anda insanı yönlendiren yalnızca duyguları Onlar da hasar görmüşse eğer hasta kimliğine bürünmüşlerse tıpış tıpış gidiyorsun o çarpık sona
Hele şükür yaptığın işin çarpık olduğunun bilincindesin hiç değilse
Üç gün yattım hastanede. Çok kan kaybetmişim. Ünitelerce kan verdiler. Yanı sıra ilaçlar Bedenimde sağladıkları iyileşme iç dünyamdaki meydan savaşını durdurmaya yetmedi ama. Ayağa kalktığım anda kendimi hastanenin on ikinci katından aşağı atmaya kalkışım elime ne geçtiyse timsah gözyaşlarıyla ziyaretime gelen annemle babamın suratlarına fırlatmam ruhsal dengemin yerinde olmadığını gösteriyordu. Doktorların önerisiyle bir hafta da hastanenin psikiyatri bölümünde yattım. Verilen yüksek dozdaki uyuşturucunun etkisiyle ilk iki günü uyuyarak geçirdim zaten. Sonrasında da artık uslandığımı gösterme bir daha bu tür çılgınlıklara kalkışmayacağıma inandırma çabalan
Aksi halde bırakmaya niyetleri yoktu tutuklu kalacaktım oralarda.
Ta sonraki günler Zor olmuştur kendini toparlaman
Hem de nasıl! Uzunca bir süre pembe hapların şefkatli kollarına sığınmak zorunda kaldım.

www.CepSitesi.Net

Pembe haplar
Önemsiz bir şeyden söz edercesine kayıtsızca omuz silkiyor Dünya.
Uyku ilaçları sakinleştiriciler Onlar olmasa direnemezdim onca pisliğe.
Beynimi uyuşturmak Kafamda dolanan bin bir canavarı etkisiz bırakmanın tek yoluydu bu. Uyur uyanık canlı bir cenaze gibi dolanıyordum ortalıklarda.
Şimdi Hala onlara sığınmıyorsundur umarım.
Eskisi kadar değil. Ama zaman zaman gereksinim duyuyorum pembe dostlarıma.
Yapmaya
Merak etme korkulacak bir durum yok ortada. Ama Senin pek hoşuna gitmediğini hissettiğim şu bira tutkusu var ya O günlerden bana kalan kötü bir armağan.
Sigara içki Bunlarla bir yere varamazsın ki!
Biliyorum. Ama sorarım sana yalnız değil de yapayalnız olduğunu hissettiğin zamanlarda yaşadın mı hiç Çevrende kimse yokken yalnızsındır. Yaşamın ıssızlığında kimsesiz kalmaksa bambaşka bir duygu. Yapayalnızlık budur işte! O zaman sığınacak bir yer ararsın kendine. İyi ya da kötü diye düşünme lüksüne sahip de-ğilsindir. Uzun vadeli olmayacağını bilsen de anlık sevinçler yeter sana. Uzanan el gerçekte bir canavarın pençesidir bilirsin. Ancak onu tutmaktan ona tutunmaktan başka yolun yoktur. Dostun kötüsü olmaz felsefesine
sığınarak bile bile aldatırsın kendini.
Yüreğimi mengene gibi sıkan korkuyla özdeş gitgide büyüyen kara bir lekenin içine çekildiğim duygusuyla haykırıveriyorum. Doğru söyle Dünya! Bunların hepsi geride kaldı değil mi Gözlerini benden kaçırıyor mu bana mı öyle geliyor bilemiyorum.
Aşağı yukarı diye geveliyor ağzının içinde. Havayı değiştirmek ister gibi bir el hareketiyle dikleştiriyor bedenini.
Neyse diyor. Seni de epey üzdüm dertlerimle Parmaklarının arasındaki filtresine kadar içilmiş sigarayı tablaya bastırıp gülümsemeye çalışıyor.
Bunları bilmen gerektiğini düşündüm. Kalkalım mı artık Bulunduğumuz mekan içeıA girdiğimiz andaki kadar yabancı ve ürkütücü görünmüyor gözüme. Hatta Dünyaya içindeki zehri döktürdüğü için minnet bile duyuyorum ona.
Yaşamındaki en özel sayfaları benimle paylaştığın için teşekkür ederim diyorum kalkarken.
Ne demek diye gözlerinin içine kadar sıcacık gülüyor. Ar-kadaşımsın sen benim! Dostumsun
Bu arkadaşlığın ve dostluğun omzuma bıraktığı yükün ağırlığıyla ürperiyorum
biran. Dünya ise ilk karşılaştığımız günkü cıvıltısına çoktan kavuşmuş Hep
böyle görmek istiyorum onu. Kendisiyle barışık gülen yüzüyle
Ama nereden kaynaklandığını bilemediğim garip bir his var içimde. Beynimde
yankılanan yabansı bir ses Dünyanın incinmiş yüreğinden taşarak bana ulaşan
benimle seve seve paylaştığı gerçeklerin buzdağının yalnızca üstünde kalan parçası olduğunu söylüyor.
Bu kadar mı Dünya Hepsi bu kadar mı anlatacaklarının
Gitgide daha çok bağlandığım bu narin bu naif bedeninde daha ürkütücü gizleri saklamıyorsundur umarım
İyiden iyiye alıştım artık. Hem okul hem de yurt yaşantım rayına oturdu sayılır. Bir de odamızdaki benimsemekte zorlandığım gruplaşma olmasa Pınar Ceren ve Nurdan ayrılmaz bir üçlü oluşturuyorlar. Elifle Zeynep de şimdiden mezuniyet sınavına yoğunlaşmış durumdalar başlarını kaldırıp yüzümüze bakacak halleri yok.

www.Cepsitesi.Net

Geriye Dünya Ece ve ben kalıyoruz. Bizim de tam anlamıyla uyumlu bir üçlü olduğumuz söylenemez. Doğrudan dile getirmese de Ecenin Dünyadan onun uçuk sayılabilecek davranışlarından pek hoşlanmadığı belli. Dünyada da ona karşı gözle görünür bir tutukluk var. Aralarını bulmak bana düşüyor. Çünkü ikisi de bana yakın olma çabasındalar.
Ders yönünden rahatım bu dönem. Dünya zaten umursamıyor okulu. Deftersiz kitapsız derslere girip çıkıyor. Doğal olarak en fazla boş zamana sahip bir ikili durumundayız Dünyayla. Paylaşımımız da daha yoğun oluyor haliyle.
Tam anlamıyla kaynaşamasak da yurt odasının havası farklı. Olumsuzluklar en uzak duran kişileri bile gizli bir bağla kenetle-yiveriyor birbirine. Birinin derdi hemen diğerlerince benimseniyor çözüm üretme yansına giriyor herkes. Ve beni rahatsız eden kutuplaşmalar da yerini dayanışmaya bırakıveriyor.
Bunun son örneğini Ece olayında yaşadık
Bu güzel arkadaşımızın bir belalısı var son günlerde: Cengiz! Makine Mühendisliğinde okuyor. Çok yüksek bir puanla girmiş Boğaziçi Üniversitesine.
Zehir gibi akıllı zeki bir çocuk. Üstüne üstlük son derece de yakışıklı.
İlk gördüğü günden bu yana Ecenin peşinden ayrılmıyor. Ne var ki kızımızın gönlü yok onda. Kanı ısınmamış bir kere Aralarında en ufacık bir yakınlaşma olamayacağını açık açık söylemiş Cengizc ama anlatamamış.
Sabah yurttan çıktığında kapının önünde beklerken buluyor onu Ece. Ders aralarında öğlen tatilinde okul bitiminde hep aynı tablo. Kızacağını bildiğinden yanına sokulup konuşmuyor bile Eceyte gölge gibi adım adım takip etmekle yetiniyor.
Ece şaşkın Ece çaresiz ne yapacağını bilmez durumda Ece
Odanın orta yerinde bizden uzak duran diğer arkadaşlarımızın varlığına
aldırmadan patlayıverdi geçenlerde.
Dayanamıyorum artık dedi. Nasıl bir insan anlayamıyorum. Benim bildiğim istemiyorurlİ diyen birinin üstüne gidilmez.
Meğer Cengizi tanımayan yokmuş.
İşin zor dedi Ceren. Erkekler yurdunun maskotu o! IQsu çok yüksek dahi seviyelerinde. Ama duygusal zekası biraz eksik. Sosyal yaşama ayak uyduramıyor.
Yağmur adam diyorlar ona Konu herkesin ilgisini çekmişti.
Yağmur adamın kara sevdası diye güldü Zeynep.
Ece ise duydukları karşısında ağlayacak konumdan panikleme kulvarına atlamak üzereydi.
Bildiğiniz gibi değil arkadaşlar diye sızlandı. Rahatım huzurum kalmadı benim.
Onu yatıştırmak için tüm oda arkadaşlarımızın tek vücut olup çaba göstermesi çok hoştu doğrusu.
Sonunda Eceyi yalnız bırakmama karan aldık. Birimizden birimiz mutlaka yanında olacaktık.
Bu çocuk da deli değildi ya! İstenmediğini anlayınca çekip gidecekti elbet ***
Sabah Ecenin sesiyle fırladım yataktan. Odada yalnız ikimiz varız diğerleri derse gitmişler.
Bu ne rezalet diye bağırıyor Ece.
Önce Cengizle ilgili yeni bir sorun var sanıyorum. Ama Ecenin elindeki bira kutusunu görünce öfkesinin nedenini anlar gibi oluyorum.
Baksana şuraya diye Dünyanın yatağının altında sıralanmış boş bira kutularınrgösteriyor.
Sonra da bu işte payım varmış gibi bana yükleniyor.
Seninki tam bir ayyaş! Geçen gün de içerken.yakaladım yüzüne vurmadım. Bu kadar da olmaz ki
Tamam tamam diye yatıştırmaya çalışıyorum olmuyor.

www.CepSitesi.Net

Yurt yönetimi duyarsa var ya Kapının önünde bulur kendini.
Merak etme diyorum. Konuşurum ben onunla.
Çantasını kaptığı gibi fırlayıp çıkıyor odadan.
Boş bira kutularını kalın bir torbaya doldurup ağzını sıkıca bağlıyorum. İşlemediğim bir suça ortak olmanın huzursuzluğuyla koridorun sonundaki büyük çöp bidonunun dibine bırakıveriyo-rum.
Ah Dünya ah! Bulduğun her fırsatı böyle değerlendiriyorsun demek Benim omuzlarıma nasıl bir yük bıraktığının farkında mısın acaba
Nasıl baş edeceğim seninle ben
Öğlene doğru tam çıkmaya hazırlanırken Dünya geliyor. Son derece neşeli cıvıl cıvıl Anlaşıldı mutluyu oynuyor bugün.
Kıpırda biraz koca tembel diye şakıyor. Dışarıda pırıl pırıl bir hava olduğundan bile haberin yoktur senin Dersten önce Manzarada oturup çay içmeye ne dersin
Gideriz diyorum gönülsüzce. Ama önce seninle konuşmam gerekiyor.
Masanın başına geçip karşılıklı oturuyoruz. Sırtım kapıya dönük gözlerimi pencerenin ötesinde uzak bir yerlere dikmiş konuşacaklarımı toparlamaya çalışıyorum. Tam söze başlayacakken umulmadık bir şey oluyor.
Dünyanın yüzü şeytan çarpmış gibi allak bullak Kaş göz işaretiyle bir şeyler anlatmaya çalışıyor bana.
Ne var ne oldu
Ecenin sapığı! diye usulca fısıldıyor Dünya.
Arkamı dönmemle Cengizle yüz yüze gelmem bir oluyor. Evet o! Elinde gitarıyla kapının önünde dikilmiş öylece duruyor.
Bir süre şaşkınlık içinde süzüyoruz birbirimizi. İçgüdüsel olarak Dünyayla el ele tutuşmuş Anerakla bakıyoruz bu beklenmedik konuğa.
Neden sonra dile geliyor Cengiz.
Ece nerede
Ece meçe yok! diye bağırıyor Dünya. Nerede olduğunu da bilmiyoruz.
Ben Ben diye kekelemeye başlıyor Cengiz Onun için bir beste yapmıştım da Öyle zavallı bir görünümü var ki acımamak elde değil.
Şey diye devam ediyor. Madem Ece yok onun yerine siz dinler misiniz şarkımı
Ne yapacağımızı bilmez bir halde kısa bir bakışma anını paylaşıyoruz Dünyayla. Sert davranıp gitmesini söylesek Ya saldırgan bir tavır içine girerse En iyisi dinlemek galiba
Kız yurdunda gitar çalıp şarkı söyleyen bir erkek öğrenci Gören olursa yanarız!
Öncelikle odanın kapısını kapatıyor Dünya. Masa başında Cengizle beraber garip bir üçlü oluşturuyoruz.
Kabul edilmekten mutlu gözleri ışıl ışıl sandalyesine yerleşiyor Cengiz.
Gitarın tellerinde gezinmeye başlıyor parmakları Gözleri kapalı yüreğinden kopup gelen dizeleri notalara dökerek tutku dolu aşkını anlatıyor. Karşısında gerçek aşkı olmasa da
Korku hayranlık acıma Birbirinin içinde erimiş karmaşık duygularla dinliyoruz onu. Şarkının bitiminde aşk büyüsüyle buğulanmış bakışlarını bize çeviriyor.
Beğendiniz mi
Yüzünde öylesine masum bir ifade var ki İçinde bulunduğumuz şartların tersliği umurunda bile değil. Bir kır kahvesinde dostlarına şarkı söylemiş de alkış bekliyor sanki.
Beğendik anlamında başımızı sallıyoruz Dünyayla.

www.Cepsitesi.Net

Gitmeli artık! Ama gitmiyor uzattıkça uzatıyor üstelik.
Keşke Ece de duyabilseydi sesimi diye iç çekiyor. Ama siz söylersiniz nna öyle değil mi Cengiz sana aşk sarkılan yazmış dersiniz.
Birden patlayıveriyor Dünya.
Yetti artık! diye bağrnyor. Şu durumda yakalanırsak Ecenin değil bizim canımız yanacak. Yurt yönetimi bir duysun O an biletin kesilir Cengiz Efendi.
Yurt yönetimi!
Aynı gün içinde birkaç saat arayla ikinci kez duyuyorum bu sözcükleri. Dünya ve
Ece İlginç bir rastlantıyla birbirlerinden habersiz aynı dilde konuştu ikisi de.
Yurt yönetimi duyarsa
Böyle bir durumda Dünyanın bira kutulanna mı yoksa Ecenin kara sevdalısının odalarda serenat yapmasına mı daha çok kızarlar acaba Kestirmesi güç
***
İçim içime sığmıyor. Gelecek hafta İzmire gidiyorum. 29 Ekim tatili! Hafta sonuyla birleşince üç günlük bir soluklanma fırsatım olacak. Yanı sıra birike birike devasa boyutlara erişmiş özlemlerimize kısa bir mola Annemler de sabırsızlıkla bekliyorlar beni.
Canın ne istiyor ne pişirelim soruları sıklaştı.
Bunlara hiç gerek yok aslında. İzmirimin havasını soluyarak yiyeceğim ekmek-peynir bile yeter bana. Yanımda sevdiklerim olduktan sonra Geçen haftadan ayırttım yerimi. Tatil öncesi aşırı yığılma oluyormuş. Bugün gidip biletimi almaya hazırlanıyordum ki Anıl böyle bir yorgunluğa katlanmama razı olmadı. Gidip hem kendinin hem de benim biletlerimizi alıverdi.
O da Aydına gidecek tatilde.
Dikkat et bu çocuğa! İkinci bir Cengiz olmasın başımıza diye sık sık uyarıyor Dünya.
Gülüp geçiyorum. Tanıdığım kadarıyla harika bir insan Anıl. Bana yönelik yakınlaşma çabalarını yadsıyacak değilim ama nerede duracağım iyi biliyor. Davranışlan ölçülü.
Keşke onun duygularını paylaşabilseydim. Ne var ki zorlamayla olmuyor bu işler.
Benim için Ece ya da Dünya ne ise Anıl da o. Arkadaşım yani
Dünyanın kuşkulanna katılmıyorum. Önünde Cengiz gibi bir örneğin olması da aşınlığa kaçmasını önlüyor AnıPın.
Bizim yağmur adam diye başladığı konuşmalarda Cen-gizden söz ederken onu asla onaylamadığını açıkça gösteriyor.
Ama kendini onunla ne derece özdeşleştirdiğini kestiremiyorum doğrusu Bugün biletleri getirdiğinde çektiği zahmetin hatırına yurdun önündeki alçak duvarın üzerine oturup havadan sudan konuştuk biraz.
Beni ürkütecek rahatsız edecek tek söz çıkmadı ağzından. Ama çevrede gezinen bakışlarını yüzüme indirdiğinde gözbebek-lerinde kopan fırtınaların da aynmındayım. Görmemişi anlamamışı oynuyorum. Kırılmasını incinmesini istemiyorum çünkü.
Onun belki de bin bir anlam yüklediği kısa sohbetimiz Dün-yanın soluk soluğa
yanımıza gelişiyle bölünüyor. Nedenini kestire-mediğim garip bir telaş içinde Dünya.
Kalk Eylül kalk! diyor heyecanla. Ayten Hanım odasında seni bekliyor.
Ayten Hanım Annemle bana epey kök söktürdükten sonra yurtta kalma vizesi
veren sevgili müdiremiz. Neden görmek istesin ki beni
Yoksa
Gözlerimiz aynı noktada aynı kuşkuda birleşiyor

www.CepSitesi.Net

Dünyayla. Cengizin odamıza gelişiyle ilgili olabilir mi bu umulmadık çağrı Göreceğiz bakalım
Ürkek adımlarla odadan içeriye süzülüyorum.
Ayten Hamm makamına kurulmuş kendisiyle bütünleşen o bildik asık suratıyla birilerine emirler yağdırıyor telefonda.
Konuşması bitince sevecen bir tavırla bana dönüyor.
Gel bakalım Eylül Geç otur şöyle.
Yurda girdiğimden bu yana kısa merhabalaşmalar dışında ilk konuşmamız bu. Nasılsın yavrum Alışabildin mi buralara
Teşekkür ederim diye geveliyorum ağzımda. Alışmaya çalışıyorum.
29 Ekim tatilinde ne yapıyorsun İzmire gidiyorum.
Yüzünde iğreti duran geniş bir gülümsemeyle başım sallıyor.
Tahmin etmiştim.
Zaten nohut kadar olan gözlerini iyice kısıyor.
Ne getireceksin bana İzmirden Birkaç küçük siparişim olacak da Hiç beklemediğim bu sözler karşısında afallayıp kalıyorum. Oysa neler düşünmüştüm bu çağrı hakkında Ama böylesi hiç aklıma gelmemişti doğrusu. Heykel gibi kıpırtısız duruşum uygun yanıt bulmaktaki yetersiz halim farklı bir yola itiyor onu.
En iyisi bu işi annenle konuşmak diye kestirip .atıyor. Söyle ona akşam saatlerinde arayıversin beni.
Dilim tutulmuş sanki. Ağzırmiaçıp tek söz edemiyorum. Onun da beklediği yok zaten. Küçük bir kağıt parçasının üzerine ev numarasını yazıp uzatıyor bana. Hayırlı yolculuklar
Kağıdı kaptığım gibi dışarı atryorum kendimi. Neyse buna da şükür! Ya korktuğumuz gibi Cengizin oda konseri için çağırmış olsaydı Bundan sonrası annemi ilgilendiriyor. Bakalım nasıl çıkacak işin içinden Hayret! Benim kadar şaşırmadı annem. Tam tersi son derece doğal karşıladı.
Bekliyordum zaten dedi. İyi oldu borçlu kalmayalım. Ardından da Ayten Hanımla yaptığı telefon konuşmasının ayrıntılarım iletti bana.
Nasılsa bir şeyler göndereceksiniz demiş. Hiç değilse işe yarar olsunlar Salonu için kristal bir takım istemiş annemden. Kristal vazo şekerlik kül tablaları Lafı mı olur Bileğinin hakkıyla alnının teriyle kazandı isteyecek tabii.
Beni tek düşündüren dönüş yükümün ağır olacağı.
Saçmalıyorum galiba. Amma da abarttım. Altı üstü birkaç zarif paket. Ayten Hanım için değmez mi Otobüsün kalkışına saatler var daha.
Yüreğimin sabırsız atışları erkenden terminale taşıyor beni Bavulumu emanete bırakıp Taksinîe çıkıyorum. Gözüm saatte bir türlü geçmek bilmeyen dakikaları sayarak amaçsızca dolanıp duruyorum.
Terminale döndüğümde ortalığın cıvıltısı şaşkına döndürüyor beni. Yolcuların çoğu öğrenci. Hepsi de günden kazanmak için gece yolculuğunu seçmiş evlerine memleketlerine kavuşacak olmanın coşkusunu yaşıyorlar.
Tam bir köşeye ilişiyorum ki içinde adımın geçtiği bir anons yankılanıyor kulaklarımda.
Eylül Akçan Danışmaya lütfen!
Kapının girişine doğru koşuyorum hemen.
Bir emanetiniz var diyor danışmadaki kız.
Merakla açıyorum uzattığı torbayı. Kocaman bir çikolata tek bir kırmızı gül ve üzerine iliştirilmiş çiçek desenli şık bir kart Anıldan! İyi yolculuklar diliyor bana.

www.CepTesi.Net

Yerime dönüp renkli kurdelelerle bağlanmış çikolata pakotini açıyorum. Benim neyi sevdiğimi çok iyi biliyor Anıl! Çikolata fıstıklı Tadını çıkara çıkara kısa sürede bitiriyorum paketi.
Sonra kalkıp elimdeki gülü danışmada çalışan kıza uzatıyorum.
Yola giderken taşımak zor olacak diyerek.
Haksızlık mı ediyorum acaba Anıla O güzelim kırmızı gülü saklamamı hatta kurutarak bir yerlerde yaşatmamı beklemez miydi benden Beklememeli! Böyle bir umut vermedim ki ona. Bizimkisi yalnızca basit bir çikolata paylaşımı. Keyifli tatlarda buluşup tüketildikten sonra geride iz bırakmayan türden
Sabahın erken saatlerinde varıyoruz İzmire. Annem ve babam el ele karşılamaya gelmişler beni. Öyle bir kucaklaşıyoruz ki yılların özlemi var sanki üzerimizde Bornovadan Göztepeye eve uzanan yolun nasıl geçtiğini anlamıyorum bile.
Nurten Ablayla kenetlenivеriyoruz kapıda. Gözleri dolu dolu. Yılların birlikteliği onu da bizlerden biri yapmış.
Muhteşem bir kahvaltı hazırlamış Nurten Abla. İzmir gevreği (simidin İzmirdeki adı gevreKtir!) domates beyaz peynir ve elce-ğiziyle yaptığı reçeller Konuşacak o kadar çok şeyimiz var ki Onların da benim de. Birbirimizin ağzından alıyoruz lafı. Ayrı geçirdiğimiz şu kısacık sürede neler biriktirmişiz meğer
Okulu yurdu arkadaşlarımı en çok da Dünyayı anlatıyorum onlara. İnce ayrıntılara girmesem de onun incinmişliğini içinde bulunduğu güç şartlan Her zamankinden daha uzun süren keyifli kahvaltının ardından istemeye istemeye işe gidiyor babam. Annemle baş başa kalacağımız koskoca bir gün var önümüzde. Ne güzel
Yurttan sonra bana cennet gibi görünen odamda bir yandan annemle sohbet ederken bir yandan da eşyalarımı açmaya koyuluyorum. Sırt çantamın içinden çıkarıp ortalığa saçtığım torbaları toplamak da anneme düşüyor.
Bu da neyin nesi diyen sesiyle irkiliyorum annemin.
Elinde Anılın kartı!
Önemli bir şey değil diye gülüyorum.
Baksana diyor annem. Neler yazıyor burada Araldan hep anılmak dileğiyle
Üstünkörü geçiştiremeyeceğim belli. En iyisi anlatmak
Bir ay içinde olup bitenleri tüm ayrıntılarıyla sayıp döküyorum anneme. Benim için Anılın iyi bir arkadaştan öte anlam taşımadığına inanıyor sonunda.
Bak kızım diyor. Kuralcı her şeye karışan bir anne olmadığımı bilirsin. Bu tür beraberliklere de karşı değilim. Gayet doğal şeyler bunlar Aynı ortamda bulunduğun kişilerden biri öne çıkabilir. Kafa yapılarınız uyarsa neden olmasın
Aman anne Beni başından atmak için bu kadar sabırsız olma. Hiç acelem yok benim. Hem kafa yapısının uyması yeterli mi sence Yüreğin kuş gibi çarpmadıkça ayağın yerden kesilmedikçe neden beraber olasın ki Gülüveriyor annem.
O Bak hele! Aşk arıyor kızımız
Hiçbir şey aradığım yok benim! Kendiliğinden çıkarsa karşıma geri çevirmem hepsi bu.
Böyle düşündüğüne sevindim Eylül. Umarım her şey gönlünce olur
***
Sayılı günler nasıl da çabuk geçiyor
Dönüş yolu göründü. Eşyalarımı toplamaya başladım bile. Özlediğim buluşmalarla keyiflendiğim sevdiğim yemeklerle şımar-tıldığım düş gibi geçen şu birkaç günün ardından artık ikinci mekanım

www.CepSitesi.Net

olan İstanbula dönüş hazırlığı yapıyorum. Nurten Abla yıkayıp ütülediği çamaşırlarımı giysilerimi özenle yerleştirdi bavuluma.
Önceden tahmin ettiğim gibi dönüş yolundaki yüküm geliş-tekinden ağır olacak. Ayten Hanımın kristal takımı bavula sığmadı elde gidecek. Yanı sıra Nurten Ablanın yaptığı elmalı kurabiyeler tarçınlı kekler kıymalı börekler Tüm duygusallığım üstümde gene. Evden çıkmadan tüm odaları tek tek geziyorum. Gördüğüm her şeyi beynimin kıvrımlarına depoluyorum. Uzaklarda bir başıma kaldığımda azar azar açığa çıkarıp biraz olsun avunayım diye Hepimiz dokunsalar ağlayacak haldeyiz. İlk kez ayrılıyoruz sanki. Annemle babamın boyun büküşleri öylesine içime dokunuyor ki Kendi burukluğumu bir yana bırakıp onları avutmaya çalışıyorum.
Canım babam benim diye boynuna sarılıyorum babamın. Sen demez miydin özleme dayanmak için onu parçalara bölmek gerek diye Bu ilkiydi işte! Önümüzde yılbaşı tatili var daha
Gözyaşlarının arasından gülümsemeye çabalıyor annem.
Ardından da yarıyıl tatili gelecek diye destekliyor beni.
Özlemi parçalara ayırmak
İyi de kendisi parçalanırken neden yüreklerimizi de beraberinde parçalıyor ki
Bir anlayabilsem
***
Yurda iner inmez ilk işim Ayten Hammın kapısını çalmak oluyor.
Bu kez ciddi bir ifade var yüzünde. İlk taradığımız günlerdeki Ayten Hanım havalannda.
Gözlüğünün üstünden kayıtsızca göz atıyor elimdeki paketlere.
Şöyle bırak diye masanın yan tarafında yer gösteriyor.
Benimkilere benzer irili ufaklı birkaç süslü kutu daha var burada. Takım tamamlayan yalnız biz değiliz anlaşılan
Tam çıkmaya hazırlanırken Eylül diye sesleniyor arkamdan. Annene teşekkürlerimi ilet. Bir de Uçaksavar Yurdunda zaman zaman yer açılıyor. Eve çıkanlar falan İstersen bir şeyler yaparız.
Gülmemek için zor tutuyorum kendimi.
Teşekkür ederim diyorum usulca. Burası iyi.
Ayten Hanım evinin tüm eksiğini bizlere tamamlatmaya kararlı galiba Akşama ziyafet sofrası kuruluyor yurt odasında. Herkes evinden bir şeyler getirmiş sarmalar börekler pastalar
Bir tek Dünyanın eli boş. Bir köşeye sinmiş odadakilcri izliyor. Babaannesine gitmemiş tatilde arkadaşında kalmış. Ayaküstü konuştuk arkadaşı kimdir nerede oturur soracak fırsatım olmadı henüz. Ama bu boynu bükük hali içime dokunuyor. Elmalı kurabiye paketini eline tutuşturuyorum.
Bu da senden olsun diye fısıldıyorum. Babaannem gönderdi dersin. Aydınlanıveriyor yüzü.
Odanın ortasında zengin çeşitli bir açık büfe kuruyoruz. Eski tutukluğumuz yok artık. Herkes az çok kaynaşmış durumda. Güle söyleye yiyip içiyoruz.
Bize katılmayan neşemizi paylaşmayan tek kişi Ece. Epey kilo vermiş. Mum gibi eriyen yüzü heykel donukluğunda. Tatil boyunca rahat vermemiş Cengiz. Ev telefonunu nereden bulduysa gece gündüz arayıp durmuş.
Kördüğüm oldu bu iş diye yakınıyor Ece. Yalnız benim değil ailemin de huzurunu kaçırıyor artık.
Gerçekten kötü durumda Ece. Keşke elimizden bir şey gelebilse Sabah Eceyle Dünyanın konuşmaları uyandırıyor beni.
Dünyayla sohbet alışkanlığı olmayan Ece dara düşünce bu inatçı tutumundan vazgeçmiş görünüyor.
Günaydın diye orta yerden katılıyorum konuşmalarına. Derse gitmediniz mi siz

www.CepSitesi.Net

Gördüğün gibi buradayız diye gülüyor Dünya. Ama birazdan çıkacağım ben. Ecenin gözü dersi falan görecek durumda değil. Öfkeyle karışık ağlamaklı bir sesle sızlanıyor.
Kapının önünde o sapıkla karşılaşma korkusuyla burada kalakaldım.
Beraber çıkalım istersen diyor Dünya.
Sağ ol başka bir şey var kafamda diye bana dönüyor Ece. Annemlerle konuştum. Ortam değiştirmenin yararlı olabileceğini düşünüyoruz. Şu Uçaksavar Yurduna bir baksaydık Benimle gelir misin Eylül
Gelirim tabii. Ayten Hanım da orada boş yer bulabileceğimizi söylemişti zaten. Dünyanın boynu bükülüveriyor.
Allah bilir sen de oraya taşınırsın diye kömür gözlerini yüzüme dikiyor.
Dur bakalım diye gülüyosum. Daha gidip görmedik bile Hem belli mi olur Bakarsın hep beraber taşmıvermişiz Uçaksa-vara.
Benim için çok zor diye başını öne eğiyor. Ecenin onunla ilgilenmeye ne niyeti var ne de gücü. Hadi diyor bana. Hazırlan da çıkalım Uçaksavar Yurdu Boğaziçi Üniversiteşine bir durak uzaklıkta Etiler Caddesi üzerinde bir bina.
Ecenin kolejden arkadaşı Seçil kapıda karşılıyor bizi. Merdivenleri adımlarken
de yurt hakkında aydınlatıcı bilgiler veriyor.
Öncelikle kız yurdu-erkek yurdu diye bir ayrım yok burada. Herkes aynı çatı altında kalıyor erkekler birinci kızlar ikinci katta.
Alışılagelmişin dışında oda değil apartman dairesi sistemi uygulanıyor. Çünkü yurt olarak inşa edilmemiş bu bina. Yabancı öğretim üyelerine lojman olarak düşünülmüş ama sonradan öğrencilere açılmış.
İki oda banyo mutfak yanı sıra odaların ikisinden de çıkıla-bilen Etiler Caddesine nazır kocaman bir balkon Sekiz kişi kaldığımız kendi odamızdan sonra cennet gibi geliyor burası bize.
Ecenin gözleri ışıl ışıl.
Yer bulursak benimle buraya gelir misin diye soruyor bana.
Odalar iki kişilik. Yataklar gene ranza. Ama balkon kapısının yamna yerleştirilmiş büyücek çalışma masası ve ev sıcaklığını çağrıştıran dekorasyonuyla içine çekiveriyor insanı.
Gelin diyor Seçil mutfağa doğru yürürken. Gelin bir de burayı görün.
Ocağıyla buzdolabıyla eli yüzü düzgün tam bir mutfak Buzdolabını açıyor Seçil. Her katı daireyi paylaşan kişilerden birine ait. Ortak kullandıkları buzlukta sıralanmış dört kutu doğranmış soğan paketi hepimizi güldürüyor.
Öğrenci işi diyor Seçil. Kimin soğan doğrayacak hali var ki Yıkanmış
sebzeler de çok işe yarıyor. Ispanak bile pişiriyoruz burada
Öğrenci işi ama gerçek ev yaşamlarını sürdürebiliyorlar burada. Yemeklerini
pişirerek istedikleri zaman banyo yaparak hatta dışandan gelecek
arkadaşlarını
ağırlayarak Bizim yurt yaşantımızla uzaktan yakından ilişkisi yok açıkçası.
Dönüş yolunda derin düşüncelere dalmış bir halde bir süre hiç konuşmadan yürüyoruz Eceyle.
İkimiz de kendi iç dünyalarımızda farklı hesaplar yapmaktayız.
Annem de babam da burada kalmama çok sevinirler eminim. Beni bundan alıkoyacak hiçbir neden yok aslında. Bir de şu içimden yükselen aykırı ses olmasa Gözlerimin önünde canlanan silik görüntü berraklaştıkça yüreğimde tanımı güç bir sızı bırakmasa Sözün özü Dünya düşmese aklıma!

www.CepSitesi.Net

Şunun şurasında ne kadarlık bir beraberliğimiz oldu ki Ondan kopma düşüncesi neden bu denli etkiliyor beni Onu benim için ayrıcalıklı ve vazgeçilmez kılan ne
Uçaksavarın yurt ücreti diğerine göre oldukça yüksek. Bu parayı veremez Dünya İki seçenek var önümde. Dünyayı ezip geçerek buraya taşınıp rahat bir öğrencilik yaşamı sürdüreceğim ya da eski şartlarda debelenmeye devam edeceğim.
Ece de en az benim kadar düşünceli görünüyor. Bu haline anlam veremiyorum. Onu frenleyecek böyle yerinde bir girişimden alıkoyacak ne olabilir ki 4.
Her şey çok iyi de diye başlıyor Ece. Erkeklerle kızların aynı çatı altında yaşaması takıldı kafama. Ne sakıncası var ki bunun
Ne sakıncası var ha Tahmin edemiyor musun Benim buraya taşındığımın ertesi günü Cengiz de bir alt katımı mekan tutar. Yani şu andakinden de yakınıma gelmiş olur. Böyle bir tehlikeyi göze alabilir miyim sence
İşte bu hiç aklıma gelmemişti. Çok haklı Ece Benim bildiğim Cengiz ne yapar yapar Ecenin peşine takılıp buralarda da dünyayı dar eder ona.
Neyse diye omuz silkiyor Ece. Güzel bir düştü. Aklımızın bir köşesinde dursun gene de. Gelişen şartlara göre kararımızı veririz Böylesi benim de işime geliyor. Beyinlerimizin kuytusunda dinlenmeye bıraktığımız Uçaksavar düşümüz zaman içinde nasıl bir gelişme gösterecek bekleyip göreceğiz.
Sayılamayacak kadar çok sayıda sosyal kulüp var okulda. Dağcılıktan su sporlarına turizm ve geziden çevreciliğe tiyatrodan folklora Fakülteler ve bölümler de kendi içlerinde kulüpler kurmuşlar. Adı en çok anılanlardan İşletme Kulübü yılbaşı tatili için İtalya turu düzenlemiş.
Dünyadan aldım haberini. İlk anda içim hop etti ama gerçekleşmesi güç bir düş gibi görünüyor gözüme.
Keşke gidebilsek diye sızlanıyor Dünya. Ama nerde Ben kim İtalyalarda yeni yıla girmek kim
Zor bir olasılık ama bizimkileri razı etsem bile kiminle giderim ki Dünyanın para durumu ortada. Ondan başka kimseyi de yanımda düşünemiyorum doğrusu. Hafta sonu Babaanneme gidiyorum diye çıkıp gidiyor Dünya.
Hayret! Okul açıldığından bu yana ilk kez geçiyor Kadıköy tarafına.
Döndüğünde yüzünde güller açıyor sanki.
Para işi tamam diyor. Pamukannem pamuk ellerini cebine soktu mu boş çıkmaz! İtalya yolları açıldı sayılır. Şimdi sıra sende Evet bu kez iş bana düşüyor. Bakalım nasıl razı edeceğim bizimkileri İlk konuşmamızda şiddetle karşı çıkıyor annem.
Yeni yıla evinde yurdunda bizlerle gireceğine diye başlayan iç paralayıcı cümleler kuruyor.
Neyse ki babam onun kadar katı değil. Biricik kızının bu küçük arzusunu yerine getirmeden içi rahat eder mi hiç Sonunda izin çıkıyor.
Gereken parayı hesabına yatırıyorum diye müjdeyi veriyor babam. Pasaportunu da kargoyla gönderiyoruz.
Havalara uçuyorum sevinçten.
Benim için ilk değil bu. Daha önce de annemlerle beraber birkaç kez yurtdışına çıkmıştım. Ama bu sefer farklı! Kendi kanatlarımla tek başıma ilk kez uçacağım
Yola çıkmamıza epey zaman var daha ancak işimiz çok. Dünyanın pasaport çıkarması gerekiyor. Sonra da İtalyan Konsolosluğumdan vize alınacak. Neyse ki turu düzenleyenler her konuda yardımcı olacaklarım söylüyorlar.
Ve heyecanlı bir yol hazırlığı

www.Cepsitesi.Net

Dünya ile konuştuğumuz tek konu bu artık. İkimizin de içi içine sığmıyor.
Manzarada oturmuş çay içiyoruz Dünyayla.
Seninki ufukta göründü diye Anılın gelişini haber veriyor bana.
Harika haberlerim var diye yanımıza sokuluyor Anıl. Boğaziçi Üniversitesinin yeni yılı karşılama partisini duydunuz mu Bizi ilgilendirmiyor diyor Dünya önce. Yeni yılı İtalyada karşılayacağızda O başka diye gülüyor Anıl. Bizim kutlamamız yılbaşı gecesi değil zaten.
Önümüzdeki cuma akşamı. Etilerin en şirin kulübünü kapatıyoruz. Etkinlik komitesinde ben de varım.
Sonra bana dönüp Gideriz değil mi diye soruyor yalvarmayı çağrıştıran bakışlarla.
Bilmem ki diye Dünyaya bakıyorum.
Biz olmadan gerçekleşemez o parti! diyor Dünya da. Gelmez olur muyuz hiç Ece diyorum. Acaba o da gelir mi Cengizin korkusu olmasa
Bu kez Cengiz yok! diye kestirip atıyor Anıl. O işi hallederim ben. Ecenin ismini listeye yazmayız. Onun gelmeyeceği yere adımın: bile atmaz Cengiz.
Ben de bir an için Cengizin bu sevdadan vazgeçtiğini düşünmüştüm diye gülüyorum.
Vazgeçer mi hiç diyor Anıl. Hastalıklı bir tutku onunki. Yaşamının odak noktası tek amacı olmuş Ece! Sevilmedikçe daha çok seviyor Cengiz istenmedikçe daha çok istiyor karşılık görmedikçe daha fazla gidiyor üstüne.
Ses tonundaki imalı tını yanıt vermeye itiyor beni.
Kendi yarattığı girdabın ortasında debeleniyor Cengiz diyorum. Ölümüne sevda Var mı böyle bir şey
Bana kalırsa sevgi bile değil bu! Sevdiğini sanma var olmayan sanal bir sevgiye inanma
Ya aşk diye soruyor Anıl. Aşkın varlığım da yadsımıyor-şundur umarım Aşk ve sevgi dünyanın en güzel duyguları elbet. Ama karşılıksız olunca anlamını yitiriyor. Ona da yazık Böyle anlamsız bir saplantıyla kendi yaşamını da cehenneme çevirdiğinin ayrımında bile değil.
Karşılıklı üstü kapalı atışmamızdan sıkılıyor Dünya.
Tamam diyor Anıla. Listeye yaz bizi.
Sonra da çekingen bir tavırla soruyor.
Dışarıdan gelen de olacak mı Bir arkadaşımı getirmek istiyordum da Getireceğin kimseye bağlı diye gülüyor Anıl.
Soru dolu bakışlarım Dünyanın üzerinde. Boğaziçililer ortamına birlikte geleceği arkadaşı kim olabilir ki Böyle birinin varlığından neden haberim yok benim
Seni mi kıracağız diyor Anıl Dünyanın yanıtım beklemeden. Kimi istersen getirebilirsin. Yalnız önceden adını yazdırman gerek.
Kendisiyle konuşup haber veririm sana.
Anılın yanımızdan uzaklaşmasıyla üstümüze teklifsizce çöken sessizliği bozmak bana düşüyor.
Hangi arkadaşmış bu diye kayıtsız görünmeye çalışarak soruyorum.
Emre! diyor başı önünde. Erkek arkadaşım
Yaşamının en özel en gizli kalması gereken ayrıntılarını bile benimle paylaşabilen bir Dünya böyle önemli bir konuda neden tek bir söz etmedi bugüne kadar
Ne zamandır berabersinizr
İki yılı geçti 29 Ekim tatilinde de onda kaldım.
İşin boyutları düşündüğümden de büyük! Bazı geceler bölüm arkadaşlarıyla takıldıklarını söyleyip geç gelmesinin nedenini şimdi anlıyorum.

www.Cepsitesi.Net

İyi de saklamaya çalışmasının ne gereği vardı ki Erkek arkadaşının oluşu gözümdeki cici kız imajını zedeler diye mi düşündü acaba
Anlattığın kadar da yalnız değilmişsin diyorum sitemle.
Birdenbire oluşuveren önüne geçemediğim bir öfke var içimde. Kendimi aldatılmış hissettiğimden belki. Bu tutuk tanıştırma tavrına anlam vermekte zorlanıyorum.
Bir yandan da böyle bir kişinin varlığının onun karanlık dünyasına ışık olabileceğini düşünüyorum.
Uzunca bir süre Boğazın maviliğine asıyor gözlerini Dünya. Sonra acı çektiğini düşündüren güçsüz bakışlarını yüzüme dikiyor.
O da en az benim kadar yalnız diyor. Yalnız ve acılı Paylaştıklarımız bunlar.
Tam çözdüm derken bambaşka çözümsüzlüklerle karşıma çıkıyor bu kız. Beni şaşırtmak için elinden geleni yapıyor sanki.
Merak ediyorum diye iğreti bir gülüşle büküyor dudaklarını. Bakalım ne düşüneceksin benim Emrem hakkında
Dünyanın acılarla olumsuzluklarla örülü yaşamında belki de en önemli rolü verdiği bu insanı ben de çok merak ediyorum. Bizi buluşturmayı bu denli
geciktirmesinin nedenlerini de
***
Zeynep Ece Dünya ve ben Odamızın yeni yıl partisindeki temsilcileri bizleriz.
Önceleri çok kararsızdı Ece. Ancak Cengizin gelmeyeceğinden emin olduktan Sonra gelmeyi kabul etti. Anılın verdiği güvencenin de payı büyüktü bu kararda.
İlk kez gece yüzüyle göreceğim İstanbulu. Biraz heyecanlıyım galiba.
Siyah bir pantolonla mavi şifon bluzumu üzerime geçirip hafif bir makyajla yüzümü renklendirmek yetiyor bana. Eceyle Zeynep de benimle aynı çizgideler.
Durumu abartan tek kişi Dünya! Daracık bir deri pantolon üzerine ince askılı saten bir bluz kollarında boynunda dizi dizi incik boncuk Kömür karasına boyamış gözlerini bembeyaz yüzünde iki kor parçası gibi duruyorlar. Kalın ruj tabakasının altında ezilmiş dudakları ateş kırmızısı Ne bu halin böyle diye takılıyor Zeynep. Gören de satanist ayinine gidiyorsun sanacak.
İçgüdüsel olarak irkiliveriyorum. Dünyanın ufacık bedeninde barındırdığı farklı kişiliklerden bir başkası daha karşımda. Hangi yüzüyle tanıyorum ben onu Gerçek kimliğini nerede saklıyor Bilemiyorum Zeynepin yakıştırmasına aldırmıyor bile.
Emre gelip alabileceğini söyledi ama ben istemedim diyor.
İyi etmişsin diye atılıyorum. Bir taksiye atladık mı
İsminden başka bir şey bilmediğimiz birinin arabasında ne işimiz var O kişi Dünyanın özel arkadaşı olsa bile.
Anıl kulübün kapısında karşılıyor bizi. Görevli olmanın ayrı-calığıyla
Abartılı bir konukseverliği harmanlayarak oraların tek hakimi kendisiymiş edasıyla önümüze düşüp yol gösteriyor.
Girişte vestiyerin önünde dikilmiş duran delikanlıya doğru koşuyor Dünya.
Sarmaş dolaş oluveriyorlar. Tahmin ettiğim gibi Emre bu!
Hepimizle tek tek tanıştırıyor Dünya. Nereden kaynaklandığını kestiremediğim burukluk kokan bir gururla.
Tokalaşırken gözleri eıı çok benim üzerimde kalıyor Emrenin. Garip bir çekingenlik var bana yönelik bakışlarında. Dünyanın birinci dereceden yakınıyla tanıştırılmış damat adayı gibi.

www.CepSitesi.Net

Benzer merakları paylaştığımız kesin. Dünyanın benden ona çok söz ettiği de Anılın gösterdiği salona hakim köşeye yerleşiyoruz. Loş ışıklar altında tanıdık yüzleri seçmekte zorlanan gözlerimin son durağı hep Ernreoluyor nedense.
Efendi ve düzgün bir çocuğa benziyor. Giyimi kuşamı gayet iyi. Ama davranışlanndaki tutukluk gözümden kaçmıyor. Bulunmaması gereken bir yerde farklı bir boyutta yaşıyor sanki. Bir şeylerden kaçmak saklanmak istiyor gibi.
Aynı ürkek bakışlara sahip birini daha tanıyorum ben Dünya!
Bakışlarımın üzerinde yoğunlaştığı zamanlarda eli ayağına dolaşır ya onun da. Başını öne eğip kendini saklamaya çalışır ya
Bu benzerlik mi onları böyle kaynaştıran Paylaştıkları başka neler var Sevgi Aşk Keşke olsa
Sağ yanımda Ece oturuyor. Zeyneple aramıza aldık onu. Ne kadar garanti verilse de Cengizin geliverme olasılığı ödünü patlatıyor zavallının.
Sol tarafımda Dünya Emre ikilisi Birbirlerine sokulmuş oturuyorlar. Ve Durmadan içiyorlar Şu ana kadar saptayabildiğim en belirgin ortak noktalan bu Giriş ücretine bir içecek dahil. Anıl ayrıcalığını göstermek için olsa gerek birer içki daha ısmarladı hepimize. Dünyanın da Emrenin de bu kadarla yetinecekleri yok. Kısa aralıklarla garsonu yanına çağırıyor Emre. Renk renk içkilerle dolu bardakları birbiri ardına yuvarlıyorlar.
İkisi de alkolik bunların diyor Ece. Tencere-kapak misali birbirlerini bulmuşlar.
Savunulacak yanlarını bulamıyorum haklı Ece. Bu kadar alkol alıp da ayakta dimdik durabilmeleri ise şaşırtıcı.
Belli bir yeri yok Anılın. Arada bir uğruyor yanımıza.
Ne o diyor bir keresinde. Oturmaya mı geldiniz buraya Bu sözleri uyan olarak algılayan Dünyayla Emre fırlayıveri-yorlar oturdukları yerden. Beni de unutmuyor Dünya kolumdan tutup zorla kaldırıyor. Ben de Eceyle Zeynepi
Hıncahınç dolu pist. Oturduğumuz yerin yanı başındaki boşlukta beyinlerde yankılanan yüksek sese ayak uydurmaya çalışarak gittikçe hızlanan salınımlann kollarına bırakıyoruz kendimizi.
İki bardak içki bile tuttu beni. Müzikle değil de her saniye yükselmekte olan içsesimle alışkılarımın dışında hızla dans ediyorum. Tam karşımda bana eşlik etmeye çalışan Anıl gülen gözleriyle yüreklendiriyor beni. Bu çılgın ritmin ortasında görünmeyen bir elin gücüyle olduğum yerde kalakalıyorum.
Tam karşımda Dünya! Çıldırmış gibi. Bedeninin her zerresi ayrı yöne koşuyor sanki Dağınık saçları tüm yüzünü örtmüş. Ayakları çıplak. Bluzunun askıları omuzlarından aşağılara inmiş. Çığlıklar atarak kontrolden çıkmış kollarını bacaklarını oraya buraya savurarak garip bir dans sergiliyor. Karşısında Emre var. Kıpırtısız öylece durmuş onu izliyor. Orada kim varsa dansı falan bırakmış halka olmuş tempolu alkışlarla daha da kışkırtıyorlar Dünyayı.
Çok kötü hissediyorum kendimi içim bulanıyor. Dünyayı kolundan tutup çekmek gerekirse saçlarından sürükleyerek bu ortamdan uzaklaştırmak suratına tokatlar
indirmek en ağır sözleri haykırmak arzusuyla yanıp tutuşuyorum. Ama bunların hiçbirini yapamadan onun ayıbından pay almışçasına yıkılmış sarsak adımlarla yerime dönüyorum yalnızca.
Anıl yanımda. Aynmında bile değil durumun. Benim bu denli etkilenmemi de yadırgıyor hatta. Mesele yapacak bir şeyAok ortada diyor. İçki dokundu galiba. Biraz hızlı dans ediyor hepsi bu.
Keşke biz de böyle ipleri ko-parabilsek İpleri koparmak! Doğru sözcükleri buldu Anıl. Dünyanın lime lime olmuş iplerinin nasjl bir araya gelebileceğini de söylese ya

www.CepSitesi.Net

Gecenin bundan sonrası tam bir kabus benim için. İlerleyen saatlerde kesilen yeni yıl pastasından bir lokma bile alamıyorum. Çılgın dansını bitirip yerine dönen Dünyanın Emrenin uzattığı çataldan dişleriyle pasta alışını uzaktan uzağa tiksintiyle izliyorum.
Arabayla bırakayım sizi diyor Emre.
Hayret! O kadar içki neresine gitti bunun Ayakta dimdik durabiliyor hala Oysa Dünya bitik başı Emrenin omzunda sağa sola yalpalıyor.
Sağ ol diyorum Emreye. Geldiğimiz gibi gideriz biz. Bu kadar içkiden sonra sen de taksiyle dönsen iyi edersin.
Tüm taksilerin canı cehenneme! diye peltek peltek gülüyor Dünya. Emreden iyi sürücü tanımıyorum ben Gelecek yıl ralliye katılacağız biz Hem İki yudum içki dediğin nedir ki Değer mi canım arabayı buralarda bırakmaya Öyle değil mi Emre
Emrenin ölçülü davranma çabaları umurunda bile değil Dün-yanm. Herkesin ortasında sarılıp sarılıp öpüyor oğlanı.
Onlar arabaya binerken Anılm çevirdiği taksiye atıyoruz kendimizi. Yol boyunca tek konu Dünyamn dağıtması.
Duymak istemiyorum konuşulanları. Başımı koltuğa yaslayıp sımsıkı kapatıyorum gözlerimi. Ve Bildiğim tüm küfürleri yağdırıyorum Dünyaya.
O gece yurda gelmiyor Dünya.
Cumartesinin tatil sabahının erken saatlerinde odadaki herkes mışıl mışıl uyurken kapının sesiyle uyanıveriyoıum. Ayaklarının ucuna basa basa yanıma geliyor Dünya.
Geç saatte yurda giremem diye Emrede kaldım diye açıklıyor.
Yanıt vermiyorum. Bana ne Ne yaparsa yapsın Göz ucuyla izlemekten de kendimi alamıyorum ama. Eski cici kız konumuna yeniden dönüş yapmış bizimki. Akşamki halinden eser yok. İki yanda örülmüş saçlarıyla afacan bir çocuk gibi yaptığı yaramazlığı unutturmak istercesine şirinlikler yapıyor karşımda.
Çantasından çıkardığı ilaç kutusundaki turuncu tabletleri avu-cuna boşaltıyor.
İki tanesini ağzına atıp suya gerek duymadan yu-tuveriyor.
Başım çatlayacak ağrıdan diyerek.
Beter ol diye geçiriyorum içimden.
Kendini yatağa atıp yorganı başına çekiyor. İyi sabahlar sana demeyi de ihmal etmiyor.
Aralık ayının son günlerinde olmamıza karşın bahardan kalma pırıl pırıl bir hava var dışarıda.
Eceyle beraber Akmerkeze kahvaltıya gidiyoruz Sonra Uçaksavara Seçile
uğruyoruz. Televizyon seyredip sohbet ediyoruz. Çay ikram ediyor bize Seçil yanında kendi yaptığı ıspanaklı börekle.
Yürüye yürüye Rumeli Hisarüstüne çıkıyoruz Eceyle. Temiz hava ve Ecenin temiz arkadaşlığı biraz olsun kendime getiriyor beni. Dünyasız geçirdiğim bu günün ne kadar huzurlu ve keyifli olduğunu yineliyorum kendi kendime.
Çevremde bu kadar insan varken ne diye ona bağlı ve bağımlı kalayım ki Hem de bana bunca üzüntü veriyorken
Akşamüzeri odaya döndüğümüzde Dünyamn dışarı çıkmak için hazırlandığını görüyoruz.
Emreyle buluşacağız dtyor.
Aldırmıyorum bile. Ne hali varsa görsün. Benden uzak olsun da
Gecenin geç saatlerinde çikageliyor Dünya. Sallanarak yalpalayarak saçı başı
darmadağın zift gibi alkol kokusuyla

www.CepSitesi.Net

Bu kez açıklama gereği bile duymuyor. Canıma minnet
Artık tanıdığım süslü ilaç kutusunu çıkarıyor çantasından.
İki tane turuncu hap
Vurup kafayı yatıyor. Pazar gününün akşamüzerine kadar Elimdeki kitapla bütünleşmiş görünsem de onu izlemekten kendimi alamıyorum. Suçluluğunun bilincinde başı öne eğik havlusunu banyo terliğini alıp çıkıyor odadan. Banyoya gidiyor besbelli.
Döndüğünde doğruca gelip yatağımın ucuna oturuyor.
Nasıl diyor. İstediğin gibi oldum mu
Budala! Yıkanarak tüm kirliliklerinden arındığına inanmış beni de inandırmaya çalışıyor kendince.
İçindeki pislikleri de döktün mü banyoya diyorum kayıtsızca.
Döktüm diyor uslu uslu.
Geride kalanlar yeter sana diye arkamı dönüveriyorum.
Yapma Eylül! diyor titreyen sesiyle. Seni kaybetmek istemiyorum ben Bunun için elinden geleni yapıyorsun ama Keşke şu İtalya gezisini iptal edebilsem! Seninle neyi paylaşacağım ki oralarda
Böyle konuşma Eylül. Söz veriyorum sana seni üzecek kızdıracak hiçbir şey yapmayacağım bundan sonra.
Gözleri dolu dolu ağlamak üzere. Nereye koyacağım bilemediği elleri tir tir titriyor. Kalkıp o bildik haplardan iki tanesini atıyor ağzına.
Ne içiyorsun sen öyle diye sertçe soruyorum.
Doktorun verdiği haplar diye savunmaya geçiyor hemen. Bunalımlı zamanlarımdaki tek yardımcım onlar.
Hapçıyım desene şuna! Onlar olmadan ayakta durmaktan acizim de. İtiraf et Yanıt vereceğine yerlerde sürünen son gücünü de yitirmiş bir halde arkasını dönüyor. Omuzlarının titreyişinden anlıyorum ağlıyor.
Doğrulup kalkıyorum. Bu hareketimi bağışlanma olarak yorumluyor ki birden boynuma sarılıveriyor.
Senden başka kimsem yok benim diye hıçkırıklara boğuluyor. Ne olur bırakma beni.
Kanadı kırık çaresiz yaralı bir kuş gibi kollarımda. Dayanamıyorum.
Emre var ya diyorum saçlarını okşarken.
O başka diyor hafifçe gülerek. Senin yerini kimse tutamaz.
Küskünlüklerin ardından esen bahar melteminin etkisindeyiz ikimiz de. Bendeki yumuşamanın sevinciyle su ısıtıcısını fişe takıyor. Yaptığı kahveyi elime veriyor.
Gözlerinde sevinç pırıltıları uçuşuyor Dünyanın. Beni yeniden kazandı diye bayram ediyor yüreciği.
Yeniden oluşuveren yakınlaşmamızdan cesaret alarak soruyor.
Nasıl buldun Emreyi
Nedenini bilemediğim bir öfke sarıyor içimi. Son yaşadıklarımızın baş
sorumlusu
Emreymiş gibi
Hiçbir dayanağı olmayan yersiz bir düşünce bu aslında. Ne yaptıysa Dünya yaptı! Sergilediği onaylanmayacak davranışlara ne katkısı oldu ki Emrenin ölçüsünden hiç ödün vermedi doğrusu.
Daha çok yeni tanışmamız diyorum. İyi ya da kötü demek için erken. Umarım seni hoş tutuyordur
Orasını hiç merak etme diye gülüyor. Çok düşünür beni.
Ta sen Seviyor musun onu

www.CepSitesi.Net

Gözleri dalıveriyor. Yüreğini yoklayıp orada esen rüzgarlardan beni haberdar etmek ister gibi bir hali var.
Bilmiyorum diyor. Öyle aykırı bir ortamda tanıştım ki onunla Nerede
İntihar olayından sonra yattığım hastanenin psikiyatri bölümünde. Benim tedavimi üstlenen psikiyatrın hastasıydı o da.
Onun ne derdi vardı ki
Boş ver Uzun hikaye. Onu bırak da ilk görüşte de olsa Beğendiğin ya da beğenmediğin bir taran olmadı mı hiç
İlle de konuşturacak! Gözlerini yüzüme dikmiş dudaklarımdan dökülecek sözcükleri bekliyor. Belli ki içini rahatlatacak beraberlikleri hakkında olumlu bir şeyler duymak istiyor.
Şöyle bir yokluyorum kendimi.
Kötü birine benzemiyor diyorum. Dikkatimi çeken bir nokta oldu İkiniz!
Öyle benziyorsunuz ki birbirinize Garip bir durum aslında. Kaşınız gözünüz yüz harlarınız değil benzeyen. Ama bakışlarınız yüz ifadeniz duruşunuz Birbirinin ikizi sanki. Aynı dilden konuşuyor bedenleriniz Nedenim çözemediğim ortak bir nokta var aranızda. Yaralıyor muyum Bu sözlerim umduğumdan çok etkiliyor onu. Gözlerinin derinliklerinden anlam veremediğim bir ürperti geçiyor.
Yanılmıyorsun diyor alçak sesle. Çok benzeriz Emreyle. Bizi buluşturan şartların getirdiği bir gerçeklik bu.
Birdenbire durgunlaşıvermesi paylaşılan ortaklıktan çok da hoşnut olmadığının göstergesi gibi. Ama daha fazla açıklama yapmayı istemez hali burada durmam gerektiğini fısıldıyor bana. Üzerine gitmenin anlamı yok.
Neyse diyorum. Bunları bırak da anlat bakalım Ne iş yapar bu Emre Nerede okur nerede oturur Gördüğüm kadarıyla ailesi zengin Giyimi kuşamı arabası hali tavrı öyle gösteriyor.
Evet diyor Dünya konunun yön değiştirmesinden memnun. Bilgi Üniversitesinde okuyordu Emre ara verdi. Ailesi de çok zengin. Aralan pek iyi değil ama
Seninki kadar olmasın!
Herkesin sorunu kendince ağırdır. Emreninki de öyle. Ama bizim kadar kopuk olmadıklarını söyleyebilirim.
İyi bari Her şey gönlünüzce olur umanm.
Yılın son günlerini yol hazırlığıyla geçiriyoruz. İtalyanın özellikle de Romanın iklimiyle İstanbulunla arasında büyük farklar yok. Bu durum işimizi kolaylaştırıyor.
Birkaç parça giysiyle iki çift yürüyüş ayakkabısını valize yerleştirince bitiyor
işim. Dünya benden de rahat. Tüm eşyasını orta büyüklükteki sır çantasına sığdırmış.
Hareket tarihimiz 30 Aralık. Daha doğrusu 29 Aralıkı 30una bağlayan gece yansı Saat 2.30da Kuzey Kampusunun önünden otobüslere biniyoruz. Uçağımız 5.30da kalkacak ama tur görevlileri havaalanındaki işlemlerin uzun sürebileceğini söylüyorlar.
İki otobüs dolusu Boğaziçili Aşağı yukan seksen kişiyiz. Yakın çevremden fazla kimse yok aralannda. Dünya Seçil Anıl İzmir gnıbundan da birkaç tanıdık yüz
İki gün önce Ankaraya gitti Ece. Ailesiyle konuşup Cengizîe ilgili sıkıntılarına kesin bir çözüm getirme niyetinde.
İleri sınıflardaki oda arkadaşlanmız da bu tür gezilere doymuş durumdalar.
İki yıl her çağnlan yere koştuk sizin gibi diyorlar. Durulduk artık Havaalanına geldiğimizde Emreyle karşılaşmak şaşırtıyor beni. Büyük özveri! Sabahın köründe Dünyayı uğurlamak için zahmete katlanması hoşuma gidiyor. İşlemleri tamamlayıp uçağa biniyoruz. Üç kişilik sırada Dünya Seçil ve

www.CepSitesi.Net

ben yan yanayız. Sol tarafta Anıl ve Kerem oturuyorlar. Keremin bataşlannı Seçilin üzerinde yakalıyorum hep. Aralannda adı konmamış bir yakınlaşma olduğunu düşünüyorum.
İki buçuk saatlik uçuşun nasıl geçtiğini anlamıyoruz bile. İlk durağımız Bologna
Havaalanı. Pasaport ve gümrük işlemleri için
İstanbuldakinden de uzun bir süre beklemek zorunda kalıyoruz burada.
Kapıda iki otobüs bekliyor bizi. Otobüslerden biri Venedik yolcusu. Grubun yarısıyla vedalaşmak durumundayız. Diğerine Roma otobüsüne biniyoruz biz. Üç buçuk saatlik bir kara yolculuğu var önümüzde.
Rehberimiz İtalyada sanat tarihi okumuş. Buraları avucunun içi gibi bilen gencecik bir kız. Nurcan! Dua edelim de sis olmasın diyor. Bu bölgenin sisi ünlüdür.
Neyse hava pırıl pırıl. Güle söyleye İtalya çizmesinin koncundan aşağılara doğru keyifle yol alıyoruz.
İlk kahve molasından önce bizi uyarıyor Nurcan.
Yalnızca kahve derseniz fincanın yansı boş gelir diyor. Dudak payı en iri dudaklı zenciye göre ayarlanmıştır. Bir yudumda bitmesini istemiyorsanız lungo diyeceksiniz.
Dediğini yapıyoruz. Bizimkilere benzer ama çeperi oldukça kalın beyaz fincanlarda gelen kahve görünüm olarak değilse de damak tadı yönünden Türk
kahvesinin lezzet ikizi.
Mola verdiğimiz yer büyücek bir market aslında. Rafları süsleyen ürünlerin çoğu
Türkiyede de var. İlgimi çeken tek şey makarnalar. Kıvrım kıvrım spiral biçiminde irili ufaklı renk renk
Al al diyor Dünya alaycı bir tavırla. Annene götürürsün pişirir sana.
İmalı sözlerini duymazdan geliyorum.
Şimdiden yük etmeye değmez diye geçiştiriyorum. Belki daha sonra. Hem Sen de almalısın. Babaannen için
Bu yolculuğa katılmasını sağlayan kişiyi anımsatmak bana düşmemeli aslında borcunun bilincinde olmalı. Ama en vurdumduymaz haliyle omuz silkiyor Dünya. Kızmamaksın Eylül! Seni hiç ilgilendirmeyen bu tür küçük ayrıntılar için keyfini kaçırmaya değer mi Olduğu gibi kabul et gitsin
Roma ile tarih sözcükleri birbiri içinde erimiş iki kavram. Gördüğünüz her nesne yüzyıllar öncesine götürüyor sizi. Çağlar öncesinin bugüne yansıması öylesine taze ki Açıkhava müzesinde geziyorsunuz sanki.
Tarihin derinliklerindeki kimlikleriyle yaşayan yapıtların her zerresini aynen korumuş olmaları İtalyanları farklı bir yere taşıyor gözümde. Geçmişe gereken değeri verdiklerinin göstergesi işte bu kadirbilirlik ve eşine ender rastlanan özveri! Ektiklerini de biçiyorlar haliyle. Her milletten her dinden her ırktan milyonlarca turist
Otele yerleşmeden şehir turu atacağımızı söylüyor Nurcan. İlk durağımız Vatikan! Dünyanın en küçük devleti. Hep böyle an-mışızdır ya Görünce gülmekten kendimi alamıyorum. Birkaç yüz metrekareye sığışmış sembolik bir devlet! Ama şu kadarcık alanda bile öyle ilginç bir tablo sergiliyor ki Dünyanın en geniş meydanlarından birinin ortasındaki Papalık Sarayı yan binalar St. Pietro Kilisesi Hepsi de muhteşem!
Meydanın ön kısmındaA her yıl bu tarihlerde kurulan maket bir yapı var. İsanın köy ortamında doğuşunu temsil ediyor. Önü ana baba günü gibi kalabalık. Fotoğraf çekmek bu tabloyu arkasına alıp poz vermek için yarışıyor herkes.

www.CepSitesi.Net

St. Pietro Kilisesinin içi de en az dışı kadar görkemli. Kubbe ve duvar işlemeleri Ayasofya Camiindeki dokuyu çağrıştırıyor.
Vatikanın ardından otobüsle Roma sokaklarını turluyoruz. Cumhuriyet Meydanı Halk Meydanı Venedik Meydanı Ne çok meydan var bu şehirde!
Son durağımız Aşk Çeşmesi! Kartpostallarda filmlerde gördüğümüz dilek tutulup para atılan dünyanın belki de en ünlü çeşmesi.
Bu özel mekanın görüntüsünü ölümsüzleştirmek için deklanşöre basıyorum ki Olmuyor. Tutukluk yapıyor fotoğraf makinem.
Zaten her an yanı başımda olan ya da en çok iki adım uzağımda bulunmayı görev edinmiş Anıl yardımıma koşmakta gecikmiyor. Kendi makinesiyle birkaç poz alıyor. Ama içim rahat değil ilk gördüğüm fotoğrafçıya girip makinemi adam etmem şart!
Mermer heykelciklerin orasından burasından fışkıran suların köpük köpük aktığı havuzun dibi metal parayla dolu. Biz de bu doluluğa elimizden gelen katkıyı yapıyoruz haliyle.
Dilek tutmanın para atmanın da bir kuralı varmış meğer! Nurcandan öğreniyoruz Çeşmeye arkanızı dönüp sol omzunuzdan geriye doğru fırlatacaksınız parayı. Tabii tuttuğunuz dileği içinizden geçirerek Somut bir dileğim yok benim. İyiliklere güzelliklere diye atıyorum paramı.
Sırtım çeşmeye verip gözlerini sımsıkı yuman Dünyanın ağzının içinde Emre diye mırıldandığını tahmin edebiliyorum.
Ami ise özellikle benden aldığı metal parayı atmak istiyor. Böylesinin işe yarayacağım düşünüyor galiba. Üzülüyorum onun adına. Harika bir arkadaş ama daha ötesi yok benim için! Bir an-layabilse
Bu arada Seçille Keremin yan yana durup paralarını aynı anda atmaları da gözümden kaçmıyor.
Aşk Çeşmesinden yürüyerek İspanyol Merdivenlerinin önüne geliyoruz. İspanyol Konsolosluğunun bulunduğu meydana baktığı için bu adı alan merdivenlerin çok sayıda basamağa sahip olmaktan başka bir özelliği yok bana göre. Ama her cinsten her milletten konuğu ağırlamayı başarıyor. Verdiği pozlarla çektiği fotoğraflarla bu am ölümsüz kılma yarışında herkes.
Ben İspanyol Merdivenlerindeyken diyebilmek için.
Fotoğraf makinemin bozuk oluşu yüzünden bu kadarını bile yapamıyorum ben. Meydanın yan tarafındaki fotoğrafçıya giriyoruz Dünyayla. Hafıza kartı dolmuş değiştiriyorlar. Tamam Aşk Çeşmesinde gönlümce fotoğraf çekemediğimle kalıyorum.
Yorgunluktan perişan bir halde otelimize varıyoruz sonunda. Dünyayla aynı Odayı paylaşacağız. Keşke yurttaki odamız da bu kadar geniş olabilseydi diyor Dünya.
Boş ver genişliği diye gülüyorum. Yataklarımız ranza değil bunlar gibi olsun yeter.
Üç beş parça eşyasını dolabın bir köşesine yerleştirip banyoya geçiyor Dünya. Benim işim daha uzun. Valizimi boşaltıp göz ucuyla banyoya bakıyorum ki Dünyanın avucundaki birkaç hapı ağzına atıp çarçabuk yutuverdiğini görüyorum. Üstüne atlayıp yaptığının hesabını sormamak için zor tutuyorum kendimi. Ama yeri ve zamanı değil. Şunun şurasında üç gün! Ne onun ne de benim neşemiz kaçmamalı. Kavgaya gürültüye gerek yok
Sabah kahvaltısı açık büfe. Mısır gevreği süt ve kurutulmuş meyveler baş köşede.
Bizim kahvaltı tarzımızı unutun diyor Nurcan.
Unuttuk bile Beyaz peynirle zeytinle kahvaltı yapmak gibi bir alışkanlıkları yok İtalyanların. Jelatine sarılmış eritilmiş peynirler kruvasan ve çörekler Yanı sıra kahve çeşitleri ve poşet çay.
Zeytin ve zeytinyağı üretiminde söz sahibi bir İtalyanın zeytinsiz kahvaltı etmesini yadırgıyorum. Kahvaltı sofralarımızda görmeye alışık olduğumuz domates
ve salatalık da yok mönülerinde. Bunları yemeklerde salataların içinde görebiliyoruz ancak.

www.Cepsitesi.Net

Kahvaltıdan sonra Napoli ve Pompei turu var. İsteyen katılıyor otelde kalanlar Romaya inip alışveriş yapabilecek. Benim tercihim tura katılmaktan yana. Ama ek ücret ödememiz gerekiyor. Dünya ne der ki bu işe Bakıyorum benden önce çıkarıp veriyor tur parasını. Cüzdanı dolu üstelik. Babaannesi iyi beslemiş bizimkini
Napoli sıradan bir liman kenti olarak görünüyor gözüme. Bizim taşra şehirlerimizi andırıyor. Balkonlardan sarkan salkım saçak çamaşırlar Akdeniz kanı taşıyan tip olarak bize benzeyen insanlar Kendi ülkemizden bir köşe sanki.
Ama Pompei İyi ki geldik buralara dedirtiyor hepimize. Aniden oluşuveren volkanik patlamayla lavlar altında kalmış koskoca bir şehir Kıyamet günü tüm saatlerin durduğu tarihi bir enkaz ama dipdiri. Çünkü o andaki haliyle yaşıyor. Kızgın lavların bedenlerin üzerinde katılaşmasıyla taştan birer mumya görüntüsü kazanmış cesetler Günümüz kentlerinden daha düzgün bir mimariye sahip evler kiliseler hamamlar dükkanlar Romaya dönüş yolunda yılbaşı programı hakkında bilgi veriyor rehberimiz. Tur görevlileri taverna müziği yapan bir restoranla konuşmuşlar.
Fiyatlar çok yüksek diyor Nurcan. Hem Türkiyedeki vur patlasın çal oynasın türü eğlence gecelerini de aramayın buralarda. Altı üstü müzik eşliğinde bir yemek yiyeceksiniz.
Söylediği fahiş fiyatı ödemeye de kimse yanaşmıyor zaten.
En güzeli meydanlarda ya da merdivenlerde gerçekleşen kutlamalar diyor
Nurcan. İçkinizi alıp gönlünüzce girersiniz yeni yıla Hem de Avrupa usulü bir kutlama yapmış olursunuz.
Serbest bırakıyorlar bizi. Kafasına göre takılacak herkes.
Grup içinde anlaşmazlığa düşüyoruz önce meydanları mı İspanyol Merdivenlerini mi seçelim diye. Sonunda Halk Meyda-nında karar kılıyoruz.
Akşam saatlerinde tur otobüsü Aşk Çeşmesinin yakınındaki uzun tünelin başında bırakıyor bizleri. Yılbaşı dolayısıyla meydanlara giriş yasak yollar kapalı.
Böylesi daha iyi Çevrenin cıvıltısı görülmeye değer. Tüneli boydan boya geçip açık havaya çıktığımızda herkesin yolun başındaki büfenin önünde duraklayıp şarap ve şampanya aldığını görüyoruz. Yeni yıla girerken yudumlanacak içkiler şimdiden ellerde Yanı sıra bardak da veriyor büfedeki kadın.
Bu durumu görür de durur mu hiç Dünya Biz de alalım diye tutturuyor.
Kimsenin yanıtını beklemeden şarap şişelerinin en büyüğüne yapışıveriyor. Çaresiz ona uyuyoruz biz de.
Seçil Kerem Anıl Dünya ve ben Gruptan ayrılıp ellerimiz-deki şarap şişelerini yanımızdan geçen dünyanın dört bir yanından gelmiş yabancılara doğru kaldırarak coşkulu bir ön yılbaşı kutlaması yapıyoruz.
Dünyanın yönlendirmesiyle Aşk Çeşmesine gidiyoruz önce. Fotoğraf makinemin azizliğine uğrayıp gönlümce fotoğraf çeke-meyişim içine dokunmuş arkadaşımın. Sırf bu yüzden sürüklüyor bizi buralara
İyi ki de gelmişiz! Gece manzarası bambaşka Aşk Çeşmesinin Simli pırıltılı bir sis perdesi soluduğumuz havanın her zerresine sinmiş sanki.
Aşık oldum ben buraya! diye haykırmaktan kendimi alamıyorum.
Çevrendeki aşık olunacak etten kemikten yaratılmış varlıkları görmezden gelirsen olacağı budur! diye takılıyor Anıl.
Onun bu şaka yollu yakınmasını duymamış gib avranıyo-rum. Gruptakilerin yüzünde beliren imalı gülümsemeyi de

www.CepSitesi.Net

Elimdeki şarapla bardağı alçak boylu mermer bir sütunun üzerine koyup ışıklar altında billur gibi çağıldayan suların önünde poz veriyorum Dünyaya. Havuzun önündeki taşlara oturuyorum orasından burasından su fışkıran heykelleri arkama alarak gülümsüyorum objektife. Bu ince düşüncesi için teşekkür borçluyum ona. Sarılıp öpüyorum yanaklarından.
Ah Dünya! Gönlü geniş dünya iyisi arkadaşım benim. Bir de şu içki tutkusu olmasa
Gruptaki herkes az çok farkında bu durumun. Nasıl olmasınlar ki Yemeğe oturduğumuz her yerde öncelikle şarabını ısmarlıyor Dünya. Neyse ki burası İtalya ve hepimiz aşağı yukarı aynı eğilimdeyiz. Şaraplar harika! İçkinin ötesinde vişne suyu kıvamında içimi kolay.
Her bulduğu fırsatta içen yalnızca Dünya değil yani. Ama onu bizlerden farklı kılan tükettiği miktar. Ve kahve içme niyetiyle oturulan yerlerde bile bu kez de meşrubat niyetine biraya sarılması
Bakalım bu gece yeni yıla girerken nasıl bir tablo sergileyecek benim
İçki sever can yoldaşım
Önce bir şeyler yiyelim diyor Kerem.
Aşk Çeşmesinin çıkışındaki çapraz yollarda küçüklü büyüklü çok sayıda restoran var. Niyetimiz pizza yemek Diğerlerine göre gözümüze daha sakin görünen küçük bir pizza restoranına giriyoruz. Yeni yıl heyecam tüm yüzlerde Tanısın tanımasın herkes şimdiden kutluyor birbirini.
Masamıza gelen garsonun ilk işi daha önümüze mönü kitapçığını vermeden Double price! demek oluyor.
Çift fiyat Şöyle bir göz atıyoruz listeye Her şey yeterince pahalı zaten Ne yapalım çaresiz beş yıldızlı bir otelde akşam yemeği için harcayacağımız paraya birer peynirli pizza yiyeceğiz. Öğrenci bütçesine göre büyük hovardalık Elimizdeki şarap şişelerini bir kenara koyup garsonun sürahilerde getirdiği Açık şarabı içiyoruz. Bizimkiler yeni yıl içkileri
Önündeki sürahiyi kısa sürede bitiriveriyor Dünya. Kendi şişesini açıyor. Ve kalkıncaya kadar onun da dibini buluyor maale-ef.
Ağır ağır kutlamaya katılacağımız Halk Meydanına doğru yürüyoruz. Gördüğü ilk büfeye yanaşıyor Dünya. Eksilen şarabının yerine yenisini koymak için.
Anılın da ondan kalır yanı yok bu gece. Büyük bir şişe şampanya alıyor aynı büfeden.
Yeni yılın vazgeçilmezi bu! diyerek.
Tüm ısrarlarımıza karşın parasını bölüşmeyi kabul etmiyor.
Gündüz gözüyle gördüğümüz Halk Meydanınm gece yüzü çok farklı. Üstelik böyle özel bir geceye ev sahipliği yapması da bambaşka bir çehreye büründürmüş onu.
Kulağımıza çalınan koşuşmalardan çevremizdekilerin milliyeti hakkında fikir edinebiliyoruz. Evet şu anda gerçek anlamda bir dünya mozaiğinin tam ortasındayız. Beyaz sarı siyah tüm ırkların temsilcileri her dilden her dinden binlerce insan
Yeni yıla sayılı dakikalar kaldı. Hıncahınç dolu meydanın kenarında arkamızı bir binanın duvarına verip ayakta dikiliyoruz.
Dünyanın elindeki şarap şişesini açması hepimizi harekete geçiriyor. Havaya kaldırdığımız şarap bardaklarını birbirine tokuşturarak kutlamayı başlatıyoruz.
Bir ara yanımdan uzaklaşıp yüzünü duvara doğru dönüyor Dünya. Cebinden
çıkardığı bir şeyi şarap şişesine boşaltıp çalkaladığını uzaktan uzağa görebiliyorum. Tekrar yanıma geldiğinde ise bardağı bir yana bırakıp doğrudan şişeyi kafasına çekiyor.
Ne attın şarabın içine diye soruyorum sertçe.
Boş ver diye ağız dolusu gülüyor yüzüme. Bu gece özel

www.CepSitesi.Net

Haklı galiba. Bana yönelttiği çarpık gülüşünü paylaşıyorum Dünyanm. Hem Ben de sınırlarımı çoktan aşmadım mı Ne zaman bu kadar çok şarap içmiştim ki Yumuşak davranmamdan cesaret alıyor Dünya. Elindeki şişeyi bana uzatıyor.
Bir yudum çeksene şundan! Bilmediğin dünyaları keşfetmene yardımcı olur Başka zaman olsa bu sözleri söylediğine pişman ederim onu. Ama bu kez farklı. Başka dünyaları keşfetmek! Beynimin içinde dans eden bu sözcüklerin büyüsüne kapılıveriyorum.
Ver bakalım diye uzanıyorum elindeki şişeye.
Şarabın doğal tadına eklenen burukluk genzimi yakıyor önce. Damağımda oluşan acılığı seviyorum ama. Bir kez bir kez daha şişeyi kafama dikiveriyorum.
Daha önce hiç görmediğim parlaklıkta bir renk cümbüşünün ortasındayım Meydanın dört bir yanında ardı ardına patlayan havai fişekler beynimden kaynak buluyor sanki. Benim gözlerimden fışkırıyor tüm ışıklar
Fır dönen başımı boynumun üstünde dik tutmakta zorlanıyorum. İyi ki kalabalık içinde birbirimize yapışık duruyoruz. Tek başıma ayakta dikilebileceğimi hiç sanmıyorum.
Şarap şişesini Dünyaya geri uzatırken sendeliyorum bir an. Yanı basımdaki Anıla yaslıyorum yaprak gibi sallanan bedenimi. Onun bu davranışımdan farklı anlamlar çıkaracak olması umurumda bile değil. Ayakları yerden kesilmiş bulutların üzerine yürüyen birisi için küçük ayrıntılar bunlar.
Meydanı dolduran binlerce kişi bir ağızdan herkes kendi dilinde geriye sayıyor On dokuz sekiz bir sıfır!
Ve yeni yıla giriyoruz.
Havai fişeklerin ışıltısı gözlerimi kamaştırıyor. Yanı sıra yoğun bir barut kokusu İçim bulanıyor soluk almakta zorlanıyorum.
Yeni yıl sarkılan söylüyor herkes. Şampanyalar patlıyor kadeh niyetine kullanılan sıradan bardaklar havalara kalkıyor. Anılın açtığı şampanyayı içemeyeceğimi sanıyorum önce. Tam tersi beni bile hayrete düşüren bir iştahla kafama dikiyorum bardağı.
Gözün aydın diyorum Dünyaya peltek peltek. Seni içkiden soğutmaya çalışırken İkizin olma yolunda ilerliyorum.
Kahkahalarla gülüyor Dünya. Beni kendisine benzetmekten son derece hoşnut elindeki şişeyi son damlasına kadar içip bitiriyor.
Yavaş yavaş dağılıyor kalabalık. Aynı coşkuyu paylaşmış olmanın yeni yılı tek yürekle karşılamanın yakınlaştırdığı insanlar Birbirlerini ilk kez görmüş bir daha da karşılaşmayacak olduklarını bile bile kucaklaşıp kutlanıyorlar.
Bir kolumda Dünya diğerinde Anıl yürümeye koyuluyoruz. Gecenin getirdiği yakınlaşma gibi görünse de asıl nedeni ayakta duramayacak halde olmam. Neyse ki herkes aşağı yukarı benim durumumda. Kendi yarattığımız paylaşımla katlanarak çoğalan azgın bir neşe yumağının içindeyiz hepimiz.
Tünelin başına geldiğimizde zirveye tırmanıyor taşkınlığımız. Taş duvarlara çarpıp yankılanan devasa boyutlara ulaşan seslerde bizim de payımız var.
Şarkılar söylüyoruz bir ağızdan Dağ başını duman almış diye haykınyoruz. Yanımızdan geçen yabancıları abartıyla kutluyoruz. Onlar da bizi Samba yapanlara el sallıyoruz. Arya söyleyen İtalyanları coşkuyla alkışlıyoruz.
Tünelin sonunda tur otobüsü bekliyor bizi. İşte ipin koptuğu an! Nasıl biniyoruz nasıl oturuyoruz neler oluyor hiçbir şey hatırlamıyorum.

www.CepSitesi.Net

Evet yaşamımın en çılgın yeni yıl partisi bu! Aynı zamanda en keyifli olanı Bir daha böylesini yaşar mıyım bilemiyorum. Bildiğim tek şey yaşadıklarımdan asla pişmanlık duymadığım.
Yeni yılın kutlu olsun Eylül! Güzellikler getirsin sana
***
Sabah uyanınca ilk işim bir telefon kartı satın almak oluyor.
Annemin sesi kırık biraz.
Neden dün gece aramadın diye soruyor sitemle.
Geç döndük otele diyorum. Uyumuşsunuzdur diye düşündüm.
Türkiye ile aradaki bir saatlik zaman farkı pek de inandırıcı değil ama tek savunma noktam bu.
Kendimi bilemeyecek kadar içtiğimi konuşacak halde olmadığımı söyleyecek değildim ya.
Çok özledik seni diyor babam. İlk kez sensiz girdik yeni yıla. Tatsızdı Konuşmamız bitince telefon kartını Dünyaya uzatıyorum.
Babaanneni arasana!
Gerek yok diye umursamaz bir tavırla omuz silkiyor.
Kızıyorum.
Burada bulunuşunu geçirdiğin tatilin her anım ona borçlusun unutma.
Hiçbir borcum yok babaanneme diyor meydan okurcasına. Tur parasını Emre verdi.
Donup kalıyorum. İkiye katlanıyor öfkem. Gözlerimden ateş çıkıyor.
Ne var bunda diye kayıtsızca gülüyor Dünya. Parayı kimin verdiği bu kadar önemli mi sence
Önemli olan o değil! diye bağırıyorum. Senin bana yalan söylemen.
Öyle gerekiyordu diyor beni deli eden aldırmazlığıyla.
Sakin ol Eylül diye söyleniyorum içimden. Yılın ilk gününü nasıl geçirirsen diğerleri de öyle geçer derler ya Üzüntüye sıkıntıya öfkeye yer olmamalı bugününde.
Bana ne canım diye omuz silkiyorum onunkine benzer bir kayıtsızlıkla. Nasıl biliyorsan öyle yap.
Onu orada öylece bırakıp Göller Bölgesine hareket etmek üzere olan tur otobüsüne doğru koşuyorum. Bana yetişmesine fırsat vermeden Anılın henüz boş olan yanındaki koltuğa atıyorum kendimi. Ne kadar bastırmaya çalışsam da geride
kalanı bana fazlasıyla yeten kızgınlığımla Dünyaya yakın olmak istemiyorum şu anda.
Yan tarafımızda Seçille Kerem oturuyorlar. Birbirlerine sokulmuş halleri yeni bir başlangıca adım attıklarının göstergesi gibi.
Geriden gelen Dünyaya da arkamızdaki sırada oturmak düşüyor haliyle
A. Romaya yarım saat uzaklıkta harika bir sayfiye yeri Göller
Bölgesi. Başta Sophia Loren olmak üzere pek çok ünlünün ve Roma sosyetesinin
önde gelen isimlerinin villaları var burada. Yanı sıra tüm bölgeye hakim b.ir
tepenin üstünde de Papanm yazlık köşkü yükseliyor.
Köşkten çok görkemli bir saray görünümündeki yapının dev boyutlardaki siyah demir kapısının önünde fotoğraf çekiyoruz. İçeriye giriş yasak. Rehberimiz burayla ilgili bir kitaptan köşkün kapının arkasındaki yüzünü gösteriyor bizlere. Sözcüklerin anlatmakta yetersiz kalacağı güzellikte bahçeler ince birer ustalık ürünü olduğu belli ağaç ve çiçek düzenlemeleri Tablo gibi kıpırtısız mavi üstüne buğulu bir havanın sindiği gölün doyumsuz manzarası karşısında fotoğraf makinelerimize çok iş düşüyor.
Tepenin üzerindeki küçük meydanı çevreleyen dükkanlara girip çıkıyoruz. Her
Şey çok pahalı. Öğrenci işi değil! Hiçbirimizin alışveriş yapmaya niyeti yok Anıl dışında!
Elimi atıp fiyatını görünce bıraktığım el örgüsü alaca renkli kaşkolü kaşla

www.CepSitesi.Net

göz arasında satın alıp paketletmiş. Benim için
Ah Anıl ah! Ne gerek var bunlara Birilerine borçlanmak bana göre bir iş değil Dünya mıyım ben
Dönüşü yok içimde sevinçten çok huzursuzluğu çağrıştıran o olumsuz duygu hüküm
sürse de parası ödenmiş bana sunulmuş bu armağan paketini teşekkür ederek almaktan başka ne yapabilirim ki
1 Ocak resmi tatil günü. Göller Bölgesindeki küçük turistik dükkanlar dışında alışveriş yapacak yer bulamayacağımızı söylüyor Nurcan.
Diğer günler de 13-16 arası siesta yapıyor İtalyanlar. Yazın sıcağında neyse de kışın orta yerinde dükkan kapatmaya anlam veremiyorum doğrusu. Yenilecek içilecek yerler bile açık değil.
Tatlı bir eğimle meydana inen yolu adımlarken yan tarafımızda tepeliğin üzerindeki tarihi şato ilgimizi çekiyor.
Buradaki odalar beş yıldızlı otel fiyatına kiraya verilir diye açıklıyor Nurcan. Yazarlar ressamlar yaratıcılıklarının doruğuna ulaşmak amacıyla gelip aylarca kalırlar. En çok da Amerikalılar
Çiçeronun pek çok yapıtının altına burada imza attığını öğrenmek derinden etkiliyor beni. Keşke hayal gücü geniş esin kaynağı zengin ünlü bir yazar olsaydım da böyle bir şatoya kapanı-verseydim diye geçiriyorum içimden Acıktım ben diye yanıma sokuluyor Dünya.
Sabah yaşadıklarımızı unutmuş gibiyiz ikimiz de. Grup halinde yürüyerek Aşağıya doğru iniyoruz. Nasıl açık kaldıysa şık bir İtalyan restoranı çıkıyor karşımıza. Tek şansımız burası! İçeri girdiğimizde neredeyse tüm masaların Boğaziçililer tarafından kapatıldığını görmek hoşumuza gidiyor.
Geldiğimizden beri yediğimiz en güzel yemek! Anneminkine benzediği için mi bilmem mantar soslu makarnaya bayılıyorum. Yanında da artık vazgeçilmez içeceğimiz haline gelen kırmızı şarap
Daha önceleri Dünyayla farklı konularda gerçekleşen paylaşımımızın şarap üzerinde yoğunlaşmaya başladığını görmek benim yönümden oldukça şaşırtıcı.
İçki içmekten aldığım keyfin onunkine paralel bir çizgide artan ivmesi gibi Beni böylesine rahat kılan Türkiyeden uzak oluşum belki de. Yabancı ortamda kendime bile bu denli yabancılaşmamın tek açıklaması bu Romadaki son gecemiz.
Akşam yemeğini otelde yiyoruz. 60lı yılların müziğini çalıp söyleyen orta
Yaşlı piyanistin şarkıları içimizi ısıtıyor. Bu ısınmada yemek boyunca içtiğimiz şarabın payını da yadsıyamayız tabii
Dansa kaldırıyor beni Anıl. Karşı çıkmıyorum. Ölçülü bir yakınlıkla kollarında tuttuğu bedenim bu durumdan şikayetçi değil.
Ne güzel bir müzik bu böyle diyorum. Annemlerin kuşağı ne kadar şanslıymış.
Bir zamanlar onları büyüleyen şarkıların şimdi de onların çocuklarını etkileyebilmesi ne hoş
Burası İtalya diye gülüyor Anıl. Tarihleri gibi müziklerini de aynı canlılıkta yaşatmayı iyi beceriyorlar.
Bizim arkamızdan Seçille Kerem de dansa kalkıyor. Masada yalnız kalıyor Dünya.
Hiç de şikayetçi görünmüyor halinden. Bir elinde şarap kadehi diğerinde
sigara Bundan öte keyif mi olur onun için
***
Sabah kalkınca eşyalarımızı toplayıp aşağıda bekleyen otobüse yüklüyoruz. Yol üzerindeki Floransayı gezdikten sonra gecenin geç saatlerinde Bologna Havaalanında olacağız.
Üç buçuk saatlik dönüş yolunun orta yerinde mola veriyoruz.

www.CepSitesi.Net

Rahip ve rahibelerin el emeği ürünlerinin sergilendiği bir yer burası diyor Nurcan konakladığımız mekan için. Özellikle grappa ve limon likörüne dikkatinizi çekerim. Hediyelik olarak alabilirsiniz.
Gerçek bir içki cenneti burası. Kürsü görünümündeki yüksek masanın üzerinde rengarenk şişeler sıralanmış. İki rahibe gelene geçene içki ikram ediyor.
Yanında bizim eski kaşarlarımıza benzeyen küp küp kesilmiş üstüne kürdan batırılmış peynir ve küçük doğranmış tuzlu kek parçalan var.
Grappa bizim rakının anasonsuz hali diye açıklıyor Nurcan. Yemekte değil de yemek sonrası için. İkramlara kapılıp ölçüyü kaçırmayın sakın! Çok sert bir içkidir.
Rahibenin uzattığı grappa bardağından bir yudum alıyorum. Gerçekten de çok sert!
Ağzımdan burnumdan buharlar çıkıyor sanki.
Benim kadar etkilenmiş görünmüyor Dünya. Birbiri ardına üç bardak grappayı içmesini çevredekiler yadırgasa da doğal karşılıyorum ben.
Limon likörünü daha çok seviyorum grappadan. Tatlı içimi kolay hoş bir içki.
Paraya kıyıp büyücek bir şişe satın alıyorum annemle babam için. Fazla düşkünlükleri olmasa da bu farklı tadı seveceklerinden eminim.
Mağazanın diğer bölümlerinde farklı ürünler de var. Değişik gördüğüm bizde bulunmayan cinsten birkaç paket makarnayı da torbama atınca hediye alışverişim bitiyor.
Dünya bıraktığım yerde hala. Cennetin göbeğine düşmüş gibi bugüne kadar keşfetmediği farklı tatlara bürünmüş alkolü damarlarına göndermekte kendisiyle yarışıyor.
Ve Bu kadar içkiye rağmen dimdik ayakta durabiliyor.
Tüm günümüzü alan Floransa turunun ardından gecenin geç saatlerinde Bologna Havaalanına varıyoruz. Beklenmedik bir sürpriz bekliyor burada bizi. Uçağımız üç saat gecikmeli!
Günün tüm yorgunluğu üstümüzde. Bekleme salonunun koltukları üzerine serilip kalıyoruz. Bu elverişsiz ortamda bile uyuya-bilenler salonun dört bir yamru
sıkıntıyla arşınlayanlar yan taraftaki büfede ne bulduysa sahiplenip hırsını yiyip içmekten alanlar
Sigara içmek yasak burada. Dünya ve onun durumundaki tiryakiler sık sık tuvaletin yolunu tutuyorlar. Bir keresinde ben de gidiyorum Dünyayla. Öylesine yoğun bir duman var ki göz gözü görmüyor. İki dakikadan fazla kalamıyorum bu boğucu ortamda.
Seçil başını Keremin omzuna yaslamış uyuyor. Biz de havadan sudan konuşarak bekleyişimizi çekilir hale getirmeye çalışıyoruz Anılla.
Dünya ise tuvalet turlarında. Sigara içme bahanesiyle gittiği duman fıçısından pek hoşnut. Her dönüşünde daha canlı görünüyor gözüme. Sigaranın dışında* başka neler içiyorsa
2.30da kalkması gereken uçağımız ancak 5.30da havalanabiliyor.
Günlerin yorgunuyuz hepimiz. Seriliveriyoruz koltuklara.
Hosteslerin sunduğu zengin yemek ikramının ardından uyku faslına geçiyor herkes. Ben hariç! Bir de Dünya
Yolculuklarda uyuyamama gibi bir türlü alışamadığım kötü bir huyum var. Ne kadar gayret etsem de başaramıyorum.
Dünya da en az benim kadar diri görünüyor. Çantasından çıkardığı ilaç kutusundan
iki tane turuncu hapı ağzına atıyor.
Eaşka türlü uyuyamam diye peşinen yapıyor savunmasını.
Bir tane de bana uzatıyor. İstemem anlamında başımı sallıyorum. Anlamamış gibi tableti önümde açık duran servis masasının üzerine bırakıyor.

www.cepsitesi.Net

Hostesin dağıttığı yumuşak yastıklardan birine yaslıyor başını. İki dakika Bile geçmeden derin bir uykunun kollarına dalıveriyor. Uçağın azaltılmış Işıklarının loşluğunda Dünyanın uykuya teslim olmuş yüzünü incelemeye koyuluyorum. Nasıl da masum bir ifadesi var Melek mi yoksa şeytan mı olduğuna karar veremiyorum. Tümüyle melek değil orası kesin! Tam anlamıyla şeytan olduğunu söylemek de haksızlıkmış gibi geliyor bana.
Melek görünümünde bir şeytan Evet zaman zaman inanıyorum buna. Ama şeytanı en çok çağrıştırdığı durumlarda bile içinde bir melek barındırdığını düşünüyorum gene de.
Kararsızım! Yalnız şuna eminim ki birlikteliğimizi gözden geçirmenin zamanı geldi. Hem de acilen Aramızdaki paylaşım tehlikeli noktalara ulaştı çünkü.
Bu şekilde sürmesi durumunda göreceğim zararın artması kaçınılmaz.
Ne yalan söyleyeyim çok bağlandım ona. Yüreğimdeki sevgisi gitgide büyümekte.
Ama kendime karşı da sorumluluklarım var benim. Olmalı Bu gidişe dur demenin zamanı geldi artık.
Yok tümüyle kopmamız gerekmiyor aramızda oluşan bağı biraz gevşetmek yeter Emrenin varlığı işimi kolaylaştıracak. Onların baş başa olma sürelerinin artışı özgürlüğe taşıyacak beni.
Özgürlük!
İki kişi arasında kurulan bağ cinsiyetler aynı olsa bile tarafları tutsak edebilir mi Dünyayla beraberliğim özgürlüğümden ödün vermem anlamına mı geliyor
Biraz öyle galiba. Ama itiraf etmeliyim ki asıl neden bu değil. Beni bu kararı almaya zorlayan gitgide ona benziyor olmam İkinci bir Dünya olup
çıkmaktan duyduğum nicedir içimde büyüttüğüm o yabansı korku.
Üstelik bu çarpık yolda yürümeme neden olacak hiçbir gerekçem de yok benim! Dünyanınkilere benzer olumsuzlukların hangisini yaşadığımı iddia edebilirim ki İşte bu yüzden onun çizgisinde yürümemin özrü de olamaz!
İtalya anılarımızı geride bırakarak okulla yurt odası arasında kısılıp kalmış günlük yaşamımıza dönüyoruz.
Dönüş yolunda aldığım karara uyarak elimden geldiğince uzak durmaya çalışıyorum
Dünyadan. Odadaki herkes kendi aleminde. Yakın olabileceğim tek kişi Ece. O da öylesine dertli ki Cengizle ilgili sorunlar yüzünden derslere bile giremediği oluyor. Mutsuz karamsar büyük umutlarla geldiği İstanbuldan alacaklı.
Kısa konuşmalar dışında hiçbir şeyi paylaşmadığımız üçüncü günün akşamında yurdun mrişinde yakalıyor beni Dünya.
Cuma akşamı için kimseye söz verme diyor cıvıl cıvıl bir sesle. Bizimle olacaksın.
Nedenmiş o diye soruyorum hayır demeden önce.
Emreyle nişanlanıyoruz! Bu özel günde bizimle beraber olmak istersin sanırım. Nişanlanıyor musunuz
Evet. Cumartesi akşamı yüzüklerimiz takılacak. Küçük bir nişan yemeği Gözleri ışıl ışıl. İlk kez bu kadar mutlu görüyorum onu.
Gelemem demek mümkün mü İyi ya da kötü bunca şeyi paylaşmışken Hem bir gecelik özel bir durum bu. Gitmekle verdiğim karardan caymış olmayacağım ki. Öyle şatafatlı bir nişan töreni gelmesin aklına diye gülüyor. Dört kişilik küçük bir kutlama.
Nasıl yani
Aileler yok işin içinde. Kız tarafını sen temsil edeceksin. Yüzüğümü takacak başka bir yakınım yok benim
İçimde zorla katılaştırdığım bir yerlerde ince bir sızı duyuyorum.

www.Cepsitesi.Net

Dördüncü kişi kim
Emrenin kankası Tolga! Sen benim için ne isen Tolga da Emre için o. Tek yakını arkadaşı dostu sırdaşı
Seviniyorum onun adına. Nişanlanmak Emreyle aralarındaki beraberliğe ciddi bir sıfat kazandırmak kişiliğinde oluşmuş çarpıklıkları da onarabilir belki.
Keşke
Emreyle Dünya nişan alışverişine çıkıyorlar. Beni de götürmek istiyorlar ama vize sınavına hazırlanma bahanesiyle katılmıyorum onlara.
Yurda döndüğünde yanakları al al Dünyanm. Mutluluktan uçuyor.
Beyaz şifon bir elbise almışlar. Tokası taşlı zarif bir çift gece ayakkabısı ve el çantası da yanında. Gururla gösteriyor bana. Seviniyorum. Onu böyle görmek içimi ısıtıyor.
Cumartesi akşamı özenle hazırlanıyoruz ikimiz de. Kar beyazı nişan giysisi omuzlarına bıraktığı dalga dalga saçları hafif makyajıyla masum bir peri kızı sanki Dünya.
Çok güzel oldun diyorum. Elbisen de harika. Ama Neden beyazı seçtin ki Birden durgunlaşıveriyor.
Haklısın diyor. Nişan elbisesi dediğin pembe mavi yeşil olur öyle değil
mi Beyaz gelinlik rengi.
Uzaklara dalıyor gözleri. Dudaklarında anlam veremediğim bir titreme Gelinlik giyebileceğimin garantisi var mı Olmuşken beyaz olsun dedim ben de. Boğazımın ortasına kocaman bir yumru gelip oturuyor.
Deli misin sen diye haykırıyorum. Ne biçim konuşuyorsun böyle Tamam beyazsa beyaz. Hem nişanında hem de düğününde çifte gelinlik giymiş olursun Buruk bir gülüşle bakıyor yüzüme. Umarım diye fısıldıyor usulca.
Ailesiyle yaşadığı sorunların etkisi diye düşünüyorum. Yanında hiçbir yakını olmadan nişanlanacak bir genç kız geleceğine ancak bu kadar iyimser bakabiliyor.
Hafiften örselenen keyfimi yeniden doğrultmaya çabalayarak hazırlanmaya koyuluyorum ben de. Annemin tüm itirazlanma karşın ne olur ne olmaz gerekebilir dayatmasıyla bavula koyup burada da kendi elleriyle dolabıma astığı siyah krep kolsuz düz kesimli elbisemi giyiyorum. Sivri Burunlu süet ayakkabılarım ve el çantamla odanın girişindeki boy aynasına yansıyan görüntüm hiç de fena değil
Sözleştiğimiz saatte yurdun önünde Emreyle buluşuyoruz. O da en az Dünya kadar titizlenmiş giyimine. Siyah şık bir smokin var üzerinde. Tam bir damat görünümünde.
Arabasını süslemiş. Ön kaputun üzerinde çiçekler sağ dikiz aynasına bağlanmış beyaz enli kurdele Nişan için biraz abartılı bulsam da gösterdiği özen hoşuma gidiyor.
Sevinçle ön koltuğa Emrenin yanına kuruluyor Dünya. Ben de arkaya geçiyorum. Kanka ise görünürlerde yok.
Tolga restoranda bekliyor bizi diye açıklıyor Emre. Bu gecenin mimarı o!
Hiçbir ayrıntıyı atlamıyor titizliği üstünde gene bizimkinin.
Bebekte denize karşı şık bir restoran Arabayı otoparka bırakıp içeriye giriyoruz. Geniş salonun iki yanı camekanla çevrili sol köşesinde ayakta dikilmiş garsonlarla konuşan birine doğru yürüyor Emre. Bir anda sarmaş dolaş oluveriyorlar. Tolga Bey bu olmalı Emre bizi tanıştırıyor. Tolga Eylül
Memnun oldum diye uzattığım elimi tutup dudağını parmaklarımın ucuna değdirmesiyle ürperiveriyorum. İlk kez yaşıyorum böyle bir durumu Şaşkınlığım doğal.
Bu sıra dışı davranışın sahibini göz ucuyla incelemekten kendimi alamıyorum. Emrenin arkadaşı kankası Ama ondan en az altı yedi yaş büyük duruyor. İnce uzun boyu nefti yeşil usta bir terzinin elinden çıktığını haykıran takım elbisesiyle son derece yakışıklı.

www.CepSitesi.Net

Zarif ve ölçülü kibarlığını Emreye olan yakınlığıyla bağdaştırmakta zorlanıyorum. Aynı çevrenin insanları gibi durmuyorlar.
Beyaz saten örtüler giydirilip pembe fiyonklarla süslenmiş sandalyelere oturmamıza nezaret ediyor Tolga. Dünyanm karşısında Emre Tolganın karşısında ben
Dört kişilik değil de sekiz on kişiyi ağırlamaya hazırlanıyormuş gibi duran özenle hazırlanmış görkemli bir masa düzeni Önümüzde Boğazm denizle kucaklaşan gece yüzü
Muhteşem bir manzara! Sevdim bu ortamı
Gümüş şamdanların konuk ettiği mumların ışıkları yüzlerimizde hareleniyor.
Salonun üzerine dalga dalga yayılan klasik müzik sesinin yarattığı dinginliğe bırakıveriyorum kendimi.
Dünyayla Emrenin gözleri yaramaz çocuksu bir sevinçte buluşuyor. Evlerinden kaçmış gizlice evlenecek yeniyetme gençlere benzetiyorum onları. Tolgayla ben de onlara destek veren iki can dost. Bu konumumdan şikayetçi değilim tam tersi hoşuma gittiğini bile söyleyebilirim.
Kumanda tümüyle Tolgada. Bir baş işaretiyle ya da bakışlarıyla yönlendirebiliyor garsonları. Kısa bir sohbetin ardından yemek servisine geçiliyor. Her şeyin önceden dakika dakika ayarlandığı öylesine belli ki Herkeste bir başkalık var bu gece. Dünya eski Dünya değil. Emre de öyle. Yaşanacakların önemini kavramış gibi son derece ölçülü davranıyorlar.
Şarap içiyoruz. Kırmızı Ne Dünya ne de Emre bildik alışkanlıklarını sergilemiyorlar bu kez. Yemeğe eşlik eden içecek ölçüsünde kaldırıyorlar kadehlerini ardı ardına yuvarlamıyorlar. Abartı yok İlk karşılaştığım insanlar hakkında iyi ya da kötü az çok bir fikrim olur. Bu kez farklı. Tolga için hiçbir .düşünce oluşmuyor kafamda. Daha doğrusu oluşamıyor. Buna izin vermiyor ki.
Mesafeli duruşunun yanında Emreye bakarken ışıldayan gözleri başını hep yukarıdaAtutan havasına ters düşen şefkatli yaklaşımı ilk kez tanıştığı bana karşı takındığı nazik tavır soğuk yapılı olduğunu düşünürken sergilediği sevecen davranışlar hiç umulmadık bir anda patlattığı ince esprilerle hepimizi kahkahaya boğması Daha önce benzerine hiç rastlamadığım ilginç bir kişilik!
Yemeğin sonlarına doğru gitgide sıcaklaşan sohbetin orta yerinde birden ciddileşiveriyor Tolga. Ceketinin düğmelerini ilikleyerek oturduğu yerde dikleşiyor ve bana dönüyor.
Gecenin en anlamlı anına geldik diyor. Eylül Hanım Emrenin yakını olarak
ben Dünya kızımızı Allahın emri Peygam-berin kavliyle oğlumuza istiyorum. Ne
diyorsunuz
Hiç beklemediğim bu sözlerle şaşkına dönüyorum. Ben kim oluyorum ki Kız vermek bana mı düşer Üçünün de gözleri üzerimde. Dudaklarımdan dökülecek sözcükleri bekliyorlar.
Gerekliliği tartışılır olsa da eksik bir şey kalmasın istiyorlar. Yolunca yordammca kız istenecek ki ardından da nişan takılabilsin.
Bu ince düşüncenin de Tolgadan kaynaklandığı kesin. Hiçbir ayrıntıyı göz ardı etmiyor.
Tanıştığımız andan bu yana Eylül diye hitap ederken kız isteme faslına geçtiğinde Eylül Hanım deyişi de ilginç. İşin önemini vurgulamak ya da kızı verecek kişiye bana paye kazandırmak amacıyla özellikle yapıyor bunu.
Hayırlısı olsun diyorum kendime bile yabancı gelen Eylül Hanım sesimle.
Onlar birbirlerini seçmişler zaten
Tolganın bir baş işaretiyle yönlendirdiği şef garson beyaz dantel örtülü küçük bir tepsiyle içinde yüzüklerin bulunduğu kadife kutuyu getiriyor.
Ağır devinimlerle kutuyu açıyor Tolga. Yüzüklerden birini bana uzatıyor.

www.CepSitesi.Net

Dünyanın nişan halkasını o Emreninkini de ben takıyoruz. Sonra da örtünün üzerindeki makasla yüzükleri birbirine bağlayan kırmızı kurdeleyi kesiyor.
Emre de cebinden çıkardığı bir başka kadife kutudaki tek taş pırlanta yüzüğü Dünyanın parmağına takıyor.
Dünya mutlu ateş gibi yanıyor gözleri. Onun sevincini onun coşkusunu tüm yüreğimle paylaşıyorum. Mutlu olun mutlu kalın diye kucaklıyorum ikisini de.
Tolga ise alınlarından öpüyor onları.
Sonunda başardınız diyor.
Sonunda başardınız!
Sıradan sözcükler değil bunlar. Birden yabancılaşıveriyorum hepsine. Üçünün arasında gizli bir bağ olduğu hissine kapılıyorum. Paylaştıkları benim bilmediğim çözemediğim bir şeyler var
Bu gece de başladığı andan bu yana tam bir gariplikler silsilesi değil mi
zaten Kısa bir süre öncesine kadar hiç tanımadığım insanlarla ne yapıyorum ben
burada
Şef garsonun iki yardımcısı eşliğinde tekerlekli servis arabasıyla nişan pastasını getirmesi düşüncelerimi bölüyor. Bunu da unutmamış Tolga! Aferin ona.
Tek katlı beyaz pastanın üzerinde iç içe geçmiş iki yüzük ve iki kalp sol tarafında da D ve E harfleri
Dünyayla Emre pastayı el ele keserek birbirlerine yedirirken şampanya geliyor. Şişeyi açma işini garsonlara bırakmıyor Tolga kadehlerimize de bizzat kendisi dolduruyor.
Mutluluğa! Sonsuza kadar
Dört dörtlük tam bir nişan töreni! Salonda yüzlerce konuk karşısında değil de dört kişiyle gerçekleşiyor tek farkı bu.
Resmi yönü biten kutlamanın ardından belirgin bir rahatlama yaşıyoruz hepimiz. Sohbetimiz yeniden ısınıyor.
Nasıl olduğunu ben de bilmiyorum birden kafamın içindeki bilinmezler pıtır pıtır dökülüveriyorlar dilimden.
Belki yeri ve zamanı d|ğil ama diye başlıyorum. Dünyanın durumunu ailesiyle olan ilişkilerini biliyorum. Ya sen Emre Neden senin ailenden hiç kimse yok bu gecede Sakıncası varsa yanıt vermeyebilirsin.
Hiç beklemediği bir anda suçüstü yakalanmış gibi huzursuzca kıpırdanıyor Emre. Vakit kazanmak istercesine derin bir soluk alıyor. Tolgayla kaçamak bir Bakışta buluşuyor gözleri. Ondan gereken izni almış olacak ki sakin tane tane konuşmaya başlıyor.
Hiçbir sakıncası yok Eylül diyor. Bilmek senin de hakkın. Anlatayım Üniversiteye başladığım yıla kadar ailemin prensiydim ben. Tek çocuk ayrıcahğıyla el bebek gül bebek büyütüldüm. Bir dediğimi iki etmediler.
Yığınla
oyuncağım oldu çifter çifter bisikletim on sekiz yaşına geldiğimde de son model arabam. Özel okullarda okudum. Kimsenin giymediğini giydim yemediğini yedim. Ancak Fakülteye başladığım yıl her şey tepetaklak oluverdi.
Şarap kadehini kafasına dikiyor sigarasını tazeliyor gözleri çakmak çakmak kaldığı yerden devam ediyor.
Beni doğuran annem değilmiş! Bir başka deyişle ben o ailenin çocuğu değilim. Rastlantı sonucu öğrendim bunu. O sıralar flört ettiğim bir kız vardı Aile
fotoğrafımızı gördüğünde Ne annene ne de babana benzemiyorsun sen dedi.

www.CepSitesi.Net

Sakın evlatlık ol-mayasın! Biliyormuş aslında bir yerlerden duymuş yoksa herkes aileden birine tıpatıp benzeyecek diye bir şart yok Gülüp geçmeye çalıştım önce başaramadım kafam bulanmıştı bir kere. Annemle babam yurtdışındalardı. Telefonda anlattım birileri böyle söylüyor diye.
Şiddetle karşı çıkacaklarını yok öyle bir şey diyeceklerini beklerken İlk uçağa atlayıp geldiler. Saatlerce konuştuk. Uzun yıllar çocukları olmamış bizimkilerin. Sonunda evlat edinmeye karar vermişler.
Bandırmanın bir köyünde doğmuşum ben. Gerçek annem beni doğururken ölmüş. Ne kadarı doğruysa artık Önceden haber salınmış oralara. Böyle bir çocuk olursa bildirin diye. Hemen o gün gelmiş annemler. Kundağa sardıkları gibi doğruca İstanbula Nüfuslarına geçirmişler onların çocuğu olmuşum.
İyi de bu durumda olan yalnız sen değilsin ki!
Söylemelilerdi bana! Çevrede onca bilen varken annemin doğurmadığına herkes şahitken Aldattılar beni! Tüm yaptıkları sıfıra indi hepsi bir anda siliniverdi gözlerimden.
Haksızlık etme. O kadar emek vermişler sana kendi evlatları gibi benimsemişler.
Onların ağzından duysam farklı olurdu belki bir yabancıdan öğrenmem daha da kötü etkiledi beni. İsyan halindeydim. Gerçek ailemi bulmak için dayanılmaz bir istek duyuyordum. Benden başka üç kardeşim daha olduğunu söylediler tanımıyorum bile onları. Babam ölmüş. Kardeşlerimi aramak istedim karşı çıktılar. Sahip olduğum paraya mala mülke özenirler diye adresleri yok izlerini kaybettik dediler. Ulaşamadım hiçbirine
Bir şey soracağım sana Köyde kalmış olsaydın bugünkü yaşam düzeyine ulaşabilecek miydin Ya da gerçek ailen sana aynı özeni gösterebilecek miydi dersin
Umurumda bile değil bunlar. Kan sudan hızlı akar Eylül Benimle aynı kanı taşıyan hiç kimseyi tanımıyorum ben. Bunun ne demek olduğunu düşünebiliyor musun Yabancılarla kurulmuş sanal bir aile Nereye kadar Ne yaptın ondan sonra
Çok kötüydüm. Bunalıma girdim Ünlü bir psikiyatra götürdüler beni.
Telkinler terapi seansları Okulu bıraktım. Asi delidolu aksi bir adam olup çıktım. Ne anneme ne de babama zerrece saygım kalmadı.
Bana kalırsa biraz ayıp etmişsin.
Belki İngilterede bir okul ayarladılar bana Ev tuttular. Gittim.
Yapamadım. Daha da öfkeli bir Emre olarak gerisingeriye döndüm geldim. Beni evmizden uzaklaştırmak için yaptınız bunu diye dünyayı dar ettim ikisine de.
İşte orada hata yapmışsın diye söze karışıyor Tolga. İngilterede kalıp okusaydın tüm sorunlarını halletme fırsatın olabilirdi.
Gülüveriyor Emre.
O zamanlar sen yanımda yoktun ki kankacığım. Keşke olsaydın da biraz akıl verseydin şu garip kuluna
Evet diyor Tolga. Henüz tanışmamıştık seninle.
Nasıl tanıştınız siz diye soruveriyorum.
Uzun hikaye diye geçiştirmeye çalışıyor Tolga. Hepimiz aynı psikiyatri bölümünün suyunu içtik desek yeter sanırım.
Bu ilginç işte! Dünyanın intihar girişiminden sonraki dönemde Emreyle hastanenin psikiyatri bölümünde tanıştığını biliyorum. Ama Tolganm oralarda ne işi olabilir ki
Neyse diyor Emre. Özet olarak o günden sonra koptuk birbirimizden. Ayrı eve taşındım

www.Cepsitesi.Net

Duraklıyor. Söyleyip söylememekte kararsız bir Dünyaya bir Tolgaya soru dolu bakışlar fırlatıyor. Sonra boş vermiş bir tavırla devam ediyor.
Kötü bir arkadaş grubu Her gece içki orada burada sabahlamalar. Ve uyuşturucu batağı Bir gece koma halinde götürmüşler beni hastaneye. Uzunca bir süre serumla kanımı yıkamış doktorlar. Tek iyi yanı tedavinin son döneminde işte bu can dostlarımla tanışmam
Tolga bir açıklama yapması gerektiğini düşünmüş olmalı ki sıradan bir yanıt verir gibi ama sözcükleri seçe seçe konuşmaya başlıyor.
Olumsuz şartlar insanları daha çok birbirine yaklaştırıyor. Ben de Emreninkine benzer tatsız bir dönem yaşadım. Ama geçti Daha fazla ayrıntıya gerek yok bu gece söz konusu olan ben değilim çünkü
Ona yönelik tek bir soru sorma hakkını görmüyorum kendimde. Oysa içimdeki Merak gitgide büyümekte. Güç de olsa ilgimi yeniden Emrenin üzerine çevirmeyi başanyorum.
Şimdi ne durumdasınız ailenle Hiç mi görüşmüyorsunuz
Olur mu hiç diye fütursuzca gülüyor Emre. Göbek ve gönül bağımı koparmış
olsam da ekonomik yönden bağımlıyım onlara.
Yani parasal yönden kullanıyorsun bu insanları.
Pek sayılmaz. Tek varisleri benim. Şirketler zinciri var babamın. Zincirin en büyük halkasında üst düzey yönetici olarak çalışıyorum. Daha doğrusu çalışır görünüyorum. Aklıma estikçe şöyle bir uğruyorum şirkete. Havadan para verip de kendimi asalak hissetmenıe neden olacaklarına bu yolu seçtiler. Ne ince bir düşünce değil mi Baştan beri hiç söze karışmadan konuşmaları dinlemekle yetinen Dünya kendini tutamıyor artık.
Şükretmelisin haline diyor Emreye. Gerçek anan baban olmasalar da seni düşünüyorlar ya Annen karnında değilse bile yüreğinde büyütmüş seni.
Gözbebeklerindeki sevgiyle Bir de benimkileri düşün. Dokuz ay karnında taşıdığı çocuğuna yabancı bir anne Seninkinin yüzde biri kadar emeği geçmemiş bana. Babam desen ondan beter Umurlarında bile değilim onların.
Bırakın şimdi bunları diye araya giriyor Tolga. Bu geceyi yeni bir doğuş olarak algılamaya çalışın.
Bu kaçıncı doğuş diye sinirle gülüyor Dünya. Bir kez ama adam gibi doğabilseydim keşke.
Bir şekilde doğdun ve artık büyüdün Dünya. Geçmişini eşelemek yerine önünde uzanan yola sağlam adımlarla basmayı denemelisin.
Bu arada benim varlığımı da unutma diyor Emre. Yalnız değilsin artık
Şef garsonun getirdiği Türk kahvesiyle geceye son noktayı koyuyoruz. Yarım
saat
öncesine kadar uslu bir çocuk <*ibi ortama uyum sağlayan hatta bulutların üzerinde gezinircesine mutlu bir görünüm sergileyen Dünyada sıkıntılı huzursuz bir ruh hali sezinliyorum. Kahvenin yanında gelen nane likörünü hışımla deviriver-mesi de beni doğruluyor.
Nişanlanmak yaşamında neleri düzeltecek bilemiyorum. Belki içgüdüsel bir sezgi Ama bu yeni konumun da pek bir şeyi değiştirmeyeceğini düşünmekten kendimi alamıyorum.
Pazar sabahı odadaki herkesten önce ben uyanıyorum. Gecenin sersemliği var üstümde. Kendime gelmek için duş yapmam şart! Havlumu alıp çıkıyorum. Döndüğümde Dünyayı kapının önünde telefonla konuşurken buluyorum.
Tamam diyor birilerine. Ben seni ararım.
Telefonu kapatıp bana dönüyor.
Tolga diyor çekingen bir tavırla. Akşam için tiyatroya dört bilet almış.

www.CepSitesi.Net

Yılmaz Erdoğana Gelir misiniz diye soruyor.
Sen ne dedin
Kızmak yok! Sana sormadan kabul ettim Gideriz değil mi
Fıldır fıldır dönen gözleri çocuksu bir sevinçle parlıyor. Ödü kopuyor ters
Bir şey söyleyeceğim diye Gülüveriyorum onun haylaz çocuk haline.
Bu beklenmedik çağrı karşısındaki kararsızlığımı yanlış yorumluyor ve Yalvarmaya başlıyor.
Ne olur Eylül hatırım için Gidelim bakalım diyorum.
Çelimsiz kollarıyla sımsıkı sarılıyor boynuma.
Eylülüm benim sen çok yaşa emi! diye öpücüklere boğuyor beni.
Bu kadar kolay kabul edişim davetin Tolgadan gelmesinden mi bilemiyorum. Yılmaz Erdoğanın tutkunuyum bir başkasından gelecek teklifi de aynen böyle kabul ederdim diye geçiriyorum içimden.
En azından kendimi inandırmak adına Akşamüzeri Emre bizi arabasıyla yurdun önünden alıyor.
Beşiktaş Kültür Merkezinin kapısında Tolgayla buluşuyoruz.
Gündelik haliyle daha sıcak daha yakın buluyorum onu. Takım elbiselerinin yerini alan spor kıyafetiyle nişan törenindekin-den en az beş yaş genç görünüyor. Davranışlarındaki resmiyet de sevecen diyebileceğim bir samimiyete dönüşmüş Ama kumanda gene onda!
Bir şeyler yiyelim önce diyor.
Beşiktaşın ünlü börekçisine giriyoruz. Bizlere sormadan hepimizin siparişini veriyor Tolga.
İstanbulun hiçbir yerinde bu kadar mükemmelini yiyemezsiniz diyor.
Haklı. Suböreğinin damakta dağılmasına ilk kez tanık oluyorum. Yanındaki parmak inceliğindeki yaprak sarma da annemin-kdleri aratmıyor.
Her şey harika da yediklerimize eşlik eden ayran olmasaydı diye sızlanıyor Dünya.
Alkollü bir şeyler aradığı belli. Bu kez kızmıyorum ama. Hatta bu umursamaz ve şirin sızlanışı güldürüyor bile beni.
Tiyatrodaki kahkahalarla örülü iki saatin de nasıl geçtiğini anlamıyoruz.
Çıkışta vedalaşmayı beklerken yepyeni bir öneri geliyor Tolgadan.
Vakit erken diyor. Bizim mekana gidelim mi Bizim mekan!
Yabancı gelmiyor kulağıma. Kapalı Çarşı turundan sonra Dünyanın beni çeke çeke götürdüğü yer değil mi burası
Soran bakışlarıma olumlu yanıt alıyorum Dünyadan. İlk izlenimlerim pek iç
Açıcı olmasa da karşı çıkmıyorum.
Taksim yukarıdan aşağıya doğru yürüyerek indiğimiz İstiklal Caddesi ve bir Daha asla gelmem dediğim malum yer
Gecesine doyum olmaz demişti Dünya. Bakalım ne derece doğru Girişte abartılı bir ilgiyle karşılanıyoruz. Bu durumu To-ganın varlığına borçlu olduğumuz kesin. Üzerinde rezerve yazılı kulübün hatırlı müşterileri için yedekte tutulan bir masaya yerleşiyoruz.
Gecesiyle gündüzü arasında fazla bir fark yok bana göre. Yeraltında karanlık bir ortam. Bu kez biraz daha kalabalık ve hareketli yalnızca.
Yanı başında saygıyla bekleyen garsona Viski! diyor Tolga. Bol buzlu Dünya ile Emre de ona katılıyorlar. Bense buna benzer yerlerde annemlerle beraberken içtiğim cin toniği tercih ediyorum gene.
Kuruyemiş ve meyve tabaklarıyla donatıyorlar küçük masamızı. Bu kez burası ilk seferki gibi ürkütücü görünmüyor gözüme. Hatta loş ışıklar altında keyifli dakikalar vaat eden davetkarlığıy-la hoşuma bile gidiyor.

www.CepSitesi.Net

Dünyanın kendini içkiye vurması kadehleri ardı ardına yuvarlaması da batmıyor.
Emreyle beraber içkilerine atıp karıştırdıkları minik tabletleri bile
Görmezden geliyorum. Bedenimi yumuşacık bir sis perdesi gibi saran daha önce benzerini yaşamadığım tatlı bir gevşekliğe bırakıveriyorum kendimi.
Kalkma zamanının geldiğini düşünürken cebinden küçük antika görünümlü yuvarlak bir kutu çıkarıyor Tolga. Kapağını açtığında içinde beyaz bir toz olduğunu görüyorum.
Küçük bir tutamını başparmağının bileğiyle kesiştiği çukurun üzerine koyup derin derin içine çekiyor. Ardından da şeker tutar gibi önce Dünyaya sonra da Emreye uzatıyor. Onlar da benzer devinimlerle konuşma arasında sıradan bir iş yapar gibi tozdan paylarını alıyorlar.
En son bana uzatıyor kutuyu Tolga.
Alır mısın
Vereceği yanıttan korkarak soruyorum.
Nedir bu
Kokain diyor umursamaz önemsemez bir tavırla.
Ateşe değecekmişim gibi ürkek geriye çekiyorum ellerimi.
Yoo Hayır!
Gülüyor halime.
Sen bilirsin diyor kutuyu hala elinde tutarak. Ama bu uyuşturucu değil tam tersi canlandırıcı.
Baksana bizimkiler tepkilerini çarpıştırma yarışma girdiler bile Nasıl yani
İçkilerine karıştırdıkları hapları görmedin mi O hapların uyuşturucu etkisine karşı kokainin canlandırıcı gücü. Keyif onların keyfi İpnotize olmuş gibi bakıyorum kutunun içindeki toza.
Alışkanlık yapmaz mı bu
Ölçüsünü bilirsen yapmaz! Dene istersen. Bir defadan ne olur ki
İçimden yükselen delice merakla irademarasında umarsız bir gelgit halindeyim.
İçkiliyim ama
Senin içtiğin de içki mi diye küçümser bir tavırla gülüyor. Küçücük bir tutam Al hadi!
Titreyen ellerimle kutuya uzanıyorum. Parmaklarımın arasına kıstırdığım minik toz kümesini başparmağımın gerisine yerleştiriyorum. Gözlerim Tolganm yüzünde derin bir solukla içime çekiveriyorum tozu.
Burnumun içinde hafif bir yanma Gözpmarlarıma yürüyen ince bir sızı Hepsibu İşte bu kadar! diye kutuyu elimden alıp kapağını kapatıyor Tolga. Dünyanın sonu değilmiş gördüğün gibi.
Şöyle bir yokluyorum kendimi Tolganın söz ettiği canlandırıcı etki bile yok üzerimde. Çok az almıştım zaten. O da bir yerlere mi uçtu ne Devamlı kullanıyor musun sen diye soruyorum Tolgaya.
Hayır diyor. Hafta sonları tek tük Sigara ya da puro içer gibi. Geçmişte yaşadıklarım frenliyor beni.
Ne yaşadın geçmişte diye sormuyorum soramıyorum. Bunları duymak istediğimden emin değilim. Böylesine dengeli ve ölçülü dav-ranabilen bir insanın fazla dağıtmış olduğuna da inanmıyorum zaten.
Hem geçmişinden bana ne İkimiz de Dünyanın ve Emrenin yakın arkadaşları olduğumuz için buradayız. Bu beraberliğe farklı anlamlar yükleyecek kadar saf değilim.
Kurcalamanın anlamı da yok. Geçmiş ya da gelecek zerrece önem taşımıyor benim için. Yaşadığım şu anın büyüsünü sürdürmek yetiyor bana
***
Bunu yaptığıma inanamıyorum!
İkinci kez karşılaştığım benim için tümüyle yabana birinin dolduruşuna gelip kokain çektim!

www.CepSitesi.Net

İşin en dehşet verici yanı da bu çarpık eylemden dolayı en ufak bir suçluluk duymamam. Yaşamam gereken doğal bir dene-yimmiş gibi son derece rahat içim. Neler oluyor bana
Dünyayla Emrenin artık gizlemeye gerek duymadan uluorta hap kullanmaları da eskisi kadar trajik görünmüyor gözüme. Günahı da sevabı da kendilerine deyip geçiyorum.
Batağa saplanmış gibi bir halleri de yok zaten. Yaşadıkları günü kurtarma çabasındalar. Geçirdikleri onca badireden sonra ayakta kalabilmek için desteğe gereksinim duyuyorlar. Hem kullandıkları hapları veren de doktor değil mi Asıl merak ettiğim Tolganın hangi noktada olduğu. Bu merakıma ışık tutmak da Dünyaya düşüyor haliyle.
Neden psikiyatri bölümünde tedavi görmüş Tolga diye soruyorum.
Eroin tedavisi diyor Dünya sıradan bir baş ağrısından söz eder gibi. Tam bir eroinman tablosuyla gitmiş hastaneye.
İnanılacak gibi değil! Güçlü duruşuyla hiç kimsenin hiçbir maddenin esiri olmayacağını düşündüren bir Tolga ve eroinmanlık Tedavi olmayı kendi mi istemiş
Öyle sayılır. Hayatını temelinden sarsan olayı yaşadıktan sonra Hangi olay
Baştan başlayayım Çok zengin bir ailenin çocuğu Tolga. Çifter çifter fabrikaları var babasının. Annesi gazetelerin magazin dergilerinin sosyete sayfalarında Düzgün bir insan aslında. Amerikada işletme mastırı yapmış. Fabrikalann pazarlama müdürü olarak çalışıyor. Emreninki gibi göstermelik değil gerçekten başarılı bir işadamı o.
Bu özelliklere sahip birisi ve eroin Yan yana getirmekte zorlanıyorum doğrusu.
Haklısın ama bu meretin kime yapışıp kalacağı belli olmaz. Neyse Amerikadan döndüğünde üniversite yıllarında ilgi duyduğu ama açılamadığı sınıf arkadaşı bir kızla karşılaşıyor.
Yakınlaşıyorlar. Birliktelikleri kopması
güç bir noktaya geldiğinde kızın eroin kullandığını öğreniyor Tolga.
Sözlerinin burasında buruk bir gülüşle kıvrılıyor dudakları Dünyanın.
Böyle bir durumda iyinin kötüyü doğru yola çekmesi beklenir değil mi
Gerçekte ise tam tersi olur. Kızı kurtarma çabasına girerken kendisini o alemin içinde buluveriyor Tolga Esrarla başlayan serüven önce toz sonra da damardan eroine kadar uzanıyor. İkisi el ele birbirlerini çukura çekme yarışma girmişçesine hızlı bir tempoda sefaletin göbeğine doğru son sürat yol alıyorlar. Tolganm niyeti kızı tedavi olmaya razı etmek beraberce eroinden arınmak ve yepyeni bir yaşama merhaba demek. Ama başaramıyor!
Tedaviyi kabul etmiyor mu kız
Buna fırsatı olmuyor ki Tolganın kollarında son nefesini veriyor zavallıcık.
Aman Allahım!
Altın vuruş dedikleri aşın dozla intihar ya da saflık derecesi bilinmeyen eroinin ölüme neden oluşu Gerçeği kimse bilmiyor.
Yıkılmıştır Tolga
Hem de nasıl! Böyle durumlarda eroin arkadaşının seçeceği iki yol vardır. Ya aynı tempoyu sürdürmek eskisinden de beter batağa saplanmak ya da kendini çekip
kurtarmak Genelde birinci yol üzerinde yürür eroinmanlar. Adım adım ölüme gittiklerini bile bile Ama Tolganın güçlü kişiliği seçimini de olumlu yöne kaydırıyor. Kendi arzusuyla gidiyor hastaneye. Eroin tedavisi olmak istiyorum diyor. Bedeninde birikmiş zehrin atılması günler sürüyor. Krizler yoksunluk sendromu dedikleri çılgın nöbetler serumlar yatıştırıcı ilaçlar Kanı ve bedeni zehirden arınıyor sonunda.
Tekrar denemeye kalkmıyor mu hiç

www.CepSitesi.Net

İşte en önemli nokta bu! Eroin tedavisi görenlerin yalnızca bedenleri temizlenmiştir. Arınma beyne kadar ulaşmamışsa eğer yani hasta bırakmayı beynine yerleştirmemişse geri dönüş kaçınılmazdır.
Emrenin farklılığı burada!
Beynine hükmetmeyi biliyor. Yalnız bedeni değil beyni de temiz olarak çıkıyor hastaneden.
O zamanlar siz tanışmıyordunuz değil mi
Emre ve Tolga Psikiyatri bölümünde yattığım sıralar tanıdım onları. İkisi de benzer tedaviler görmüş ve ruhsal tedavi sırasında orada tanışmışlardı.
Beni de aralarına alınca gördüğün sacayağı üçlü oluşuverdi Peki ya şimdi
Savaş gazileri gibiyiz hepimiz. Yara almış ama ayakta durmayı başarabilmiş!
Tolgaya gelince Bir daha eroin kullanacağını hiç sanmıyorum. Öyle güçlü bir iradesi var ki
Kokain kullanıyor ama.
Bu aleme dalmış birinin bazı alışkanlıklarından tümüyle vazgeçmesi çok zor.
Ama Tolga bilinçli. Arkadaş toplantılarında arada sırada tozla idare ediyor gördüğün gibi. Çekirdek niyetine
Emreyle senin pıtır pıtır yuttuğunuz içkilerinize kattığınız haplar da çekirdekten mi sayılıyor
Doktor reçetesiyle alıyoruz onları. Dozunu abartmadıkça sakıncası yok. Hem gerilim içimde kendini yiyip bitireceğine böyle bir desteği yanına almanın ne zararı olaoak ki
Benim o gece çektiğim birkaç zerrecik kokain de çekirdek yerine mi geçiyor acaba
Merak sonucu gerçekleşmiş masum bir deneyim gibi dursa da bu tür tehlikeli çerezlerden uzak durmakta yarar olduğunu görebiliyorum.
***
Oo Eylül Hanım Sizinle konuşmak için önceden randevu almak mı gerekiyor artık
Anıl!
İtalyadan döndüğümüz günden bu yana öyle az görüştük ki Bilmeyen de nişanlananm
Dünya değil sen olduğunu sanır diye sürdürüyor sitemini. Tüm dünyan Dünya olmasın!
Bizlere de biraz zaman ayırsan diyorum Ne dese haklı. Bir de uzaktan geldiğini görüp yön değiştirdiğimi karşılaşmamak için özel çaba harcadığımı bilse ne düşünür acaba
Bu kez kaçamıyorum. Gözleri günlerin biriktirdiği özlemle yüzümü tararken bakışlarımı Manzaradan gerilere denizin kuytularına gömerek anlattıklarını dinlemeye koyuluyorum.
Hep aynı terane Havadan sudan tarzında ilerleyen sohbetin dönüp dolaşıp bana ve ilgisizliğime gelişi. Sıkılıyorum
Tam kalkmaya hazırlanırken Seçille Kerem geliyor yanımıza. El ele İtalyadakinden de sıcak bir yakınlığı paylaşarak.
Nerelerdesin Eylül diye başlıyor onlar da. Seni görmek için bir İtalya turu daha mı düzenlememiz gerekiyor
Gözlerinden birbirlerine akan bakışları değil de yürekleri sanki. Öylesine güzel bir bütünlük sergiliyorlar ki
Bir benzerini ne zaman yaşayabileceğimin merakına düşüyorum. Zaman bir yana yaşayabileceğim de kesin değil ya Bende bu duygusal katılık varken!
Yüreği sevgi dolu bir insan olarak aşk konusunda bu denli tutuk davranmamı ben bile çözemiyorum değil ki bir başkası çözsün Senin işin zor kızım!
Bu akşam hep beraber yemeğe çıkmaya ne dersiniz diyor Kerem. Madem okul çatısı altında buluşamıyoruz

www.CepSitesi.Net

Harika olur! diye atılıyor Anıl. Sonra da asıl onaylamanın benden gelmesi gerektiğini düşünerek susuyor.
Bilmem ki diye geveliyorum. Son vizeler için çalışmam gerekiyor.
Yapma Eylül diye gülüyor Seçil. Gören de başını kaldırmadan ders çalışıyorsun sanır. Hiç hazırlanmasan da geçersin sen o sınavları Sizin baş başa havanızı bozmayalım
Olur mu öyle şey Güzel bir geceyi arkadaşlarımızla paylaşmak istemeyeceğimizi nasıl düşünürsün Anılın ricacı gözleri de araya girince üretecek başka bahane bulamıyorum.
Evet bu gece farklı bir dörtlü olarak yemeğe çıkıyoruz
Okula yakın sokak arasında ev yemekleri yapan bir aile restoranında yer ayırtmış Kerem. Şirin ilk anda insanın içini ısıtıve-ren samimi bir ortam.
Masamız küçük tabaklardaki hoş görünümlü mezelerle önceden donatılmış. Yaprak sarma el açması börekler fava annemin-kine benzer küçük köfteler humus ezme salatalar Ve şarap.
Çatal ucuyla yemeklerin tadına bakıyoruz. Hepsi de birbirinden nefis.
Servisimizi bizzat yapan restoran sahibi kadın gülen yüzüyle her lokmamızın tadına tat katjyor sanki. Size anne diyebilir miyim diyor Anıl.
Onun yemeklerinin ikizini yapabilen birini ilk kez tanıyorum da
Öğrencilikle yetişkinlik arasındaki dar çizgide geniş bir alan yaratıyoruz kendimize. Gülerek söyleyerek ortak yönlerimizin ortak keyiflerini gizlendikleri köşelerden çıkarıp yudumlayarak Seçille Kerem beraberliklerinin gelişimini özetliyorlar. Ailelerine açtıklarını onların da nasıl hemen dünürlüğe hazırlandıklarını biraz da tiye alarak anlatıyorlar.
Durun bakalım diyor Kerem. Aşık olduksa damat olmadık ya
Farklı şivelerle fıkralar anlatıyor Anıl da. Kah Temel oluyor kah Hüsmen Ağa
Ondaki espri yeteneğini bugüne kadar keşfet-memiş olmama şaşıyorum.
Tertemiz saf bir neşe paylaştığımız. Dudaklarım gülmeye uzanırken huzursuzluk duymuyorum içimde. Dört kişi bir şişe şarabı zor bitiriyoruz kafamız ayık yani. Çekirdek cinsi çerezlerden de yok ortalıkta. Ama keyfimiz yerinde!
İster istemez Dünya Emre ve Tolgayla beraber geçirdiğimiz zamanlarla içinde bulunduğumuz anı karşılaştırıyorum
Ne büyük hata! Her şey anlamım yitiriveriyor birden. Çocukça geliyor konuşulanlar Paylaştığımız doğal masumiyet kusur gibi görünüyor gözüme.
Yüreğimin derinliklerinde duyumsadığım eksikliğin nedenini çıkaramıyorum.
Tanımadığım insanların gizemli davranışlarının altında yatanları çözmeye çalışmaktan aldığım heyecan mı aradığım Yaşamında çarpıklıklara yer vermeyen bu insanların gözümde sığlaşıvermeleri ne derece doğru
Benim yerim neresi Bizim mekan dedikleri Beyoğlunun arka sokaklarındaki izbe bar köşesi mi yoksa arkadaşlarımla paylaştığım aydınlık yüzlü bir restoran mı Kimim ben Kendimi tanımakta güçlük çekiyorum. Yaşadığım kimlik bölünmesi gitgide bir iç yargılamaya dönüşüyor.
Bir yanda çekirdek niyetine sunulan tozlarla olamayacak deneyimler yaşamaya kalkan maceraperest Eylül Diğer yanda eç-mişi sis perdesiyle örtülü arkadaşlarımın Toy insanların ağzından dökülen basit espriler deyip geçecekleri sıradan şeylere kahkahalarla gülebilen beyni ve yüreği rahat eski günlerdeki Eylül
Hangisiyim ben Hangi Eylül daha mutlu
Bilemiyorum! Nereye ait olduğumu bundan sonra da hangi kimliğimle ortalarda dolanacağımı bilemediğim gibi

www.Cepsitesi.Net

Nişandan bu yana Dünyayı daha az görür oldum. Çoğu gecelerini Emrede geçiriyor nadiren uğruyor yurda. O da gereksinim duyduğu eşyalarını almak için.
Okulda da eskisi kadar sık görüşemiyoruz. Zamanımın çoğu Anılla Seçil-Kerem ikilisi arasında geçiyor. Memnunum bu durumdan. Adam gibi öğrenciliğimi yaşıyorum. Kantin sefalan Manzara sohbetleri beraber çıkılan yemekler Hafta sonlarımı Dünyanın elinden kurtaramıyorum ama. Yaptıkları programların baş konuğu ille de ben olacağım! Hoşuma gidiyor aslında Okulla yurt arasında sıkışıp kalmış tekdüze yaşantıma hareket ve canlılık getiriyor bu buluşmalar. Tükettikleri aşın içki ve sakıncalı çerezler de eskisi kadar rahatsız etmiyor beni. Hatta ortama uyum sağlama gereği duyarak onlara katıldığım da oluyor. Alışkılarımın çok üstünde içki tüketmeye başladığımın farkındayım. Ancak kokainle yakınlaşmamı arkadaşlığa dönüşmeden sonlandırmaktan da mutluyum. Tolganın hafta sonu soluklanması diye nitelediği gecelerden sonuncusunda yaşadıklarım yeni oluşmaya başlayan Kokain-Eylül beraberliğine son noktayı koydurdu. Bir tutam toz çekmenin Tolganın dediği gibi birkaç şişe kola içmek gibi bir şey olmadığını öğrendim en azından.
Kolanın etkisinin biraz fazlası diyordu Tolga. Onca hamallığı çekmeden kestirme sonuç En tehlikesiz eğlence aracı!
Bedenime yayılan büyünün beni güçlü kıldığını hareketlerime olağanüstü Canlılık kazandırdığını beyin hücrelerimi kırbaçlayıp hiç olmadığı kadar özgür konuşabilen kendini rahatça ifade eden benim bile tanımakta güçlük çektiğim bir Eylül tablosu yarattığını yadsıyamam. Bir de ardından gelen olumsuzlukları yaşamasaydım
Kokainle ilk tanıştığımda kalp atışlanmdaki hızlanmanın duyduğum heyecandan kaynaklandığını sanmıştım. Yanılmışım! Böyle olmadığını ikinci kullanışta anladım ancak
Göğsümden yukarılara fırlayan yüreğim ağzımın içinde atıyordu sanki. Gitgide hızlanan soluklarım Çevremdeki insanların önümden hızla geçen trenin penceresinden bana bakar gibi delice devinmeleri Bu kadarla kalsa iyi!
Bedenimin tümünü saran kasılmalar midemde odaklandığında göğsümün ortasından ağzıma ulaşan bulantının dayanılmazlı-ğı Dünyanın kolunda tuvalete kadar güçlükle yürüyüşüm Ardı ardına gelen içimi dışıma çıkaran boş öğürtüler Neyse ki kusmayı başardım sonunda. İçimdeki tüm pisliği klozetin içine döktüm. Gene de huzura kavuşmadı bedenim.
O gece yurtta kaldı Dünya Emreye gitmedi. Kendini biraz suçlu hissetti galiba. Sabaha kadar ara ara başucuma gelip beni yoklayarak gösterdiği şefkat kokan özverinin açıklaması bu.
Uyur uyanık geçirdim geceyi. Ertesi gün de yataktan çıkamadım maalesef. Ecenin sitemli ve imalı bakışlarına verecek yanıtım yoktu. Aşın içkinin sonucu diye değerlendirdiği durumun altında yatanları bir bilseydi Dünyanın davranışlanm kınarken ona benzer çizgide yol almamı yadırgaması doğal.
Ama kendimce mutluydum ben. Dost yüzlü bir düşmanı kokaini gerçek kimliğiyle tanımıştım.
Yollanınız bir daha asla kesişe-mezdi onunla Bu kez farklı bir hafta sonu programıyla geliyor Dünya.
Tolga parti veriyor! Cumartesi akşamı kendi evinde
İşte bu ilginç! İlk kez ev ortamına davet ediliyorum. İyi de nereden çıktı
şimdi bu
Soru dolu bakışlarım Dünyamn açıklamalanyla yanıt buluyor.
Tolganın sık sık yinelediği partilerden biri diyor. Bizim eski grubumuz
Dışardan ilk gelen sen olacaksın.
Kararsız halime bakıp gülüyor.

www.Cepsitesi.Net

Merak etme yemezler seni. Çok eğleneceğine garanti verebilirim Hem bunun son cumartesimiz olduğunu da unutma.
Doğru üç haftalık yarıyıl tatilimizin arifesindeyiz. Pazar günü İzmire gidiyorum. Dönüşümde Psikoloji Bölümü öğrencisi olarak yeni bir sayfa açılacak önümde. Yaşadığım şu dört aylık İngilizce hazırlık dönemini bir daha anımsamamak üzere gerilerde bir yerlere gömeceğim.
Bunun da bir kutlaması olmalı artık! Tolganın daveti de tam üstüne geliyor.
Neden kabul etmeyeyim ki
Cumartesi akşamı Dünya ile Emre yurttan alıyorlar beni.
Ulusta oturuyor Tolga. Denize tepeden bakan hafif eğimli bir yamacın üzerindeki dış cephesi mozaik desenli şık bir binanın birinci ve ikinci katlarını içine alan dubleks dairede.
Kapıdan içeriye adımımı attığım anda burasının bir bekar evi olamayacağı düşüyor adlıma. Öylesine modern ve lüks döşenmiş Evin her tarafı beyaz lambri kaplı. Yuvarlak bir kemerle geçilen salonun üst bölümünde beyaz lake üzerine mine işlemeli vitrinlerde görmeye alışık olduklarımızdan çok farklı bir yemek odası takımı var. İki basamakla inilen alt kısımda beyaz deri döşemeli oturma grubu yer alıyor. Ve geniş cepheli salon penceresinden Boğazın gece manzarasıyla kucaklaşıyorsunuz.
Son derece sevecen ve konuksever bir ev sahibi kimliğiyle karşılıyor bizi Tolga.
Kimse gelmemiş henüz Salonun alt bölümüne geçip oturuyoruz.
Nasıl buldun evimi diye soruyor bana.
Harika! diyorum bastırmayı başaramadığım bir hayranlıkla. Kaç kişi yaşıyorsunuz burada
Bir orduya yeterim ben diye gülüyor. Nasılsınız bakalım Bomba gibiyiz! diyen Dünyanın yüzüne takılıp kalıyor gözlerim.
Ne kadar zayıflamış bu kız böyle! Kaşık gibi kalmış suratı. Gözlerinin altı da halka halka Arabanın loş ışığında fark etmemişim.
İyi misin sen diye soruyorum.
İyiyim diyor biraz sıkıntılı.
Emrenin evi yaramamış arkadaşıma. Her gece içki sigara hap Olacağı budur!
Usul usul kaşınıyor üstelik. Beni rahatlatmak için olsa gerek iğreti bir gülümseyişle gülüyor yüzüme.
Neden kaşınıyorsun sen Alerji diyor kısaca.
Bir şey mi dokundu
Yok canım! Bahar geliyor ya İlk belirtisi beni vurur.
Daha kışı devirmedik bile Biraz erken karşılamıyor musun baharı Emreyle Tolga bizim konuştuklarımıza katılmıyorlar nedense. Bir şeyler daha sormak kafamdaki soru işaretlerini çözmek niyetiyle ağzımı açıyorum ki Kapı çalınıyor.
Merakımı susturmayı ertelemek zorunda kalıyorum ben de.
Eğlenceyi çoktan başlatmış cıvıl cıvıl bir grup şamatalı kahkahalar atarak salonu şenlendiriveriyor. Hepsi birbirini tanıyor tek yabancı benim. Bizleri tanıştırmak da Tolgaya düşüyor haliyle.
Dört kız üç erkek yedi kişiler. Saçma olduğunu bile bile ikişer ikişer eşleştiriyorum kızlarla erkekleri. Kızlardan biri açıkta kalıyor. İçgüdülerim boşta kalanın Tolgaya yakın olabileceğini söylüyor. Yanılıyor muyum acaba Hayır! Kızların içinde en uzun boylu ve gösterişli olanı bakışlarıyla adım Adım takip ediyor Tolgayı. Adı Sibel. Kendinde hak gördüğü bir sahiplenmeyle eli Tolganın kolunun üzerinde grupça paylaşılanların ötesinde bir şeyler anlatıyor ev sahibimize. Konuştuklarını özelden genele çevirmek ister gibi o ana kadar alt perdede seyreden sesini yükseltiveriyor birden.
Ne çok şey hazırlatmışsın gene Tolga Kim yiyecek bunları

www.CepSitesi.Net

Herkesin bildiğini bana da açıklamak gereği duymuş gibi bana doğru dönüyor
Tolga.
Çok becerikli iki yardımcım var benim diyor. Bu gördüklerin onların eseri.
Varlıklarryla beni rahatsız etmeden gölge gibi özveriyle çalışır ikisi de
İşlemeli beyaz masa örtüsünün üzerine dizilmiş tabaklarda bin bir çeşit
Yiyecek var. Yan taraftaki küçük servis masasımn üstü de renk renk içki şişeleriyle dolu.
Tolganm ev sahipliği buraya kadar! Buyurun diyor yalnızca herkes kendi
servisini kendisi yapacak.
Yabana oluşumun üzerime yüklediği tutukluğu aşmam için elinden geleni yapıyor tolga.
Kolumdan tutup oturduğum yerden kaldırıyor beni. Üst üste dizilmiş tabaklardan birer tane alıp yuvarlak masanın çevresinde tur atarak yiyeceklerden paylarını alan diğer konukların arasına katılıyoruz biz de.
Gözüme hoş görünen çeşitlerden birer kaşık alarak tabağımı süslüyorum tablo gibi duruyorlar beyaz porselenin üzerinde. Gözüm Dünyanın tabağına takılıyor İki parça peynir almış yalnızca. Yanında da bol şuruplu bir ayva tatlısı.
Neler oluyor bu kıza böyle İştahı yok belli. Ama adım gibi biliyorum ki içkiyi kökleyecek bu gece.
İki parçacık peynirle Ya o ayva tatlısına ne demeli İçkisever insanların tatlıya pek yüz vermediklerini duymuştum. Onun bu garip davranışına anlam vermek güç.
Tabaklarımızı alıp yerlerimize oturuyoruz. Önümüze portatif ceviz sehpalar koyuyor Tolga.
İçki servisi erkeklerin işi! diye uyarıyor arkadaşlarını.
Kadehlere içki doldurma görevini zevkle yapıyor erkekler. Herkesin ne içeceği belli gibi. Ancak Dünyayla Emre beni şaşırtan bir değişiklik yapıyorlar içki seçimlerinde.
Kadehlerine votka-bira karışımı dolduruyor Emre.
Sana da aynısından hazırlayayım mı diye soruyor bana.
Neden olmasın Denenmemişleri denemek yeni alışkanlığım değil mi Kısa bir süre öncesine kadar tadını bile bilmediğim çerezlerin yanında votkayla biranın lafı mı olur
Yemekten çok içkinin rağbet gördüğü kesin! Tabaklardaki eksilen yiyecekleri tamamlamak kimsenin aklına gelmiyor da içkiler birbiri ardına tazeleniyor.
Benim votka-bira kokteylim tek kadehte kalacağa benziyor. Kurşun gibi bir şey!
İlk yudumda ayağımı yerden kesecek kadar güçlü. Uzun aralıklarla kadehi dudağıma götürmekle yetiniyorum. Sigara bile içmiyorum bu gece. Salonun üzerine inen yoğun dumandan payıma düşen yetiyor bana.
Başlayalım mı artık Tolga diyor oğlanlardan biri.
Aleme geçmek için sabırsızlanıyorlar diye gülüyor Dünya.
Alem! Yabancısı sayılmam artık. Kokain kutusundan paylarını alıp eğlencenin dozunu doruklara ulaştırma amacındalar besbelli. Benim çoktan kapattığım bir sayfa! İlgilenmeye hiç niyetim yok
Ama o da nesi Sedat adındaki tıknaz oğlan cebinden çıkardığı yaldızlı kağıda
sarılı küçük bir paketi sehpanın üzerine koyuyor. Birkaç tane sigaranın
kağıdını yırtarak tütünlerini küçük bir tabağa boşaltıyor. Paketin içindeki tozu üzerine döküp özenle karıştırıyor.
Salondaki herkes nefesini tutmuş o anın büyüsünü sonuna kadar yaşamak ister
gibi onu izliyor. İki tane sigara kağıdını tabağa yayıyor Sedat. Hazırladığı karışımı kaim iki şerit halinde ortalarına
yerleştirip sigara şeklinde sarıyor.

www.Cepsitesi.Net

İki tane tombul sigara!
Esrar! diye alçak sesle kulağıma fısıldıyor Dünya. Bu gecenin ikramı Tabağı içindeki sigaralarla beraber getirip önce Tolgaya uzatıyor Sedat. Bir büyüğe saygıyla sunulan değerli bir armağan gibi. Sigaralardan birini yakıyor Tolga. Derin bir nefes çekip yanındaki arkadaşına uzatıyor. Benzer şekilde elden ele gezmeye başlıyor esrarlı sigara.
Sıra bana geldiğinde dudağıma bile götürmeden yanımda oturan Dünyaya veriyorum. Herkesin gözü üstümdeymiş gibi geliyor ama olsun. Aralarına düşmüş bir yabancının uyumsuz davranışı diye algılamaları da umurumda bile değil.
Tolganın yaklaşımı daha farklı Küçük pufu koltuğumun yanına çekiyor.
Neden bize katılmıyorsun diye soruyor usulca.
Böyle iyiyim ben diye geçiştirmeye çalışıyorum.
Denemek ister misin Hayır!
Sibel yanımızda belirliveriyor hemen.
Bana ver diye cilveli bir tavırla gülüyor Tolgaya.
Yanıtını bile beklemeden elindeki sigarayı alıp dudağına götürüyor. Derin derin içine çektiği dumanı bırakmıyor tüm hücrelerine işlemesini ister gibi içinde tutuyor.
Sibelden geri aldığı sigarayı yeniden sağ yanındaki arkadaşına geçiriyor Tolga.
Sol yanında baban otursa gene de sağdan döner esrar sigarası diyor.
Sonra da bambaşka bir konuya atlıyor.
Psikolog olacaksın sen öyle değil mi
Ne ilgisi var şu yaşadıklarımızla gibisine bakıyorum yüzüne.
İyi bir psikolog empati yapmalı! diyor bilmiş bir tavırla. Bazı şeyleri kendi üstünde denemezsen insanların anlattıklarını kavramakta zorlanırsın. Şu gördüğün esrar İçtiğin alkolden daha az zararlı. İlk denemede hiçbir şey anlamazsın zaten ya neyse Esrar tutkunu birinin neler hissettiğini bilmen için tek yol denemektir unutma.
Tabaktaki diğer sigarayı da alıp yakıyor Tolga. Sözlerinin üzerimdeki etkisini sınamak ister gibi biraz da hükmedercesine uzatıyor bana.
Sibel ayakta dikilmiş bekliyor. Geri çevirmemle sigarayı ka-pıvereceğini tahmin edebiliyorum.
Farklılığını gösterecek Tol-gaya benim yabansılığımı
yabancılığımı vurgulayacak
Ani bir kararla alıp parmaklarımın arasına kıstırıyorum tombul sigarayı.
İçmekle
içmemek arasında kısa bir bocalamanın ardından filtresiz beyaz kağıdı dudaklarıma değdiriveriyorum. Ve hafifçe içime çekiyorum.
Sonra bir daha Sibel gibi içimde tutuyorum dumanını. İlk kez bir şey hissedemeyeceğimi söyleyen Tolgaya inat somut bir sonuç alma amacıyla Başanyorum da!
Bu işin ustalarının arasında biraz öksürsem de boğazımda oluşan yanmaya aldırmadan kendimden emin bir tavırla sağ yanımda oturan Dünyaya geçiriyorum sigarayı.
Bir kereyle esrarkeş olmazsın merak etme diye omzumu okşayıp kutluyor beni Tolga.
Biraz keyifleniyorum galiba. Kalp atışlarımdaki hızlanmayı duymazdan gelerek zihnimin berraklığına odaklanmaya çalışıyorum. Bedenimi saran tatlı yorgunluğa seve seve teslim oluyorum İçinde bulunduğum bu değişik sarhoşluğun ilk kez içtiğim esrardan mı yoksa votkayla birayı karıştırmaktan mı kaynaklandığım bilemiyorum.

www.Cepsitesi.Net

Birden salonun yarı yarıya boşalmış olduğunu fark ediyorum. Sedatla tam karşımda oturan mısır püskülü saçlı kız da koridorun derinliklerinde kayboluyorlar.
Bu kadarı yetmez onlara diyor Dünya. Eksik kalanı içerde tamamlayacaklar.
Eksik kalan ne Nasıl tamamlanacak Aldırmıyorum bile Benim havam bana yetiyor. Bir de yarın sabah yola çıkacak olmasam
Bu darmadağın olmuş Eylül Hanım bakalım nasıl toparlayacak kendini
***
Pestil gibi serildiğim yataktan pestil gibi kalkıyorum gene. Neyse ki bavulum hazır
Otobüse nasıl biniyorum nasıl yerime yerleşiyorum Bir Allah bilir bir ben! Yolculuklarda gözünü bile kırpmayan Eylül tekerleklerin dönmesinden otobüsün İzmire girişine kadar başını kaldıramıyor koltuktan. Midemin bulantısından başka bir şikayetim yok aslında. Hostesin getirdiği o çok sevdiğim neskafe kokusuna bile dayanamıyorum.
Bu durumumun tek sorumlusu Emrenin zoruyla içtiğim vot-ka-bira karışımı. Aklıma bfle getirmiyorum esrarı. Onu suçlamak işime gelmiyor nedense Kızlarını özlemle kucaklamaya hazırlanan annemle babam da şaşıyorlar halime. Günlerin yorgunluğu diye gülümsemeye çalışıyorum.
Kavuşma sevinciyle üstünde durmuyorlar. Nurten Ablanm özenle hazırladığı yiyeceklerin tadına bile bakamayışımı da yol yorgunluğuna bağlıyorlar. Bol limonlu bir çorbayla geçiştiriyorum akşam yemeğini. Erkenden odama çekiliyorum.
Yarın yepyeni bir gün olacak! Beni düze çıkarmasını umduğum derin bir uykunun kollarına bırakrveriyorum kendimi
İnsanın kendi evinde kendi yatağında sevenlerinin arasında uyanması kadar güzel bir şey olamaz! Annem babam ve Nurten Abla beni şımartma yarışma girmiş gibiler. Burada geçireceğim kısıtlı sürenin her anını en iyi şekilde yaşamam için ellerinden
geleni yapıyorlar.
Sabahlan işe geç gidiyor annem kahve keyfimizi paylaştıktan sonra. Akşam da erkenden dönüyor denize karşı çaylarımızı beraberce yudumlamak için.
Akşam sohbetlerimizi de nasıl özlemişim meğer! Babamın da katılımıyla önümüzde bizi bekleyen özlem dolu günleri aklımıza getirmemeye çalışarak saatler boyu konuşup hasret gideriyoruz.
Gün içindeki boş saatlerimi Selenle geçiriyorum. TOEFL sınavını vermiş bu dönem Sosyoloji Bölümüne başlayacak. Kalacak yer sorunu yok bu yılı teyzesinin yanında tamamlamayı düşünüyor.
Aşağı yukarı her gün buluşuyoruz Selenle. Sinemaya gidiyoruz çarşı pazar geziyoruz Can arkadaşım benim! İstanbul onun varlığıyla daha da güzelleşecek
Huzurum ve neşem yerinde. Bir de kum taneleri gibi parmaklarımın arasından kayıp giden zamana hükmedebilsem! İzmire henüz dün gelmiş gibiyim. Oysa tatilimin bir haftası dolmak üzere
Telefonda konuşuyoruz Dünyayla. İki kez o aradı bir kez de ben.
Gözlerimin derinliklerinde kalan son görüntüsü gibi sesi de zayıf geliyor kulağıma. İyiyim dese de yolunda gitmeyen bir şeylerin varlığı huzursuz ediyor beni
Bu sabah Dünyanın telefonuyla uyandım. Söyledikleri içimdeki tedirginliğin boşa olmadığını kanıtlıyor sanki.
Çok kötüyüm Eylül diye hıçkırıyor Dünya. Emreyle ayrıldık Neden Nasıl oldu
Telefonda anlatılacak gibi değil. Uzun hikaye Keşke yanımda olsaydın.
Toparla kendini. Ağlamak paralanmak neye çare olur ki Elimde değil Eylül Perişanım!
Dudaklarımdan kendi kendine dökülüveren sözcükleri durdu-ramıyorum.

www.CepSitesi.Net

Buraya gelsene!
Gelemem. Çok zor
Neden zor olsun ki Otobüse atladığın gibi Birkaç gün kalır dönersin.
Kısa bir sessizlik oluyor.
Tamam diyor biraz dirileşmiş sesiyle. Yerimi ayırtınca haber veririm sana.
Gece otobüsüyle gelecek Dünya. Aradı haber verdi.
Akşam yemeğinde bizimkilere anlatıyorum durumu. Benden dinledikleri ve tanıdıkları kadarıyla Dünya ile olan yakınlığımdan pek hoşnut olmadıklarını hissedebiliyorum. Bir yandan merak ediyorlar onu yakından tanıyıp hakkındaki görüşlerini sınamak istiyorlar.
İyi etmişsin diyor annem. Gelsin bakalım Çevre değişikliği avutur onu.
Sabah annemle beraber karşılıyoruz Dünyayı. Bizi eve bırakıp işe gidiyor annem.
Nasıl da özlemişim onu! Durup durup sarılıyorum zayıflamış kuş kadar kalmış bedenine
Çok güzelmiş eviniz diyor gizleyemediği bir hayranlıkla.
Evden çok onu yuva yapan sıcaklığı sevdiğini kestirebiliyo-rum.
Nurten Ablanın hazırladığı kahvaltı sofrasında karşılıklı oturuyoruz Dünyayla. Özellikle konuya girmiyoruz ikimiz de.
Oturduğun yerden denizi görmek ne hoş diyor gözleri maviliğin üzerinde.
Hiçbir şey yemiyor iştahı yok. Tabağına koyduğum peynire zeytine dokunmamış bile. Ama beni çok şaşırtacak bir şey yapıyor Ani bir hamleyle kayısı reçelini kasesiyle önüne çekiyor kaşık kaşık yemeye başlıyor. Çay ve reçel Ekmek bile yutamıyor bu kız diye geçiriyorum içimden üzülüyorum.
Artık konuşma zamanı! diyorum. Anlat bakalım neler oldu Bitti diyor. Bitti Nedir biten
Emre ben beraberliğimiz hepsi Deli etme adamı da anlat artık.
Ailesi diyor dişlerinin arasından. Nişanlandığımızı duymuşlar. Babası işyerine çağırmış Emreyi.
Olmaz bu iş tanımadığımız bilmediğimiz bir kızı istemeyiz biz demiş.
Kim ailesinin tanıdığı insanla nişanlanıyor ki
Sorun o değil. Bizim tedavi sırasında tanıştığımızı biliyorlar ve oğullarına layık görmüyorlar beni.
Dudakları bükülüveriyor Dünyanm. İçini çeke çeke sessizce ağlamaya başlıyor. Gözlerinden sicim gibi dökülen yaşları toplayacak gücüm olsa keşke Emre ne demiş peki
Ayrılamayacak bir noktada olduğumuzu söylemiş. Dinlememiş bile adam üstüne üstlük bir de tehdit etmiş Emreyi. Paranı keserim sürünürsünüz demiş.
Emre de bu sözler karşısında pes etmiş yani
Tam olarak öyle değil Boşa konuştuğunu biliyor babasının. Asla parasız bırakmazlar beni diyor.
Sorun ne o zaman
Şu aralar ailesiyle yakınlaşma çabasında. Nedenini bilmiyorum. Beni onlarla
tanıştırmak istedi karşı çıktım. İstenmediğim bir yerde beni yok sayan
insanlarla karşılaşmayı yediremedim kendime. Kavga ettik
Kavga dediğin ne ki Biraz abartıyorsun galiba Tartışmasız beraberlik nerede
görülmüş
Bir anda hıçkırıklara boğuluveriyor Dünya.
Vurdu bana!
Vurdu ha İşte bu olmadı!
Gözlerimin önünde tatsız bir kare canlanıyor. Çelimsiz bedeniyle tortop olmuş bir Dünya Ve ona acımasızca saldıran cana-varlaşmış bir Emre! .
Hayvan herif! diye bağınveriyorum..

www.Ozetsitesi.Net

Hayrettir beni yatıştırmaya çalışıyor DünyaJ Emreyi mazur göstermek temize çıkarmak için diller döküyor bana.
Ne yapsın diyor. İki taraf arasında kaldı o da. Birikmiş öfkesini benden
çıkardı. İçkiliydi zaten uyuşuktu
Bunlar mazeret değil! Bir kez eli alıştı mı arkası gelir
İlk defa oluyor ben de inanamadım. Şimdi çok pişman. Tek başına nasıl
çaresizdir kim bilir
Hala onu düşünüyor onu savunuyorsun ya pes doğrusu! Ben olsam bir daha adım bile almam ağzıma
Öylece bırakıp geldim ya! Başka ne yapabilirdim ki Titreyen sesi iyiden iyiye cılızlaşıyor.
Sağ ol Eylül diyor. İyi ki çağırdın beni gidecek başka yerim yoktu
Tamam ağlama artık. Tüm yaralarını sararım ben. İzmirin havası her derde devadır.
İlk kez gülüyor yüzü.
İyi ki varsın diyor. Sen olmasan ne yapardım ben
Bırak şimdi bunları diye kalkıyorum yerimden. Önce kalacağın yeri ayarlayalım.
Evin içinde küçük bir tur atıyoruz Dünyayla. Benim odamdaki açılınca yatağa dönüşebilen kanepeyi gösteriyorum. Ama o mutfağın yanındaki küçük odada kalmayı yeğliyor.
Kafası ve yüreği öylesine dolu ki Düşüncelerini düzene sokmak için kendisiyle baş başa kalmak isteyişine hak veriyorum.
Gün boyunca odasından çok az çıkıyor Dünya. Kendini içinde bulunduğu çevreden soyutlamış bambaşka bir alemde yaşıyor sanki. Zorlamıyorum onu. Örselenmiş bedenini ve ruhunu dinlendirmeye ihtiyacı var.
Hiçbir şey yemiyor. İyice azalmış iştahı. Nurten Ablanın hazırladığı yemeklere dönüp bakmıyor bile. Gün içindeki öğünlerini birkaç bardak meyve suyuyla geçiştiriyor.
Kaşıntısı daha da artmış.
Hala geçmedi mi alerjin diye soruyorum.
Geçmedi diyor umursamaz bir tavırla.
İyi bir cilt hastalıkları uzmanı var diyorum. Babamın yakın arkadaşı. Ona gösterelim seni.
Gerek yok diye omuz silkiyor. Alerji ilacım var. Bugün almadım da Kavruk bedenine derine çökmüş mor halkalı gözlerine baktıkça içim eziliyor.
Nasıl yardım edebilirim ona dertlerine nasıl derman olabilirim bilmiyorum. Karşısına geçip üzülmekten gitgide kötüleşen sağlık tablosuna endişelenmekten başka bir şey gelmiyor elimden
Akşam yemeğinde de durum değişmiyor. Annemle babamın onu tanımak için yağdırdıkları sorulara verdiği kısa ve kaçamak yanıtlar önüne konan yemeği yemesi gerektiği bilinciyle gösterdiği umarsız çaba
Lokmalar ağzında büyüyor bunu görebiliyorum. Tabağındaki yiyecekleri çatal bıçak yardımıyla parçalara bölüyor küçücük bir lokmayı ağzına atıp dakikalarca evirip çeviriyor geri kalanını bir yana yığıp yeniden dağıtarak yemekle oynuyor sanki.
Kendi annesi ve babasıyla hiçbir zaman paylaşamadığı bu sıcak aile sofrasından mı etkilendi acaba İçinde barındırdığı çözümsüzlüklerden sıyrılıp bizim ortamımıza ayak uydurmakta güçlük çekiyor belki de. Nedeni her neyse şu anda bizden çok uzak bir yerlerde yaşadığı kesin.
Masadan kalkar kalkmaz da izin isteyip odasına çekiliyor zaten. Annem babam ve ben biz bize kalıyoruz salonda. Nurten Ablanın getirdiği kahvelerimA yudumlarken huzursuz bir sessizliği paylaşmaktayız.
Arkadaşının çok ciddi sorunları var Eylül diyor babam.

www.CepSitesi.Net

Yüzünde ciddi ve endişeli bir ifade var.
Evet diyorum. Yaşadığı onca olumsuzluktan sonra nişanlısınla ayrılmaları da tuzu biberi oldu
Benim kastettiğim o değil! Sağlık sorunları O da zincirin bir halkası. Biri koptu mu diğerlerini de etkiliyor.
Yanıt vermiyor babam. Maske gibi duran ifadesiz yüzünün ardında neler düşündüğünü çözemiyorum. Ama arkadaşım için endişelenmesi de hoşuma gidiyor.
Ona yardımcı olma çabamda yalnız olmadığımı hissettiriyor bana
***
Gecenin geç saatlerine kadar kapısının altından sızan ışık Dünyanm yorgun ve yıpranmış bedenini yeterince dinlendireme-diğinin göstergesi. Ama ikinci günümüzü de kapalı kapıların ardına hapsetmeye hiç niyetim yok benim. Kararlıyım farklı ortamlarda neşelenmesini sağlayarak çözümsüzlüklerinden biraz olsun uzaklaştıracağım onu.
Yiyeceklere yüz vermeden iki bardak vişne suyuyla geçiştirdiği kahvaltının ardından salona geçip eski neşeli günlerimizi çağrıştıran birkaç saati paylaşıyoruz Dünyayla. İçinde Emrenin olmadığı cümlelerle örülü dertlerin bir yana itildiği yok sayıldığı tüm pürüzlerin ayıklandığı hoş bir sohbet
Hadi bakalım toparlan! diyorum sonunda. Evde oturmak için mi geldin İzmire
Ona kalsa geçici süre için ona ait olan odasıyla salon arasında geçirecek tüm zamanını. Ne bulduysa o küçücük odada
Önce Konak Meydanına götürüyorum onu. Saat Kulesinin dibinde kuşlara yem atıyoruz beraberce. Eminönüne benzetiyor burayı Dünya.
Oradaki kuş yemi satan kadın buraya gelmiş sanki diyor.
Otobüste senin arkandaydı görmedin mi
Eski neşeli halinden izler taşıyan biraz buruk bir gülüşle aralanıyor dudakları. Seviniyorum. Yüzündeki belli belirsiz küçücük bir aydınlanma bile mutlu etmeye yetiyor beni.
Kemeraltına doğru yürüyoruz Yoğun ve cıvıltılı insan kalabalığı şaşırtıyor Dünyayı.
Tüm İzmirliler burada galiba diye gülüyor.
Dükkan önlerine atılmış tezgahların arasından gitgide daralan yol boyunca vitrinlere baka baka Kemeralünm derinliklerine doğru ilerliyoruz.
Acıktın mı diye soruyorum.
Hayır anlamında başını sallıyor. Acıktım dese şaşardım zaten!
Zahmetsize götüreceğim seni diyorum.
Zahmetsiz mi O da ne demek Gidince görürsün
Ara yollardan birine sapıp sağlı sollu yan yana dizilmiş küçük lokantaların arasından geçerek Zahmetsize varıyoruz. İki katlı salaş ama ünü İzmiri aşmış bir balık restoranı burası. Üst kata çıkıp pencere önünde bir masaya oturuyoruz.
Takım elbiseli işadamlarıyla İzmirin şık ve bakımlı kadınları arasında gidip geliyor Dünyanm bakışları.
Ne biçim bir yer burası böyle diyor hayretle.
Ortamın sadeliğiyle müşterilerin düzeyi arasındaki çelişkiyi yadırgadığı belli.
Çevredeki işyerlerinden öğlen yemeği için gelenler diye açıklıyorum. Burada yiyeceğin balığı başka yerde bulamazsın.
Dünyaya sormadan siparişlerimizi veriyorum garsona.
Çok geçmeden geliyor yemeklerimiz. Küçük parçalara ayrılmış ızgarada pişmiş dumanı üstünde trança ve bir porsiyon da kızarmış sardalye.

www.CepSitesi.Net

Ne çabuk geldi diyor Dünya. Önceden mi hazırlıyorlar bunları
Olur mu hiç diye gülüyorum. Aşağıda küçük bir ordu çalışıyor bu iş için.
Öğlen arasını değerlendiren müşteriler işlerine dönmek zorunda. Hızlı servis olmasa bu kadar insan gelir mi buraya
Geldiğinden bu yana ilk kez bir şeyler yiyor Dünya. Lop etli ayıklanması gerekmeden zahmetsizce yenebilen balık parçalarını sevdi galiba. Ama yamnda yalnızca meşrubat verilmesinden pek hoşnut değil.
Bira yok mu burada diyor alçak sesle.
Esnaf lokantasında biranın işi ne diye şaka yollu çıkışıyorum. Ama bira içilecek güzel yerler de var İzmirde.
Gözleri parlayıveriyor. İki gündür bira bile içmediği düşüyor aklıma. Garip Bir şekilde vişne suyunun değil de biranın ona daha çok yakıştığını düşünüyorum.
Eski günlerdeki Dünyaya duyduğum özlemden belki de Balıkların ardından küçük tabaklarda kare şeklinde kesilmiş tahin helvası geliyor. Benim pek düşkünlüğüm yok. Dünyanın iştahla yediğini görünce tabağımı ona doğru uzatıyorum. Geri çevirmiyor. İki dilim helvayı bir solukta yiyip bitiriyor. Tahinle bütünleşmiş tatlının ona güç vereceğini düşünerek seviniyorum.
Bu kez de Alsancaka çeviriyoruz rotamızı. Modern ve lüks yapısı iyi giyimli aydınlık yüzlü insanları ışıltılı vitrinleriyle burası pek hoşuna gidiyor Dünyanın İstanbulun Etilerine benzetiyor.
En çok da Birinci Kordona bayılıyor ama. Yüzünü denize vermiş yüksek binaların altında sıralanan restoranlar çoğunlukla gençlerin rağbet ettiği birahaneler ilgisini çekiyor. Hafiften ısıran soğuğa inat dışarılara atılmış masalarda oturan insan kalabalığını kadın ve erkek yüzlerine ayrıştırarak tanımaya çalışıyor.
İzmirliyi kapalı mekanda tutamazsın! diyorum. İçinde bulunduğumuz mevsime kafa tutarcasına işte böyle açık havada oturmayı yeğlerler.
Gözlerindeki ışıltı fark edilmeyecek gibi değil.
Oturalım mı biz de diye gençlerin kaynaştığı bir birahaneyi gösteriyorum.
Sevinçle başını sallıyor.
Tam ona göre bir yer! Buz gibi birasından aldığı ilk yudumla yüzüne renk geliyor
sanki. Havaya savurduğu sigarasının dumanı değil de dertlerinin uçurabildiği bölümüymüş gibi hafiflemiş rahatlamış bir hali var.
Öylesine dalmışız ki cep telefonumun çaldığını neden sonra fark ediyorum.
Arayan Emre! Hiçbir başlangıç yapmaya hatta merhabalaşmaya bile gerek duymadan açılıveriyor üstüme. Yaşananların sorumlusu benmişim gibi Dünya senin yanında değil mi Evet.
Deli mi bu kız Aramadığım yer kalmadı iki gündür. Cep telefonu da kapalı ulaşamıyorum.
Çıldırtmak mı istiyor beni
Yanıt vermeden Dünyaya uzatıyorum telefonu. Titreyen elleriyle güçlükle
kavrayıp kulağına götürüyor. Emrenin bana kadar ulaşan yüksek sesiyle söylediklerini sessizce dinlemeye koyuluyor.
Ara ara verdiği kısa yanıtlar dışında sessiz kalışı canımı sıkıyor. Konuşsun bir şeyler söylesin sesini yükseltsin içinde çöreklenmiş zehri dışarı akıtsın istiyorum.
O ise gözlerini benden kaçırarak yüzü körfezin sularına dönük Emrenin anlattığı masalları dinlemekle yetiniyor. İnanmasa bile onun ağzından çıkan sözcüklere tutunmak ister gibi.

www.Cepsitesi.Net

Gelmek istemiyorum diyor dinlemenin bir yerinde. Bekleme beni Telefonun diğer yanından gelen artık duyamadığım için gereken dinginliğe kavuştuğunu düşündüğüm sese verdiği tek yanıt bu. Ancak bedensel tepkisini gören benim.
Kasılmış parmaklarıyla bira bardağını bilinçsizce sıkışı dudaklarının Kıvrımında bir belirip bir yok olan o ince titreyiş gözpı-narlarına dolup İnci tanelerine dönüşemeden kirpikleriyle geri gönderdiği damlacıklar Asıl yanıt burada karşımda! Emrenin göremediği görse bile büyük bir olasılıkla anlam deri—.ligini kavrayamayacağı gerçeklik buradaki. Bir bilse Dünyarun nasıl yittiğini karanlık boşluklarda kendisiyle hesaplaşırken yok olma noktasına geldiğini
Tüm benliğini çelik bir zırh gibi saran katı gerginliğin ağır ağır çözülüşünü ilk gözlemleyen de ben oluyorum haliyle. Azarlanmış küçük bir çocuğun başının okşanması gibi Elinden alman en değerli oyuncağı yeniden uzatılrrnşçasına Buruk bir sevinçle filiz veriyor karşımda.
Tamam diyor sonunda. Ama bugün olmaz.
Gözlerini kaçamak bir bakışla gezdiriyor yüzümde. Benden onay almadan vermiş olduğu kararın ezikliği var duruşunda.
Belki yarın akşam diyor telefonun diğer ucuna verdiği müjdeden kendisi daha fazla sevinç duyar gibi.
Konuşmaya konulan son noktanın ardından uzunca bir süre sessiz kalıyoruz. Denizin koynuna bıraktığı gözlerini toplayıp suskunluğunu bozuyor sonunda. Gitmekten başka seçeneğim var mı Eylül Ne diyebilirim ona Sunabileceğim olanakların kısıtlılığı ortada.
Aklımdan geçenleri okur gibi devam ediyor.
İyi oldu gelmem Çağırdığın için sağ ol. Ama ailenle paylaştığın o evdeki konukluğum ne kadar sürebilir ki Ait olduğum yere Emrenin yamna dönmek zorundayım.
Son sözleriyle beraber sesine yansıyan titreyiş içime dokunuyor.
Ait olduğu yer! Böyle bir yer var mı gerçekten
Emrenin yanı Henüz evlenmeden zorunlu nedenlerle nişanlıya sığınış Gönül rızasıyla değil de başka seçeneği olmadığından.
Zavallı Dünya! Ne acımasız bir yazgısı var bu kızın
Doğru çözüm bu değil mi sence de diye gözlerini yüzüme dikiyor.
Nasıl davranacağını en iyi sen bilirsin ama Emre de bundan sonra nerde durması gerektiğini öğrenmeli.
Onun hırpalanmasına yediklerinin üzerine yeni darbeler almasına dayanamıyorum. Kendini savunacak güçten yoksun olduğunu görmekse derinden yaralıyor beni. Merak etme sen diyor. Birden kayboldum diye biraz bağırdı çağırdı ama
gönlümü almasını da bildi.
Duyumsadığı alız sevinci gölgelemeye hakkım yok. Hoşuna gidecek kınlan gururunu onaracak bir şeyler söylemeye çalışıyorum.
Özlemiş mi seni
Özlemiş! Deliye dönmüş yokluğumda Bu ilk ve son diyor. Beni şımartacağını bir dediğimi iki etmeyeceğini söylüyor.
İyi bari Ama birkaç gün daha kalsaydın keşke. Çeşmeye bile götüremedik seni.
Gene gelirim. Bu seferlik böyle
Telefonun sesiyle bölünüyor konuşmamız. Emre mi gene diye elime alıyorum Annem!
Akşam Topçuya gidelim mi diye soruyor. İzmire gelmişken çöp şiş yemeden olmaz diyor Dünya için.

www.Cepsitesi.Net

Canım anneciğim benim! İşinin gücünün arasında bunları düşünebildiği için minnet duyuyorum ona. Akşam programımız belli oldu diyorum Dünyaya. Topçuya götüreceğiz seni. Sonra da Topçunun İzmirin en tanınmış mekanlarından biri olduğunu buraya gelen ünlülerin uğramadan dönemedikleri gazetelerde adının sık sık geçtiğini anlatmaya koyuluyorum.
Birden dalgınlaştığını beni dinlemediğini fark ediyorum Dün-yanın. Gözü bende aklı kim bilir nerelerde
Kalkalım istersen diyorum. Vakit henüz erken. Alsancakta tur atarız biraz sonra da Topçunun önünde bizimkilerle buluşuruz ne dersin Derin bir uykudan uyanır gibi boş gözlerle bakıyor yüzüme. Yoruldum diyor. Eve gidelim. Biraz dinlensem iyi olur.
Düşüncesiz davrandığım için kızıyorum kendime. Saatlerdir sokaktayız Orası senin burası benim çeke çeke gezdirip durdum kızcağızı. Yoruldu haliyle Taksiye atlayıp eve dönüyoruz. Gücü tükenmiş ayaklarını sürüye sürüye doğruca odasına gidiyor Dünya. Uzanıp dinlenecek akşam için kendini toparlayacak Beklentim bu! Tam tersi bir tabloyla karşılaşacağımı nereden bilebilirim ki İki saate yakın bir süreyi salonda kitap okuyarak Nurten Ab-lanın demlediği mis kokulu çayımı yudumlayarak geçiriyorum.
Dünya da içmez miydi diye soruyor Nurten Abla.
Hiç dokunma ona diyorum. Çok yoruldu zavallıcık.
Sana ayak uydurmak kolay mı Gezdireceğim diye canım çı-karmışsındır kızın Ben kaldırmasam kalkacağı yok Dünyanın. Hafiften kapısını tıklatıyorum. Geliyorum diye sesleniyor içeriden.
On dakika kadar sonra eskisinden de yorgun bitik bir yüzle çıkıyor odadan. Dinleneceğine daha da yorulmuş sanki. Dik yakalı balıkçı kazağının üzerine kalın bir hırka giymiş gene de titriyor.
Ne bu halin diye haykırıyorum. Hasta mısın Üşüttüm galiba diyor.
Burnu kıpkırmızı gözlerinden yaşlar iniyor. İki saat içinde tutulduğu bu ağır nezleye anlam veremiyorum. Ne kadar zayıflamış bünyesi Kuşun kanadından rüzgar alıyor.
Nurten Ablanın kaşla göz arasında kaynatıp getirdiği limonlu ıhlamuru içince biraz kendine gelir gibi oluyor. Bu kez de aşın bir şekilde terlemeye başlıyor.
Terlemesi iyi diyor Nurten Abla. Bedenindeki zehri atar. Anneannem grip olduk mu çift yorganın altında terletirdi bizi. Hasta girdiğimiz yataktan sapasağlam kalkardık.
Dünyada da gözle görülür bir iyileşme var. Önce sımsıkı sarındığı kaim hırkayı çıkarıyor sırtından sonra da odasına gidip üstünü değiştiriyor. İç çamaşırlarına kadar terden sırılsıklam olduğu kesin. Yüzünü gözünü yıkayıp yeni giysileriyle yanımıza dönüyor.
Ben hazırım diyor. Gidebiliriz.
Hiçbir yere gidecek hali yok aslında. Odadan çıktığındaki kadar kötü değilse De iyi görünmüyor. Soluk yüzünün tüm kanı çekilmiş sanki. Birbirine kenetlediği elleri tir tir titriyor hala.
Gitmeyelim istersen diyorum.
İyiyim ben diye güçlükle gülümsüyor. Bekletmeyelim sizinkileri Topçunun önünde iriyoruz taksiden. Annemle babam bizden önce gelmiş ön taraftaki camekanlı bölümde bizi bekliyorlar.
Dünyanın solgun görünümü onları da endişelendiriyor. Hemen anlatmaya koyuluyorum. İzmirin havası çarptı istemeden yordum onu üşüttü galiba gördüğünüz tablonun açıklaması bu
Neyse ki biraz toparlanıyor Dünya. Yemek servisi başlamadan gelen buz gibi birayı görünce de gözleri parlıyor.
İzmirin ünlü çöp şişi ızgarada kızartılmış soğanlar piyaz ve bira Topçunun vazgeçilmez mönüsü. Hepimiz içtiğimiz için Dünyanın bira tutkusu göze batmıyor önce. Ama iştahım açsın diye kimyona batmp önüne koyduğum çöp şişleri zorla yutarken üçüncü bira kupasını kafasına çekmesi babamın

www.CepSitesi.Net

bakışlarını onun üzerinde toplamaya yetiyor. İnce ince tarıyor Dünyanın yüz hatlarını tepeden tırnağa süzüyor Arkadaşımın böyle eleştirel tarzda mercek altına alınmasından hoşnut değilim. Ne var ki elimden bir şey gelmiyor.
Yarın akşam İstanbula dönüyor Dünya diyorum ağırlaşan havayı dağıtmak için. Acelen ne kızım diyor annem. Gelmişken kalsaydın biraz.
Nişanlımdan aldığım izin bu kadar diye gülüyor Dünya. Yarın çıkıp biletimi alacağım.
Olmaz öyle şey diyor annem. Bana sorarsan kal derim ama madem kararlısın gitmek istediğin saati söyle yerini ayırtırım ben.
Son otobüs olsun bari diye araya giriyorum. Yarını da dolu dolu yaşayalım hiç değilse
İyi olur diyor babam da. Yarın akşam da İzmirin adına yaraşır bir balık yedirirız Dünyaya.
Gizli bir minnetle bakıyorum babamın yüzüne. Biraz önceki eleştirici ifadesinin
yerini alan bu sıcak yaklaşımı hoşuma gidiyor. İyi davransınlar istiyorum Dünyaya. Benim önüme serdikleri sevgi ve şefkat okyanusundan birkaç damla da ona versinler ana baba sıcaklığıyla okşanmamış saçlarını okşasınlar gözleriyle Birkaç tatlı sözcükle sevgisiz çorak yüreğinde çiçekler açtırsınlar
Buna gerek yok diyor Dünya ezik bir sesle. Biz bugün zahmetsiz diye bir balık yedik zaten.
O sayılmaz diye gülüyor babam. Bir de zahmetlisini ye aradaki farkı görürsün.
Gerilen ipler Dünyanm gidişini açıklamamla mı gevşedi bilemiyorum. Ama hem annemin hem de babamın arkadaşım için bir şeyler yapma yarışına girdiğini görmekten mutluyum. Onu benim kadar sevmelerini isteyemem aramızda bulunmasından rahatsızlık duymasınlar yeter.
Bir de Dünyanm Eylülün yanında özel bir yeri olduğunu onun için farklı bir önem taşıdığım bilsinler istiyorum. Bilsinler ve ona göre tavır alsınlar.
Sevgi ve şefkat eksiğini ben tamamlarım nasılsa
***
Son günümüzün her dakikasını gereğince değerlendirmek amacıyla erkenden fırlıyorum yataktan. Kafamda planladığım programı uygulayabilmem için iyi gününde olması gerek Dünyanm! Dünkü gibi hastalıklı yüzüyle çıkarsa odadan işimiz zorlaşır.
Neyse ki korktuğum gibi olmuyor. Göz altındaki gittikçe derinleşen mor halkalarla biraz daha artan kaşıntısını saymazsak hiç de kötü görünmeyen neşeli son saatlerimizi en iyi şekilde geçirmeye en az benim kadar hevesli bu amaçla kendini tümüyle bana bırakmış bir Dünya var karşımda Daha ne isterim Bugün Kızlarağası Haruna götüreceğim seni diyorum. İzmirin Kapalı Çarşısı da diyebilirsin Bakalım beğenecek misin Beğenmek de laf mı bayılıyor!
Tam ona göre bir yer burası. Otantik giysiler satan dükkanlar bin bir çeşit takımn cincik boncuğun sergilendiği tezgahlar çok sayıda yerli ve yabancı turistin varlığıyla şenlenen cıvıltılı hava
Şile bezi bürümcük kumaşlı batik baskılı elbiseler bluzlar şallar gümüş ağırlıklı yüzük bilezik kolye öbekleri aklını başından alıyor Dünyanm. Beğendiğini hissettiğim mavi üstü pullarla işli bir bluzla şifon bir şal alıyorum ona. İtiraz edecek oluyor.
Yolluk niyetine diyorum.
Gözünün takılı kaldığı yeşim taşlı bir yüzük-bilezik takımı da el çabukluğuyla sardınveriyorum.
Emre için gümüş Erzurum taşlı bir yüzük beğeniyor Dünya. Tüm ısrarlarıma karşı koyarak parasını kendisi ödüyor.
Zamanın nasıl geçtiğini anlamıyoruz bile. Kızlarağası Ha-nının çok sayıdaki kapılarının birinden girip diğerinden çıkarak birbirini çaprazlama kesen renkli vitrinlerle zenginleşmiş dar yollarında gezinerek neredeyse üç saatimizi

www.CepSitesi.Net

keyifle harcıyoruz bu özgün mekanda.
Şimdi dinlenme zamanı diye kolundan tutup Han Kapı-sından dışarıya sürüklüyorum arkadaşımı.
Dünya üzerindeki en güzel Türk kahvesini içireceğim sana Kapalı Çarşıda içtiklerini unutacaksın!
Duvarın dibine dayanmış dar bir sedir tahtası üzerinde Türk motifli bir kilim minderler önünde küçük masalar bodur tabureler Harika bir yer burası! diyor Dünya.
Daha ne gördün ki diye gülüyorum. Kahveni iç ondan sonra konuş Kahvelerimizi getiren garson uyarıyor Fincan sıcak dikkat edin! diye.
Neresinden tutacağım şaşırmış bir halde bana bakıyor Dünya. Elimi fincana değdirmeden dikkatle ilk yudumumu alıyorum.
Cezvede değil bu gördüğün fincanda pişiyor kahve diye açıklıyorum. Onun için sıcak
Beni taklit ederek kahvesini yudumluyor Dünya da.
Böyle bir şey olamaz! diyor. Bu ne biçim bir damak tadı
İlk yudumdan son yuduma kadar bitmeyen krema kıvamındaki köpüğü damaklarımızla buluşturmanın eşsiz keyfini yaşıyoruz.
Elinden tutup kahvenin pişirildiği mutfağa götürüyorum Dün-yayı. Şükrü Ustayla tanıştırıyorum. Bu yöntemle kahve hazırlayan ilk kişi o Uygulamalı olarak becerisini gösteriyor bize.
Görünürde kolay geliyor insana. İçine kahve su ve şekerin konulduğu fincan doğrudan ateşin üzerine oturtuluyor. Ağır ateşte köpürünceye kadar pişiriliyor.
Sırrı bu! Ama aynı tadı tutturmak herkesin harcı değil.
Sakın denemeye kalkma diyorum Dünyaya. Fincanı ocağı bir yerleri
patlattığınla kalırsın. İşi bilene ustasına bırakacaksın
Ellerinize sağlık diyor Dünya da. Üzerine şiirler yazılacak kadar güzel bir
kahve sundunuz bize. İstanbulda bile böylesini içmedim ben
İşte İzmirin ayrıcalığı diye gizlemeye gerek duymadığım bir gururla
gülüyorum.
Bu özel kahvenin tadını ve kokusunu üstümüzde taşıyarak Şükrü Ustanın yanından ayrılıyoruz.
Yoruldu gene Dünya! Eve götürüyorum onu. Dinlensin akşam için diri bir
görünüme
kavuşsun diye.
Eve girer girmez hemen odasına atıyor kendini. Dinlenecek sözüm ona Ama Dünya%u! Belli mi olur dünkünden de yitik bir çehreyle çıkabilir karşıma.
Kitabımı alıp salondaki köşeme çekiliyorum ben de. Ama bir türlü okuduğuma veremiyorum aklımı. Satırlar gözümün önünde uçuşup duruyor. Beynimin tümü Dünyaya çalışıyor çünkü.
Akşamüzeri kapısına gidip çağırmaya hazırlanırken kendiliğinden çıkıveriyor odasından. Merakla bakıyorum yüzüne Fena görünmüyor. Yüzünün solgunluğuna parlaklığını yitirmiş donuk gözlerine yorgun görünüşüne aldırmıyorum onlara alıştım artık.
Çantasını hazırlamış götürüp sokak kapısının önüne koyuyor. Yemek dönüşü doğrudan otobüse götüreceğiz ya onu
Yersiz yurtsuz göçebeler gibi oradan oraya savrulan minik bir kız çocuğu var sanki karşımda. Savunmasız sevgiye şefkate sıcak ilgilere aç Üstelik bu
açlığı doyurması öylesine zor görünüyor ki
***
İzmirin Kordon Boyuna yabancı değil Dünya. Dünkü birahane keyfinden sonra bayılıyor buralara. Ünlü Balık Pişiricisinin Birinci Kordonda oluşu da mutlu etmeye yetiyor onu.

www.Cepsitesi.Net

Yemekle arası yok zaten ortamın güzelliğiyle doyuruyor karnını.
Restoranın üçüncü katında yer ayırtmış babam iyi de etmiş. Karşıyakanın ışıklarıyla inci bir kolye gibi çevrelenmiş denizden gözlerimize ulaşan yansıma harika.
Körfezin manzarasına karşı baş köşeye oturtuyoruz Dünyayı. Bu geceki özel konuğumuz o
Fazla meze yoktur burada diyor babam siparişlerimizi vermeden. Gerçek balık severler şundan bundan atıştırmanın mideyi gereksiz yere doldurmanın balığı aşağılamak bir kez daha öldürmek olduğunu söylerler.
Biz de balığı incitmeyecek yalnızca yanına süs olacak birkaç tabak mezeyle tam bir Ege mutfağı sunuyoruz Dünyaya. Radika turpotu arapsaçı deniz börülcesi ve fava
Haşlanıp zeytinyağı ve limonla terbiye edilmiş otlara şüpheyle bakıyor Dünya çatalının ucuyla tatlarına bakmakla yetiniyor. Ama devasa bir tabakla ortaya konulan salatanın üzerindeki büyük boy jumbo karideslere ve babamın özenle seçtiği beyaz şaraba bayılıyor.
Annemle babam bu akşam daha yakın duruyorlar Dünyaya ilk kez bu kadar sıcak davranıyorlar birbiri ardına devirdiği şarap kadehlerini bile görmezden geliyorlar. Giderayak kanları ısındı diye düşünüyorum. Paylaştığımız sohbetin kazandığı içtenlik mutlu ediyor beni.
Dünya da üstüne düşeni yapıyor ama. Bir tek sigara bile içmiyor bizimkilerin yanında. Kendini ne kadar sıktığını tahmin edebiliyorum. Bu özverisi için teşekkürler yağdırıyorum içimden. Bir de hatır hutur kaşınmasa Şu alerjisi de geçmedi Dünyanın diyorum babama bakarak. Doktor yönüyle bir şeyler söylesin çareler önersin istiyorum. O ise susuyor sözlerimi duymamış gibi davranıyor.
Gecenin başından beri sergilediği sıcak konukseverlikle çelişen bu garip suskunluğuna anlam veremiyorum.
Alerji ilacı da alıyor ama geçmiyor diye ısrarla yineliyorum.
Babam tabağına diktiği sabit bakışlarını yüzüme çevirip tane tane sözcüklerin üzerine basa basa konuşmaya başlıyor.
O ilaçların yararı yok diyor. Önemli olan bu tablonun nedenine inebilmek
Peki nereden kaynaklanabilir bu durum
Uzun süre kullanılan ilaçlar ya da bazı maddeler vücutta birikim yapmış olabilir. İncelenmesi gerek
Keşke biraz daha zamanın olabilseydi Dünya diye araya giriyor annem. Gereken
tahlilleri yaptırır seni iyileştirir öyle gönderirdik İstanbula
Başı önünde Dünyacın. Ağzından çıkan fısıltı kıvamındaki sözcükleri güçlükle
duyabiliyorum.
Teşekkür ederim diyor anneme. Dönünce doktora giderim ben Konu kapanmış görünüyor. Ama benim yönümden değil! Ardı ardına şimşekler çakıyor kafamda. Beynimdeki uğultunun etkisiyle bulunduğumuz ortamdan kopmuş gibiyim.
Annem sabah girdiği duruşmanın ayrıntılarını anlatıyor babama. Onların bizden uzak bir sohbete yoğunlaşmasını fırsat bilip Dünyanın bileğine yapışıveriyorum.
Gene hap mı kullanıyorsun sen
Masumiyetle suçluluk arasındaki dar çizgide kimliğini yitirmiş donuk
bakışlarını yüzümde gezdiriyor.
Yemin ederim Eylül diyor. Yemin ederim ki buraya geldiğimden bu yana tek bir hap bile yutmadım ben!
Doğru mu söylüyor yalan mı bilemiyorum. Ama ses tonu beden dili ve duruşu inandırıcı. Yemin de etti üstelik! Gerçeği söylediğine inanıyorum daha doğrusu inanmak istiyorum.

www.CepSitesi.Net

Vara yoğa yemin etmez bu kız! Evet evet bizimle kaldığı şu iki gün içinde kesinlikle hap kullanmadı Dünya bundan eminim.
İçimdeki huzursuzluk şekil değiştirerek hükmünü sürdürüyor. Ani çıkışımla Dünyayı incittiğimi düşünüyorum bu kez de. Garsonun masaya bıraktığı ara sıcak servisinden birkaç halka kalamarı çatalıma takıp tabağına koyuyorum.
Sıcak sıcak ye diyorum. Soğuyunca hiçbir şeye benzemez. Günahı olup olmadığı belirsiz bir konuda suçlanmış sonra da başı okşanarak affedilmiş çocuklar gibi buruk gülümsüyor. İşte balıklarımız da geldi!
Babamın neşeli sesiyle biraz önce yitmeye yüz tutan dinginliğime yeniden kavuşuyorum.
Çipura İzmirde yenir! diyor annem. Başka yerde böylesini bulamazsın.
Garsonumuz annemin benim ve Dünyanm balıklarımızı ayıklıyor. Babam çatal bıçak marifetiyle kendi işini kendi halledecek.
Görüyor musun diyorum Dünyaya. Kılçıkları ayrılınca bunlar da zahmetsiz oldular.
Başını sallayarak iğreti bir gülüşle neşemi paylaşmaya çalışıyor ama beceremiyor. Titreyen elleri bıçakla kesilmiş gibi kapanı-veren iştahı Keyfinin kaçtığı belli.
Hepsi benim yüzümden! Gitmesine yalnızca sayılı saatler kalmışken Ne gerek vardı anlamsız hesap sormalara Ne zaman dilimi tutmayı öğreneceğim ben Tatlılarımızın gelmesiyle canlanıveriyor Dünya. Lokmaları yutmakta zorlanan özür dileyerek tabağındakileri yarım bırakan o değil sanki!
Balık Pişiricisinin geleneksel ikramı: Tahin helvası ve içi ceviz dolu kuru incir. Kendi tabağındakileri yemekle kalmıyor benimkileri de bir solukta silip süpürüyor Dünya. Babamın dikkatle om incelediğini fark edince de açıklama yapma gereği duyuyor.
Kan şekerim düşüktür benim
Umarım yükselmiştir şimdi diyor babam yüzünde ne anla ma geldiğini çözemediğim ciddi bir ifadeyle.
Geç kalmayalım diye saatine bakıyor annem. Kahve içecel zamanımız var mı Var diye gülümsüyor babam. Biraz önceki gerginliğini geride bırakmış gibi sakin.
Kahvelerin yanında gelen nane likörüne dokunmuyoruz hiçbirimiz. Dünya dışında! Önce kendininkini sonra da benimkini birer yudumda dikive-riyor kafasına.
Annemle babamınkilere de el uzatacak diye ödüm kopuyor. Neyse ki benim alkol düşkünü çılgın arkadaşım bu kadarına cesaret edemiyor..-.
***
Dünyayı otobüse bindirip eve dönüyoruz.
Yol boyunca kimsede ses yok. İçimi kaplayan ayrılık sızısının yoğunluğundan annemle babamın suskunluğuna kafa yormuyorum bile. Aklım fikrim Dünyada. Kısa sürede nasıl da alışmışım varlığına Tek avuntum birkaç gün sonra İstanbula dönecek olmam.
Eve girdiğimizde içimdeki boşluk daha da büyüyor sanki. Dünyanm odasından yana bakmamaya çalışıyorum.
Bana kalsa salona geçmeden doğruca odama çekileceğim. Ama babamın sözleriyle olduğum yerde kalakalıyorum.
Konuşmamız gereken önemli şeyler var Eylül Aionda bekliyorum seni Gecenin bu saatinde bu derece önemli ve öncelikli ne olabilir ki Üstümü değiştirip salona doğru isteksizce yürüyorum.
Annemle babam şöminenin başındaki koltuklara karşılıklı oturmuş beni bekliyorlar.
Az çok kestirebiliyorum konuyu. Dünyanm hoşlarına gitmeyen davranışları çarpık buldukları yönleri İyi de benim onu gü-nahlarıyla sevaplarıyla bir bütünolarak kabul ettiğimi ve öylece sevdiğimi neden

www.CepSitesi.Net

göremiyorlar ki Arkadaşımı sonuna kadar savunma kararhğıyla başım dik karşılarına geçip oturuyorum.
Dinliyorum sizi diyorum sorgulanmaya hazır olduğumu gösteren bir tavırla.
Babam konuşmaya başlamak ister gibi oturduğu yerde hafifçe doğruluyor. Sonra vazgeçip gözlerini nereye sığdıracağını bilmez bir halde salonun dört bir yanını bakışlarıyla tarıyor. Konuşmakta zorlandığını söze nereden başlayacağına
karar veremediğini kestirebiliyorum.
Durum düşündüğüm kadar basit değil galiba Delice bir merakla duyacaklarımın ürküntüsü arasında sıkışıp kalıyorum. Babamı bu kadar etkileyen nedeni öğrenmek istediğimden emin değilim
Arkadaşın diyor babam.
Susuyor.
Arkadaşın diye yineliyor. O bir eroin bağımlısı kızım!
Olamaz! diye haykırıyorum ilk şaşkınlık anının ardından. Böyle bir yakıştırmayı yapamazsınız onun için Yakıştırma değil gerçek bu!
Uçuktur kaçıktır içkiyi sever. Ama eroin Asla!
Sakin ol Eylül diyor annem. Karşında baban değil de psikiyatri uzmanı bir doktor olduğunu düşün.
Birden irkiliveriyorum. Konuya bu yönden yaklaşınca Acaba Haklı olabilir mi babam
Biraz önceki kararlılığımı ve kendime güvenimi yitirmiş omuzlarım çökmüş elim ayağım buz gibi bu işi bilen bir doktorun ağzından duyacaklarımı beklemeye koyuluyorum.
Keşke yanılıyor olsaydım diyor babam. Ne yazık ki tüm belirtiler bu görüşümü doğruluyor. İğnenin ucu kadar küçülmüş gözbebekleri Aşırı terleme üşüme iştahsızlık dalgınlık Ve bir türlü geçmek bilmeyen o kaşıntı!
Oturduğum koltukla bütünleşmiş tüm canlılığımı yitirmiş hiçbir tepki vermeden öylece dinliyorum babamı.
İştahsızhğıyla çelişen tatlı düşkünlüğü de önemli bir bulgu. Kan şekerini düşürüyor eroin.
Dilinin ucuna gelmiş sözcükleri nasıl ortaya dökeceğini bilemez bir halde huzursuzca kıpırdanıyor babam.
Eroin kullananların özel bir kokusu vardır diyor. Ve ben bunca yılın deneyimiyle nerede duysam tanırım o kokuyu Son umut kırıntılarımı da yerle bir ediyor bu sözler.
Hiçbir şey sezdirmedi bana diye alçak sesle söyleniyorum kendi kendime.
Nerede ne zaman nasıl kullanıyor fark etmedim hiç.
Eroine ilk başlayanlar toz halde burundan çekmekle yetinirler. Daha sonraki aşamalarda damardan uygulamaya geçerler. Dünyanın damar yoluyla eroin aldığını söyleyebilirim. Hatta burada kaldığı süre içinde de kullandığından eminim.
Kısa bir geriye dönüş yapıyorum Odasına kapanıp saatlerce kaldığında içeride ne yaptığını biliyor muyum Hayır!
O yorgun o bitik hali geliyor gözlerimin önüne Üşümeleri titremeleri bardak bardak içtiği meyve suları önüne çekip dibini getirdiği reçel kaseleri
Kolum kanadım kırılıveriyor. Benim gibi sıradan bir insanın önemsemediği anlam veremediği bu davranışları babam gibi bu işin uzmanı bir doktorun görmesi ve değerlendirmesi doğal
Nereden bilirim ben eroinin gözbebeklerini küçülttüğünü kan şekerini dibe vurdurduğunu Bilsem bile canımdan bir parça haline gelmiş arkadaşıma yakıştırır mıyım hiç
Babamın eroin bağımlısı diye yumuşatarak söylediği gerçek ortada: Dünya bir eroinman!
Kabullenmekten başka yolum var mı Ne yapabiliriz onun için diye umarsızca soruyorum.

www.CepSitesi.Net

Bize gelinceye kadar diyecek oluyor annem.
Kimsesi yok! diye kesiyorum. Onu kendi haline bırakmamı beklemeyin benden. Ama kızım
Çok iyi anlıyorum onları. Kendi çocuklarını beni sahiplenip korumaya çalışmak en doğal haklan değil mi Hele böyle kritik bir durum söz konusuysa Ama şu anda bunları düşünecek durumda değilim.
Babamın yaklaşımı anneminkinden daha yumuşak. Ya da aynı şeyleri farklı bir üslupla anlatarak bana ulaşmayı becerebiliyor.
Keşke yardım edebilsek diyor. Ancak bu konu bizi aşar çok zor ve sorumluluk isteyen bir iş
Öncelikle Dünyanm eroin tedavisini kabullenmesi bunu yürekten istemesi gerek. Uyuşturucu tedavisini başarıyla uygulayan hastaneler var. Ama tek başına ya da yalnız senin desteğinle yürümez. Annesi babası nişanlısı kimi varsa seferber olmalı. Küskünlüklerin bir yana atılması şart! Gencecik bir kızın yaşam savaşı söz konusu
Ölü gözünden yaş beklemek gibi bir şey diye söyleniyorum dişlerimin arasından. Zaten Dünyanm bu noktaya gelişinin baş sorumlusu onlar Daha fazla dayanamıyor annem.
Kendi anası babası aldırmazken biz ne yapabiliriz ki diye atılıyor. Hem
biz de kendi kızımızı düşünmek zorundayız. Böyle bir arkadaşlığı sürdürmene
bile karşı olduğumu bilmeni isterim. Hele şu olanlardan sonra
Büyük söyleme anne! diye fırlayıveriyorum oturduğum yerden. Dünyanm yerinde
ben de olabilirdim. Yaşam şartlarının ne getireceği belli mi
Senin Dünyanınki gibi anne ve baban yok ama
Onun suçu mu bu Hem Bağımlı sapık yoldan çıkmış diye toplum dışına
itilmiş herkesin bozuk düzenli ailelerin çocukları olduğunu mu sanıyorsunuz Dozunu aşmış sahiplenme ve aşırı korumacılık da en az boş vermişlik kadar zararlı değil mi sizce
İlk kez sesimi bu kadar yükseltiyorum onlara karşı. Şaşkın bakışlarındaki çaresizliği görebiliyorum. Ama ok yaydan çıkmış bir kere Meydan okuyucu asi tavrım karşısında nasıl davranacaklarını bilemiyorlar. A Bana sarılmak için küçük bir hamle yapıyor annem Babam kolundan çekerek engel oluyor ona.
Gözlerimden inmeye hazırlanan damlaları göstermemek için arkamı dönüp İyi
geceler size diye bağırarak odama koşuyorum.
***
İsyanım onlara değil! Dünyanm yazgısına Ve bu yazgının karşısında düştüğümüz çaresizliğe.
Sabaha kadar gözümü kırpmadan debeleniyorum yatağımda. Dünyayla ilk tanıştığımız günden şu ana kadar yaşadıklarımız ve paylaştıklarımız kare kare geçiyor önümden
Kızmaya çalışsam da kızamıyorum. Onu bu noktaya getiren nedenlere lanet ediyorum
yalnızca. Çevresinde kim varsa hepsini suçluyorum annesini babasını
ciciannesini cicibabasını kardeşlerini nişanlısını hatta kendimi Herkesin az ya da çok payı var bu sonuçta.
En masum olan Dünyaymış gibi geliyor bana.
Onun çocuk saflığındaki bakışlarıyla buluşturduğum kirpiklerim yavaş yavaş ağırlaşıyor gün ağarırken pembe düşlerden çok kabusların baskın çıktığı huzursuz bir uykunun kollarına teslim oluyorum.
Öğlene doğru ancak uyanabiliyorum.
Üzerimden silindir geçmiş sanki. Ruhsal yorgunlukların bedensel yorgunluklardan

www.Cepsitesi.Net

çok daha yıpratıcı olduğunun somut kanıtı gibiyim. Böyle durumlarda uyumakla da dinlenilmiyor üstelik
Annemle babam çoktan işe gitmişler. Salondaki kahvaltı sofrası beni bekliyor.
Ses olmasın diye elektrik süpürgesini çalıştırmadım diyor Nurten Abla. Bir şeyler ye de kaldırayım sofrayı
Ütü masasını açmış babamın gömleklerini ütülüyor. Bu zorunlu gecikmeden hoşnut olmadığı her halinden belli. Kahvaltı faslının bir an önce bitmesini istiyorki temizliğe başlayabilsin.
Şöyle bir bakıyorum masaya Canım hiçbir şey yemek istemiyor. Beyaz masa örtüsünün tam ortasında duran vişne reçeline ilişiyor gözüm. Kaseyi önüme çekip kaşıklamaya başlıyorum. Dünya gibi Dünyanın yerine Dünya niyetine Midem bulamyor. Lavaboya koşuyorum.
Toplayabilirsin sofrayı diyorum Nurten Ablaya.
Bir süre amaçsızca dolaşıyorum evin içinde. Sonra ayaklarım Dünyanın kaldığı odaya götürüyor beni. Henüz kapısı açılmamış konuğun arkasından temizlenme fırsatı bulunmamış gizem dolu odaya Adımımı attığım anda garip bir koku çarpıyor burnuma. Babamın söylediklerini aklıma getirmemeye çalışarak farklı yakıştırmalar yapmaya kalkmadan havasız kalmış yorumunun ardına sığınarak pencereyi aralıyorum.
Hiçbir olağanüstülük yok görünürde. Çarşaflarını toplayıp bir kenara koymuş Dünya. Her yer ona bırakıldığı düzende. Konuk olarak üzerine düşeni fazlasıyla yapmış.
Küçük odayı enine boyuna birkaç kez adımlayarak duvarları kaplayan ceviz lambriyi komodini elbise dolabını araştırıcı bakışlarla tarayarak çekmeceleri açıp neyi bulmak istediğimi bilmediğim bir şeyleri arayarak dakikalarca oyalanıyorum içeride.
Neler yaşadı bu birkaç metrekarelik alanda Dünya O gelmeden gözlerimi duvarlara bırakabilseydim keşke
Eroin! Kullandı mı gerçekten Burada can arkadaşının ona sunduğu konuk odasında Hem de damardan
Neler hissetti şırınganın iğnesini batırdığında Canı yandı mı
Mutlu mu oldu tüm dertlerinden arındı mı Suçluluk mu duydu yoksa Üzüntüsünden kahrolup yitti de onun için mi başı önünde yorgun ve suskun bir halde çıktı bu kapıdan dışarıya
Ne işim var bu odada benim Onun soluduğu havayı soluyarak dokunduğu eşyaları okşayarak özlemini hafifletmek için mi buradayım
Yok canım! Kendi kendime bile itiraf edemesem de küçücük bir ipucu suçunu sabitleyecek minik bir kanıt değil mi aradığım
Çabaların boşuna Eylül! Kirli çarşaflarını toplamayı bile unutmamış arkadaşın. Halının üzerinde tek bir iplik parçası yok her yer tertemiz. Derli toplu masum bir konuk odası işte Biraz havasız hepsi o!
Babamın varsayımlarını bile yadsıyacağım neredeyse. Onun tıbbi gözlemleri de umurumda değil. Kamtsız suçlamanın ne anlamı var ki
Keşke dün gece konuştuklarımızı bir kalemde silebilsem Beyin hücrelerime işleyen o zehirli iletileri yerleştikleri kuytu köşelerden çıkarıp tek tek ayıklayabilsem
Odanın temiz görünümü biraz olsun su serpiyor içime. Son bir kez etrafıma bakınıp çıkmaya hazırlanıyorum ki Kapının girişindeki köşede halının üzerinde duran hasır çöp sepeti ilişiyor gözüme. Acele etmezsem birileri elimden alıverecekmiş gibi hızlı devinimlerle kavrayıp halının üzerine boca ediyorum sepeti.

www.CepSitesi.Net

Yoğun bir kağıt kalabalığı Beyaz sayfalara yazılıp çizilmiş bir şeyler Sonra da lokma lokma doğranmış.
Duygularını belki de içinden taşıp gelen isyanlarını kağıda döküp ardından da yırtıp atmış Dünya.
Daha sonra kendisiyle bile paylaşmak istemediği şeyleri neden geride bıraksın ki
Kağıt kırpıntılarının dibinde şişkince bir gazete yumağı var İki yanından bükülerek sıkıca kapatılmış.
Öylece bırakmak yeniden sepete doldurup kapının önüne koymak geçiyor içimden
Yapamıyorum. Yavaşça açıyorum kağıdın büklümlerini. Küçük bir naylon torbanın
içinde gene gazeteye sarılmış bir nesne geliyor elime
Kağıt ve naylon katmanlarının arasından Dünyanın çöp yığını arasında yok
etmeye çabaladığı gize ulaşıyorum sonunda: İğnesi eğilerek yana konmuş plastik
küçük bir şırınga! Yanı sıra buruşturulmuş yaldızlı kağıt parçalan
Gözün aydın Eylül! Aradığın kanıtı buldun işte
İyi de neden bu kadar yıkıldın ki Ardına sığınmaya çalıştığın alız umutların
bir anda yerle bir oldu diye mi
Yoksa aldatıldığını hissetmek mi dokundu sana Evinde konuk ettiğin odada arkadaşının ihanetine uğradığını mı düşünüyorsun Oysa hiç yalan söylemedi o sana. Hap yutmadığına yemin ederken samimiydi. Eroini ise soran olmamıştı ki Belki de tutunmaya çalıştığın avuntularının boşa çıkması sarstı seni. Annenle babana karşı verdiğin savaşımda yenik düştüğüne hayıflanıyorsun onca bağırıp çağırmanın ardından geldiğin noktayı içine sindiremiyorsun Yitikliğinin nedeni her ne ise elinde sağlam kanıtın var artık! Kendinle gurur duyabilirsin
İstediğin yerinden vurabilirsin Dünyayı! Bir darbe de sen indirirsin olur biter. Dünyamn zaten karanlık dünyasını hepten karartmak öylesine kolay ki
Sahi Yapabilecek misin bütün bunları
***
Akşam yemeğine oturduğumuzda hepimizin üstünde gözle görülür bir tutukluk var. Gün içinde yaşananların anlatıldığı sıradan konuşmalarla ısınan hava yavaş yavaş eski doğallığına kavuşuyor. Ben de dünkü asi ve hırçın davranışlarımdan kaynaklanan dar bedenimi sıkan bir giysi gibi üzerimde tajldığım ezikliği bir yana atıp annemle babamın başlattığı sohbete orta yerinden katılıyorum. Aramızda gizli bir anlaşma varmışçasına Dünyanın adım dilimize almıyoruz bu akşam. Sanki buraya hiç gelmemiş bizi altüst eden davranışlarını sergilememiş düzenimizi sarsıp daha önce olmadığı kadar sert tartışmalara yol açmamış gibi Aile sıcaklığımızı kaldığımız yerden yeniden yakalayabilme başarısında hepimizin payı eşit. Aramızdaki güçlü bağın ufak tefek tartışmalarla sarsılmayacağım görmek ne güzel Tam masadan kalkarken telefon çalıyor.
Seni arıyorlar Eylül diye sesleniyor Nurten Abla. Arkada-şınmış
Dünya mı acaba derken Eceyi buluyorum karşımda. Sesi heyecanlı. Cengizle
ilgili yeni bir sorun olmasın sakın
İyi haberlerim var sana diyor. Hayırdır
Annemle beraber İstanbuldayız şu anda. Ev tuttuk. Rumeli Hisarüstünde. Görsen bayılırsın
Sevindim senin adına. Yalnız Birileri başını ağrıtmasın sakın.
Cengiz mi Boş ver onu. Apartmanın güvenliği iyi. Camlan demirli kapısı sağlam
Tek başına mı oturacaksın
Ben de onun için aradım ya seni Ev büyük üç oda bir salon. Bizimkiler yalnız oturmamı istemiyorlar. İlk sen geldin aklıma. Bu şirin evi benimle paylaşır mısın
Bilmem ki diyorum şaşkınlıkla. Öyle ani oldu ki

www.CepSitesi.Net

Hemen yanıt vermen gerekmiyor. Düşün taşm ailenle konuş. Ama biraz çabuk ol. Senin yerine başka birini aramak zorunda kalmayayım.
Telefonu kapatıp salona dönüyorum.
Kimmiş diyor annem merakla.
Arayanın Dünya olmadığını öğrenince rahatlıyor.
Eceyle konuştuklarımızı anlatıyorum. Annemle babamın yüzleri aynı anda içlerinde ışık yanmış gibi birden aydınlanıveriyor.
Harika bir teklif bu! diyor babam. Baştan beri söylemiyor muydum sana
Kalınacak en iyi yer insanın kendi evidir
Yurt köşelerinde çektiklerin yeter kızım diye ona destek veriyor annem de.
Hazır önüne çıkmışken kaçırma bu fırsatı.
Yurt düzenine alıştım ben
Deli misin sen diyor annem. Yurtla ev bir olur mu hiç
İyi olan şeylere daha çabuk alışılır diyor babam da. Bak gör eve geçtikten
sonra neden daha önce taşınmamışım diyeceksin.
İkisi birden tek yürek olmuş üzerime geliyorlar. Biri bırakıp diğeri alıyor söz yağmuruna tutma nöbetini.
Başka zaman olsa art niyet aramam. Ama şu anda beni Dün-yadan uzak tutma amacıyla dil döktüklerini sezebiliyorum. Hiç değilse kaldığımız yeri ayırarak içlerini rahatlatacaklar.
Ya ben Böylesine cazip bir teklifi kabul etmemek için neden inatla direniyorum
İtiraf etmeliyim ki tüm kapıların ardından Dünya çıkıyor. Açıkçası onu incitmekten korkuyorum. Sırtımı dönüp gitmek uçurumun kenarına gelmiş birini aşağıya itivermek gibi geliyor bana.
Kafam karmakarışık bu durumda sağlıklı karar vermem çok zor.
Biraz düşüneyim ben diye kalkıyorum yerimden.
İyi düşün ama diyor annem. Sabah konuşur ne yapacağımıza karar veririz.
Hayır benim güzel annem! O kararı tek başıma ben vereceğim. Size düşense yalnızca oha uymak. İçimden geçenleri açığa vurarak gönüllerini kırmanın anlamı yok. Varsın onlar alınacak kararda başrolü kendilerinin oynadığını sansınlar Odama girer girmez ilk işim cep telefonundan Dünyayı aramak oluyor. Onun bu konudaki düşüncelerini öğrenmeden rızasını almadan parmağımı bile oynatmaya niyetim yok benim.
Sesi hiç ummadığım kadar iyi geliyor Dünyanın.
Bomba gibiyim diyor neşeyle. Çok önemli kararlar aldım uygulamaya başladım bile. Geldiğinde gözlerine inanamayacaksın.
Seviniyorum. Bu ani değişimi neye yoracağımı bilmesem de mutlu oluyorum onun adına.
İyimser halinden aldığım güçle Ecenin tuttuğu evi bana getirdiği teklifi kendimce sıraladığım düzene göre anlatmaya koyuluyorum.
Kafana göre takıl diyor. Zaten Emrede kalıyorum Beni düşünme sen keyfine bak.
Gerginliğimin üzerine ilaç gibi geliyor bu sözler. Doğru ya Yurttaki yeri bir paravan aslında. Hem kendinin hem de Em-renin ailesine karşı Dünya yurtta kalıyor diyebilmenin en kısa yolu.
Ecenin tuttuğu evde ya da yurtta kalmamın Dünya yönünden ne farkı var ki Çoğu geceler odaya uğramıyor bile. Okuldaki beraberliğimiz de eskisi gibi sürecek nasılsa
Gitgide ısınıyorum bu fikre. Evet evet Dünya da gönül koymadığına göre neden olmasın
Sekiz kişilik yurt odasından evimiz diyebileceğim bir mekana terfi etmek bana da çekici geliyor artık
Sabah uyandığımda annemi salonda kahvaltı masasının başında buluyorum. İşe

www.CepSitesi.Net

gitmemiş beni bekliyor. Ev meselesini konuşacağız ya
Beni razı etmek için ne hazırlıklar yaptı kim bilir İçimi okumak istercesine dikkatle yüzüme bakıyor. Konuşmaya başlamakla susup beklemek arasında kararsız.
Huzursuz ürkek hali içimi burkuyor.
Boynuna sarılıp yanaklarından öpüyorum. Yeterince üzüldü şu son iki gün içinde.
Hem de hiç hak etmediği halde.
İçine su serpecek sözcükleri geciktirmiyorum ben de.
Kararımı verdim diyorum. Ecenin yanına taşınacağım Biliyordum zaten diye sevinçle kucaklıyor beni.
Kızını düze çıkarmış karşılaşabileceği tehlikelerden uzak tutmayı başarmış özverili bir annenin sevinci bu. Dudakları titriyor neredeyse ağlayacak.
Zavallıcık! Büyük iznin Dünyadan çıktığını ve şu andaki mutluluğunu ona borçlu olduğunu bir bilse
Hemen gidelim diyor. Yarın sabah uçağına yer ayırtayım. Sen de eşyalarını topla.
Öylesine hevesli görünüyor ki ne söylese karşı çıkmak gelmiyor içimden. Önümüzdeki pazartesi okullar açılıyor zaten. Yalnızca birkaç gün önce gitmiş olacağız.
Ama farklı programlar yapmıştık Selenle onunla beraber gidecektik İstanbula. Kolej ve dershane anılarını tazeleyerek keyifli bir yolculuğu paylaşacaktık.
Canım arkadaşım ilk kez tanışacak dersleriyle. Sosyoloji Bö-lümündeki kaydını dondurup İzmire döndüğünden beri öyle az görüşüyoruz ki 4 Ev konusu da onu hiç ilgilendirmiyor. Bu dönem Kadıköyde teyzesinde kalacak. Gidiş dönüş zor olursa gelecek yıl bir şeyler düşünürüz diyor.
Varlığıyla İstanbuldaki yaşamım farkjı bir renk kazanacak buna inanıyorum. Hemen aramalıyım onu İlk günden yarı yolda bıraktı deme sakın! diye başlıyorum. Umulmadık gelişmeler oldu.
Dur tahmin edeyim Okumak zor geldi evlenip İzmirde kalmaya karar verdin!
Dalga geçme Selen Gerçekten de seninle gelemiyorum İstanbula.
Anlatıyorum. Anlayışla karşılıyor beni. Şaka yollu takılmadan da edemiyor ama. Seni ekiyorum İstanbul yollarına tek başına düşeceksin desene şuna Bu işi de halledince rahatlıyorum. Eşyalarımı toplamaya başlayabilirim artık. Uçaktan ininceEceyle buluşmak üzere Boğaziçi Üniversite-sinin önüne gidiyoruz annemle. Bizi eve o götürecek.
Uzun zamandır ilk kez bu denli neşeli görüyorum Eceyi. Ürküntülerini kabuslarını geride bırakmış umutla gülümsüyor geleceğine.
Hoş geldiniz diye kucaklıyor annemle beni. Ne kadar sevindim bilemezsin Eylül. Kabul etmeyeceksin diye ödüm kopuyor-du. Aynı evi paylaşacağım kişi sen olmalıydın. Başka birini aklıma bile getiremedim inan
Okulun önündeki caddeden karşı tarafa geçip aşağıya doğru kıvrılan yol boyunca yürümeye başlıyoruz. Oldukça dik bir yokuş Neyse ki mesafe kısa.
Birkaç yüz metrelik yürüyüşün ardından İşte burası! diyor Ece.
Bu semtte genellikle öğrencilere kiralanan türden pek yeni olmasa da fazla yıpranmamış sade bir apartman. Ön cepheden dört katlıymış gibi görünüyor ama yokuş aşağı zemine oturtulduğundan arka cephede iki kat daha var aşağıda.
Evimiz hemen girişte diyor Ece alt alta sıralanmış zillerden en sondakine basarken.
Ağır demir kapıyı iterek bize yol gösteriyor. Tam karşıda kısa koridorun sonundaki kapı önce aralanıyor sonra da ardına kadar açılıyor.

www.CepSitesi.Net

Ecenin annesini yurt odasındaki kısa tanışmanın ardından ikinci kez görüşümüz bu. Ama köklü bir dostluğu uzun yıllar paylaşmışız gibi candan bir sevecenlikle karşılıyor bizi. Hep beraber salona geçiyoruz.
Yeni taşınılmış çiçeği burnunda bir ey beklerken her şeyi tamam oturmuş bir düzenle karşılaşmak şaşırtıyor beni. Gördüğüm kadarıyla Meltem Teyze ve Ece giderilecek hiçbir eksik bırakmamışlar hatta fazlasını bile yapmışlar Belkide bu yüzden bu evde yaşayacak biri değil de birkaç saatliğine uğrayıvermiş konuk gibi hissediyorum kendimi.
Bir yandan konuşmalara katılırken bir yandan da büyük sayılabilecek giriş katında olmasına karşın ferahlığıyla içimi aydınlatı-veren lükse kaçmadan ama özenle döşenmiş salonu incelemeye koyuluyorum.
Yerler parke ortaya küçük bir halı atılmış. İskandinav tipi ekose desenli dörtlü koltuk takımı açılınca yatak olduğunu tahmin ettiğim bir kanepe kare şeklindeki salonun karşı tarafında yuvarlak ahşap bir masa ve sandalyeler koltuklarla kanepenin kesiştiği köşede büyük ekran bir televizyon İki duvarı boylu boyunca kaplayan pencerelerdeki hem tül hem de kalın perdeler belli ki yeni. Öğrenci evlerindeki derleme toplama eşyalardan değil hiçbiri.
Her şeyin yerli yerinde olduğunu görmekle içinde bulunduğum mekana biraz daha yabancılaşıyorum. Annemin de benzer duygular taşıdığını bakışlarından anlayabiliyorum.
Elinize sağlık Meltem Hanım diyor. Ama Bize de yapacak bir şeyler bıraksaydınız keşke!
Bu sözleri iltifat ve teşekkür olarak algılıyor Meltem Teyze.
Bir haftadır İstanbuldayız diyor. Daha önce erkek öğrenciler varmış burada.
Evin halini görecektiniz! Badana boya temizlik Epey yorulduk ama değdi galiba.
Öyle yabancı gibi durma diyor Ece bendeki tutukluğun far-kındalığıyla.
Gelin evi gezelim Eylül de yaşayacağı ortama alışsın biraz.
Bu sözlerle evin içindeki küçük turumuza başlıyoruz Geniş holün karşısındaki koridorun üzerinde üç büyük oda var. En sağdaki Ecenin. Perdesinden halısına yatağından çalışma masasına kitaplığına kadar her şeyiyle dört dörtlük bir oda
Onun yanındakinde açılır kapanır bir yatakla ütü masası dışında başka eşya yok.
Burası konuk odası diyor Ece. Yakınlarımız ya da arkadaşlarımız geldiğinde kalabilecekler.
Sol köşedeki oda bana ayrılmış ve henüz boş. Ancak Ecenin-kinin aynı perdelerden benim pencerelerime de takılmış.
Burayı döşemek de bize kalıyor diyor annem yapacak bir şey bulamamaktan kaynaklanan eksiklenmeyle.
Buzdolabı çamaşır makinesi ve ocak demirbaş diye açıklıyor Meltem Teyze. Öğrencilere kiraya verdikleri için bazı ev sahipleri böyle eşyalı teslim ediyorlarmış evlerini. Bu konuda şanslıyız anlayacağınız Birden gözleri parlayıveriyor annemin.
Biz de bulaşık makinesi alalım bari diyor. Rahat etsin kızlarımız
Banyoya girdiğimizde bir eksik daha buluyor annem. Eskimiş sorun çıkarabilecek şofbeni değiştirme görevini seve seve üstleniyor.
Ecenin pişirdiği kahvelerimizi içip kalkıyoruz. Çok işimiz var Tek bir oda olsa da gereken eşyaları alıp yerleştirmek yurt-takiyle taban tabana zıt yepyeni bir ev düzeni kurmak göründüğü kadar kolay değil Annemle ilk durağımız dayanıklı tüketim malları satan bir mağaza oluyor.
Çok programlı bir bulaşık makinesi seçiyor annem.
Ne gerek var öğrenci evine diyecek oluyorum.

www.CepSitesi.Net

Karışma sen! diyor. Kızımın kullanacağı her şey en iyisinden olmalı. Hem O kadar masraf etmişler. Altında kalmayalım.
Sonra da bir şofben beğeniyor. Hiç anlamadığım bir konu karışmıyorum. Karışsam da yararı yok zaten bildiğini okuyor annem.
Evin adresini verip çıkıyoruz. Gün içinde götürüp takacaklar.
Sıra benim odamı donatmakta Bu konuda da ters düşüyoruz annemle. Bana kalsa sıradan ve ucuz seçimler yapacağım. Şunun şurasında belli bir süre kullanacağım
eşyalar Bir türlü anlatamıyorum anneme. Seçeneklerden en pahalı olanına gidiyor eli beni hiç dinlemiyor.
Hepsi de en kalitelisinden ceviz başlıklı karyola yatak etajer elbise dolabı çalışma masasukitaplık Ve güle güle otur armağanı olarak da son model bir kasetçalar.
Akşamüzerine doğru işimiz bitiyor. Aldığımız eşyaları küçük bir kamyonetle eve getiriyoruz. Mobilyacıların yatağı dolabı ve kitaplığı kurmaları akşam saatlerini buluyor.
Süslemeye geçebiliriz artık diyor annem.
Yeni yorganımı beraberce nevresime geçiriyoruz. Çiçek desenli eteği fırfırlı kapitone örtüyü de serince pek şirin oluyor yatağım. İçimden yükselen çocuksu bir sevinçle zıplayıp çıkıveriyo-rum üstüne. Annemin gözlerinde yakaladığım mutluluk ışıltısı daha da körüklüyor heyecanımı.
İyi ettik galiba diyorum.
Şüphen mi var diye gülüyor. Dur bakalım bu daha başlangıç. Burada yaşayacağın her gün bir öncekinden daha güzel geçecek Bulaşık makinesiyle şofbeni de getirip takmışlar.
Eksiğimiz kalmadı artık diyor Meltem Teyze. Eylülün odası da harika oldu.
Güle güle otursunlar
Ne kadar yorulmuşuz meğer! Oturunca yorgunluğunu daha iyi anlıyor insan.
Yeni evimizde ilk akşam yemeğim! Mantı yapmış Meltem Teyze. Bol yoğurtlu bol soslu pek güzel olmuş.
Tembel işi diyor. Dondurulmuş hazır mantı
Olur mu hiç diye karşı çıkıyor annem. Bu şartlarda bundan iyisi can sağlığı. Hem açma ya da hazır ne fark eder ki Tadını veren sosu. Ellerine sağlık harika olmuş.
Bizim için bir de yardıma kadın ayarlamış Meltem Teyze.
Yan apartmandaki kapıcının karısı diyor. Haftada bir gün gelecek. Temizlik ütü Yemek de yapıyormuş. Öğrenci evlerine gide gele çok yönlü çalışmaya alışmış.
Bu iyi işte diyor annem. Gözümüz arkada kalmayacak desenize Birden durgunlaşıveriyor Meltem Teyze. Ecenin üzerinde yoğunlaştırdığı bakışlarını ondan alıp uzaklarda bir noktaya dikiyor.
Annemin son sözlerinden etkilendiği belli
Gözünün aklının tüm varlığının arkada kalmaması Mümkün mü bu Cengizin ne zaman ne yapacağı belli değil ki!
Doğrudan konuya girmese de uyarılarını dolaylı yoldan sıralamaktan kendini alamıyor Meltem Teyze.
Kapıda çift kilit var diyor. Zincir de taktırdık. Pencereler demirli. Kapıcı
ve karısı da durumdan haberdar. Kim o demeden göz deliğinden bakmadan kimseye
kapıyı açmayın. Yaşadığınız en ufacık bir olumsuzluğu bile bize ileteceksiniz.
Üzülürler telaşlanırlar diye örtbas etmek ya da ertelemek yok
Biraz önceki keyifli havamızın üzerine çöken kara bulutları kovmak mümkün olsa
keşke. Kafalarımızda çöreklenmiş öfke dolu

www.CepSitesi.Net

ürküntüyü bir kalemde silip atabilsek Kimliği belli düşmanın yapabileceği hamleleri önceden hesaplamak zorunda olmasak.
Evimiz demenin ötesinde yuvamız diyebileceğimiz yeni mekanımızda Eceyle beni nelerin beklediğini bir bilebilsem
Kurduğumuz bu huzur dolu düzene gölge düşürecek hiçbir şey yaşamayalım diye dualar ediyorum içimden. Elimden daha fazlasının gelmeyişine kendimizi
gelişmelerin seyrine bırakmak zorunda oluşumuza hayıflanarak
***
Evimizde geçireceğimiz ilk pazar günü bu! Eceyle de ilk kez baş başa kalıyoruz zaten. Annemi cuma akşamı Meltem Teyzeyi de bu sabah uğurladık.
Cuma sabahı annemle beraber yurda gittik. Ayten Hanıma ayrılacağımı haber vermek ve veda etmek için
Böyle aniden pat diye olur mu diye tavır koydu önce.
Neden baştan haber vermemişim
Annem ay başına kadaf olan yurt parasını fazladan vereceğimizi söyleyince sustu.
Eşyalarını aldın mı diye sordu.
Giysilerim dışında yatanı yorganı almaya niyetim yok ama Nereye bırakabilirim onları
Olduğu yerde kalsın. İhtiyacı olan birilerine veririm ben.
Üç beş parça eşyayı bavula doldurup çıktık odadan. Hayret en ufacık bir burukluk bile yok içimde! Oysa benim bildiğim Eylül evden okula giderken bile mahzunlaşır. Demek ki anımsanmaya değecek önemde pek güzel şeyler yaşamamışım burada.
Aynı akşam uçakla İzmire döndü annem. İlk ayrılışımızdaki gözyaşlarının izi yoktu yanaklarımızda. Ya aramıza mesafe girmesini kanıksadık ya da yeni ev heyecanı çekeceğimiz özlemin önüne geçti.
Meltem Teyzenin de gidişiyle boşalıverdi ev. Eceyle yalnız kaldığımız ilk gece belli etmemeye çalışsak da biraz tedirgindik. Kapının kilidini zinciri
pencereleri tekrar tekrar kontrol ettikten sonra odalarımıza çekildik.
Uzunca bir süre uyuyamadım. Koskoca evin bir. köşesinde Ece diğerinde ben Cengiz korkusu olmasa bile yeni ortamdaki ilk duygularımızın yadırgama hatta küçük çaplı bir ürküntü olması doğal değil mi
Sabah Ecenin kapımı tıklatmasıyla uyandım. Çayı demlemiş kahvaltıyı hazırlamış beni çağırıyor.
Hep böyle tembel misindir sen Bu hafta benderı ama gelecek pazar kahvaltı nöbeti sende bilmiş ol Fırlayıp kalkıyorum.
Dolabımız Meltem Teyzenin ve annemin birbirleriyle yarışırcasına torba torba taşıdıkları yiyeceklerle dopdolu. Ece de elinden geleni yapmış doğrusu.
Omlet üzerine kekik ve pul biber serpilmiş zeytinyağı dökülmüş domates ve salatalık peynir zeytin çeşitleri reçeller
Gelecek hafta krep yapayım sana diyorum. Pek iyi beceririm o işi.
Güle söyleye sıcak bir sohbeti paylaşarak kahvaltımızı yapıyoruz. Yurt odasında
farkında bile olmadığım özelliklerini keşfediyorum Ecenin. Öyle çok ortak noktamız var ki Dünyayla beraberken hissettiğim huzursuzluğun tersine son derece rahatım Ecenin yanında.
Sahi ne yapıyor acaba Dünya
Vazgeçmem gereken ama kanıma girmiş belalı bir sevgili gibi düşünmeden edemiyorum onu. Nasıl da özledim

www.CepSitesi.Net

Neyse az kaldı ele avuca sığmaz sevgili belalımı yann görebileceğim. Bakalım ne sürprizler hazırlıyor gene bana
Öğleden sonra evimizin ilk konuklarını ağırlıyoruz Eceyle: Seçil Kerem ve Anıl. Hepsi de bu sabah gelmişler İstanbula. Ayaklarının tozuyla bizi ziyaret etmeyi de görev bilmişler.
Anılın elinde kocaman bir paket var.
Güle güle oturun diye masanın üzerine bırakıyor.
Küçük bir tost makinesi bu. Üç arkadaş paralarını birleştirip almışlar. Öğrencilikte böyle armağanlar beklenmez! diye tepki göste- riyorum.
Kendimiz için aldık diye gülüyor Kerem. Canımız tost istediğinde gidecek yerimiz olsun diye
Tost ekmeği getirmeyi de unutmamışlar.
Hep beraber mutfağa giriyoruz. Şenlik şamata dört koldan tostlarımızı hazırlıyoruz.
Bu kadar güzelini daha önce hiç yemedim diyor Seçil. Ellerimize sağlık Armağanınızın marifeti diyorum. Teşekkür ederiz.
Bu armağanın dördüncü bir ortağı daha var diyor Anıl. Ama sizin korkunuzdan getiremedik onu.
Hakkını yemeyelim Payına düşen parayı kuruşuna kadar verdi. Tüm gözler Anıla çevriliyor.
Tahmin edemediniz mi diye gülüyor. Kim olacak Bizim Cengiz!
Kapkara bir bulut geçiyor Ecenin gözlerinden. Çay bardağını tutan eli kasılıveriyor. Titreyen dudaklarından ağlamak üzere olduğunu kestirebiliyorum. Şakası bile hoş değil Anıl! diye bağınyorum. Ne yaptığını sanıyorsun sen Pardon diye kekeliyor. Böyle olacağını düşünemedim özür dilerim.
Ecenin kendine gelmesi epey zaman alıyor. Gerçekten de bu kadar büyütülecek Bir durum yok ortada. Ama çektiklerinden sonra Cengizin adı bile Eceyi deli etmeye yetiyor. Bu konuyu fobi haline getirdiği kesin. Kendi gölgesinden bile korkuyor artık
Konuklarımızı yolcu ettikten sonra erkenden yatıyor Ece. Kitabımı alıp odama çekiliyorum ben de.
Yarın hepimiz için farklı bir gün pek çok şeyin başlangıcı. Yepyeni bir pencere açılıyor önümüze. O pencerenin gerisinde iyilikler güzellikler olsun istiyorum. Hem benim hem de tüm sevdiklerim için
Psikoloji Bölümü birinci dönem öğrencisiyim artık sorumluluklarım var. Geride bıraktığım günlerdeki kadar rahat olamayacağımı biliyorum.
Boğaziçi Üniversitesindeki okul yaşantım yeni başlıyor aslında. Derslerime gereken önemi göstermeye kararlıyım. İçim kıpır kıpır ilkokula adım atan çömez
öğrenciler gibi hissediyorum kendimi.
Evim okulum derslerim Hepsinin de çiçeği burnunda!
Yaşayacağın tüm yenilikler hayırlı olsun Eylül güzellikler getirsin sana Beklentilerine kavuşmak için fazla bir şey yapman gerekmiyor. Önünde uzanan aydınlık yolda bugüne kadarki çizginden sapmadan yere sağlam basarak yürümen Eylül gibi olman Eylül gibi kalman yeter

İKİNCİ BÖLÜM

Psikolojiye giriş tarih matematik felsefe sosyoloji İlk dönem okuyacağım dersler bunlar.
Elimdeki ders programından başımı kaldırdığımda karşımda Seleni buluyorum. Sarmaş dolaş oluveriyoruz.
Hoş bulduk diyor sitemle. Ben aramasam senin arayacağm yok.
Yeni geldim diye savunmaya geçiyorum hemen. Hep ak-hmdaydın man ki Öyle olsun bakalım Nasıl yeni evinden memnun musun Çok Önce karşı çıktım ama en iyi kararı verdim galiba.

www.CepSitesi.Net

Geç bile kaldın. Teyzemin evi olmasa benim de yapacağım o. Sağ olsunlar kendi ailemden daha özverili davranıyorlar bana. Gene de dört yılın tümünü bu şartlarda sürdüreceğimden emin değilim.
Gidebileceği yere kadar Dersin var mı bu sabah
Var. Birazdan gireceğim. Ah Eylül keşke aynı bölümde oku-saydık.
Keşke Pek çok dersimiz ortak ama. Aynı çatı altında sayılırız.
Doğru. Sosyoloji için sen bize geleceksin psikoloji için de ben size. Evcilik oyunumuz başlıyor* desene
Psikolojiye giriş dersimizde beklentilerimizin tersine psikolojiye giriş yapamıyoruz ne yazık ki. Öğrencilerini ilk günden bilimsel anlatılara boğacağına havadan sudan konuşmalar yapmayı yeğliyor hocamız.
Önce tanışıp kaynaşalım ki temelimiz sağlam olsun diyor.
Sınıfa yabancı sayılmam. Fazla bir yakınlığım olmasa da İngilizce hazırlığı İlk dönem beraber okuduğumuz yüzler çoğunlukta. Bir de Binnur!
Binnur İzmir Amerikan Kolejinden devre arkadaşım. Ece gibi TOEFL sınavını verip bölüme tepeden başlayan akıllılar grubundan. Kolejde farklı sınıflarda okusak da tanıyoruz birbirimizi.
Yan yana oturuyoruz sınıfta. Pek çok ilki yaşadığım şu günde onun varlığı güç veriyor bana.
Psikoloji profesörü değil mi diyor hocamız için. Bizi nasıl etkileyeceğini
iyi biliyor. İlk dersten ahkam keseceğine sohbet ederek gönlümüzü kazanmaya
çalışıyor.
Uçaksavar Yurduna yerleşmiş Binnur halinden memnun. Neşeli ve dışa dönük yapısıyla içimi ferahlatıyor. Aynı bölümde böyle bir arkadaşımın olması ne güzel
Öğleden sonraki derslerimiz boş. Hocamız yurtdışındaymış.
Gidiyorum ben diyor Binnur. Eşyalarımın çoğunu yerleşti-remedim daha Yarın görüşürüz.
Gün ortasında amaçsız ne yapacağını bilemez bir halde kalakalıyorum. Sabahtan bu yana içimde var olan ama ancak şimdi kendisini gün ışığına çıkarabilen eksikliğin adını koyuyorum sonunda: Dünya!
Nerede bu kız Bunca saattir ortalarda görünmemesini neye yoracağımı bilemiyorum. Başına kötü bir şey gelmiş olmasın sakın
Cep telefonum elimde Manzaraya doğru yürüyorum. Tam aramaya hazırlanırken merdivenlerin başında beliriveriyor Dünya.
Gözlerime inanmakta güçlük çekiyorum. İzmirden yolcu ettiğim haliyle karşımdaki Dünya arasında öyle büyük bir fark var ki Sihirli bir el değmiş sanki üstüne.
Açık mavi kottan pantolon ceket takımı içindeki beyaz gömleği yanaklarına düşen düz fön çekilmiş saçları belli belirsiz makyajı hepsinden önemlisi ışıl ışıl parlayan gözleri ve eski donukluğundan kurtulmuş aydınlık yüzüyle bambaşka bir Dünya gülümsüyor bana.
Harika görünüyorsun diye sevinçle boynuna sarılıyorum. Bu olağanüstü değişimi neye borçluyuz
Uzun hikaye diye gülüyor. Anlatırım sonra Kısacası istedim ve başardım.
Yalnız dış görünümü değil konuşması duruşu hatta bakışları bile eskiye fark atıyor.
Senden ne haber diyor kayıtsızca. Alıştın mı yeni evine
Deli gibi merak ediyor eminim. Ama elinden geldiğince yansıtmamaya çalışıyor meralini. Sıradan bir sohbetin parçasıymış da birden aklına gelivermiş gibi aldırmaz bir tavırla soruyor. İçinde kopan fırtınaları bilmiyorum sanki Gidelim istersen diyorum. Kendi gözlerinle görmüş olursun.
Böyle bir öneriyi beklemediği belli. Eceden çekindiğini tahmin edebiliyorum. İçini kemiren merakla fazla hevesli görünmeme isteği arasında kısa bir gelgit yaşıyor. Sonunda merakı ağır basıyor.
Olur diye fısıldıyor. Gidelim.

www.Cepsitesi.Net

Dersin yok mu senin Yok!
Olsa bile yok diyeceğini adım gibi biliyorum.
Neyse gelsin görsün ki bize yuva olan evimiz onun için tabı olmaktan çıksın artık
Baştaki umursamaz tavrı odalara girip çıktıkça gizleyemediği bir hayranlığa ve gözbebeklerine kadar yansıyan imrenişe bırakıyor kendini. Ağzını açsa Keşke ben de burada yaşayabilsem sözcükleri dökülüverecek ortalığa.
Güle güle oturun diyor tüm evi gezip salona dönerken. Umduğumdan da güzelmiş eviniz.
Meltem Teyzenin son gün pişirip bıraktığı sarmalardan getiriyorum ona çay demliyorum.
Gözlerinden kah pembe kah kara bulutlar geçirerek karmaşık duyguların çalkantısında inceden inceye süzüyor dört bir yanı.
Beni öylece bırakıp gidecek kadar güzelmiş diye ekliyor biraz sitemle.
Bu da nereden çıktı şimdi Kafana göre takıl yurt odasına uğradığım yok zaten diyen sen değil miydin
Orası öyle ama Hiç olmazsa adresimiz aynıydı.
Kağıt üzerindeki adresin ne önemi var Beraberliğimiz sürecek nasılsa Umarım diye boynunu büküyor.
Eski günlerdeki ezik Dünyayı çağrıştırdığı için sevmiyorum bu halini.
Kendinden emin güçlü bir Dünya görmek istiyorum karşımda.
Bunları boş ver de anlat bakalım sendeki bu olumlu değişimin altında yatanne Canlanıveriyor birden.
Konunun kendi üzerinde odaklanmasından hoşnut.
Bir karar aldık Emreyle. Uyguladık ve başardık hepsi bu!
O kadar mı Ya eroin Nasıl vazgeçtin ondan Elektrik çarpmış gibi irkiliyor.
Ne eroini diye kekeliyor.
Atlatmaya çalışma beni. Babamın bu işin uzmanı bir psikiyatr olduğunu unutuyorsun
Elleri titremeye başlıyor. Küçük çaplı bir paniğin ortasında debelendiğini görebiliyorum.
O da fark etti demek
Fark edilmeyecek gibi değildi ki. Ama önemli olan sonuç Bazı şeyleri aşmış görünüyorsun. Hadi anlat artık şu eroin hikayesini. Hiçbir şeyi atlamadan dürüstçe
Derin bir soluk alıyor.
Anlaşıldı diyor. Günah çıkarmaya gelmişim buraya
Öyle düşünme. Aramızda oluşan yakınlıktan sonra bunlan bilmeye hakkım yok mu Bir sigara yakıp arkasına yaslanıyor.
Dinle o zaman Hatırlıyor musun Emreyle ilgili ilk izlenimlerini sorduğumda bizim birbirine benzer yüz ifadeleri taşıdığımızı söylemiştin. Çok doğru bir saptamaydı bu. Madde bağımlısı kişilerin bakışları duruşları ikiz denecek kadar ortak izler yansıtır. Bizimkiler gibi Daha o günden bağımlıydınız yani
Pek sayılmaz. Yalnızca eskinin kalıntılarını taşıyorduk o sıralar. Tanışmamıza zemin hazırlayan hastanedeki tedavinin ardından uzunca bir süre temiz kaldık ikimiz de. Ne hap ne de bir başka madde Nişanlandıktan sonra Emrenin evine geçmemle beraber yeni sorunlarla örülü bir çevrede bulduk kendimizi. Ailelerimizin gösterdiği tek ilginin beraberliğimizi yıkmaya yönelik olduğunu görmek direncimizi kırdı. İrade desen ikimizde de sıfır düzeyinde Sığınacak tek bir limanımız vardı: uyuşturucu! Haplar esrar eroin Devamlı kullanmıyorduk aslında. Uzunca bir süre temiz kalabiliyorduk. Bağımlı değiliz işte diye avutuyorduk kendimizi.
Esrardan eroine geçişimiz çok yeni. Önce toz olarak denedik o noktada

www.Cepsitesi.Net

kalabilmek için de epey direndik. Damardan uygulamanın yolun sonu demek olduğunu biliyorduk çünkü. Ne var ki uzun sürmedi bu durum süremedi Emrenin ailesinin ayrılmamız için baskı yapmaya başladığı günlerde ilk teklif benden geldi. O da karşı Çıkmayınca yaşamımızın belki de en büyük hatasını işlemiş olduk
Ne kadar süre kullandınız eroini
Fazla değil. İzmire gelmeden önce yalnızca birkaç kez Ortak bir kararla bırakmıştık aslında. İki hafta temiz kaldık. Tam kurtulduk diyordum ki o olay patlak verdi. Emreyle kavgamız kopuş noktasına gelişimiz ve benim İzmire senin yamna sığınmam En kötü dönemde gelmişsin İzmire
Öyle oldu. Senin evinde beni ağırladığın konuk odasında bu işi yaptığım için hiç affedemedim kendimi. Dönüş yolu boyunca in-: ceden inceye düşündüm ve önemli
kararlar aldım.
Gelişinin bir yararı oldu desene
Hem de nasıl! Bitti bu iş! dedim Emreye. Ya kurtuluruz ya da el ele tutuşup bataklığın dibini boylarız. Olumlu karşıladı. Ama profesyonel yardım görmeden eroinden vazgeçmek her yiğidin harcı değil! Neler çektik bir bilsen Öncelikle eve kapandık bir hafta boyunca adımımızı atmadık dışarıya. Birbirimizin doktoru hemşiresi olduk. Bildiğimiz tedavi yöntemlerini uyguladık kendimizce. İlk günleri aklıma bile getirmek istemiyorum. Titremeler kasılmalar saatler süren öğürmeler kusmalar bedenlerimizi saran dayanılması güç acılar İkimizin krizi aynı anda geldiğinde daha da perişan oluyorduk. Kimsenin kimseye yardım edecek hali kalmıyordu.
Bunları yaşadığınıza inanamıyorum. Keşke hastanede tedavi olma yoluna gitseydiniz.
En temiz yol buydu. Gözlerden uzak kimselere duyurmada:- kimselerin ağzına sakız olmadan hallettik işimizi.
Ya bundan sonrası
Hiçbir bağımlı yarınından emin olamaz! Alkol tedavisi gören alkoliklerin uyguladığı günlük bir yeminleri vardır. Her sabah uyandıklarında Bugün alkol kullanmayacağım diye söz verirler kendilerine. Yalnızca bugün! Bir sonraki gün üzerine büyük laflar etmezler. Ertesi sabah yinelenir bu yemin. Ve öylece sürer gider
Bizimki de o hesap. Her yeni başlayan günde söz veriyoruz kendimize.
Yarınların ne getireceğini kestirmek mümkün değil çünkü
Sırtımdan buz gibi bir rüzgar geçmiş gibi ürperiyorum. Bunca zahmetin ardından
her an bir geriye dönüş olabilir demek ki
Değişen şartlara göre şekil almanız çok saçma diyorum. Her şey yolundayken temİ2 kalmak kolay önemli olan olumsuzluklar karşısında da güçlü durabilmek. Acı acı gülüyor Dünya.
Söylediğin kadar kolay mı sanıyorsun Güçlü olmak ayakta kalabilmek Yıkılmayı kim ister ki Herkes aynı yapıda değil. Hafif bir yel sürükler bazısını bir diğeri en amansız fırtınalara bile karşı koyabilir. Yaşanan şartların getirişi kalkanının ardına sığınma lütfen! Kötü bir şeylerle karşılaşan herkes bu yola başvursa dünya üzerinde temiz insan kalmaz herkes
uyuşturucu bağımlısı olur.
Öyle deme. Olumsuzluklar yaşama gücünü zayıflatıyor insanın. Hele bir de bizimkiler gibi büyük boyutlardaysa kolun kanadın kınlıverir.
Artık son noktayı koydum diyemiyorsun yani
Diyorum demesine de Noktanın ardından nelerin geleceğini ancak zaman gösterecek.
Kendine güvenemiyor! Her an sil baştan yapıp eskiye dönebilir Çaresizlik içinde kıvranıp duruyorum karşısında. Bundan sonra yaşayacaklarının olumlu yönde

www.CepSitesi.Net

gelişmesini dilemekten başka bir şey gelmiyor elimden.
Konuyu değiştirmek ister gibi yerinden kalkıyor. Pencereden dışarıyı seyrediyor bir süre. Sonra gelip tam karşımda duruyor.
Bu gördüğün giysiler de Emrenin armağanı diyor. Başarımız için ödül niyetine
Güle güle giy pek yakışmış. Ama yüzündeki canlılığın duru-şundaki diriliğin bu yakışmadaki payını da unutma. Eski halinle ne giyersen giy iğreti duracaktı üzerinde.
Biliyorum diye gülüyor. Önce giysilerin içindeki beni daha da önemlisi benim içimdeki Dünyayı düzeltmesem bu ışıltıyı asla yakalayamazdım.
Bunun bilincinde olman iyi. Üstündekileri balkabağma dönüştürmeye hakkın yok artık
Kapının içinde dönen anahtar sesiyle bölünüyor konuşmamız.
Ece en neşeli haliyle içeriye giriyor. Dünyayı görünce duraklıyor bir an.
Ama ev sahibi olmanın verdiği sorumluluktan kaynaklanan bir sevecenlikle elini uzatıyor Dünyaya. Kucaklaşıyorlar.
İyi gördüm seni diyor Ece. Ne kadar güzelleşmişsin böyle Tatil yaradı diye göz kırpıyor bana Dünya.
Çay dolduruyorum Eceye.
Yorulmuşsundur diye eline veriyorum. Nasıl geçti ilk günün
Adını vermeden Cengizi sorduğumun farkında. Karşısına çıkıp camnı sıkacak bir şeyler yaptı mı onun merakındayım.
Harika diyor Ece. Umanm bundan sonrası da böyle gider
Bir yanda Dünya diğer yanda Ece Sorunları boylarını aşmış güzel arkadaşlarım benim!
Karşılaştıkları her zorlukta yanlarında olma kararlılığımı biliyorlar mı acaba
***
İçimde yeşeren umut filizlerinden aldığım güçle mutlu bir dönemin eşiğinde olduğumu düşünüyorum. İyimserliğimin en büyük dayanağı da Dünyanın kendini yenilemesi ve yüzünü aydınlık bir geleceğe çevirme başarısı Çevremin dost yüzlerle sarılı olduğunu bilmek de beni mutlu kılan nedenlerin başında geliyor. Anıl Seçil Kerem ve Ece Sıcacık bir dostluğu ve arkadaşlıkların en güzelini paylaşıyorum onlarla. Selen ise en sıkıntılı anlarımda yüzümü güldürmeyi başaran ender kişilerden. Derslere beraber girdiğimiz Binnur İzmirdeki öğrencilik günlerimin bana getirdiği en şirin armağan.
Ve tabii ki Dünya! Yeni kimliğiyle yeniden kazandığım canım arkadaşım benim
Tek sıkıntım onların hepsini aynı ortamda buluşturmakta zorlanmam. Ortak noktaları benim. Ancak farklıkişilik özelliklerinden olsa gerek paylaşımları az. Aralarında birbirlerinden hoşlanmayanlar da yok değil.
Bu durumda ben de ister istemez çok parçalı bir yaşama bölünmek zorunda kalıyorum. İşin asıl zor yam her birinin yanında farklı kişiliklerle ve farklı davranış kimlikleriyle dolaşmam.
Ami Seçil Kerem üçlüsüyle cıvıl cıvıl bir öğrencilik coşkusunu paylaşırken
Ecenin yanında candan bir arkadaş Dünya içinse aynı yürekle soluk alan sırdaş bir dost olabiliyorum.
Gerçek Eylül kişiliğinin hangisi olduğunu ben bile kestiremiyorum artık
Uzaklarda bir yerlerde bana göz kırpan Tolgayla yoldaşlarını yakın arkadaş grubuma katmıyorum bile. Dünya ve Emre de çerez niyetine tükettikleri maddelerden arındıklarına göre Bir daha aynı ortamı paylaşacağımızı pek sanmıyorum. Yaşamımın bir bölümünde görüntü olarak yer almış iz bırakmadan kayboluver-miş birer kara leke onlar.

www.CepSitesi.Net

Kurduğumuz yeni düzende görmek istemediğim kişilerin başında Cengiz var. Aydınlık dünyamıza her an düşebilecek tehlikeli bir gölge gibi karşımızda duruyor. Ecenin tüm benliğini saran devasa korku kadar olmasa bile benim için de yüreğimi daraltan tatsız bir ürküntü Cengiz.
Bir yerlerden çıkıverecek eski çarpık davranışlarıyla Eceyi dolaylı olarak da beni huzursuz edecek endişesini taşıyorum. Pek dile getirmesek de sık sık Eceyle aynı noktada bulutlanıveriyor gözlerimiz. Fazla mı abartıyoruz acaba Günlerden beri ye ımıza bile uğradığı yok çocuğun. Hele bir de kuşkularımızın böş olduğunu fısıldayan son gelişme içimize su serpince Umutlanıveriyorum.
Öğlen tatilinde Eceyle kantinde oturmuş çay içiyoruz. Uzaktan Cengizin camlı kapıdan içeriye girdiğini görüyorum. Ecenin arkası dönük fark edemiyor.
Cengiz diye fısıldıyorum usulca. Buraya doğru geliyor.
Kaskatı kesiliveriyor Ece. Yüzü mum gibi. Gözlerinde çakan korku kıvılcımları bana kadar ulaşıyor. Bakışlarımla olsun cesaret vermeye çabalıyorum ama nafile Panik halinde canım arkadaşım.
Merhaba kızlar diye bir sandalye çekip oturuyor Cengiz.
Teklifsiz haliyle uyumlu neşeli ses tonuyla samimi sıradan bir arkadaş gibi.
Daha önce yaşadıklarımızı bilmesem bambaşka birisiyle karşı karşıya olduğumuzu düşüneceğim. Giysisi bile farklı bugün Cengizin. Şık bir kot takım var üzerinde. Dik dik görmeye alıştığımız saçlarım düzgünce taramış. Bakışları da delice ışıltılar saçmıyor etrafa.
Elindeki klasörü masaya bırakıp kalkıyor çay alacak.
Sıkma kendini diyorum Eceye. Rahat ol. Kalabalık ortamda ne yapabilir ki Yanıt vermiyor. Gözbebeklerinde büyüyen ürküntüyü gizleyecek gücü yok.
Elinde çayla geri geliyor Cengiz. Eceyle benim üzerimde eşit olarak paylaştırdığı sevecen bakışlarıyla konuşmaya başlıyor.
Yeni eve çıkmışsınız diyor. Güle güle oturun.
İrkiliveriyor Ece. Başladı işte der gibi bakıyor yüzüme. Oysa Cengiz son derece rahat ve doğal görünüyor. Mimiklerindeki eski hastalıklı ifadeden de eser yok yüzünde.
En iyisini yaptınız diyor. Kafama uyan birilerini bulsam ben de eve çıkmayı düşünebilirim
Hiç konuşmuyor Ece. Yanıtları ben veriyorum sohbetimiz Cengizle benim aramda.
Çayını bitirip kalkıyor.
İyi dersler size
Geldiği gibi güler yüzlü dostça veda edip ayrılıyor yanımızdan.
Ne olmuş bu oğlana böyle diyorum hayretle. Başına saksı falan mı düştü
Karar vermekte benim kadar aceleci değil Ece. Sevinmekle sevinmemek arasında yaşadığı gelgiti noktalayıp konuşuyor sonunda.
Değişmiş görünüyor ama Güvenemiyorum ona. Bana neler yaşattığını asla unutamam.
Belki de vazgeçti. Sonuç alamayacağını anlayınca akıllandı
Umarım öyledir. Gene de Bu kadar kolay pes edeceğine inanamıyorum bir
türlü.
Saplantı haline getirmişsin sen! Eskilerin Cengiziyle biraz önceki aklı başında ayağı yere basan Cengiz arasındaki farkı göremiyor musun Kuzu postu içinde kurt aramak Eceninki. Bu konunun burada kapanacağını hayal bile edemiyor.
Gerçekten de değişti Aıi Cengiz Bu efendi tavırları arkadaşça yaklaşımı yalnızca bir göz boyama mı Bize yansıtmaya çalıştığı dingin hali ne derece gerçek
Yaşadığımız şu birkaç dakikalık zaman dilimindeki abartılı dinginlik fırtına öncesinin sakinliği olmasın sakın!

www.CepSitesi.Net

Her neyse Ecenin korku boyutlarının biraz olsun daralması bile yeterince sevindirici. Gelecek günlerin neler getireceğini ise bekleyip göreceğiz
Okul açılalı üç hafta oldu. Fırtına hızıyla geçiyor günler Bu hafta sonu annemle babam geliyorlar. Arabayla Kendilerine verdikleri iki günlük kısacık tatil için uçak yerine arabayı tercih etmelerine anlam veremedim ya neyse. Bir sürprizleri varmış öyle söylediler
Cumartesi sabahı mutfağa girip yemekler yaptık Eceyle.
Telefonda akşam yemeğini dışarıda yeriz demişti babam. Olur mu hiç İki yetişkin genç kızları var burada. Becerilerimizi birleştirince yapamayacağımız şey yok bizim.
Kısır ve Rus salatası Eceden sigara böreğiyle zeytinyağlı barbunya da benden.
Kolayına kaçıp marketten aldığımız hazır köftelerle dondurulmuş parmak patatesleri de kızarttık mı harika bir sofra kurabileceğiz annemlere.
Yorgun gelirler diyor Ece. Hemen bir çay yaparız. Çayın yanını da boş bırakmayalım bari.
Annesinin verdiği tariften yola çıkarak üzümlü tarçmlı bir Ankara keki yapıyor.
İkindiye doğru yolcularımız geliyor.
Korna sesini duymamızla dışarıya fırlamamız bir oluyor Eceyle. Gelenler yalnız benim değil Ecenin de anne ve babası sanki Dörtlü bir sevgi yumağı oluşuveriyor kapının önünde.
Babamın evimize ilk gelişi! Odaları geziyor mutfağı banyoyu inceliyor.
Gördüklerinden hoşnut salona geçip oturuyor.
Önce çay servisi yapıyoruz. Yanında Ecenin eseri harika kekle beraber tatlı bir sohbeti paylaşarak dudaklarımızdan dökülen sözcükleri birbirimizin ağzından alarak
Çay faslının ardından annemle babamın gözleri kısa bir bakışmada buluşuyor.
Aynı anda kalkıyorlar oturdukları yerden.
Bakalım sürprizimizi beğenecek misiniz diyor annem.
Hep beraber kapının önüne çıkıyoruz. Arabanın bagajını açıyor babam. Ve bunca yolu arabayla gelmelerinin nedeni Eceyle benim ortak armağanımız olan sürprizle yüz yüze geliveriyoruz.
Ambalajında yepyeni bir bilgisayar bu! Eksikliğini duyduğumuz ama dile getiremediğimiz aklımızın ucundan bile geçmeyen harika bir armağan Bilgisayar masasını da unutmamışlar üstelik. Babam parçalar halinde kutulara yerleştirilmiş ahşap plakaları çıkarıp küçük yer kaplamayacak boyutlardaki masamızı kuruyor.
Bizim eve tamirci girmez diye Eceye açıklıyor annem. Ekremin elinden her iş gelir.
Bilgisayarın salondaki köşesine yerleşmesi akşam saatlerini buluyor.
Benim işim bitti diyor babam. İnternete bağlanması size kalıyor. Servise telefon edip yetkili birini çağırırsınız.
Orasını merak etmeyin siz Ekrem Amca diyor Ece. Pişmiş çorbaya tuz atacak kadar gücümüz var bizim
Minik araba soğutucusunun içinde sarma getirmiş annem. Yanı sıra Nurten Ablanın yaptığı benim pek sevdiğim patlıcanlı pilavla zeytinyağlı karışık ot salatası
Soframızı hazırlayıp oturuyoruz.
İnsanın birbirinden becerikli iki kızı olması ne güzelmiş diyor annem.
Ellerinize sağlık hepsi birbirinden nefis olmuş.
Hiç de acemi işi gibi değiller diyor babam da. Bizim Nur-tenin yemeklerini aratmıyor doğrusu. Ama bu kadar yorgunluk öğrenciye göre değil. Kıyamam ben kızlarıma. Yarın sabah kahvaltısında Boğaza gitmeye no dersiniz Ortaya sorulmuş bir soru ama annemden ses çıkmıyor. Belli ki önceden

www.cepsitesi.Net

konuşmuşlar kararlaştırmışlar göstermelik bir öneriyle bize sunuyorlar şimdi de. Bunca yıllık anamı babamı tanımaz mıyım ben İyi olur diye Eceye bakıyorum.
O da başını sallayarak onay verince konunun kapanacağını sanıyorum. Oysa babam asıl söylemek istediklerini her zaman yaptığı gibi sona saklıyor.
Arkadaşlarınızı da çağırabilirsiniz diyor hemen o anda aklına gelmiş gibi.
Böylece biz de onları yakından tanıma fırsatı buluruz.
Niyetlerini az çok kestirebiliyorum. Yakın çevremde yer alan kişiler hakkında görüş sahibi olmak amacındalar. Can arkadaşım diye tanıttığım Dünyada yaşadıkları hayal kırıklığının yinelenmesinden korkuyorlar sanırım.
Hiç beklemediğim bu teklifin altında yatan neden Dünyanın son durumunu merak etmekten kaynaklanıyor da olabilir. Telefonda defalarca anlattığım değişimi Dünyanın kaydettiği aşamayı kendi bakış açılarıyla değerlendirmek istiyorlar. İstesinler! Korkum yok Güveniyorum arkadaşıma. Görsünler bakalım o yaşamdan kopmuş yaşamaktan bezmiş Dünya çelimsiz bedeniyle neleri başarmış Görsünler de içleri rahat etsin.
Telefona sarılıyorum hemen. Selen Anıl Kerem Binnur numaraları hafızada kayıtlı olan tüm arkadaşlarımı sırayla arıyorum. Dünyayı en sona bırakıyorum.
Koşa koşa geleceğinden eminim nasılsa.
Sevinçle kabul edenler mazereti olanlar kesin yanıt veremeyenler Bakalım
yarın sabahki pazar kahvaltımızda hangileriyle beraber olabileceğiz
Karşı taraftan gelmeye üşeniyor Selen teyzesiyle alışverişe çıkacağını bahane
ederek özürlerini iletiyor annemlere. Uçaksavar grubundan Seçil Kerem ve
Binnur da önceden verilmiş sözleri olduğu için gelemiyorlar. Ama Anıl havada kapıyor teklifimi.
Dünya da yeniden görücüye çıkacağının bilincinde buruk bir sevinçle Olur
diyor.
Ece Anıl Dünya ve Emre Bir araya getirmekte zorlandığım farklı arkadaş gruplarının temsilcileri kimliğiyle masamızdaki yerlerini alıyorlar.
İçlerinde en rahat olanı Ece. Benim diğer yarımmış gibi annemle babamı kolayca benimsemiş görünüyor.
Başlarda tutuk davranan Anıl da ortamın sıcaklığıyla doğal haline kavuşuyor.
Hatta yaptığı şirin esprilerle babamı bile güldürmeyi başarıyor.
Annem arkadaşlarıma eşit olarak bölüştürdüğü bakışlarını toplayıp tümünü Dünyanın üzerinde yoğunlaştırıyor.
Görmeyeli ne kadar güzelleşmişsin Dünya diyor. Kilo da almışsın galiba.
Yüzünde güller açıyor Dünyanın. Gözlerinin derinliklerinden kopan sessiz kahkahalarla gülüyor anneme.
Evet diyor. İştahım açıldı. İzmirde gördüğünüzden ne kadar farklıyım öyle değil mi
Gönderdiği üstü kapalı iletiler hedefine ulaşıyor. Hem annem hem de babam okşar gibi bakıyorlar Dünyaya. Onun sofraya serpiştirilmiş bin bir çeşit kahvaltılıkları iştahla atıştırmasını sevgi dolu bakışlarıyla sessizce alkışlıyorlar sanki.
Hep istediğim özlemini çektiğim ama bir türlü gerçekleştiremediğim bu doğal yakınlaşma için minnet duyuyorum onlara.
Dünyanın kendindenAmin duruşuna karşın Emrenin davranışlarında belirgin bir çekingenlik var. Biraz da babamın tutumundan kaynaklanıyor bu durum. Kısa bir süre öncesine kadar benden uzak

www.cepsitesi.net

tutmaya çalıştıkları Dünyayı kendi kızı yerine koymuş ardı ardına sorduğu ahret sorularıyla bunaltıyor çocuğu.
En çok da öğrenimini yanda bırakma nedenleri babasının yanındaki çalışma Konumu ve ailesiyle ilgili konularda zorlanıyor Emre.
İngilteredeki okula gitmemekle hata ettim diye itiraf ediyor.
Babasının şirketinde elinden geldiğince başarılı olmaya çalışacağını söylüyor.
Dünyayı hak etmek için sınava girmiş bir öğrenci gibi ter döküyor babamın karşısında.
Bu davranışla anlatılmak istenen apaçık ortada. Kendi ailesi olmasa da Dünyanın arkasında biz varız demeye getiriyor babam. Hoşuma gidiyor bu tutumu
Anıl geri planda kalmaya daha fazla dayanamıyor.
Hiç merak etmeyin diyor babama. Her yönüyle dört dörtlük bir damat adayı var karşınızda. Hepimiz kefiliz
Gergin havayı yumuşatmaya yetiyor bu sözler. Gülüşmeler arasında kulağıma doğru eğiliyor Ece.
Damat diye kendini öne sürüyor olmasın seninki
Kahkahalarımız ikiye katlanıyor. Ancak yoruma açık görünse de Anılın söylediklerinin iyi niyete dayalı olduğuna eminim.
Kahvaltının bitiminde herkesin yüzü gülüyor. Annemle babam meraklarını gidermiş Dünya ve Emre çetin bir sınavı başarıyla geçmiş Anıl gökte ararken yerde bulduğu hiç umulmadık bir fırsatı yakalayarak ailemle tanışmış ben farklı kutuplardaki arkadaşlarımı aynı masada buluşturmuş kısacası hepimiz beklentilerimizin üzerinde bir şeyler yakalamış olarak kalkıyoruz masadan.
Annemle babamın yorumlarını dinleme faslı ise eve dönüşümüzü bekliyor haliyle
Bir kahve içip yola çıkalım diyor babam. Hava kararmadan İzmirde olmalıyız.
İki gün için bunca zahmet diye başlayınca da sözümü kesiyor hemen.
Değmedi mi sence Hem hasret giderdik hem de Sözünü tamamlamak bana düşüyor bu kez.
Hem de bilgisayarımıza kavuştuk!
Yalnız o değil Dünyayı son haliyle görmek ve Emreyi yakından tanımak benim için çok önemliydi.
Aferin kıza diye araya giriyor annem. İzmirdeki durumunu gördükten sonra bir daha toparlanamaz sanıyordum.
Düşünceli bir tavırla başını sallıyor babam.
Büyük bir iş başarmış! Kutlanmaya değer. Ancak Devamını getirmesi çaba gerektiriyor. Yaşayacağı en ufacık bir olumsuzluk henüz aralık duran geriye dönüş kapısını ardına kadar açmaya yeter. Öncelikle
Emreyle aralarında çıkabilecek sorunlara karşı güçlü olmalı.
Ailelerinden destek görememeleri ne kadar acı diye içini çekiyor annem.
Kendi yağlarında kavrulmaya çabalıyor yavrucaklar.
İyi bir çocuk Emre! diyor babam. Ama ailesiyle Dünya arasında sıkıştığında çaresiz kalabilir. Bu durumun Dünyaya yansıması ise çok kötü sonuçlar doğurur. Bedeninden attığı zehrin kalıntıları beyninin kıvnmlannda henüz. Onları harekete geçirecek darbeleri yaşamamalı.
İçimi okuyor sanki babam. Bilimsel derinliğini kestiremesem de aynı korkuyu Ben de taşımıyor muyum
Sana çok iş düşüyor Eylül. Arkadaşının zayıf düştüğü noktalarda onu yüreklendirmen gerekiyor.

www.Cepsitesi.Net

Ondan uzak dur demiyor artık. Babam olarak mı yoksa doktor kimliğiyle hastası konf muna oturttuğu Dünyayı kayırmak için mi böyle konuşuyor bilemiyorum. Bana duyduklan güvenin dışavurumu diye yorumlamak geliyor içimden.
Merak etme babacığım! Benden başka destekleyeni olmayan arkadaşımı yan yolda bırakır mıyım hiç
Okulla ev arasında geçen öğrencilik yaşamımın hareketliliği Dünyayla ilişkimizi olumsuz yönde etkiliyor.
Çok az görebiliyorum onu. Bazı günler okula hiç gelmiyor geldiği zamanlarda
Da ya benim dersim oluyor ya da çevremdeki arkadaş yoğunluğundan sıyrılıp gereken ilgiyi gösteremiyorum ona.
Kısa güncel sohbetlerin yetersizliğinin farkındayım. Huzursuzum suçluluk
duyuyorum. Üstelik uzaktan uzağa yüzündeki ince hüznün gitgide koyulaştığını da görebiliyorum.
İyi misin sen diye ayaküstü sorduğumda kendine has buruk gülüşüyle aynı yanıtı veriyor hep.
İyiyim beni merak etme sen
Olduğu gibi değil de olmasını istediğim gibi değerlendiriyorum onu. Sorununu halletti temiz bir yaşamın insanı artık diye eski sayfaları kapattığını varsayarak avutuyorum kendimi.
Aymazlığımdan sıyrılmam için itici bir güç gerekiyormuş galiba Benim göremediğimi gören ve beni uyaran Selen oluyor.
Gene uçmuş seninki diyor. Baksana bulutların üzerinde geziniyor gözleri Girmeye hazırlandığım dersi bir yana bırakıp yanına gidiyorum.
Neler oluyor Dünya Yolunda gitmeyen bir şeyler mi var
Beni atlatmaya çalışıyor önce. Ama kararlı halimi görünce dayanamıyor.
Çok kötüyüm Eylül diyor dişlerinin arasından. Konuşsak iyi olur
İçimden küfürler yağdırıyorum kendime. Nasıl oldu da bu kadar boş bulundum
diye
Manzaranın gerisinde nispeten gözlerden uzak bir kanepeye oturuyoruz Dünyayla.
Anlat bakalım ne oldu gene
Ne olacak Emre Ve bitmek tükenmek bilmeyen sorunlarımız.
Ailesiyle mi ilgili
Dolaylı olarak Ama bu kez durum biraz farklı. Altından kalkamayacağım kadar ağır bir baskı altındayım Eylül.
Boş ver bunları. Nelerin altından kalkmadın ki sen
Gücüm tükendi artık. Emrenin bana getirdiği öneriyi bir busen
Neymiş o
Okulu bırakmamı istiyor!
Nerden çıktı şimdi bu
Kendince nedenleri var. O okulunu bıraktı ya Lise mezunu olarak kalacak ya Benim fakülteyi bitirmem dengesizlik yaratır-mış aramızda.
Daha önceleri bunu hiç sorun etmiyordu ama
Aklı başına yeni geliyor. Ailesinin İngilterede ayarladığı hatta ön kayıt yaptırdığı okula gitmeyişinden çok pişman. Acısını da benden çıkarıyor.
Ama bu haksızlık! Böyle bir özveriyi isteyemez senden. Yaptığı yalnızca kapris
Gel de bunları anlat ona. Düşüncelerini öylesine inatla savunuyor ki Aklını başına topla Dünya!
Beraber olduğun insanın iki dudağı arasından çıkacak
sözcüklere göre yönlendiremezsin kendini.

www.Cepsitesi.Net

Okulu bırakınca hemen evleniriz diyor. Beni ailesine kabul ettirmenin tek yolu buymuş.
Oldubittiye getirecek yani Söylesene evlenmek bu kadar önemli mi senin için
Değil ama
Duyduğun sevginin boyutlarından Emreden asla vazgeçemeyeceğinden falan söz etme bana. Aşk iki kişiliktir! Özveri de öyle. Zorluklara göğüs germek yalnız
senin görevin olmamalı. Neden Emre de payına düşeni yapacağına savunma kalkanı niyetine seni öne sürüyor ki
O da çaresiz Ailçsine sırtını dönüp çıkamıyor. Onların eline bakıyor çünkü. Gözlerinden ip gibi yaşlar iniyor Dünyanın.
Tadımız tuzumuz kalmadı Eylül dayanamıyorum artık.
İşte karşılaşmaktan korktuğum tablo!
Bu tür olumsuzlukları yaşamamalı Dünya. Babamla konuştuklarımız geliyor aklıma Henüz aralık duran geriye dönüş kapısının ardma kadar açılmaması için bir şeyler yapmam gerek.
Yürü diye kolundan tutup kaldırıyorum. Bu iş böyle olmayacak. Eve gidiyoruz
Sesini çıkarmadan yanım sıra yürüyor. Güney Kampusundan Kuzeye çıkan yolu hiç konuşmadan adımlıyoruz. Köşedeki bakkaldan birkaç kutu birayla sigara alıyorum.
Minnetle teşekkür eder gibi bakıyor yüzüme. Çünkü kendini iyi hissedeceği kısa bir zaman dilimini taşıyorum elimdeki torbada Çoktan razıyım bu kadarına. Fıçılarla birayı diksin kafasına uç uca yaksın sigaralarını. Yeter ki pusuda bekleyen eski kurnaz dostuna dönüş yapmasın Salondaki yer minderlerinin üzerine yayılıp saatlerce konuşuyoruz Dünyayla.
Bira kuruyemiş ve sigara Bir de Dünyanın can yoldaşı hapları. Birkaç taneyi ardı ardına yutuyor sonra da ağzı açık kutuyu bana uzatıyor.
Çatlayacak gibi ağrıyan kafama derman olur mu bu meret
Bir tane alıp birayla yutuyorum. Kendi ağrımı sızımı unutma çabasından çok
Dünyaya uyum sağlama yolunda attığım küçük bir adım bu. Yaptıkları bu kadarla
sınırlı kalırsa hoş görebileceğimin ifadesi
İkimizin de kafası hoş.
Aman ha diyor Dünya. İpin ucunu kaçırayım deme. Benim gibi olursun sonra. Gülüveriyorum.
Kendini kurtarmış da bana sahip çıkıyor Yok canım bu taraklarda bezim olamaz benim!
Öyle deme Sende de biraz yatkınlık var gibi geliyor bana.
Ciddi misin Nasıl vardın bu kanıya
Bunca yılın deneyimi Eylülcüğüm. Yapay yollardan ulaşılan keyiflere duyarsız değilsin. Yalan mı
Yaptığı saptamayı önemsemiyorum bile. Benimki yalnızca şartların yarattığı ortama ayak uydurmak.
Şu anda da Dünyanın geldiği son noktayı öğrenmekten başka
amacım yok. Bira sigara ve hatta haplar onu konuşturmak için düzenlenmiş altyapının birer parçası yalnızca.
Ya sen diye karşı atağa geçiveriyorum hemen. Şu son moral bozukluğunu yapay keyiflerle uyuşturmaya çalışmıyorsundur umarım.
Son yudumunu kafasına çektiği üçüncü bira kutusunu belinden kırarak ikiye katlıyor torbanın içine diğerlerinin yanına yolluyor.
Korktun değil mi diye yamuk bir gülümseyişle bakıyor yüzüme. Yeniden eski günlere dönüş yaptım diye deli gibi korkuyorsun itiraf et Elindeki sigarayı tablaya basıp yenisini yakıyor.
Endişelenecek bir duAım yok merak etme. En azından şimdilik Gelecek için peşin konuşamıyorum biliyorsun. Ama her sabah o bildik yeminimi yineliyorum.

www.CepSitesi.Net

Bugün eroin kullanmayacağım! diye. Şu ana kadar çizgimden sapmadığımı söyleyebilirim. Haplar desen tedavinin bir parçası zaten. Onlar da olmasa neye dayanacağım ki
Ah Dünya ah! Neden ayaklarının üzerinde sapasağlam duramıyorsun ki Yaşamının her anında dayanacak bir şeyler aramaktan ne zaman vazgeçeceksin O günden sonra hiç kullanmadın yani
Kullanmadım. Yemin ederim
İnanıyorum ona. Direnme gücü yerlerde sürünüyor olsa da bu durumla baş etmeye kararlı görünüyor.
O malum gruba katılıyor musunuz hala
Arada bir. Onların arasında bile bozmadım yeminimi.
Bu tür yerlerde fazla boy göstermezseniz daha iyi olur senin için. Eski alışkanlıklar canlanabilir.
Yanlış düşünüyorsun! Sigarayı bırakan bir tiryaki hiç mi sigara içilen bir yerde bulunmayacak İrade meselesi kafada bitiyor iş mekanla ilgisi yok Aferin sana! Şartlar ne olursa olsun bu kararlılığını sürdürmelisin.
Bu cumartesi Sibeldeyiz. Okulu bırakma kararımı ve evleneceğimiz müjdesini aynı anda açıklayıp kutlama yapalım diyor Emre.
Senin yanıtın ne
Böyle bir karan vermek kolay mı Eylül Şarta bağlı bir evlilik müjdesi de cazip gelmiyor bana.
İyi yoldasın Çizdiğin çizgide yürümeni sürdür Emre de zamanla yola gelecektir.
Grup içinde işim zor. Hepsi Emrenin arkadaşları. Her konuda onu destekleyecekleri kesin. Yalnız kalıyorum aralarında.
Rahat ol. Gördüğüm kadarıyla kimsenin kimseye karıştığı ya da aldırdığı yok oralarda.
Sen de gel desem gelmezsin biliyorum
En zayıf haliyle karşımda duruyor gene. Her sabah ettiği yeminler bir anda yerle bir olabilir. Hele kurtlar sofrasına tek başına çıkarsa Nedenmiş o diyorum ani bir kararla. Daha önce de gelmedim mi Sevinçle ışıldıyor gözleri.
Bir tanesin sen! Beni yalnız bırakmayacağını biliyordum.
Hep yanında olacağım Dünya hep Babam da zayıf düştüğü noktalarda onu yüreklendirmem gerektiğini söylememiş miydi zaten
İşte tam da o noktadayız şu an. Ve ben sorumluluklarımın bilincindeyim
***
Davet edilmeden bir yere gitmek son derece ters geliyor bana. Ama bu camiada nazik davetlere Varlığınızla sevinç duyacağız türünden içten çağrılara yer yok.
Ayağının yerden kesilmesini isteyen bu işe tutkun ya da yalnızca merakından deneme amacıyla uğrayıvermiş çömez usta herkes solunan puslu havadan dilediğince payım alabiliyor. Tek şart sizi önerecek tanıdık bir yüzün olması.
Bu kez yabansı bir çekingenlik var üstümde. Ayaklarım geri geri gidiyor sanki. Sanırım ev sahibinin Sibel oluşundan kaynaklanıyor bu tutukluğum. Tolgayı aşırı sahiplenmesi onun benim yanımda duruşundan duyduğu ve açıkça belli etmekten kaçınmadığı hoşnutsuzluk da yan etkenler belki.
İçinde bocaladığım tedirginliği kapının hemen önünde bırakıyorum. Sibel umduğumun çok üzerinde sevecen bir tavırla karşılıyor beni. Ev sahibi olarak tüm gerginliğimi sıyırıp alıyor üzerimden.
Tolga da yam başında Sibelin. Son gördüğümden bu yana beraberliklerinde epey yol jlat ettikleri belli oluyor. Aynı evi paylaşan mutlu bir çift gibi duruyorlar. Sibelin kendinden emin hali de bundan.
Rahatsız olmuyorum bu durumdan. Hatta üzerimden ağır bir yük kalkmışçasına hafiflediğimi bile söyleyebilirim.

www.CepSitesi.Net

Bu tür ortamlarda tanışacağım her kim olursa olsun yaşamımda özel bir yer edinmemeli! Benim gibi geçerken uğrayıvermiş konumundaki birisi için en doğrusu bu
Loş ışıklı salona yayılmış konukların çoğunu tanıyorum yalnızca birkaç yabancı yüz var aralarında. Ama baş konuğun henüz gelmemiş olduğundan haberim yok. Kapının çalınmasıyla Sibelle Tolga aynı anda fırlıyorlar yerlerinden. Üç kişi olarak salona döndüklerinde aralarında şeref konuğumuz var: Tarık!
Önceden tanıyanlar yerlerinden kalkıp kucaklıyorlar tanıma-yanlarsa tanıştırılmayı bekliyor. Hepsinin ortak özelliği saygıda kusur etmemek için belirgin bir çaba göstermeleri.
İsviçreden yeni geldi Tarık diye fısıldıyor Dünya. Grubun en eskilerinden. İnanmakta güçlük çekiyorum. Buralara uyum sağlayacak bir tip değil Tarık Otuz yaşın üzerinde görünüyor. Gri takım elbisesi ve orada bulunanlara göre ağır sayılabilecek biraz da tepeden bakan havasıyla bambaşka bir dünyanın insanı sanki.
Uyuşturucuyla uzaktan yakından ilgisi olacağını düşünemiyorum. Otla tozla dostluk kurması bir yana karşısında ona gülümseyerek bakan ortak keyiflerin paylaşımcılarını azarlayıverecek ellerindeki sigaraları söndürtecek içki kadehlerini bir bir toplayıp rafa kaldıracak sonra da istediği kıvama gelmiş katıhmalara ciddi bir konferans verecek kariyer sahibi saygın bir konuşmacı gibi duruyor.
Tanıştırılma sırası bana geldiğinde tutulup kalıyorum. Gruptan birinin değil de orada oluşumu sorgulayacak konumdaki bir büyüğümün karşısındayım sanki. Bulunmamam gereken bir yerde suçüstü yakalanmışçasına ezik güçlükle elimi uzatıyorum.
Tank diyor tanıştırma görevini Tolganın üzerinden alarak.
Eylül diyorum ben de kendime bile yabancı gelen cılız bir sesle.
Sibelle Tolganın arasında tam karşımdaki koltuğa yerleşiyor Tarık. Herkes kendi içeceğini kendisi alırken onun viski bardağı eline veriliyor. Sigara yerine ceketinin iç cebinden çıkarıp yaktığı purosuyla da ayrı bir fark atıyor çevresindekilere.
Cesaret edip tek bir soru soramıyorum Dünyaya. Ama ortadan yapılan konuşmalardan merakımı giderme şansım oluyor.
İsviçrede yaşıyormuş Tank. Zürichte Bir ayağı Türkiyede olan İsviçrenin tanınmış bir şirketinde strateji danışmanı olarak çalışıyormuş. Geçici görevle birkaç aylığına İstanbula gelmiş ve ev tutmuş. Bu süre zarfında eski dostlarıyla beraber olacağı için mutluluk duyuyormuş
Çok geçmeden eski havasına dönüyor salon. Kimsenin Ta-nkı falan takacak hali
yok bir an önce kafayı bulmayı hedefliyor herkes. * |
Benimse tüm dikkatim Dünya ile Emrenin üzerinde. Araları iyi gibi. Votka-bira karışımında karar kılmışlar bu akşam. Onlara katılmıyorum bu kadar ağır içeceklerle işim yok benim. Böyle bir ortamda eli kolu boş da oturamam ama. Gözüme en hafif görünen beyaz şarapla çevreye uyum sağlamaya çalışıyorum bende Biraz daha kısılıyor ışıklar. Belli ki çerezlerin çıkarılma zarna-nı geldi. Tetikte bekliyorum Dünyada istemediğim yönde bir hareketlenme olacak diye ödüm kopuyor. Neyse ki arkadaşım düş kınklı-ğına uğratmıyor beni. Biraz yüksek dozda
da olsa elindeki içkiyle yetinmesini biliyor.
Loş ışıklar altında beyaz tozların elden ele dolaştığını derin derin burunlara çekildiğini gerebiliyorum. Gözüm Tarıkta. Onun hangi tür çerezi kullanacağının merakındayım.
Hayır toz falan çektiği yok. Gözlerini kişmiş kulağı yüksek perdeden çalan müzikte keyifle içkisini yudumluyor.
Teker teker herkesi tarayan bakışlan benim üzerime geldiğinde duraksryor.
Kalkıp

www.Cepsitesi.Net

yanıma geliyor.
Hemen fırlıyor Emre yerini Tanka veriyor.
Grupta yenisiniz galiba diyor Tank. İlk kez görüyorum sizi.
Elim ayağım buz kesiyor. Kızıyorum kendime. Sorguya çekilmiş küçük kız halleri yakışıyor mu bana
Başımı hafifçe dikleştiriyorum.
Arkadaşlanma eşlik etmek için buradayım diyorum.
Bu aleme ait değilim yalnızca gerekeni yapıyorum diye sürdürmüyorum ama ne anlatmak istediğimi çok iyi kavnyor Tarık.
En doğrusunu yapıyorsunuz diyor. Bu kadarıyla neşelene-biliyorsanız neden hamallık yapaşınız ki
Cidden böyle mi düşünüyor yoksa inceden inceye dalga mı geçiyor benimle çözemiyorum.
Üzerinde kafa yormaya fırsat bulamadan Tolganın küçük gümüş bir tepsi içinde ikram ettiği tombul sigarayla burun buruna geliyoruz. Sunuş bana değil Tarıka yapılıyor ama tam aramızda duran tepsi çelişkili bir durum yaratmakta.
Buyurun lütfen diye gülümsüyor Tarık.
Önceliğin bende olması gerektiğini vurguluyor nazikçe.
O almaz Tankçığım diye söze karışıyor Sibel. Pamuk PrenA seslerin böyle şeylere tenezzül ettikleri nerede görülmüş
Ev sahibi olmanın bilinciyle fazla üstüme gelmese de alaya bakışlarla beni aşağılamaktan geri kalmıyor.
Tarık ise önündeki esrarlı sigaraya ilk kez görüyormuş gibi bakıyor.
Bu geceki ikramınız bu demek!
Olur mu ağabey diye mahcup bir tavırla atılıyor Tolga.
Ne istersen emrinde
Aldığı yanıttan hoşnut başını iki yana sallıyor Tarık.
Gerek yok diyor. Bu gecenin hakkı yalnızca duman
Derin derin birkaç soluk çekiyor sigaradan sonra bana uzatıyor.
Önemsemez bir tavırla iki soluktan ne olacak der gibi
Sibelin küçümseyici bakışlarının Tolganın gözlerine akışını ikisinin ortak alaycı bir gülüşte buluşmalarını gitgide artan bir öfkeyle izliyorum. Ani bir kararla uzanıveriyorum sigaraya. Dün-yamn şaşkın duruşuna aldırmıyorum bile. Bir soluk bir soluk daha bir soluk bir soluk daha İşte bu kadar!
Üstüne düşen görevi hakkıyla yerine getirmiş birinin rahatlığıyla arkama yaslanıyorum.
Esrarla ilk tanışmam değil bu! Ama ilk kullandığımda hiçbir şey hissetmeyen ben bu kez biraz sersemliyorum galiba. Gene de yakıştırmak istemiyorum şaraptan olsa gerek diye yineliyorum içimden.
Sigara gerisinde yoğun dumanlar bırakarak elden ele geçerken konuşmasına kaldığı yerden devam ediyor Tarık.
Tercihim esrardan yana olmuştur hep diyor. Bir kültürdür esrar Alkolden bile daha iyidir. Sarhoş olmazsın bilincin sende kain: daha aydınlık ve canlı bir dünyaya kulaç atmana yardıma olur yalnızca.
Yoksa yüzyıllardır kullanılır mıydı Hem de dünyanın en saygın en ünlü kişileri tarafından Ama Devamlılık arz etmesi hoş değil sanırım.
Orada haklısınız. Örneğin ben hafta sonu içirişiyim. İçki esrar ya da diğerleri Aşırıya kaçmadan! Amaç neşelenmek Bazı içkiseverler sosyal içiciyiz derler ya benimki de o hesap.

www.CepSitesi.Net

Bu yaklaşımı rahatlatıyor beni. Kendi iç hesaplaşmamdaki suçluluğumu hafifletiyor. Jjçten içe minnet duyuyorum Tarıka.
Şaraptan mı esrardan mı yoksa Tarıkın ağzından dökülen ferahlatıcı sözlerden midir bilmem her şey güzel görünüyor gözüme. Bu tür topluluklarda hiç olmadığım
kadar neşeleniyorum ağız dolusu kahkahalar atıyorum ardı ardına Gecenin bitiminde tokalaşmak üzere uzanan ellerimiz uzunca bir süre kenetli kalıyor Tarıkla.
Gelecek haftaki parti benim evimde diyor. Çok özel bir gece olacak. Mutlaka
bekliyorum
Söz veremiyorum.
Tozun dumanın birbirine karıştığı bu partilerden elini eteğini çekmeye niyetli bir Eylülün yepyeni sayfaların açılması anlamına gelecek böylesi bir teklif
karşısında kararsız kalması doğal değil mi
***
Hafta boyunca serseri mayın gibi dolanıyorum ortalıklarda.
Dünyaya yasaklar koyan onu doğru yola çekmek için canını dişine takan ben aynı alemin sıradan bir bireyi haline gelmekteyim. Üstelik bu durumdan en ufacık bir üzüntü bile duymuyorum.
Tarıkın ev partisine gitmek için önüne geçilmez delice bir arzu var içimde. Orada yaşayacaklarım konusunda tutamayacağımı baştan bilsem de olmayacak sözler veriyorum kendime.
Bir köşede oturup Dünyayı izlemek Ardına sığınmaya çalıştığım koskoca bir aldatmacadan başka ne ki
İtiraf etmeliyim o alemde bulunanlarla aynı havayı soluyarak yapay zevkleri paylaşmayı seviyorum.
Sende de bu işlere yatkınlık var diyen Dünya haklı galiba.
Ama onun gibi değilim ben! Ölçüyü kaçırmadıktan sonra benzer sorunlarla
karşılaşacağımı hiç sanmıyorum.
Hangi noktadayım şu anda
Alışkılarımın üzerinde alkol elime geçtikçe hap ara sıra da esrar Daha güçlü ve devamlılık arz eden bir uyuşturucu kullanımını aklıma bile getirmiyorum.
Hem Dünyadan çok daha farklı bir konumdayım. Beni bu yola iten sorunlarım değil olsa olsa değişiklik arayışı öğrencilik yaşantımın tekdüzeliğine karşı önüme açılan pırıltılı bir pencere
Cumartesiden cumartesine haftanın gerginliğini atmaya yardımcı olacak keyif tomurcukları.
Tarıkın da söylediği gibi hafta sonu içiciliği! Böyle düşündüğüm için de önemsememeye çalışıyorum.
O gruba girip de geceyi meyve suyuyla geçirmek mümkün mü İyi de kısa bir süre öncesine kadar hiçbirini taramadığım bu insanlar neden bu kadar önemli benim için
Farklı oluşlarından belki. Bazı şeyleri aşmış görünmelerinden İlk günlerdeki
gibi kınamıyorum da onları. Hatta çevremdeki diğer kişilerin sıradanlığıyla kıyaslayınca içten içe hayranlık duyduğumu bile söyleyebilirim.
Anıl ve Selenle gittiğimiz sinemalar SeçiFle Keremin de katılımıyla paylaştığımız akşam yemekleri Eceyle yaptığımız uzun soluklu dost sohbetler Yavan ve çocuksu geliyorlar artık bana.
Gene de vazgeçemiyorum hiçbirinden. Yaşamıma teklifsizce giriveren çarpıklıkların biricik sigortası onlar. Bedenimde çarpışan kişilikleri dengelememi sağlıyorlar.
İşte bu karmaşık duygularla hazırlanıyorum hafta sonuna. İçimden bir ses gitmemem gerektiğini söylüyor. Yüreğimden taşan önüne geçilmesi güç istekle susturuveriyorum onu.
Gelecek misin diye soruyor Dünya.

www.Cepsitesi.Net

Daha önceleri gitmem için diller döken arkadaşım bu kez önüme engel koymaya çalışıyor sanki. Anlam veremiyorum.
Neden gelmeyeyim ki
Çok özel bir gece bu. Senin için kaygılanıyorum açıkçası.
Ne özelliği varmış bu gecenin
Tarıkın gelişini kutlamak için H* gecesi yapalım dediler.
O da ne demek Gülüyor saflığıma.
Hnin Heroin yani eroin olduğunu bilmiyor musun Çılgın bir ev partisi anlayacağın Senin için kötü bir başlangıç olabilir.
Bütün korkun bu mu Dayanamayıp yeniden eroine döneceğini benim orada bulunmamın rahatını kaçıracağını düşünüyor q-mayasın sakın Başını önüne eğiyor.
O sabah yemin etmeyeceğim ben zaten Emreyle karar aldık ortama ayak uydurmamız gerekebilir.
Baştan söylesene şunu Verdiğiniz onca emeği yerle bir etmeye hazırlanıyorsunuz yani. Aferin size!
Eroini bedenimizden attık artık. Bu işe hiç bulaşmamış birinden farkımız yok.
Arada bir küçük dozda almanın zararı olmaz. Yürüyeceğimiz yolda karşılaşabileceğimiz tehlikeleri tanıyoruz biz. Ama sen
Bırak beni! Kendi kendinizi aldatıyorsunuz siz. Güçlükle bir araya getirdiğiniz
cam kırıklarından oluşan kristal vazoyu yeniden tuz buz etmeyi nasıl düşünüyorsunuz aklım almıyor.
Daha fazla üstüne gidemiyorum. Çünkü kısa bir süre öncesinin Eylülü değilim artık. Koruyucu yerine korunması gereken kötü bir şeylere bulaşmasından korkulan yepyeni bir Eylül
Hem engel olmaya kalksam ne değişecek ki Kararlarım çoktan vermiş onlar.
Ya benim kararım Oraya gidip uslu uslu oturmayı düşünmüyorum herhalde.
Eroin!
Sen şu an için yalnızca ismini bildiğim deli gibi merak ettiğim korktuğum tehlikeli ve sihirli toz Yüz vermeyeceğim sana! Dostluk kuramayacaksın benimle bilmiş ol
O zamana kadar hiç üstünde durmadığım bir konu geliyor aklıma.
Kullanılan maddelerin parasını kim veriyor diye soruyorum Dünyaya. Bol keseden ikram etmenin bir bedeli yok mu Uzun uzun gülüyor.
Bu özel gecelere bakma sen diyor. Evdeki >partilerde ev sahibi eğer durumu iyiyse bu işi üstleniyor. Bazıları borçlu kalmamak için kendi içeceğini getiriyor gene de Gruptakilerin çoğu tuzu kuru zengin çocukları. Tolga ve Tarık gibi iş sahibi olanlar da var aralarında. Ama bu camiadaki ikram anlayışı da bir yere kadar. Köşe başlarını tutan torbacılar sağ olsun! Paran varsa istediğin her türlü zıkkımı rahatça alabilirsin
Bu cömert ikramların altında bizim gibi çömezleri alıştırmak amacı olmasın Yok canım Şunu hiç aklından çıkarma kimse kimseye isteği dışında madde kullandıramaz! Başına silah dayanıp bu işe zorlanan kimseyi görmedim bugüne kadar. Görerek ve yaşayarak farkına varmadan psikolojik olarak hazırlıyorsun kendini. Zamanı gelince de kendi isteğinle buluşuyorsun onlarla.
Garip bir şekilde ürperiyorum. Kimsenin zorlaması olmadan attığım adımlarla bu noktaya gelirken bilinçaltımdan böylesi bir hazırlığın içinde miydim ben de Bunları duymak bile ürkütüyor beni. Ama içimdeki asi Ey-lüle söz geçiremiyorum. Gitmek ve yaşaması gerektiğini düşündüğü deneyimleri yaşamak
için öylesine hevesli ki
***

www.CepSitesi.Net

Abartılı bir sevinçle karşılıyor beni Tank. Gelişim gerçekten de onun için bu kadar önemli mi yoksa grubun içinde yama gibi durduğumu hissetmeyeyim diye mi böyle davranıyor kestiremiyorum. Bildiğim tek şey o anda orada bulunmaktan duyduğum mutluluk.
Etiler Caddesi üzerindeki kiralık evin Tolganınkinden aşağı kalır yanı yok.
Hatta ondan daha lüks olduğunu bile söyleyebilirim.
Mobilyalanyla beraber tutmuş evi Tarık. Altı aylık geçici bir süre için daha fazlasını düşünmediğini vurguluyor. Bundan iyisini istemiş de şartlan elvermemiş gibi. Gerçekten de tuzu kuru bunla-nn kurumuş da buharlaşmaya yüz tutmuş
Geçtiğimiz haftalara göre oldukça kalabalığız bu gece. Tarıkın geldiğini duyan eski yeni tüm dostlan burada. Hepsi de içici mi bunların diye
düşünmekten kendimi alamıyorum. Çok geçmeden kafamdaki sorular birer birer yanıtlannı buluyorlar zaten
İçkiler içkilerin yanını renklendiren çeşit çeşit yiyecekler vitrini
süslemekten öteye geçemiyor. Salondaki kıpırdanma gecenin amacına ulaşmak için
duyulan sabırsızlığın göstergesi.
Sonunda parti başlıyor
Tarıkın ikramı beyaz tozun bölüştürüldüğü eller ganimeti bir an önce bedenlerine ulaştırma çabasında. Kapalı tutuldukları yerden açığa çıkanlmışçasına çektikleri oksijen açlığını gidermek ister gibi kar tanesi billurları derin derin soluyan kalabalığın orta-sırtda ayrık otu gibi hissediyorum kendimi.
Bu kadarıyla yetinemeyenler de var içlerinde. Odalara dağılıp damardan uçmaya hazırlanıyorlar. Deneyim ve yaşanmışların zenginliği yönünden grubun en saygı duyulan kişileri bunlar.
Dirseklerinin iç tarafındaki iğne deliklerini saklamaya gerek bile duymuyorlar.
Bense dikensiz gül bahçesindeki tek kara çalı konumunda öylece oturuyorum. Pamuk Prensesimiz nasıllar bu gece diye laf atıyor Sibel.
Gözleri çakmak çakmak. Tolganın beline sarmış kollarını. Uçmak üzere ikisi de. Tolga konusunda büyük bir hayal kırıklığı yaşıyorum. Gördüğü tedaviden hiçbir iz taşımıyor sanki üzerinde. Tek yemini enjektörden uzak durmakmış gibi damardan uygulama dışında her yolu deniyor.
Sibel ise bana sataşmaya kararlı bu gece.
Ne işin var senin burada anlamıyorum diyor. Gizli güçler tarafından aramıza sokulmuş bir ajan olmandan kuşku duyuyorum artık Kahkahalarla gülüyor kendi söylediklerine.
Sen ona bakma diyor Tolga. Kafana göre takıl.
Belli ki dolduruşa gelip eroine el atmamı istemiyor. Ne var ki bu iyi niyetli davranışı kavrayacak kafada değilim.
Dünyayla Emre de yüklerini almış doludizgin bulutların üzerine tırmanıyorlar yanı başımda.
Dayanamıyorum artık.
Biraz da bana verir misin diyorum Tarıka.
Ne derece kararlı olduğumu anlamak ister gibi dikkatle bakıyor yüzüme.
Emin misin
Eminim. Bir kez olsun denemek istiyorum ben de İyice kısılıyor sesim.
İlk ve son kez diyorum usulca.
Son sözlerimi duymuyor bile Tank. Değer verdiği konuğunun isteğini bir an önce yerine getirme çabasında. İlkmiş sonmuş umurunda mı Birbirimizin varlığından haberdar ama bir türlü buluşma

www.CepSitesi.Net

fırsatı yakalayamamış çeşitli nedenlerle beklenen kavuşmayı ertelemiş sabırsız iki sevgiliden biri ben diğeri eroin
Kısa bir bakışma anı yaşıyoruz önce. Acelemiz yok
Daha fazla geciktirmek de anlamsız Burnuma yaklaştırıyorum. Ve Derin bir solukla içime çekiveriyorum.
Ekşimsi buruk berbat bir tat! Yanı sıra bu tadın getirisiyle yıldırım hızıyla oluşuveren korkunç bir mide bulantısı
Ağzımda biriken sıvı kitlesini halının üzerine tükürüveriyo-rum. Rezil oldum diye düşünüyorum ama kimsenin aldırdığı yok. Görenler görmezden geliyor ya da gülüp geçiyorlar. Aramıza hoş geldin gibisinden bakışlarıyla okşayanlar da var Yorgun hissediyorum kendimi. Ancak alışılagelenden çok farklı tatlı bir yorgunluk bu. Kopacak gibi ağrıyor eklemlerim. Kollarım bacaklarım tüm bedenim tonlarca yükün altında sanki. Ama ben uçuyorum
Tek sıkıntım gitgide artan mide bulantısı ve susuzluk. Bu kez rolleri değiştiğimiz Dünya sorumluluk bilinciyle yerinden kalkıp vişne suyu getiriyor
bana.
Ardı ardına içtiğim üç bardak vişne suyundan sonra kendimi tuvalete zor atıyorum. Tüm bedenimi sarsan öğürtülerle klozetin içine kusuyorum. Değer mi bunca eziyete diye geçiriyorum içimden.
Fil ağırlığına ulaşmış bir bedenle kanatlanıp uçabilmenin çelişkili keyfiyle tuvalette çektiklerimi karşılıklı kefelere koyuyorum Hangisinin ağır bastığına karar verecek durumda değilim.
Eve nasıl girdim kendimi yatağa nasıl attım bilemiyorum. Tüm iplerin koptuğu nokta orası!
Ecenin hafta sonunu Ankaralı kolej arkadaşlarından birinde geçirmesi işime geldi doğrusu. Bir de ona hesap verme zorunluluğundan kurtulmuş oldum.
Akşama doğru eve geldiğinde hala toparlayamamıştım kendimi.
Geceden kalma halleri ha diye güldü. Fazla kaçırmışsın anlaşılan.
Dünyayla beraberken içki içmeden durulamayacağını biliyor ya ona bağlıyor bu hallerimi.
Aklına gelir mi hiç Akıllı uslu bellediği Eylül kardeşi eroin çekmiş!
Gözleriyle görse inanmaz
Tıpkı benim gibi! Onca zaman burun buruna yaşadığım Dün-yanın nasıl bir alemin içinde olduğunu anlayıncaya kadar aylar geçmemiş miydi Ece gibi bu camiayla uzaktan yakından ilgisi olmayan bilinin bu gerçeği görmesi çok daha uzun zaman ister
Eroinle ikinci buluşmamız bir sonraki haftanın cumartesisine rastlıyor.
Birbirimize aşinayız artık. İçimde ne merak ne de korku var. Ondan gelecek zararları nerede durduracağımı biliyorum çünkü. Dünyanın düştüğü duruma asla düşmeyeceğim ben buna yürekten inanıyorum.
Bu kez buluşma yerimiz Beyoğlunun ara sokaklarmdaki barlardan biri. Grubun tümü değil seçilmiş kişiler çağrılmış. Beni de aralarına almaları gururumu okşuyor.
Kimse kimsenin konuğu olmadığı için ikram da söz konusu değil. Ne içtiyse parasını ödeyecek herkes. Hoşuma gidiyor bu durum. Yepyeni bir ilki yaşıyorum uyuşturucuya para ödeyecek olmak garip bir heyecan veriyor içime.
Tüm gözler hepimize yetecek miktarda eroini satın alan Nus-retin üzerinde.
Biraz pahalı oldu ama temiz mal! diye elindeki paketi paylaştırması için Tarıka uzatıyor.
Küçücük bir çizik yetiyor bana. Diğerleri benimkinin iki hatta üç katıyla ancak
kafayı bulabiliyorlar.

www.Cepsitesi.Net

Bu dozda kalmaya kararlıyım. Dünyanın ve Emrenin de abartıya kaçmadığını görmek içimi ferahlatıyor. Hem kendimi hem de onları kontrol altında
tutabilmenin sevincini yaşıyorum. Orada bulunuşumun Dünyayı yapabileceği aşırılıklardan uzak tutacağına inanıyorum.
Benim eroine merhaba deyişime sıcak bakmayan tek kişi Tolga.
A
Başladın da başın göğe mi erdi diye iğneliyor beni. Azı çoğu yoktur bu işin! Bir kez çektin mi bu mereti bağımlı olur çıkarsın. Bedenen değilse bile psikolojik olarak.
Katılmıyorum ona. Ama beni sahiplenen koruyucu tavrı hoşuma gidiyor. Özellikle de bu ilgiden fazlasıyla rahatsız olan Sibele karşı.
Tolgayla Tarık her ne kadar dost görünseler de grup içinde baş olma yarışında gibiler. Birinin söylediğine ya doğrudan ya .da dolaylı olarak diğeri karşı çıkıyor.
Kulak asma ona diyor Tarık. Yıllardır hafta sonlarıyla idare ediyorum ben. Eroinmana benzer bir halim var mı
Dünya da bendeki bu beklenmedik gelişmelerden pek hoşnut değil. Ama eli mahküm!
Ağzını açıp tek söz edecek hakkı bulamıyor kendinde.
Benim eroin kullanışımla ilgili yorumlardan en az etkilenen gene benim galiba Yüreklendiren ya da yeren tüm sözcükler bir kulağımdan girip diğerinden çıkıyor. Ne yaptığımı biliyorum ben.
Etkisi azala azala gitse de bir hafta boyunca beni idare edeceğini bildiğim
bulutların üzerindeki o eşsiz uçuşuma başlayabilirim artık
***
Yaşamıma bir şekilde giren eroinin derslerimi etkilemesine izin verememem. Arada oluşan açığı kapatmak istercesine eskisinden de büyük bir istekle koşuyorum okula. Koşabildiğim zamanlar tabii Yatakla bütünleştiğim değil kalkmaya yerimden doğrulmaya bile güç bulamadığım sabahlar da oluyor. Neyse ki Binnur var! Giremediğim derslerin notlarını ondan alıyorum.
Tembelleştin sen diye takılıyor bana.
Neler yaşadığımı bir bilse
Aşağı yukarı her gün konuşuyoruz annemlerle. Bendeki gelişmeleri akıllarına Bile getirmediklerinden Dünyayı soruyorlar hep.
İyi diyorum. Her şey kontrolüm altında.
Yalan da değil. Hem Dünyayı hem de kendimi aynı merceğin altında gözlemliyorum ya
Ne var ki Dünyanın son yaşadıkları hafta sonlarının hareketli temposuna inat son derece tekdüze geçen günlerimizin üzerine bomba gibi düşüyor.
Emrenin anne ve babasıyla yeniden yakınlaşmasından hoşnut değil Dünya. Onun ailesiyle paylaştığı gecelerde yurtta kalmayı yeğliyor. Bana pek anlatmasa da ayrı geçirdikleri her dakikanın beraberliklerinden bir şeyler alıp götürdüğünü tahmin edebiliyorum.
Hafta ortasında okula gitmeye hazırlandığım bir sabah Evde yalnızım. Kapı çalınıyor. Göz deliğinden bakıyorum Dünya!
Ne işi var bu saatte burada
Kapıyı açtığımda yere bıraktığı büyücek iki bavulla burun buruna geliveriyorum.
Yüzünden düşen bin parça Dünyanın.
Girebilir miyim diyor.
Şaşkınlıkla dikildiğim eşikten bir adım geri çekiliyorum.
O da ne demek Geç şöyle

www.CepSitesi.Net

Buraya kadar nasıl taşıdığını kestiremediğim bavullardan birini o diğerini ben yüklenerek içeriye alıyoruz.
Bitik bir halde salondaki kanepeye atıyor kendini.
Kovuldum! diyor. Yurttan attılar beni.
Ne oldu ki
Sorma Ayten Hanım yatağın altındaki bira kutularını bulmuş. Kim ispiyonladıysa Bu sabah erkenden odasına çağırdı beni. Pilini pırtını topla defol git! diye avazı çıktığı kadar bağırdı.
Olacağı buydu! Suçu onda aramaya kalkma başka ne yapabilirdi ki İçtiğin biranın icutusunu hemen çöpe atsan bunlar gelmezdi basma Bir de sen üstüme gelme Eylül. Odadakilere göstermeden çöp bidonuna ulaşmanın kolay olduğunu mu sanıyorsun
Onlara sezdirmedep biraları yuvarlamayı beceriyorsun ama.
Her neyse Kovuldum işte!
Tamam olan olmuş Ne yapmayı düşünüyorsun şimdi Bakışlarımın bavulların üzerinde yoğunlaştığının farkında.
Merak etme seni zor durumda bırakacak değilim. Ama eşyalarımı alıp Emrenin evine gidemezdim. Her ne kadar aynı evi paylaşıyor olsak da kaldığım yerin adresi yurttu bugüne dek. Hem Emrenin hem de benim ailelerimize karşı göstermelik bir adresti ve onların ağzına laf vermemek için en kestirme yoldu bu
Sözü nereye getireceğini az çok sezinliyorum ama benden isteyeceklerini Kendisi dile getirmeli.
Senden bir ricam olacak Eylül Burada kalacak değilim. Ama eşyalarımı evin bir köşesine koyarsan Kaldığım yer olarak burayı gösterebilirim.
Doğru burada kalamaz! Böyle bir şeye asla razı olmaz Ece. Daha önce ortak arkadaşlarımızdan bazılarını ağırladık evimizde. Karşı tarafa geçmeye üşendiği geceler Seleni alıkoymak için benden çok ısrar etti Ece. Ama söz konusu Dünya olunca iş değişiyor
Eceyle konuşmalıyım önce diyorum. Yalnız benim değil bu ev.
Haklısın diye boynunu büküyor. Umarım karşı çıkmaz. Tek çarem bu. Bu sayede yurttan ayrıldım arkadaşımda kalıyorum diyebilirim herkese. Hem bu durumda verdikleri üç kuruşu beşe çıkarmayı akıl eder bizimkiler de. Emrenin eline bakmaktan yoruldum artık
Gözlerinde biriktirdiği yaşları daha fazla tutamıyor.
Sakin ol diye saçlarını okşuyorum. Her şeyde bir hayır var. Belki böylesi daha iyi olur senin için.
Gidiyorum ben diye kalkıyor. Bakalım Emre ne diyecek bu işe Ha Bavullar burada kalsın Ece istemezse gelir alırım.
Kavruk bedeni daha da çökmüş tuz buz olmuş yüreğinin cam kırıklarına basa Basa kapıdan çıkıp gidiyor
Korktuğum tepkiyi göstermiyor Ece. Aradaki odanın bir köşesine yerleştirdiğim bavullara şöyle bir bakıyor.
Yurttan mı attılar seninkini yoksa nişanlısı mı kovdu diye soruyor.
Yurttan kovulmuş diyemiyorum. Dolaylı bir anlatımla kendisinin ayrıldığını adres olarak nişanlısının evi yerine bizimkini gösterebilmesi için eşyalarını buraya bıraktığım sayıp döküyorum.
Benim için fark etmez diye omuz silkiyor. Nasıl istersen öyle olsun. Rahatlıyorum. Dünyaya vereceğim müjdenin sevinci var içimde.
Ama Ecenin normal şartlardaki davranışı değil bu! Kafası kendi sorunlarına takılı çünkü.
Eski kabus geri döndü! İlk günlerdeki efendiliğini üzerinden sıyırıp atan Cengiz kapkara bir gölge gibi adım adım izliyor gene Eceyi.

www.CepSitesi.Net

Birkaç kez evin yakınında gördüm onu. Varlığımı fark edince başını önüne eğip uzaklaşıverdi. Eceye söylemedim bile. Anlatmam korkusunun boyutlarını büyütmekten başka ne işe yarar ki Umarım yaptıkları bu kadarla kalır Cengizin
Eroinle olan sınırlı beraberliğim aynı tempoda devam ediyor. Hafta sonu arkadaşlığı kıyamında Eros diyorum onarYaşamımdaki tek erkek konumunda olduğu için. Cumartesi geceleri hafta içi öğrenciliğimi dondurup Erosla buluşuyorum. Çevresini saran diğer sevdahlanyla birlikte Benimse tek sevgilim o! Ama ikili ilişkilerdeki ölçülü tavrımdan payına düşeni alıyor o da. Ne kadar istersem o kadar sokulabiliyor yamma.
Pazartesi sabahına sarkan etkileriyle de kolayca baş edebiliyorum. Üzerime yapışıp kalan iştahsızlığa alıştım artık. Hızla kilo verdiğimin farkındayım. Şikayetçi değilim bu durumdan. Yaz için şimdiden hazırlık yapıyorum kendimce. İncelmiş bedenimle deniz mevsimine hazırlanmanın bundan keyifli yolu olur mu Ece de zayıflama konusunda benimle yanşıyor sanki. Gözbe-beklerine oturmuş korkunun kuytusunda yemeden içmeden iyice kesildi.
Beraberce Selenin önerdiği bir terziye gittik. Dikişin yanında düzeltme işleri de yapıyor kadın. Daraltılmak üzere ikişer kot pantolon götürdük.
Ecenin bedeniyle olan sorunu zayıflamakla sınırlı. Benimki-lerse dizi dizi Kemiklerimdeki sızlamayı içime gömebiliyorum dışarıdan fark edilmiyor nasılsa. Ama burnumun devamlı akması çevremdekilerin dikkatinden kaçmıyor.
Gene mi nezle oldun diyor Anıl.
Ben her bahar aşık değil nezle olurum diye güldürüyorum onu.
Selen de yakın takibimde. Hem burnumun akmasını hem de olur olmaz yerde bastırıveren kaşıntıyı bahar alerjisine bağlıyorum. İnanıyorlar. Altında yatan nedeni bulup çıkaracak kadar cin değil hiçbiri.
Erostan gelen bu ufak tefek olumsuzluklara aldırmıyorum bile. Emrenin Dünyaya yansıttığı güçsüz omuzlarına yüklediği sorunların yanında bunların lafı mı olur
Eylül ve Eros EE!
Nişan ya da düğün davetiyesinde kalp şeklinde bir kutucuğa yerleştirilse Bayağı hoş olur doğrusu. Ama hayır! Hiç heveslenme Eros Asla bir nikah gerçekleşmeyecek aramızda. Bizimkisi geçici bir beraberlik yalnızca.
Zaten şu sıralar biraz uzaklaşmayı düşünüyorum senden. Peş peşe girip çıktığımız vizeler ufuktaki yıl sonu sınavları Bunların üstesinden
dumansız ayık bir kafayla gelebilirim ancak.
Düşündüklerimi uygulamaya koyuyorum İlk hafta grubun içindeyim gene. Ama yüz vermiyorum Erosa. Esrarlı sigaradan çektiğim iki nefesle götürüyorum geceyi. Ondan sonraki iki hafta ise katılmıyorum bile toplantılara.
İlkinde evdeyim. Selen de bizde. Gecenin geç saatlerine kadar laflıyoruz.
Eceyle Selen odalarına çekildiklerinde biraz bocalıyorum. Uyku tutmuyor Günün ilk ışıklarını bilgisayarın başında
oyun oynayarak karşılıyorum. Domino Kullanıcı adım Eros! Beraberce büyük zaferler kazanıyoruz kök söktürüyoruz rakiplerimize.
Sonraki hafta Seçil Kerem Anıl ve Selenle yemeğe çıkıyoruz. Erosun eksikliğini şaraba yüklenerek giderme çabasındayım. Hepsinden çok içtiğimin farkında bile değiller ya da önemsemiyorlar.
Bana karşı tek tavır Erosun içimden yükselen sesi.
Alacağın olsun Eylül diyor. Üzüm suyuna sattın beni

www.Cepsitesi.Net

***
Verdiğim kirlenmişliklerden sıyrılma arası döneminde gösterdiğim başarı beni yüreklendiriyor. Yoksunluk belirtilerinden hiçbirini yaşamayışım Erosla birlikteliğimizin vazgeçilmez hale gelmediğinin en iyi kanıtı. Bedenen ve psikolojik yönden Onsuz olamam! noktasının çok uzağındayım. İpler benim elinde yani
İki haftadan az bir süre kaldı sınavlara. Eceyle beraber sıkı bir kamp dönemi yaşıy(fcuz. Bazı geceler Selen de katılıyor aramıza. Geç saatlere kadar çalışıyoruz.
Eros grubuyla yollarımızı buluşturmamak için elimden gelen gayreti gösteriyorum.
Bu hafta da mı geliniyorsun diyor Dünya. Seni sorup duruyor Tarık Aldırmıyorum bile. İki hatta üç parçaya bölünmüş farklı kimliklerimi gerçek Eylül kişiliğinde toplamış var gücümle sınavlara hazırlanıyorum.
Zaman zaman Ecenin gözlerini esir alan gölgeleri saymazsak keyfimiz yerinde. Yaklaşmakta olan büyük tehlikenin ayak seslerini duymuyoruz henüz.
Ve o uğursuz gece
Yoğun bir çalışma gününün ardından pestil gibi yorgun yataklarımıza seriliyoruz. Erostan bana kalan en vefalı armağan uykuya dalma güçlüğü. Ama o bile kıyamıyor bana bu gece. Derin bir uykunun kollarına bırakıveriyorum kendimi.
Aradan kaç saat geçiyor bilemiyorum. Hafif derinden gelen bir tıkırtıyla uyanıveriyorum. Odam binanın sokağa bakan köşesinde. Birbirini kesen iki duvardan birinde boydan boya pencere diğerinde balkon var. Sağ yanımdaki camlar panjurlu. Tıkırtı oradan geliyor.
Bir yandan öbür yana dönüp uykuya devam etmeye çalışırken İkinci kez duyuyorum aynı sesi. Yumuşak bir top ya da bir el panjura değiyor sanki. Uyku sarhoşu beynim bunun bir ön yoklama olduğunu nereden bilecek Yatağımın başucu evimizin biricik balkonuna bakıyor. Bu küçük kapalı balkon çamaşır kurutma odamız bizim. Davetsiz konuğumuzun ilk adım attığı yer de orası oluyor. Pek de davetsiz sayılmaz aslında Havalandırmak için aralık bıraktığımız sonra da kapatmayı unuttuğumuz pencere kanadından iyi davetiye mi olur
Başucumdaki gürültüyle yataktan fırlamamla.camın gerisindeki karaltıyla yüz yüze gelmem bir oluyor. Panik halinde arkamı dönüp odanın kapısına doğru koşuyorum.
Ece! diye haykırıyorum. Balkonda hırsız var
Göz açıp kapayıncaya kadar geçen süre içinde koşup geliyor Ece. Onun varlığıyla
güç kazanarak ışığı yakıyorum. Karşımızda duran gölge aydınlanıveriyor.
Cengiz bu!
Bağrış çağrış arasında balkon duvarını aşıp geldiği yoldan geriye sokağa atlayrveriyor. Koşan ayak seslerinin beynimizdeki ürkütücü yansımasıyla baş başa kalıyoruz.
Gözleri fal taşı gibi Ecenin. Gitgide solan yüzü titreyen dudakları yaprak gibi titreyen bedeni daha fazla dayanamıyor bu yüke. Dizlerinin üzerine çöküp yere yığılıveriyor.
Ne yapacağımı bilmez bir halde öylece kalakalıyorum. İlk şaşkınlığımın ardından Eceyi ayıltmaya çalışıyorum. Kolonyalar döküyorum yüzüne bileklerini ovuşturuyorum Neden sonra güçlükle kendine gelebiliyor zavallıcık.
Neler olduğunu anımsamıyormuş gibi donuk bakışlarla süzüyor önce beni. Şöyle bir silkinip ayıldığında da hıçkırıklara boğuluyor.
Söylemiştim sana diyor. Huylu huyundan vazgeçmez. Sonunda yaptı yapacağını Öfkeden deli gibiyim.
Polise haber verelim diyorum. Yakalasınlar içeri atsınlar da aklı başına gelsin.

www.CepSitesi.Net

Boş ver. Hiçbir yararı olmaz bunun. Müebbet hapse mahküm edecek değiller ya. Saate bakıyorum. Sabaha karşı 5.30! Alacakaranlık aydınlığa kavuşmamış henüz ama tam da fırıncıların gazete dağıtıcılarının günlük koşuşmalardan başladığı zaman. Ne büyük cesaret Cen-gizinki! Görülmekten yakalanmaktan adi bir hırsız konumuna düşmekten zerrece korkusu yok delilik kanına işlemiş.
Kararlı bir tavırla telefona uzanıyor Ece. Bekle biraz bu saatte korkutma insanları yolundaki uyarılarıma aldırmadan Ankarayı ailesini arıyor. Başında beklenilen umutsuz durumdaki hastanın son nefesini verdiği haberini yakınlarına ulaştırmanın sabır-sızlığıyla
Ecenin annesi ve babası sabah ilk uçakla geliyorlar. İkisi de son derece üzgün ve bitkin.
Bu iş böyle olmayacak diyor babası. Topla eşyalarını gidiyoruz.
Bu sözlerle içimden bir şeyler eriyip gidiyor sanki. Önemli bir yol ayrımında olduklarını görebiliyorum. Önlerine geçmek gitmelerini engellemeye çalışmak haddim değil. Hele böyle bir durumda Ama Ecenin parmaklarımın arasından kayıp gitmesine de dayanamıyorum. Ne yaparım ben onsuz
Mutfağa girip çay demliyorum kahvaltı hazırlıyorum.
Aralarındaki görüş alışverişine katılmıyorum ama okula giderken onların yanındayım.
Önce rektör yardımcısı sonra da dekanla görüşüyorlar. Alınan karar Ecenin Orta Doğu Teknik Üniversitesine yatay geçiş yapması.
Olmazsa Amerikaya göndeririz diyor Meltem Teyze.
Üçüncü bir seçeneğin olmaması içimi acıtıyor.
Sınavlara girmeyecek misin diye umarsızca soruyorum Ece ye.
Girerim diyor. Ankarada çalışırım artık
Hiç değilse sınav zamanı beraber olabileceğimiz düşüncesiyle avutmaya çalışıyorum kendimi. O ise kitaplarım üç beş parça eşyasını bir an önce buralardan uzaklaşma sabırsızhğıyla bavuluna yerleştiriyor.
Umut arsızlığımız buraya kadarmış Eylül. Yoktan var etmeye çabaladığımız arsız umutlarımız Hepsi yerle bir oldular.
Önce hüzünlerimiz kucaklaşıyor ardından da bizler Göz-yaşlarımız birbirine karışıyor Eceyle.
Sımsıkı tutmaya çalışıyorum canım arkadaşımı kollarımda bırakmak gelmiyor içimden.
Başaramıyorum. Elimi tutan elini çekiyor önce sonra da kaskatı kesilmiş bedeni uzaklaşıyor benden.
Gidiyorlar
Ecesiz diğer yarısını yitirmiş bir Eylül kendi arsız umutlarıyla öylece bakakalıyor arkalarından.
Ecenin geride bıraktığı büyük boşluğu nasıl dolduracağımı bilemiyorum. En büyük desteğim Selen. Hiç yalnız bırakmıyor beni bazı geceler bende kalıyor.
Ece varlığıyla değilse bile adıyla hala ev ortağım konumunda. Bu yüzden evimin kapılarını tümüyle açamıyorum Dünyaya. Gene de bir gece kaldı benimle.
Ece yan odadan çıkıp geliverecek-miş gibi ürkek yaşayacağı sayılı saatlerin küçük bir kaçamak olduğu bilinciyle
Bu dönemde istesem de daha fazlasını veremem ona. Beraber olduğumuz zamanlarda birayla ve sigarayla süslediğimiz sohbetler dışında paylaştığımız bir şey yok.
Oysa yaklaşan sınavlara yoğunlaşmak zorundayım ben. Selenle yakaladığımız çalışma arkadaşlığının bir benzerini Dünyayla yaşamamız olanaksız. Derslere bile doğru dürüst girmeyen biri için sınavlar da pek önem taşımıyor çünkü.

www.CepSitesi.Net

Selenin Dünyaya Jkarşı davranışları Eceninki kadar katı değil. Aynı ortamlarda buluşturabiliyorum onları. Ortak noktalarının azlığını önemsemez görünüyor ikisi de. Benimle beraber olmanın tek yolunun birbirlerine katlanmaktan geçtiğini biliyorlar.
Anılın da katılımıyla hepimizi canımızdan bezdiren ders çalışma saatlerimizi keyifli molalarla bölebiliyoruz. Okulun yakın çevresindeki çorbacılar pizzacılar biraz uzağa gitmeyi göze aldığımızda da Akmerkezdeki yiyecek içecek mekanları soluklanma yerlerimiz oluyor. Böyle zamanlarda Dünyayı da katıyorum aramıza.
Gene böyle bir molada Selenin yeni keşfettiği gözleme evindeyiz.
Yaz okuluna katılıyor musunuz diye soruyor Anıl.
Yaz okulu Boğaziçi Üniversitesinin öğrencilerine tanıdığı hoş bir ayrıcalık.
Alt dönemlerden dersi olanlar açık kapatmak isteyenler ya da gelecek dönemden ders alıp yüklerini hafifletmeyi amaçlayanlar için harika bir fırsat.
Neden olmasın Bir dönemi dil okuluna gömerek yitirdiğim zamanı geri getiremese de birkaç ders alıp önümüzdeki yıla hafifleyerek girmek fena mı olur Selen de benim gibi düşünüyor.
Bana uyar diyor. Sen ne diyorsun Eylül
Önce bizimkilere sormam gerek. Pek hoşlanacaklarım sanmıyorum ama Hepsi hepsi bir buçuk ay zaten diyor Anıl. Tatilin tümünü kapsamıyor ki.
Koskoca bir yazı tembel tembel güneşlenerek geçireceğinize Doğru söylüyor. İzmire gidince ne yapacağım ben Üç dört ay Çeşme gibi bir yeryüzü cennetinde geçecek bile olsa çekilmez. Daha ikinci haftanın sonunda sıkılıvereceğimi adım gibi biliyorum.
Benim işim olmaz yaz okuluyla falan diye kestirip atıyor Dünya. Kışın hakkını verdim de yaz mı kusur kaldı
Öyle deme diyor Anıl. İki dersten kurtulmak bile az şey mi sence Yok arkadaşım bu iş çalışkanlara göre! Ama sizler katılırsanız sevinirim. Yaz boyunca buralardayım nasılsa. Böylelikle Ey-lülden daha fazla ayrı kalmamış olurum ben de.
Dünyanm ağzından amaçsızca dökülen bu sözler uyan yerine geçiyor benim için. Anıl da benden ayrı kalmamak için mi bizi böyle ateşlemeye çalışıyor acaba Yani sen kesinlikle katılıyorsun diyorum Anıla.
Gözlerini yere indiriyor.
Bilemiyorum diyor. Ama bir an önce karar vermemiz gerek ön kayıtlar başladı bile.
Apaçık ortada benim kararıma göre yön verecek kendine.
Ne zaman başlıyor şu çalışkanlar okulu diye soruyor Selen. Geç kalmadan yerimizi alalım biz de Gözleri ışıldıyor Anılm. Benden değilse de benim üzerimde etkili olabilecek birisinden gelen yeşil ışık hevese getiriyor onu. Elindeki dosyayı açıp okumaya başlıyor.
Ön kayıtların ardından haziranda kesin kayıt yaptırmamız gerekiyor. 23 Haziran yaz okulunun başlangıç tarihi. 3 Ağustosta bitiyor. İki gün de sınavlar Sonrasında okullar açılıncaya kadar dilediğinizce tatil yapabilirsiniz.
Tamam diyor Selen. Bizimkiler karşı çıkmaz.
Ben onun kadar emin değilim ama deneyeceğim. Bakalım bu göz yaşartıcı okuma aşkıma ne yanıt verecek annemler
Hemen o akşam konuşuyorum bizimkilerle. Tam beklediğim gibi şiddetle karşı çıkıyor ikisi de.
Ne gerek var diyor babam. Yeterince yorulmadın mı zaten Tatilini doya doya yaşamak varken
Seni özlemekten yorulduk diyor annem de. Hiç değilse yaz aylarında beraber olalım.

www.cepsitesi.net

İşlerinden güçlerinden zaman ayırabilecekler sanki Yazlıkta Nurten Ablayla baş başa ara sıra buluşacağım arkadaşlarımın varlığıyla ancak renklenebilecek tekdüze günler bana sundukları. Gene de ısrarcı olamıyorum. Onlar evet demedikçe yatar bu iş!
Telefonu kapatıp bügisayann başına geçiyorum. Yarım saat sonra bu kez onlar arıyorlar. Babamın sesi eski yumuşaklığına kavuşmuş Eylül annenle ben düşündük de Çok istiyorsan kalabilirsin yaz okuluna. Bir buçuk ay dedin öyle değil mi Neyse Kızımızın gönlünce olsun bari.
Aslan babam benim! diye sevinçle haykınyorum.
İçim içime sığmıyor. Bir an önce Anılla Selene ulaştırmalı-yım bu müjdeyi
***
Ece sınavların başlamasından iki gün önce geliyor. Yanında annesiyle beraber
Belli ki Meltem Teyze burada bulundukları süre içinde gölge gibi izleyecek kızını. Başka ne yapabilir ki
Okul yönetimi bir kez daha uyarmış Cengizi. Ortada somut bir delil olmadığından üzerine gidemiyorlar. Bu şartlarda yönetimin uygulayabileceği cezai bir yaptırım da söz konusu değil zaten.
Epey kilo vermiş Ece. Yüzünün solgunluğu daha da belirginleşmiş.
Yorgunluktan diyor. Sabahlara kadar ders çalışmaktan. Başka yolu var mı Yatay geçiş için yüksek puan tutturmam gerekiyor.
ODTÜye geçeceği kesin gibi. Alacağı notların yeterli olacağından eminim.
Eşyalar için ne düşünüyorsunuz diye soruyorum.
Ne düşüneceğiz diyor Meltem Teyze. Oldukları yerde kalacaklara
Bu durumda eşyalar için bedel ödemem gerektiğini düşünüyorum. Ama Meltem Teyze
böyle bir şeye asla razı olamayacağını söylüyor.
Sen de benim bir lazımsın diyor. Üç yıl sonra ya da şimdi ne fark eder Zamanı geldiğinde bırakılmayacaklar mıydı zaten Biraz erken oldu hepsi bu.
Annemle telefonda buluşturuyorum onları. Kararından caymıyor Meltem Teyze. Bir kuruş bile almam diyor onca eşya için. Her şeyi böylece bırakıp gidecekler bana
Sınavlarım iyi geçiyor. Her sınav çıkışında küçük kutlamalar yapıyoruz aramızda.
Yemeğe gidiyoruz ya da Boğaz manzaralı artık iyice sahiplendiğimiz pastanemizde
pasta yiyerek ödüllendiriyoruz kendimizi.
Selen Anıl Seçil Kerem Ece ve ben Her zaman tam kadro olamasak da bir ya da iki eksiğimizle sürdürüyoruz beraberliğimizi.
Bu grupta Dünyaya yer yok. Ecenin açıktan açığa sergilediği karşıtlık diğerlerinde kayıtsızlık ve tepkisizlik olarak gösteriyor kendini. Ecenin ardından daha ılımlı davranacaklarına inanıyorum.
Günlerdir uzaktan uzağa bizi izlemekle yetinen Dünyanın haline dayanamıyorum.
Bir seferinde pastaneye giderken onu da alıyorum yanıma.
Ece gidiyor olmanın verdiği umursamazlıkla çok farklı bir yaklaşım gösteriyor Dünyaya ve beni şaşırtacak derecede sıcak davranıyor. Selenle Dünyanın arası zaten iyi. Anıl da beni kırmamak için elinden geleni yapınca ortada sorun kalmıyor.
Bunca zamandır arkadaşımı gruptan uzak tuttuğuma yanıyorum. Onun ölçülü davranma çabaları yanında beraber olmaktan duyduğu sevinç içime dokunuyor.
Bu cumartesi ne yapıyorsun diye kulağıma fısıldıyor ayrılırken. Gruptaki herkes seni soruyor.
Özellikle de Tank

www.CepSitesi.Net

Birden garip bir özlam duyuyorum içimde. Şöyle bir hesap yapıyorum kafamda Cuma günü sınavlarımız bitiyor. O gece okul grubuyla kutlama yaparsak cumartesiyi kurtarabilir miyim acaba Gelebilirim belki diyorum usulca.
Sevinçle ışıldıyor gözleri.
Yaı n merhaba partisi! diyor. Mutlaka gelmelisin
Cuma sabahı son sınavımıza giriyoruz. Çıkışta hüzün dolu saatler bekliyor gene beni.
Eceyle annesi akşamki kutlama yemeğine bile katılmadan akşam uçağıyla
Ankaraya dönecekler.
İlk seferki kadar yitik değiliz bu ayrılışımızda. Zaten gitmişti Ece. Şu kısacık
sürede uzatmaları oynadık yalnızca.
Bir diğer avuntum da birkaç gün sonra her soluğu Ece kokan her zerresi Eceyi anımsatan bu evden benim de çıkacak olmam.
Aslında hemen yarın sabah dönebilirdim İzmire ama pazartesi günü yaz okulu için kesin kayıt yaptırmamız gerekiyor. Ondan sonra da Selenle kısacık bir ön tatil için İzmir yollarına düşeceğiz
Yıl sonu kutlaması için Ortaköyde küçük ama şirin bir meyhanede yer ayırtmış bizimkiler. Seçil Kerem Anıl Selen ben Bir de Esra!
Esra Seçilin Uçaksavar Yurdundan oda arkadaşı. Daha önceki beraberliklerimizi de paylaştığımız olmuştu ama bu kez program dışı beklenmedik bir konuk gibi görünüyor gözüme. Geleceğinden haberim olmadığından belki İtici değilse bile çekiciliği tartışılır soğuk bir tip bana göre Esra. İlk günden kanım ısınmadı nedense. Eminim o da benim için benzer duygular taşıyordur.
Telepatiye inanırım İlk karşılaştığınız birini ya seversiniz ya da yıldızlarınız barışmaz. Sevdiğiniz kişi de sizi sever hoşlanma-dıysanız eğer oda sizden hoşlanmamış demektir.
Gene de havamızı bozacak bir neden olarak görmüyorum onu. Bana kalsa Esrayı gecenin curcunası içinde eriyip gidecek buzdan bir kalıp diye elimin tersiyle kenara itip ilgi alanımın dışında tutacağım ama Buna izin vermiyor.
Gözlerindeki donukluğun bakışlarım Anılin üzerinde yoğunlaştırdığında cıvıltılı bir canlılık kazandığını görebiliyorum.
Önemsemiyorum daha doğrusu önemsememeye çalışıyorum. Hatta keşke beraber olabilseler diye geçiriyorum aklımdan. Anılın beni sıkan zaman zaman boğacak boyutlara ulaşan baskısından kurtulurum hiç değilse.
İyi de içimdeki bu yabansı kıpırtı da neyin nesi Bencilin tekisin sen Eylül!
Zerrece yüz verme çocuğa adam yerine koyup bir kez olsun dinleme zahmetine katlanma sevgi dilenen bakışlarını yakarışlarını yok say Sonra da bir başkası ona ilgi gösteriyor diye bozulmaya kalk. Her şeyin bir bedeli var kızım Ektiklerini biçmek neden bu kadar incitiyor seni
İki kadeh şarabı ardı ardına yuvarladıktan sonra ancak toparlanabiliyorum.
Kafanı saçma sapan ayrıntılara takıp somurtmaya gelmedin buraya sen diye paylıyorum kendimi. Silkin ve içinde bulunduğun ortamın güzelliklerini yaşamaya bak
Küçük tabaklara serpiştirilmiş mezeler nefis. Şarapsa her zamankinden farklı bir tat bırakıyor damağımda. Şerbet gibi bir sohbet gülüşlerini paylaştığım can dostlarım
Daha ne isterim ben Masanın bir köşesindeki donup kalmış fotoğraf karesi suratlı birisi için bu keyfi bozmanın anlamı var mı
Roman havaları çalan grubun coşkulu müziği eğlenmeye dünden hazır insan kalabalığının kanını kaynatıyor. Şarkılara bir ağızdan eşlik etmeler ayaAğa fırlayıp daracık masa aralıklarında oynamalar
Ve boşalır boşaİmaz doldurulan

www.Cepsitesi.Net

kadehler
Bu son olsun diyorum Anıla. Bu gecenin yarını da var.
Tüm gözler üzerime çevriliveriyor. Gereksiz konuşmamın sonucu
Yarın gece için Dünyayla Emreye söz verdim de diyorum suçumu itiraf eder
gibi.
Anılın yüzünde o ana kadar hiç görmediğim rahatsız edici garip bir ifade beliriyor. Gözlerindeki öfke kıvılcımları yüreğimi delip geçecek derecede güçlü.
Oysa yarın gece için farklı programlarımız vardı diyor dişlerinin arasından. Anlam veremiyorum onun bu haline. Dünyayla ve Emreyle olan yakınlığımızı bilmiyor mu Daha önce de onlarla defalarca beraber olduğumuzu Ben de yokum yarın gece diyor Selen. Kadıköye teyzeme geçeceğim.
Eşyalarımı toplamam gerek.
Sattınız bizi desenize diyor Kerem yüzüncü kadehini devirirken.
Böyle yarı yolda bırakıvermek arkadaşlığa sığar mı diye onu destekliyor Seçil de.
Uzunca bir suskunluğun ardından tane tane sözcüklerin üzerine basa basa konuşmaya başlıyor Anıl.
Giden gider kalan sağlar bizimdir!
Başka zaman olsa şaka diye algılayacağım bu sözler ağrıma gidiyor. Şakayla söylenmiş bir havası da yok zaten.
Öyle değil o diye peltek peltek gülüyor Kerem. Ölen ölür kalan sağlar bizimdir!
Düşünceli bir tavırla başını sallıyor Anıl.
Ölmek ve gitmek aynı noktada buluşur kimi zaman İmalı göndermelerin farkında bile değil Kerem.
Kalanları sayalım o zaman! Sen ben ve sevgilim
Başından beri konuşmalara katılmayıp dinlemekle yetinen Esra yumuşacık bir sesle devreye giriyor.
Ben buradayım!
Helal olsun kız sana! diye kadehini Esraya doğru kaldırıyor Kerem.
Gözleri Anılın gözlerini ararken ekliyor Esra.
Ararsanız sevinirim.
Bakışlarını buluşturmaktan kaçınsa da yanıtını geciktirmiyor Anıl. Arayacağım.
Amma da hızlı çıktı bizim buzlar prensesi diye fısıldıyor Selen. Göz göre göre götürüyor oğlanı
Gecenin bundan sonrasında iğne batırılmış balon gibi sönü-veriyor tüm keyfimiz. Daha fazla oturmak gelmiyor içimden.
Kalkıyoruz.
Seçille Keremin ayakta duracak halleri yok. En çok içen onlar. Anılsa dimdik ayakta. Gözlerini ele geçirmiş sabit bakışlarla veda faslının bitmesini bekliyor.
Soğuk buz gibi bir iyi gecelerin ardından ayrılıyoruz.
Bu gece bende kalacak Selen.
Daha kapının önünde sayıp dökmeye başlıyor Kaptırdın mis gibi oğlanı! Hem de o soğuk nevaleye
Saçmalama Selen! Anılı ne zaman sahiplendim ki ben
Nasıl olsa kayıtsız şartsız senindi ya! Hep avucunun içindeydi öyle kalacak
sanıyordun.
Kes bu zırvalan. Esrayla ya da bir başkasıyla olması umurumda bile değil.
Doğru söyle kıza Arayacağım dediğinde hiç mi için burkulmadı
Bir anlık duraklamamı kendince yorumlayıp zafer kazanmış kumandan edasıyla
atışlarını sürdürüyor.

www.CepSitesi.Net

Bizim mayamız bukızım O beğenecek sen beğenmeyeceksin hor görüp aşağılayacaksın. O sevecek sen en ufacık bir sevgi kırıntısından bile mahrum bırakacaksın garibanı. Dünyaya geldiğine pişman etmek için elinden geleni ardına koymayacaksın Zamanında düşünecektin bunları! Yoksa işte böyle ayak üstünde uçuruverirler adamı
Kusura bakma Selen diye kesiyorum sözünü. Uykum geldi. Yatıyorum ben İyi geceler!
Kafamın içini kemirme çabasındaki arsız kırıntıları kapımın önünde bırakma kararımı başarıyla uyguluyorum.
Başımı yastığa koyar koymaz derin bir uykuya daldığımı görse ne düşünürdü acaba
Selen Cumartesi sabahı daha doğrusu öğleüstü uyandığımda Selenin gitmiş olduğunu görüyorum. Telefonun yanına bir not bırakmış.
Kadıköye geçiyorum ben. Pazartesi sabahı okulda görüşürüz. Ayırttığımız otobüs biletlerini alıyorum. İtirazın varsa hemen ara yoksa çok geç olacak. Terk edildim diye de kendini fazla paralama! Öptüm Hınzır kız esprisini patlatmış gene.
Gittiği iyi oldu aslında. Akşamki partiye daha rahat hazırlanabileceğim Gerçek anlamda ilk kez tek basmayım bu evde. Tatlı bir gevşeklik var üzerimde.
Derslerin ve sınavların bitişinden olsa gerek Boş odalara girip çıkıyorum amaçsızca. Kasetçalara bir kaset koyup sonuna kadar açıyorum sesini Kahve yapıyorum kendime.
Uzun soluklu kahvaltılar bana göre değil. Hele tek basınayken Mutfak dolaplarından birinin içinde bulduğum kremalı bisküvi paketi ziyafet sevinci yaşatıyor bana.
Kahvaltı keyfinin ardından banyoya gidip ılık suyla dolduru-yorum küveti. Mis kokulu sıvı sabunlar katıyorum içine. Gözlerimi yumup köpüklerin yumuşacık okşayışına bırakıyorum şımartılmaya susamış bedenimi.
Öylesine uzun kalıyorum ki küvetin içinde buruş buruş oluyor her yanım.
Bayılıyorum bu halime. Bornozla tembel tembel dolanıyorum evin dört bir yanında.
Sonra giyinip dışarı çıkıyorum. Uzun zamandır uğramadığım bir yere kuaföre gidiyorum. Fön çektiriyorum saçlarıma manikür yaptırıyorum.
Özel bir yere mi gideceksiniz bu akşam diye soruyor mani-kürcü kız.
Öyle sayılır diye gülüyorum içimin tüm sıcağıyla.
Makyajınızı biz yapalım isterseniz.
Neden olmasın Keyifli günüm bugün. Manikürcü kızın bile gönlünü kırmak istemiyorum. Seve seve teslim ediyorum ellerine yüzümü.
Eve dönüşüm akşamüstünü buluyor. Elbise dolabını açıp giyecek seçiyorum kendime.
Yaza merhaba gecesi Bu sözcüklere yaraşır bir şeyler olmalı.
Daha önce İstanbulda hiç giymediğim asimetrik kesimli uçuşan dilimlerle bezeli siyah şifon etekle omuzlarımı açıkta bırakan su yeşili şifon bluzda karar kılıyorum.
Kapıdan çıkarken boy aynasına bakıyorum Yüzüme yansıyan yaşımın üzerindeki olgun görüntü hoşuma gidiyor. İspanyol dilberlerine benzetiyorum kendimi.
Dışarıda arabanın içinde beni bekleyen Dünyayla Emre de bu umulmadık değişimim karşısında şaşkınlıklarını gizleyemiyor-lar. Uzun bir ıslık çalıyor Emre.
Hoş geldiniz hanımefendi diyor. Daha önce tanışmış mıydık sizinle Bu gece bu halinle birilerini kendine aşık etmezsen evde kalmış say kendini diyor Dünya da.
Buluşma noktamız Boğazda denizle iç içe ünlülerin uğrak yeri olan yazlık bir kulüp. Bizim tuzu kuru grubumuzun yaza merhaba demesi için daha aşağısı kurtarmazdı zaten İyi ki üstüme başıma gereken özeni göstermişim diye geçiriyorum içimden.

www.CepSitesi.Net

Kırmızıdan yeşile maviden mora dönüşerek karanlığı bölen parlak ışıklar altında tanıdık bir yüz arıyor gözlerimiz. Dışarıdan gelen birinin bu ışık karmaşasında etrafı seçmesi çok zor. Ama içeridekiler renk cümbüşüne alışmış gözleriyle seçebiliyorlar bizi.
Hey millet! diye bizi çağıran Tolganın sesini yüksek perdeden çalınan müziğin arasında güçlükle duyuyoruz.
Karşı tarafta bizimkiler diyor Tolga bar bölümünü göstererek.
Sonra bana dönüyor.
Yanlış yere geldin galiba Eylül diyor. Bu gece güzellik yarışmasına katılmayacak miydin sen Bu ne hal kız Başını döndürüyorsun insanın Sibel yok mu diyorum bu abartılı iltifatlarını onun yanında yapamayacağını ima ederek.
Olmaz mı Seni görünce kıskançlığından çatlamasa iyidir
Koyu gölgelerin parlak ışıklarla yaptığı hareketli dans eşliğinde bara doğru
yürüyoruz. İlk gözüme çarpan Tarık oluyor
Oturduğu yüksek bar taburesinden inip yanımıza gelip Hoş geldiniz diyor.
Onun da gözlerinden taşan şaşkınlıkla sarmalanmış beğeniyi okuyabiliyorum. Ama Tolganınki gibi ciddiyetten uzak yılışık iltifatlar Tarıka göre değil.
Elimden tutup oturacağım yere kadar götürüyor beni ve yanındaki boş tabureyi gösteriyor. Burası bir başkasına ayrıldığından mı boş yoksa özellikle benim için mi bekletilmiş bilemiyorum. Ama Tarıkın davranışlanndaki incelik ve beni yüceltmeye yönelik zarif tavırları yüreğimi okşuyor.
Ne kadar güzel olmuşsun bu gece Eylül diyor. Yanında olmaktan duyduğum mutluluğu anlatamam. Yüzüme yürüyen sıcaklıktan kıpkırmızı olduğumu tahmin edebiliyorum. Beni ele vermedikleri için ışıklardaki sürekli renk değişimine duacıyım Daha önceleri kot pantolon ve gömlekle görmeye alışık oldukları Eylülü bu haliyle değerlendirirken hayranlık duymalarını yadırgamıyorum insanların.
Hoşuma da gidiyor bu durum. Sibelin üzerimde gezinen kıskanç bakışları sesi bize ulaşan herkesin yağdırdığı övgü dolu sözcükler geceye güzel bir başlangıç yapmamı sağlıyorlar.
Ama Hepsi bir yana Tarıkın gözlerinden taşıp bana ulaşan kadife yumuşaklığındaki okşayıcı bakışlar gösterdiği şefkat dolu yakınlık içimi ısıtıyor. Yiyeceğimle içeceğimle her şeyimle inceden inceye ilgileniyor.
Ne içersin
Dışa yansıttığım gerçeğin üzerindeki yaşıma ve her zamankinden farklı görüntüme
uyacak sert bir içeceği yeğliyorum bu gece ama kararsızım henüz.
Viskiye ne dersin diyor Tarık kendi viski bardağını göstererek.
Yemek öncesi viskiyle başlayan içki yolculuğumuz yemekle beraber şaraba dönüşüyor. Restorana geçmeyi öneriyor Tarık istemiyorum. Böyle özel bir geceyi restoranın çiğ ışıklarıyla boğmaya razı olmuyor gönlüm. Bin bir çeşit yiyecek var zaten burada.
Özel bir şişe şarap açtırıyor Tank. Tadına bakıyor
Harika diyor gülen gözleriyle. Senin güzelliğine eşlik ede-bilir.
Uzunca bir süre oturuyoruz barda. Tolga Diskoteğe geçiyoruz biz. Gelmiyor musunuz demese daha da oturacağız. Yer ve zaman kavramının önemini yitirdiği asla içkiden kaynaklanmayan tatlı bir sarhoşluğu paylaşıyoruz çünkü Tarıkla.
İçkilerimizi alıp gölgelerin aydınlığa baskın çıktığı alacalı ışıkların yalnızca pisti aydınlattığı diskotek bölümüne geçiyoruz.

www.Cepsitesi.Net

Bizimkilerin çoğu burada ama belli bir oturma düzenleri yok kalabalığın içine dağılmış herkes. Grup beraberliğimiz kulüp ortamında kişisel kümelenmelere bırakmış yerini. Sakin bir köşe bulup oturuyoruz biz de.
İlerleyen zaman içinde çevremdeki yüzlerin bir yerlere kaybolduğunu kısa bir süre sonra geri gelerek kaldıkları yerden geceyi sürdürdüklerini görebiliyorum.
Böyle bir yerde içki dışında başka şeylerin de bulunacağını düşünemiyorum ama ağaç altlarının koyu gölgelerine sığınmış ikili üçlü beşli grupların ne işler
çevirdiklerini de merak ediyorum doğrusu. Dünyayla Emrenin uzunca bir süredir yakın çevremde olmayışları iyiden iyiye aklımı karıştırıyor.
Tarıkın sorusuyla ayılıyorum.
Özel bir şeyler ister misin
Yüz ifadesinden neyi ima ettiğini anlayabiliyorum.
Burada Böyle bir ortamda olur mu hiç diye şaşkınlığımı dile getiriyorum.
Gözlerinin derinliklerine kadar sessizce gülüyor Tank Hiç ummadığım bir hareket yapıyor sonrasında. Kolunu omzuma atıp kendine çekiyor beni sımsıkı sarılıp bir süre kollarının arasında tutuyor ve birdenbire bırakıveriyor. Asla kötü bir amacı yok bundan eminim. Tam tersi sıcacık bir duygu akışı var bu beklenmedik hareketinde. Bu gece yansıttığım olgun havaya uymayan saflığıma yozlaşmamış duygularıma bozunmaya uğramamış düşüncelerime saygı ve hayranlık olarak algılıyorum bu davranışını.
Bu tür ortamlara girip de kişiliğini yitirmemiş nadir insanlardan birisin Eylül diyor okşayan bakışlarıyla. Ama Eroinin kokainin esrarın giremediği delik yoktur şu alemde. Ne istiyorsan hemen getirtebilirim.
Hayır diyorum kesin bir ifadeyle. Bir ayı aşkın bir süredir temizim. Ailemin yanına da bu halimle dönmek istiyorum.
Gözlerindeki hayranlığın daha da derinleştiğini görebiliyorum.
Şartlar ne olursa olsun asla kirlenmeyecek bir yapıdasın sen diyor.
Ama diye ekliyorum hemen. Sana engel olmayayım ben. Eğer istiyorsan istediğin gibi davranmakta serbestsin.
Sağ ol diye gülüyor. Hiçbir şey içmeyeceğim bu gece. Yanımda olman yetiyor bana.
Ben olmasam içecek Benim için bana duyduğu saygıdan kaynaklanan karşı koyuşla maddeye direniyor.
Dans edelim mi
Hızlıdan yavaşa akan müziğin ağır temposunu yakalamanın sevinci biraz da
sabırsızlığıyla bakıyor yüzüme. Nasıl hayır diyebilirim ki
Işıkları kısılmış karartılmış pistteki sarmaş dolaş çiftlerin arasında
Yerimizi alıyoruz. Viskiyle şarabı karıştırmanın bedeli ayakta durmamı zorlaştıran tatlı
bir baş dönmesi Tarık sıkı sıkıya tutmasa beni ayakta durabileceğimi hiç
sanmıyorum.
Ne halde olduğumun farkında.
Dünyanın en tatlı sarhoşusun sen diyor.
Sözlerini onaylar gibi tutmazsan düşeceğim dercesine başımı omzuna yaslıyorum.
Birden kendinden uzaklaştırıyor beni. Parmaklarıyla çenemi tutup yüzümü yüzüne yaklaştırıyor.
Gözlerimi gözlerinin içine alıyor Uzunca bir süre öylece kalıyoruz.
Su perisi gibisin Eylül diye fısıldıyor kulağıma. Sana bakmaya kıyamıyorum.

www.Cepsitesi.Net

Başını saçlarıma gömüyor. Soluklan yanağımdan boynuma doğru iniyor. Saçlarımın ensemle buluştuğu noktaya küçük küçücük bir öpücük konduruveriyor.
Bedenimde dolanan tüm kamn çekilerek ateş gibi yanan du-daklann değdiği Noktada toplandığını yepyeni bir nabız oluşturarak deli gibi atmaya başladığını duyabiliyorum. Ve duygularımın çoksesli savaşı başlıyor yüreğimde Bunları yaşamamam gerektiğini söylüyor seslerden biri.
Aklını başına topla Eylül! diye haykınyor. Kollarında kendinden geçtiğin adamla en az on yaş fark var aranda. Nerede tanıdın onu Eroinin esrann kol gezdiği bir keş aleminde! Nasıl güvenebilirsin böyle birine Feleğin çemberinden
geçmiş bir Don Juan olmadığı ne malum Bugüne kadar paylaştığınız tozlu
dumanlı sana hepten yabancı bir dünya değil mi
Onu susturacak güçten yoksun alız bir ses çırpınıyor içimde.
Farklı biri o! Bana değer veriyor. Yakınlığı içimi ısıtıyor. Bugüne kadar tatmadığım duyguları yaşatıyor bana. Katkısız bir sarhoşluğu paylaşıyorum onunla
Aykırı ses susacak gibi değil!
AMadem bu kadar tutkulu sana karşı beraberliğiniz neden bu tür gecelerle sınırlı Gündüz gözüyle gördün mü onu hiç Bir kez olsun telefonla aradı mı seni
Pençesine düştüğüm duygu karmaşasından kurtulmak istercesine geri çekiyorum kendimi.
Oturalım mı Nasıl istersen.
Kollarından sıynlıveriyorum ama avucunun içine hapsettiği elimi bırakmıyor. El
ele dönüyoruz yerlerimize. Uzaktan uzağa Dünyanın gülen gözlerini görüyorum. İyisiniz der gibi gülümsüyor bana. Yanıt bekleyen bakışlarını yanıtsız bırakıyorum.
Bir şey mi oldu diyor Tarık. Sıkıldın mı yoksa Sıkılmadım ama Gitmek istiyorum artık.
İkiletmiyor bile.
Kalkalım diyor. Ben seni bırakırım.
Oradan beraber çıkmamız ters geliyor bana. Ama karşı çıkamıyorum. Tarık gibi birine haksızlık olur bu
Yol boyunca paylaştığımız tek şey suskunluk. Bendeki ani değişim ikimizi de etkiliyor. Evin önüne geldiğimizde veda etmeye hazırlanırken durduruyor beni. Çok özleyeceğim seni Eylül diyor.
Gitmeden önce bir kez daha beraber olalım.
Sözlerinin ne anlama geldiğini kavramakta zorlanıyorum. İyiden iyiye uyuşmuş beynim oyun oynuyor benimle. Daha açık konuşmasını bekler gibi bakıyorum yüzüne.
Yarın pazar diyor. Biliyorum yorgunsun. Ama saat kaç olursa olsun uyandığında bir alo de gelip alayım seni. Baş başa yemek yiyelim. Gündüz gözüyle ayık kafayla daha iyi tanırız birbirimizi
Ceketinin iç cebinden çıkardığı kartını bana uzatıyor.
İçimdeki kendini savunmaktan aciz o cılız ses palazlanıveri-yor birden.
Diğerine kafa tutuyor kahkahalar atıyor sevincinden.
İşte diyor. Karanlık gecelerin dışına taşıyor ilgisini. Beni tanımak istiyor. Gün ışığında dingin ve düzgün çalışan beyniyle Ya yaşı ya konumu diyemiyor aykırı ses. Gücünü yitiriyor siniyor bir köşeye
Tamam diye elimi uzatıyorum. Ararım yarın. İyi geceler
***
Tarıkın tahmini doğru çıkıyor. Pazar gününü yarıladıktan sonra ancak uyanabiliyorum. Başım da patlayacak gibi ağrıyor üstelik.

www.CepSitesi.Net

Hemen toparlanıp kalkıyorum. Ayıltıcı niyetine bir kahve yapıyorum kendime Evin içinde boş boş dolanıyorum.
Arasam mı acaba «kalkmış mıdır Ya gecenin büyüsüne kapılarak yaptığı Tekliften pişmanlık duyuyorsa
İşin içinden çıkamıyorum bir türlü. Salona geçip kanepeye uzanıyorum. Biraz kafamı toplamalıyım önce. Gece yaşananlar kare kare gözlerimin öpünden geçiyor Tarıkla beraber yaza mı merhaba dedik yoksa birbirimize mi karar veremiyorum.
Telefonun sesiyle zıplayıveriyorum yerimden. O mu acaba
Tabii ki değil! Kaçta kalkacağımı nereden bilecek Aklına estiğinde aramak onun
gibi ince düşünceli birine yakışır mı hiç
Telefonun öbür yanında Dünya var.
Ne yaptınız dün gece diye merakla soruyor. Nereye gittiniz
Tarıka mı sanamı
Deli misin sen diye bağınveriyorum. Tarık evine ben evime Başka ne olabilirdi
Ben de sanmıştım ki
Ne sanmıştın İlk kez baş başa kaldığım biriyle geceyi geçirecek göz var mı bende Hiç tanımamışsın arkadaşını
Kızma hemen. Sarmaş dolaş dans ettiğinizi ardından da kulüpten el ele ayrıldığınızı görünce farklı şeyler geldi aklıma. -Yanılmışsın. Bana göre değil bu işler
Kusura bakma Eylül Hanımın inatçı damarını karşısındakine kök söktürecek yapıda olduğunu unutmuşum. Tarıkın hayal kırıklığını tahmin edebiliyorum. Dünya Laftan anlamaz mısın sen İma ettiğin konuda en ufacık bir teklif getirmedi bana Tank!
İnanmıyorum! Özel şoförlüğünü yapmanın bedeli olarak kahve içmeyi de mi istemedi seninle
Hayır. Beni evin önüne bıraktı gazlayıp gitti.
Hepsi o kadar yani
Sesi öylesine kınk ki dayanamıyorum.
Yalnız Bugün için yemeğe davet etti beni.
Telefonu açtığı andaki canlılığına kavuşuveriyor Dünyanın sesi.
Baştan söylesene şunu Nerede buluşacaksınız Bilmiyorum aramamı bekliyor.
Harika! Ne duruyorsun arasana
Altı üstü bir yemek. Farklı anlamlar yüklemeye kalkma lütfen.
Yok yok Tarıkı iyi tanınm ben. Çevresinde dolanan onca kız var bugüne kadar yemeğe çıkmak istediği birini ne gördüm ne de duydum Senin bilmediğin neler vardır kim bilir
Boş ver bunlan. Eylüle has uzak duruşunu da at üzerinden. Bu fırsatı iyi değerlendirmelisin. Tank çok farklı biri! Adam gibi adam derler ya aynen öyle.
Çevrene şöyle bir bak Benzerini asla göremezsin. Benim gibi baba eline bakan çoluk çocukla uğraşacağına Devlet kuşu derler böylesine.
Kendi kendine senaryolar yazıyorsun gene Dünya. Söz kesmeye değil yemeğe gidiyoruz Tarıkla.
Neyse Ben seni tutmayayım. Ama olanı biteni en ufacık ayrıntısına kadar bilmek istiyorum haberin olsun
Söylediklerine katılmasam da Dünyayla konuştuklarımız Tarıkı aramak için gereksinim duyduğum gücü kazandırıyor bana. Elimde Tarıkın akşam verdiği kartvizit telefonun tuşlanna basıyorum.
İlk çalışta açılıveriyor telefon.
Eylül

www.CepSitesi.Net

Beni bekliyor oluşunu ödüllendirircesine gülüşümü yansıttığım sesimle
Merhaba diyorum. Çok beklettim mi seni
Çok! Seni eve bıraktığım andan bu yana bekleyiş içindeyim. .
Güzel bir başlangıç! Gecenin izleri hala sürüyor demek Ne zaman alabilirim seni Bir saate kadar hazır olurum.
Duyduğu sabırsızlıktan telefon konuşmasını kısa kesmeye çalışıyor.
*
Tam bir saat sonra oradayım. Seni bıraktığım yerde
Tarabyada sahil boyunca sıralanmış şık restoranlardan biri Upuzun bir
masanın denize bakan ucunda karşılıklı oturuyoruz Tarıkla.
Balık yemek istediğimde buraya gelirim diyor. Ama seni şartlandırmak istemem. Balık ya da et seçimi sana bırakıyorum.
Böyle söylüyor ama beni kırmadan istediği yöne çekmeyi çok iyi beceriyor. Onayımı almadan hiçbir şeye karar vermese de tüm siparişlerin altında onun imzası var.
Rakı içer miyiz diye soruyor.
Şaşmyorum. Hiç rakı içmedim bugüne kadar Kadınlara yakıştıramıyorum nedense. Kararsızlığıma son noktayı koymak gene Tanka düşüyor.
Ben de pek içmem ama balıkla iyi gider. Hele gurbetteyken yaban ellerde anasonun o kendine özgü kokusu var ya burnunda tüter insanın.
Denemekten ne çıkar Hem zaman zaman annem de babama eşlik etmek için bol buzla beyazlatılmış rakıyı severek içmiyor mu Tamam diyorum. Rakı içelim bugün.
Siparişi verdikten sonra küçük bir baş işaretiyle servis yapmaya hazırlanan garsonu yanımızdan uzaklaştırıyor. Masanın üzerine serpiştirilmiş alacalı tatları kendi elleriyle bölüştürüyor tabaklarımıza.
Hareketlerindeki inceliğe hayran kalmamak elde değil. Dün-yanın onun hakkındaki sözlerine katılmaktan kendimi alamıyorum. Bambaşka bir kişiliği var Tarıkın. Bugüne kadar tanıdığım kimselere benzemiyor. Üstelik günlük haliyle her zamankinden yakışıklı ve genç görünüyor gözüme. Etkileyici ses tonuyla çok güzel konuşuyor. Güldü mü gözlerinin içine kadar gülüyor.
Hepsinden önemlisi çok doğal ve içten davranıyor bana. Gecenin büyüsüne bağladığım geçici bir ilgi gibi durmuyor gösterdiği yakınlık. Karanlığı bölen yapay ışıklar altında ya da gün ışığında karşımda duran hep aynı Tarık Küçük kristal bir sürahi içinde rakımızı getiriyor şef garson.
Su ya da buz alır mısınız diye soruyor.
Garsonun oradaki varlığını unutmuş gibi bana doğru eğiliyor Tank.
Rakıyı susuz içerim ben diyor. Ama sana bir sır vereyim.!. Böyle sert bir içkiyi susuz içiyorum diye aslan kaplan havalan atmak için değil. Üstüne suyu boca edince ortaya çıkan keskin anason kokusuna dayanamadığımdan. Senin seçimini bilemem tabii
Öyle bir anlatıyor ki daha su eklemeden ona itici gelen koku burnumun derinliklerine yayılıyor sanki.
Susuz olsun benimki de diyorum ister istemez.
Almak istediği yanıt buymuş gibi hoşnut garsona dönüyor.
Rakılarımız sek olacak sulara buz atabilirsiniz.
Metal bir buz kovası getiriyorlar hemen rakı kadehlerini buz-lann arasına gömüyorlar.
Dıştan doğal soğutma diye açıklıyor Tarık.
Gülüveriyorum.

www.Cepsitesi.Net

Verdiğiniz bu ilk rakı kültürü dersi için teşekkür borçluyum size Tarık Bey Ne demek efendim Kadınlann haklı olarak pek ilgi duymadıkları bir konuda sürçü lisan ettikse affola Türkçe açıklamasıyla fazla konuşarak bilgiçlik tasladımsa eğer affına sığınıyorum.
Buz kovasındaki rakılardan birini çıkanp bana uzatıyor diğerini kendisi
alıyor.
Sana içiyorum Eylül. Sana ve şu andaki beraberliğimize Şu andaki beraberliğimiz! Ya sonrası Düşünmek bile istemiyorum.
Elimdeki rakı kadehinden büyücek bir yudum almamla genzimde oluşan şiddetli yanmanın etkisiyle öksürük krizine girmem bir oluyor.
Hemen buzlu suyu uzatıyor Tank.
İç diyor. İç Renksiz görüp kafaya dikilmez bu meret.
Bir yandan da çatalının ucuna taktığı beyaz peyniri ağzıma uzatıyor.
Gözlerimden inen yaşlara inat kahkahalarla gülüyorum halime
Eksik öğrettin bana diyorum. Yıllann rakı içicisi yok karşında. Aceminin
tekiyim ben.
Dünyanın en tatlı acemisisin ama. Keşke her şeyi benden öğ-rensen Eroini nasıl kullanacağımı da sen öğrettin ya Bugün olsa öyle davranmazdım diyor buruk bir gülüşle. Dostluğunuza aracı olmak üzüntü veriyor bana. Benim için çok değerlisin sen
Kısa bir suskunluğun ardından yeniden konuşmaya başlıyor. Kendini anlatıyor bana. Çocukluğunu gençliğini öğrencilik yıllarını mastır için Avrupaya gidişini Onun hakkında ne varsa bilmemi istiyor sanki.
Otuz iki yaşındaymış Tarık. O da benim gibi ailesinin tek çocuğu. Annesi ve babası Antalyada yaşıyorlar. Benim İzmirde olduğum bir hafta sonu gidip görecekmiş onları.
Rakı kadehlerimiz aynı anda boşalıyor. Dersimi öğrendim artık. Bir yudum sek rakı bir yudum buzlu su ardında da bir lokma peynir ya da herhangi bir meze Sıkı bir rakı içicisi olmaya adaysın diye gülüyor Tarık. Ama dikkat et hep söylerler ya şişede durduğu gibi durmaz
Haklı galiba. Şimdiden başım dönmeye başladı bile. Tüm hücrelerime yayılan sıcaklık tatlı bir gevşeklik olarak yansıyor bedenime.
Ama konuşmasını kaldığı yerden sürdüren Tarıkın dudaklarından dökülen son sözler kendime gelmeme yetiyor.
Ve evliliğim
Yanlış mı duydum Tarık ve evlilik! İkisini aynı cümlede düşünmek bile istemiyorum.
Evli misin sen diye soruyorum alacağım yanıtın korkusuyla.
Masanın üzerinden uzanıp duyacaklarım karşısında bana güç vermek ister gibi elimi tutuyor.
Değilim! Evlendim ve ayrıldım.
Şu ana kadar hiçbir şey sorma gereği duymayan onun anlattıklarıyla yetinen ben ardı ardına soru yağdırıyorum üzerine.
Ne zaman oldu bu iş İsviçreye gittiğim ilk yıl.
Türk müydü karın Hayır Alman.
Nerede şimdi
Almanyada. Münihte yaşıyor.
Ne kadar evli kaldınız İki yıl.
Görüşüyor musunuz hala
Zaman zaman gerektiğinde.

www.CepSitesi.Net

Neden ayrıldınız
Anlaşamadık. O Münihte kalmak istedi ben Zürichte. Olmadı anlayacağın Münih ve Zürich Yakın sayılır.
Sayılmaz! Soruların bittiyse eğer nedenini açıklayayım.
Gösterdiğim aşırı merakın utancı ve ezikliğiyle susuveriyo-rum.
Bak Eylül diyor eski dinginliğine kavuşmuş ses tonuyla. Aradaki mesafenin yakınlığı ya da uzaklığı hiç önemli değil benim için. Yürekler uzaklaşmışsa birbirinden o kişi yanı başında olsa ne ifade eder ki Tam tersi araya kilometreler girse kalpler aynı vuruşta atıyorsa eğer gerçek bir ayrılıktan söz edilebilir mi
Kendini ifade etmeAyeteneği karşısında hayranlığımı gizleye-miyorum. Çifte hedefi tek taşla vuruyor bu sözlerle. Ayrıldığı insanla yakın oluşunun anlamsızlığı ve kalplerimiz birse eğer aramıza girecek mesafenin hiçbir önem taşımayacağı
Ne var ki hiç ummadığım bir anda açılıveren yarama derman olmaktan çok uzak bu sözler. İçimde kopan fırtınaları dışa yansıtmamak için çırpmıyorum ama isyanla taşan yüreğime söz geçire-miyorum bir türlü.
Oysa bu yaşa gelmiş bir insanın evlenip ayrılmasından doğal ne olabilir ki Şu anda evli değil ya! Tüm gerçeği açık yüıcklilikle anlatması kimselerin bilmediği sırlarını benimle paylaşması yetmiyor mu bana Yetmiyor!
Almaya niyetlenilen son model gıcır gıcır bir arabanın ikinci el ve darbeli
olduğunu öğrenmek gibi bir şey bu. Vitrinde görüp beğendiği albenili oyuncağın bozuk olduğunu söylediklerinde onu ellerine almak için sabırsızlanan çocuğun hayal kırıklığını yaşıyorum şu anda.
Bende yarattığı depremin bilincinde Tank. Yatışmamı duyduklarımı özümseyerek eski doğal halime dönmemi bekliyor.
Bense ilk sarsıntının ardından yaşadıklarıma farklı gözlerle bakabiliyorum.
Birkaç dakika öncesine kadar Tarıkın konuşması üzerine odaklanmış çılgın öfkemin hedefinde yalnızca ben varım artık. Bu denli etkilendiğim ve tepki gösterdiğim için kızıyorum kendime küfürler yağdırıyorum içimden. Tarıka onunla ilgili beklentilerim olduğu izlenimini verdiğim için utanç duyuyorum.
Nasıl da boş bulundum
Sahi ne bekliyordum ki ben Sıradan bir yemek daveti derken Dünyadan önce kendimi mi kandırıyordum yoksa
Evlenmişse evlenmiş bana ne! Kim oluyorum onun için ben Dün bir bugün iki Doğru dürüst tanımıyoruz bile birbirimizi.
Geleceğe yönelik bir şeyler vaat etti mi bana Hayır!
Ne sıfatla sorguya çekebiliyorum onu Şaşkınlığıma ve merakıma yenilip kendimi küçük düşürecek basit sorularla köşeye sıkıştırmaya çalışıyorum Olan oldu Eylül! Bundan sonra açık verme hiç değilse Balıklarımız da geldi diyor Tank.
Bırak artık iç hesaplaşmalarını şu ana dön der gibi Payıma düşeni yapıyorum ben de.
Pek de güzel görünüyorlar diyorum dudağımda yama gibi duran iğreti gülüşümle.
Benimkini ayıklatır mısın
Bir süre tüm dikkatimizi balıkların üzerinde yoğunlaştırıyo-ruz. Rakılarımız
tazeleniyor kadehlerimiz yeniden kalkıyor. Nereye varacağı belli olmayan güzelliklere içiyoruz.
Bir kez daha uzanıp elimi tutuyor Tank parmaklanmm ucundan usulca öpüyor.

www.CepSitesi.Net

Seni incittimse bağışla diyor. Bunlan bilmeni istedim.
İncinmiş falan değilim diye umursamaz bir tavırla omuz sil-kiyorum. Benimle paylaştığın için teşekkür ederim. Anlatmayabi-lirdin de Anlatmam gerekiyordu. Gizli saklı bir şey kalmamalı aramızda İyi pişirmişler balığı. Çıtır çıtır
Konuyu değiştirmek için gösterdiğim başarısız çabaya uzun uzun gülüyor. Küçük bir çocuğun inandırıcılıktan uzak masum yalanı gibi algılıyor bu davranışımı. Aldırmıyorum. Rakıdan balıktan garsonun becerisinden biraz ötemizden geçen deniz motorunun hızından Hangisi önce davranırsa dilimden onu düşürerek anlamsız bir laf kalabalığına dönüştürüyorum konuşmamızı.
Sabırla durulmamı bekliyor. Gücümün tükendiği saçmalamaktan yorgun düştüğüm anda da karşı atağa geçiveriyor.
Ya sen Eylül Senin de bana anlatacağın bir şeyler yok mu
Yok diyorum sinir boşalmasının ardından gelen aşın neşeyle. Bildiğin gibi
sıranan bir öğrenciyim ben.
Sıradan olmadığını çok iyi biliyorsun.
Gerçekten de sana ilginç gelecek hiçbir şey yok geçmişimde. İnişli yokuşlu keskin dönemeçli yaşantılar bana göre değil.
İnişler yokuşlat keskin dönemeçler Kimi zaman sen iste-mesen de gelip bulurlar seni. Ya erkek arkadaşın Böyle biri var mı hayatında Yok demeye hazırlanırken duralayıveriyorum. Ot gibi yosun gibi tatsız tuzsuz biriyim ben demeyi yediremiyorum kendime.
Vardı Ama küstürdüm onu.
Belli belirsiz bir gölge geçiyor gözlerinden.
Cuma akşamı beraberdik diyorum. Cumartesi gecesi onun yerine sizlerle buluşunca küstü bana.
Anlatış tarzımdan yola çıkarak söz ettiğim ilişkiyi çocukça bulduğu belli. Gözlerindeki alaycı ifadeden anlayabiliyorum bunu.
Yarın ilk işim gönlünü almak olacak diyorum meydan okur gibi.
İyi edersin diyor. Bugünkü buluşmamızı anlatma bari
Oynadığımız karşılıklı oyunu daha fazla sürdüremiyoruz. Dudaklarımızdan
dökülen
kahkahalara engel olacak gücümüz yok
Hiç kimseyi tehlike olarak görmüyor Tarık! Öylesine güveni- yor ki kendisine Ayağı yere basan güçlü her yönüyle üstünlüğünü kanıtlamış. Onun yanında Anıl gibi hiçbir yaşam deneyimi olmayan çömez bir Boğaziçi öğrencisinin lafı mı olur
Kahvelerimizi içip kalkacağız artık.
İyi ki yaz okuluna katılıyorsun diyor Tank. Aylarca senden ayrı kalmaya dayanamazdım
İzmirdeyken arayabilir miyim seni
Teklifsizce arasa sesim çıkmayacak. Ama incelik gösterip sorunca değişiyor iş. Aramasan daha iyi olur. Çevremdekilere açıklama yapmak zorunda bırakmazsın beni.
Biraz buruluyor galiba ama çabuk toparlanıyor.
Nasıl istersen. Dönüşünü sabırsızlıkla bekleyeceğim.
Kahvelerimiz geliyor ayrılık hüznünü de beraberinde getirerek Fincanımın yanına tek bir kırmızı gül bırakıyor şef garson. Önceden düşünüldüğü belli benim için bana özel tek bir gül
Beni kırmayıp buralara geldiğin için teşekkür ediyorum sana Eylül Kan kırmızısı gülü avucumun içinde hafifçe sıkıyorum. Yarısı hüzün yansı mutluluk karmaşık duygular salıyor yüreğime.
Bu güllerden kaç tanesini aynı coşkuyla karma da verdin Tank Verirken onun

www.CepSitesi.Net

gözlerinde de sevda yolculuklarına çıktın mı benimki gibi
Her buluşmanızda böyle ince davranışlarla onun kalbine de dokundun mu Ya da
Zaman zaman gerektiğinde dediğin bir araya gelişlerinizde dokunuyor musun
hala
Öğrenci işlerinin önünde uzun bir kuyruk var. Neyse ki işlemler hızlı yürüyor Kaydımı yaptırıp dışan çıktığımda merdivenlerin başında Se-lenle karşılaşıyoruz.
Küçükyalıdan bineceğim ben diye otobüs biletini tutuşturuyor elime.
Kal biraz diyorum. Çay içelim.
Çok işim var Eylül. Teyzeme bir teşekkür armağanı almayı düşünüyorum. Ancak toparlanırım.
Otobüste buluşuruz artık
Eve dönmeyi düşünmüyorum. Akşama kadar epey zamanım var. Niyetim tatil öncesi son kez arkadaşlarımı görebilmek.
Binnurla çay içiyoruz kantinde. Dönem boyunca okula gidemediğim günlerin ders notlannı vererek yaptığı katkı için teşekkür ediyorum ona.
Bir yandan da gözlerimle çevreyi taramaktayım Ami dışında görmek istediğim fcfcrkesi gördüm sayılır. Ama Anıl yok ortalarda! Cuma akşamından sonra hiç karşılaşmadık. Onu öyle kınk dökük haliyle bırakıp gitmeye gönlüm razı değil. Manzaradaki her zamanki yerime gidip oturuyorum.
Zaman daralıyor Eşyalanmı doğru dürüst toplamadım bile. Telefonla aranm artık diye düşünerek kalkmaya hazırlanırken karşıdan geldiğini görüyorum Anılm. Fırlayıp kalkıyorum yerimden.
Nerelerdesin sen diye dikiliveriyorum karşısına.
Yanıt vermeden donuk gözlerle bakıyor yalnızca.
Bir merhaba yok mu Merhaba.
Yapma böyle Ami! Küs müyüz Birden çözülüveriyor buzlan.
İstesem de küs kalamam sana diye buruk bir gülüş atıyor yüzüme.
Hah şöyle! Biliyor musun somurtmak hiç yakışmıyor sana.
Biraz önce kalktığım kanepeye bu kez beraberce oturuyoruz. Kalabalık bastırmadan erkenden yaptırmış kaydını öyle söylüyor Tutuk tutuk ben sordukça yanıt vermek için konuşuyor.
Nasıl geçti cumartesi geceniz diye soruyorum yarasına tuz basar gibi.
Kızsın üstüme gelsin ama bu donukluğundan sıyrılsın istiyorum.
İyiydi diyor kısaca. Seninkini sormalı.
Orada düğümlenip kalmış belli. Eskiden umursamazdı bile. Kiminle ne zaman nerede olursam olayım hesap sormadan yakaladığı ortak zamanlan değerlendirmeye
çabalardı yalnızca.
Anlam veremiyorum bu haline. Tanımakta güçlük çekiyorum onu. Ne benim eski Anılım ne de meyhane gecesindeki sert tavırlı yabana yüzlü hoyrat Anıl İkisi arasında çakılı kalmış bambaşka biri var karşımda.
Senin arkadaşlığın çok değerli benim için diyorum. Ama sürdürmekten yana değilsen eğer onu da bilmek isterim.
Sen de benim için çok önemlisin Eylül. Arkadaşlığımız eskisi gibi sürecek merak etme.
Dili böyle söylese de davranışlarındaki kopukluk gözle görülür boyutlarda.
Daha fazla üstelemiyorum. Zamana bırakmak en iyisi galiba
Yol hazırlığım uzun sürmüyor. Birkaç parça eşyayı küçük bavuluma yerleştirdim
mi bitiyor işim. Şunun şurasında ne kadar kalacağım ki İzmirde
Birden Dünyanın eksikliğini duyuyorum içimde. Onu görmeden nasıl giderim ben

www.CepSitesi.Net

Telepati dedikleri şey bu olmalı! O da beni düşünüyormuş meğer. Önce telefon ediyor yarım saat sonra da kendisi geliyor.
Selama sabaha gerek duymadan Anlat bakalım neler oldu diye salona doğru yürüyor.
Anlaşıldı diyorum sitemle. Beni görmeye değil obur iştahlı merakını doyurmaya geldin sen Çatlatma adamı Eylül! Olup biteni bilmek hakkım benim
Anlatacak bir şey yok. Boğaza karşı balık yedik rakı içtik sohbet ettik. Bir de Tarıkın evliliği üzerine konuştuk.
Ne Evli miymiş Tarık
Evlenmiş ayrılmış. Almanyada yaşıyor karısı.
Sorun yok o zaman
Ne demek sorun yok Adamın geçmişinde yaşadığı bir evlilik deneyimi var diyorum sana.
Bak Eylül şaşırmadım desem yalan olur. Gerçekten de bilmiyordum. Ama şu anda evli değil ya! Onun yaşındaki birinin evlenip ayrılmış olması o kadar önemlimi Benim için önemli.
Evlenmeden yıllarca beraber yaşıyor insanlar Öyle olsa daha mı iyiydi Kıyılmış ve bozulmuş bir nikahın üzerinde durmaya bile değmez.a Bunları konuşmamız çok anlamsız Dünya! Ortada hiçbir şey yok ki. Birkaç ay sonra İsviçreye dönecek Tank. Burada kaldığı süre içinde çevresinde süs olmaya niyetim yok benim.
Senin hakkında ciddi şeyler düşünse bile mi
Önemli olan onun değil benim ne düşündüğüm. Hiçbir yönden birbirimize göre değiliz
Benim bildiğim Tarık bu işin peşini bırakmaz. Kafasına koyduğunu yapar o İlişkiler iki kişiliktir Dünya benim payımı unutuyorsun.
Ona anlatacaklarım bu kadar! Tarıkın yakınlığından duyduğum heyecanı gözlerinin içinde eriyip yok olan gözlerimi elimi tuttuğunda yüreğimde kopan fırtınaları bir başka kadının adına bile dayanamamaktan kaynaklanan çılgın öfkemi ve onu daha şimdiden ne kadar özlediğimi bilmese de olur.
İzmire geldiğimizin ikinci sabahı heyecanlı bir şeşle beni arıyor Selen.
Harika bir sürprizim var sana diyor. Alsancakta buluşalım mı İstanbuldaki fırtınalı günlerin ardından tatlı bir meltem esintisi gibi
geliyor bana bu teklif. İzmiri ve Alsancakı da öylesine özlemişim ki Çabucak hazırlanıp çıkıyorum.
Kararlaştırdığımız saatten on dakika önce Alsancaktayım. Her zamanki buluşma yerimize Reyhan Pastanesine gidip İzmirin Etileri saydığım Alsancakin o kendine özgü cıvıltılı havasını doyasıya içime çekebileceğim iki büyük caddenin kesiştiği köşedeki masaya oturuyorum.
Geleni geçeni seyrederek alışveriş sonrası soluklanmak için uğrayıvermiş kahvelerini çaylarını yudumlayan İzmirlilerimi gözlerimle kucaklayarak özlem gideriyorum.
Çok geçmeden Selen de geliyor. Ama yalnız değil yanında Yılmaz var! Selenin dershane günlerinde başlayan beraberliklerini araya girecek mesafeden ürkerek noktaladığı Yılmaz Barışmışlar.
Gözlerinin içi gülüyor ikisinin de.
Yapamadık diyorlar. Birbirimizden ayrı kalmaya daha fazla dayanamadık.
Oturup konuşmuşlar. İzmir-İstanbul-Ankara üçgeninde mekik dokuyacak olsalar da bu beraberliği sürdürmeye karar vermişler. Çizdikleri üzerinde yürünmesi rahat bir yol aslında. Keşke benim işim de onlarınki kadar kolay olsa
Anılın sevdalı yüreğine kapılarımı açsam benzer bir beraberliği paylaşabilirdik belki. Yalın zorlamasiz beni yormayacak bir beraberlik Ama gönül işi bu mantık tanımıyor. En olmadık birine akabiliyor duyguların. Elini

www.CepSitesi.Net

uzattığın gülün dikenlerini görmüyorsun bile. Bir gün gelip o dikenlerin orana burana batacağım benliğinde açtığı onulmaz yaralan acımasızca kanatacağım düşünmek istemiyorsun. Sunulan gülün renginin ve kokusunun sarhoşluğu yetiyor sana.
Yılmaz dönem birincisi olmuş ODTÜde diyor Selen gururla. İzmiri en iyi şekilde temsil ediyor oralarda
Dershane birincimize de bu yakışırdı zaten diye kutluyorum Yılmazı.
Tüm sorunlarını çözmüş görünüyorlar. Yaz okulu bile ayıracağına birleştiriyor onları. Bizimle beraber Yılmaz da İstanbula gelecek. Bir arkadaşında kalacakmış.
Yirmi dört saat derslerle boğuşacak değilsiniz ya diyor. Se-lenle paylaşabileceğim kısacık soluklanmalar da yeter bana.
Tarıktan yola çıkarak Çoluk çocukla uğraşacağına diye bir laf etmişti Dünya. Onun yetkinliğini diğerlerinden farklı özelliklerini vurgulamak için.
Gelsin Selenle Yılmazı bir görsün
Yaşı yaşına uygun birisiyle beraber olmak söylediğin kadar da kötü değil be
Dünya
***
İzmire geldiğimden beri karşılaştığım herkes Ne kadar zayıflamışsın böyle! diye çığlığı basıyor.
Bu iyi halim iki ay önce görecektiniz beni diyemiyorum. Derslerin yoğunluğu aşırı yorgunluk ve uykusuzluk gibi yan etkenleri sıralamakla yetiniyorum.
Tam bir seferberlik havası var evde. Nurten Abla mutfaktan çıkmıyor. Annemle babam tabakla peşimde dolaşacaklar nerdey-se.
Bir haftada üç kilo aldım. İstanbulda daralttığım pantolonların içine giremiyorum. İnce bir bedenden yana olsam da aynadaki görüntümden memnunum.
Yüzümdeki belirgin canlanma hoşuma gidiyor.
İki aya yakın bir süredir temizim. Eroine bağımlı olmadığımın en güzel kanıtı bu! Bir kez kullandın mı bırakamazsın! diyenlere inat çizdiğim yolda emin adımlarla yürüyorum ben. Tutamayacağım büyük sözler vermiyorum kendime.
Denedim ve gördüm aşırıya kaçmadıkça hiçbir zararı dokunmuyor bana. Hem istediğim an olduğu yerde bırakabiliyorum.
Yaptığım zamanlama için de kutluyorum kendimi. O günlerdeki halimle gelsem eroinle olan dostluğumu bu işin uzmanı bir babadan nasıl saklayabilirdim ki Ama gerilerde bir yerde pusuya yatmış Erosumu gözlerden uzak tutmayı basarsam da farklı bir konuda boş bulunup küçük bir açık veriyorum Çeşme sezonu tam olarak başlamamış henüz. Yazlığa ancak haziran sonunda taşınmayı planlıyor bizimkiler. İstanbula dönmeden önceki hafta sonu Çeşmeye balık yemeye götürüyorlar beni.
Dalyandaki balıkçımızda her zamanki masamıza oturuyoruz. Balıkların ısmarlanmasının ardından sıra içkiye geldiğinde aülıve-riyorum birden.
Neden rakı içmiyoruz ki
Annemle babamın ortak bir irkilmede buluşmasıyla yaptığım hatayı anlıyorum ama dönüşüm yok artık.
Balıkla iyi gider dersiniz ya diye yumuşatmaya çalışıyorum bu ani çıkışımı.
Tamam diyor babam gözlerinde uçuşan gölgeleri bir yana iterek. Madem
kızımız istedi bu akşam da rakı içelim
İkinci büyük hatayı da rakı servisi sırasında yapıyorum.

www.CepSitesi.Net

Benimki susuz olsun diyorum garsona. Suya buz atabilirsiniz.
Babamın kısılmış gözlerinin arasından bana ulaşan kıvılcımları görmezden geliyorum. Bir yudum sek rakı bir yudum buzlu su bir lokma beyaz peynir Daha fazla dayanamıyor babam.
Sendeki bu umulmadık değişimi neye borçluyuz Eylül Yılların deneyimli rakıcılarını aratmıyorsun maşallah
Tatil öncesi kutlama yemeğinde içtim ilk kez. Arkadaşlarımla Böylesine masum bir açıklama babama yeterli geliyor ama annem aynı görüşte değil.
Gözünün önünden ayırmayacaksın kızını diye söyleniyor. Uzağına düştü mü işte böyle kötü alışkanlıklarına da katlanmak zorunda kalırsın Ah canım annem! Yere göğe sığdıramadığı biricik kızının daha nelerle Tanıştığım bir bilse
Rakıdan aldığım her yudum onunla dostluğumuzun başladığı yere Tarıkın yanma taşıyor beni. Sonra Eros düşüyor aklıma Ve İstanbul Dayanılmaz bir özlem duyuyorum içimde. Hangisini daha çok özlediğime karar veremiyorum bir türlü.
İstanbulda kilitlenip kalıyor yüreğim.
Güzellikleriyle b«ıi kendine aşık ettiği için mi bu kadar seviyorum onu yoksa Tarıkı ve Erosu içinde barındırdığından mı bilemiyorum. Ama gözyaşlarıyla gittiğim bu kentin çekiminden kurtaramıyorum kendimi.
Neyse az kaldı. Bekle beni İstanbul geliyorum
Yaz okulunun kolay geçeceğini düşünmekle hata etmişim. Yü içinde koskoca bir döneme yayılan dersler kısa bir zamana sıkıştırılınca altından kalkması zor bir yük haline geliyor. Hele bu seçimi benim gibi tekdüze yaz günlerine renk getirmek için yaptıysanız eğer daha da çatallaşıyor işler. Gelecek yılki yaz okuluna katılmak isteyeceğimi hiç sanmıyorum.
Bu gönüllü tutsaklığın okuma aşkıyla yola çıkmış biz çalışkan öğrencileri avutacak yönleri de yok değil. Her şeyden önce kampusun içi son derece tenha.
Nereye dönsek kolayca bulabiliyoruz birbirimizi.
Ders saatleri dışındaki paylaşımımız da eskisinden çok daha keyifli. Okul çevresinde gidilmedik yer bırakmadık uzaklara açılıyoruz artık. Açık hava konserleri tiyatrolar hep beraber gidilen farklı mekanlardaki akşam yemekleri
Keyfim yerinde sayılır. Bir de Anılın bana karşı ters davranışları olmasa Okulun son günlerindeki soğuk tavrını inatla sürdürüyor. Bu kadar uzatacak ne vardı anlayamıyorum. Tüm suçum bir cumartesi gecesini başkalarıyla paylaşmaksa eğer yeniden aynı günahı işlemeye hazırlandığımı bilmeli Anıl hazretleri.
Hafta içinde her günüm onlarla geçiyor zaten. Gönlümce yaşayabileceğim tek geceyi de anlamsız kaprislere kurban etmeye hiç niyetim yok doğrusu.
Kendilerince yaptıkları planlan duymazdan geliyorum.
Yeniköyde salaş bir balıkçı keşfettim diyor Kerem. Mezeleri harika Gider
miyiz
Gideriz.
Bunlar konuşulurken Seçjlle Esra yok ortalarda. Ama duyunca sevinçle kabul edeceklerinden eminim.
Artık bize sormuyorlar bile. Selenle ben grubu satanlar cephesindeki yerlerimizi koruyoruz.
Yılmazla yemeğe çıkacak Selen. Biz dersteyken bile okuldan ayrılmayan kampus içinde tur atarak Selenin yolunu bekleyen Yılmaz böyle bir geceyi çoktan hak etti. Bense Dünya ve Emre yle beraber gideceğimiz hafta sonu partisini iple çekiyorum

www.cepsitesi.Net

Nusretin konuğuyuz bu hafta. Parti Nusretlerin Bebek sırtla-nndaki villasının bahçesinde gerçekleşecek. Annesiyle babasının yurtdışında oluşunu fırsat bilip gecenin ev sahipliğini üstlenmiş Nusret
Masalsı güzellikteki villanın içini göremesem de dört bir yanını çepeçevre saran cennet bahçesi yetiyor bana. Görkemli bir yaz düğünü için bulunmaz bir yer diye geçiriyorum içimden.
Aman Eylül Neler düşünüyorsun böyle Sevdalılarınla buluşmaktan öte düğün mü olur
Bak işte Tarık da geliyor karşıdan Erosun sıcak yüzünü göstermesi içinse biraz beklemen gerek.
Ayrı kaldığımız haftaların özlemi var Tarıkın gözlerinde. Çevredekilerin meraklı bakışlarına aldırmadan sımsıkı sarılıyor bana kokumu içine çekiyor.
Yüreğimden taşan sevinci gizlemekte zorlanıyorum ama davranışlarıma koyduğum sınırların içinde kalmaya da kararlıyım.
Gösterdiği sıcaklığa aynı derecede karşılık alamamaktan pek şikayetçi görünmüyor
Tarık. Yanında olmam bile yetiyor ona. Yanıt bekleyen okşayıcı bakışlarını
Geri çevirmeme yalnızca gülüyor. Ne yaparsan yap içinde yaşattıklarını biliyorum ben der gibi
Geçtiğimiz hafta-sonu Antalyaya ailesinin yanına gitmiş. Annesiyle ve
babasıyla özlem gidermek için.
Seni anlattım onlara diyor. Seni ve beraberliğimizi.
Bu sözlerini neye yoracağımı bilemiyorum. Aileleri ilgilendirecek bir ilişki yaşamıyoruz ki biz
Çok merak ediyorlar seni diyor. Soru yağmuruna tuttular beni
Tümüyle benim dışımda gelişen bu durumdan hoşlanmıyorum Acısını da Tarıktan çıkarıyorum haliyle.
Karım da sormadılar mı
Sormadılar diyor kısa bir duraklamanın ardından. Neyi ne zaman sormaları gerektiğini çok iyi bilir onlar.
Beni ne sıfatla tanıttın annenle babana İlk karımdan sonra yeni gelin adayınız diye mi
Yanıt vermekle vermemek arasında kararsız sitemle bakıyor yüzüme. Onun bu hali daha da öfkelendiriyor beni.
Sahi neydi karının adı Gudrun diyor usulca.
Güzel Bu tür alemleri sever miydi o da
Peş peşe gelen sorularım kendimi kaptırdığım delice meraktan kaynaklanmıyor bu kez. Tam tersine haftalardır içimi kavuran kendime bile itiraf edemediğim öfkenin dışavurumu her biri. Tarık da farkında bunun. Bilinçli hamlelerle köşeye sıkıştırılmanın sıkıntısı içinde. Ciddiye alıp yanıtlamakla üstünü örtmek arasında umarsızca gidip geliyor.
Gerçekten bilmek istiyor musun Evet! diyorum meydan okurcasına.
Dinle o zaman Tam anlamıyla eroinmandı Gudrun! Almanyada izbe bir barda tanıdım onu
Kalabalıktan uzakta karanlık bir köşeye sinmiş damarına göndereceği eroini eritmeye çalışıyordu. Titreyen ellerinden kurtulan
kibritler çılgına döndürmüştü onu. Yanına gidip yardım ettim. Yere saçılan kibritleri topladığımı yakmaya çalıştığı ateşi benim tutuşturduğumu fark etmedi bile.
Sıvının kaynamasına paralel devinimlerle ayağını yere vuruyor tırnakları avucuna gömülü elleriyle boşluğa yumruklar savuruyordu. Yanaklarından aşağı süzülen yaşlar kasılmış dudaklarının kenarından çenesine oradan da boynuna göğsüne doğru gitgide artan bir ivmeyle iniyordu. Tüm bedeni terden sırılsıklamdı.

www.CepSitesi.Net

Çektiği acılara bir an önce son vermek istercesine sabırsız pembeden mora delik deşik olmuş kolunun kabarmış damarına batırıverdi iğneyi! Kısa sürede canlanıverdi gülüyor neşeli çığlıklar atıyordu. Doludizgin pembe bulutların üzerinde yol alıyordu sanki.
Ondaki bu değişim karşı konulmaz bir istek uyandırmıştı içimde Kolumu uzatıverdim! Karşımızda cennet sözü veren uçsuz bucaksız masmavi bir eroin denizi uzanıyordu. O an okyanus-larca eroini damarlarımıza boşaltabilirdik Senin bağımlılığın ne düzeydeydi
Henüz işin basındaydım. Çömezdim yani Eroin yolculuğunda benden çok ilerideydi o. Aldığı dozun etkisi geçer geçmez krize giriyordu. Titremeler kasılmalar saatler boyu süren öğürmeler kusmalar tüm bedenini saran dayanılması güç acılar
Böyle biriyle evlenebilmen için onu çok sevmiş olman gerekir.
Doğru. Hasta çarpık ama tutkulu bir aşkla bağlandım ona. Evlenmeyi de ben istedim. Onu eroinden kurtarmanın tek yolunun bu olduğunu düşünüyordum çünkü.
Ne büyük bir yanılgı Neden koptunuz peki
Birden olmadı. Adım adım yürüdük kaçınılmaz sona Belli bir yaşam düzeyim
vardı benim. İyi bir iş saygın bir konum Önce benimle Züriche geldi Gudrun. Ama dayanamadı. Eroinsiz - duramıyordu ki Evde tek başına gerçekleştirdiği alemler de yetmiyordu ona her türlü çılgınlığın yaşandığı eski kokuşmuş çevresini özlüyordu. Kısa sürede evliliğimizin kırılma noktasına gelmiştik. Gudrun pazartesi sabahları Münihe kendi evine gidiyor tüm haftayı kafasına göre geçilip cuma akşamı bana geliyordu. Her seferinde bir öncekinden daha bitik ve erimiş bir halde Yalnızca hafta sonlan görebiliyordum onu.
Hafta sonu eroinmanlığı gibi hafta sonu evliliği ha Ne kadar sürdü bu durum
Yaklaşık iki yıl. Onu kurtarmaya çalışırken kendimi yitirme noktasına gelmiştim. Eroinin başlangıçta ilişkimize tutku katan alacalı parlak rengi günden güne arsız ve yapışkan bir katran karasına dönüşmekteydi. Okyanusun ortasında azgın dalgalarla boğuşurken istemeden de olsa birbirini dibe çeken kazazedelerden farkımız kalmamıştı. Ya ikimiz de batacaktık ya da ben onun kollarından sıyrılıp güçlü kulaçlarla yoluma devam edecektim. Zor bir seçimdi Ama Gudrun ondan kopmam için elinden geleni yaptı yüreklendirdi beni. Uzak dur benden! dedi. Seni daha fazla kirletmek istemiyorum. Benimle beraber yitip gitmene razı olamam.
Ve bir sabah çekti gitti bir daha da dönmedi. Ardından bir celsede boşandık zaten.
Arada görüştüğünüzü söylemiştin
Zaman zaman Münihe gidiyorum. Gudrunla da buluşuyoruz haliyle. Eski bir dost arkadaş gibi Ona karşı sorumluluklarım olduğunu düşünüyorum. Eroinin yiyip bitirdiği kendine esir ettiği bir zavallı o İşte öğrendin bilmediğin hiçbir şey kalmadı için rahat etti mi der gibi bakıyor yüzüme.
Düşüncelerim kararsız ama duygularım isyanla haykırıyor.
Sevmiş onu! Hem de çok sevmiş Böylesine tutkulu bir sevdanın ne kadarım geçmişe gömebilirki insan
Tepsiler içinde gezdirilen içkilerden birine daha uzanırken Nusrete sesleniyorum.
Ne biçim ev sahipliği bu Nerde kaldı bizim çerezlerimiz
Bu ne sabırsızlık Eylül Hanım diye gülüyor Nusret. Hemen getiriyorum.
Bu konuşmanın hemen ardından Tarıkın gözlerinde okuduğum umarsız karşı çıkış kızdırıyor beni. Çılgın eroin partilerinin en uç noktalarını zorlayan bir
Alman kızına aşık olup hastalıklı tutkunluğunu evliliğe kadar taşıyabilen birinin bana dur demeye hakkı var mı

www.Cepsitesi.Net

Erosla bu seferki buluşmamız her zamankinden daha coşkulu. Ayrı kaldığımız günlerin acısını çıkarırcasına özlemle kucaklıyoruz birbirimizi.
Tarık da benim gibi küçük bir çizikle yetiniyor en ufak dozla yani. Ama bu kadar süre temiz kaldıktan sonra birkaç kırıntılık toz bile çarçabuk uçuruveriyor beıü. Başımı Tarıkın omzuna yaslayıp gözlerimi kapatıyorum.
İkimizde kendi göklerimizde uçuyoruz şimdi İlk kez bu denli güçlü balüsinasyonlar görüyorum! Çırılçıplak mısır püskülü sarı saçları topuklarına kadar uzanan çılgın bir kadın var karşımda. Masmavi gözlerinden ateşler saçıyor üzerime. Saniye içinde korkunç bir ivmeyle şekilden şekle giriyor. Uzayan dişleriyle vampirleşiyor
ucundan kan damlayan tırnaklarını etime batırmak için üstüme abanıyor.
Kulaklarımda çınlıyor kahkahaları Elinden kurtulmak uzağına düşmek için çırpmıyorum. Buz kesmiş bedenim tir tir titriyor.
İyi misin sen diyor Tarık.
Bu ürkütücü uçuştan uyandırdığı için minnet borçluyum ona.
İyiyim diyorum ama kötüyüm aslında Kollarım bacaklarım kurşun gibi onları kıpırdatacak güçten yoksunum. Kafamın içinde beyin hücrelerimi yiyip bitirme yarışına girmiş milyonlarca böcek var sanki.
Bu gece ihanet etti bana Eros fena çarptı küçük sevdalısını. Gene de toz konduramıyorum ona Psikolojik yönden gergin olduğunda en basit bir ağrı kesici bile umulanın üzerinde etkilemez mi insanı Yaşadığım buna benzer bir durum. Tarıkın kendi yüreğinden koparıp benim omuzlarıma bıraktığı ağır yükün altında ezilen bedenim bu kadarına dayanabildi ancak. Eroinin ne suçu var ki Çok yorgunum parmağımı oynatacak halim yok. Uyurgezer gibi ayrılıyorum partiden. Tank evin kapısına kadar getiriyor beni. Aklını bende bırakarak endişeli bir yüzle çekip gidiyor.
İşte iplerin koptuğu an! Yatağa ulaşacak gücü bile bulamıyorum kendimde.
Odanın kapısında yığılıp kalıyorum. Arka sokakların birinde sızıvermiş sıradan bir alkolik ya da eroinman gibi
***
Bu kez zor toparlıyorum kendimi. İki gün boyunca evde tek başıma sefilleri oynadıktan sonra ancak normale dönebiliyorum.
Pazartesi akşamı Selen arıyor. Okula gitmeyiş nedenimi merak etmiş.
Grip oldum diyorum. Cumartesi gecesi açık havada üşüttüm galiba Dikkat et kendine diyor. Yaz gribi ağır geçer Bir şeye ihtiyacın var mı Geleyim istersen.
İstemiyorum. O da üstelemiyor zaten. İşime geliyor böylesi İyi ki Yılmaz var diyorum içimden yoksa çoktan buradaydı şimdi Selen.
Geçirdiğim sarsıntının ardından yeminler ediyor sözler veriyorum kendime.
Aklını başına topla Eylül! diyorum. Erosun ürkütücü yüzüyle tanıştın işte.
Tarıkın yaşadığı gerçekliklerle de.
Ne verebilirler ki sana Uzak dur ikisinden de
Yepyeni kararlar alıyorum. Cumartesi partilerini siliyorum kafamdan. Bir daha asla gitmeyeceğime inandırıyorum kendimi.
Ne var ki henüz haftanın ortasını bulmadan yeni buluşmalara hazırlanırken yakalıyorum Eylülü. Erosla kucaklaşmayı özlemiş Tarıkın sıcaklığına sokulmaya eskisinden de hevesli bir Eylül
Gidiyorum

www.CepKitesi.Net

Erosla Tarık birbirlerine düşman tavırlarından vazgeçmiş beni ele geçirme yarışını geride bırakmış aralarında gizli bir anlaşma yapmış gibi eşit bir paylaşımla sarılıyorlar bana.
Tank ve ben bulutların üzerinde uçarken şefkatli elleriyle okşuyor bizi Eros.
Tank da Erosa yakın durmama karışmıyor artık. Böyle uyumlu bir üçlünün bireyi olmaktan mutluyum.
Bir hafta önce yaşadığım olumsuzluklann hiçbirini yaşamıyorum bu kez. Pazar gününün sersemliğini üzerimden atıp pazartesi sabahı okula gitmeyi bile
başarınca özgüvenimi yeniden kazanıyorum.
İnanıyorum artık zararsız bir hafta sonu içiciliği benimkisi. Tank da işini ve çalışmalannı aksatmadan kurduğu ikili düzeni nicedir sürdürmüyor mu Şunun şurasında ne kaldı ki zaten Yaz okulunun son iki haftasını İzmir öncesi toparlanma ve sınavlara hazırlanma süreci olarak görüyorum. Buna göre en çok iki kez daha uçabileceğiz Tarıkla
Ancak aklım fikrim bir sonraki partiye takılı kalınca girip çıktığım derslere de pek yoğunlaşamıyorum. Gitmediğim günlerin ders notları yok elimde. Suçu kendimde arayacağıma bu konudaki iyilik meleğim Binnurun yaz okuluna kalmayışma hayıflanıyorum. Neyse bir yerlerden toparlayacağız artık Okul grubumuz daha hafta ortasında cumartesi planlan yapmaya başlıyor.
Çiçek Pasajına gidelim diyor Kerem. Bu yorgunluğu daha aşağısı kesmez Tepkisiz kalışımın anlamı belli benden size hayır yok demeye getiriyorum.
Kimse de bir şey sormuyor zaten. Yalnız Seçil usulca yanıma sokuluyor. •
Bu gecenin önemi farklı diyor. Anılm doğum gününü kutlayacağız.
Ne yap yap gel artık der gibi. Keşke yapabilsem
Cuma sabahı erkenden kalkıp Akmerkeze gidiyorum. Açık mavi kot kumaşından gömlekle ünlü bir markanın adı dillerde dolaşan erkek kokusu Elimdeki şık paketle Anılın karşısına dikili-veriyorum.
Heykel gibi kıpırtısız duruşuna ve tepkisizliğine aldırmadan kucaklıyorum onu.
İyi ki doğdun Anıl! İyi ki varsın Seni çok seviyorum.
Gözlerini yüzüme dikiyor. Artık ayrılmaz parçası haline gelen donuk bakışlarla ilk gördüğü birini tanımak ister gibi uzunca bir süre bakıyor bana.
Hepsi bu mu
Elimde paket öylece kalıyorum. Almayacak geri çevirecek diye ödüm kopuyor. Neyse korktuğum gibi olmuyor gönülsüz bir tavırla uzanıp paketi alıyor Ami.
Hiç gerek yoktu diyor. Armağanlar veren kişinin varlığıyla anlam kazanır.
Gene de teşekkür ederim.
Yanıtımı beklemeden arkasını dönüp gidiyor.
Böyle bir davranışı fazlasıyla hak ettim kızamam ona. İçimde duyduğum ezinçle baş başa arkasından bakakalıyorum
Üçüncü büyük buluşmamızın ertesinde yaptığımız ikili anlaşmayı tek taraflı olarak bozuyor Eros.
Tam da ilişkimizi rayına oturttuğumu onu seramik hamuru gibi yoğurup istediğim şekle sokabileceğimi bunca deneyimden sonra bana asla zarar veremeyeceğini düşünürken
Bulutların üzerinde geçirdiğim iki günün ardından kanat çırptığım mavi göklerden yere çakılıveriyorum. Hem de dersin orta yerinde!
Önce üşüme geliyor yam sura tüm bedenimi saran ince bir titreme. Kalemi kavrayan parmaklarımı sabit tutmakta zorlanıyorum. Ve dozunu gitgide arttıran o dayanılmaz istek
Tek açıklaması var bu durumun: Yalnızca hafta sonu beraberliğinin Erosa yetmediği!

www.CepSitesi.Net

Küçük bir yoklama yapıyor kendince. Tutarsa esir alacak beni elimi kolumu bağlayıpher aklına estiğinde bütünleşiverecek bedenimle. Benim ne zor bir lokma olduğumu bilmiyor henüz
Doğru şu anda bedenimdeki hücrelerin tümüyle tüm varlığımla delice arzuluyorum onu. Ama bu ona gereğinden fazla yüz vereceğim anlamına gelmiyor. Çizdiğim
sınırlar içinde kalmasını bilmeli!
Dersin bitmesini bekleyemiyorum. İzin isteyip dışarı atıyorum kendimi Açık hava iyi geliyor. Derin soluklarla temiz havanın tüm oksijenini içime çekiyorum.
Kırık dökük beden sesime kulaklarımı tıkayıp toparlayabildiğim gücün sınırlarını
zorlayarak koşar adımlarla kampusun çevresinde tur atıyorum. Kan ter içindeyim.
Ama yarım saat öncesine göre iyi sayılırım.
. İşte bu kadar Eros Efendi! Asla hükmedemeyeceksin bana Bu hafta son kez buluşacağız seninle. Bir daha da asla birleşmeye-cek yollarımız.
Yaz okulunun son iki haftasına girmek üzereyiz. Kanımdan atmam gerekiyor seni. Kızım bu haliyle görmemeli babam!
Yeterince hırpaladın beni Gözlerimin altındaki mor halkaları bedenimde bıraktığın çirkin izleri ne derece silebilirim bilmiyorum. Ama zayıflamaktan kaşık kadar kalmış suratımı tümüyle eski haline kavuşturamasam da biraz olsun diriltebileceğimi umuyorum.
Şunu iyi bil ki ailemin karşısına tertemiz bir Eylül olarak çıkacağım Eros!
Kararhvım buna.
Cumartesi gecesi son kez görüşmek üzere
***
Ah Eylül ah! Akıllı uslu kararım vermişsin. Ne var bu işi bu kadar uzatacak Ama yok kendime tanıdığım süreyi son anma dek kullanmazsam içim rahat etmez. Veda töreninin tadını çıkarmadan olur mu hiç
Erosla nikah bozma gecemize bir düğüne ya da kutlama törenine gidercesine coşkulu özenle hazırlanıyorum. Eroinle oyun oynanmayacağını kavrayamamış bir çömez gibi yaşadığım acemice birkaç deneyime sırtımı yaslayarak ödeyeceğim bedelin boyutlarını kestiremeden
Her zamankinden de hevesli son kez doyurulacağı yanılgısına düştüğüm arsız bir iştahla içime çekiyorum onu. Bedenime gömerek ortak yaşamımıza son vereceğimi düşündüğüm eroinin benden nasıl bir intikam almaya hazırlandığını bilmiyorum henüz
Partide başlayan olağanüstü uçuşun evde de sürüyor olması hoşuma gidiyor. Göklerde gerçekleştirdiğim son yolculuk bu dile-diğince sürebilir Aynadan yüzüme yansıyan çökmüş görüntümle küçülmüş topluiğne başı kadar kalmış gözlerimle dalga geçiyorum.
Bitti artık Eylül diye yineliyorum. Bir daha böyle berbat bir yansımayla asla karşılaşmayacaksın.
Pazar günü yatağa çakılı kalmam doğal görünüyor gözüme. Pazartesi sabahı ise uyurgezer sahnımıyla başlıyorum güne. Okula gidecek halim yok. Önemsemiyorum nasılsa aradaki açığı kapatacak yığınla gün var önümde
Akşamüstüne doğru daha iyi hissediyorum kendimi. Başardım diyorum geride kaldı tüm pislikler Ama eroin hiç ummadığım bir anda karşıma dikiliveriyor. Ondan ayrılmaya kalkışımı cezalandırmak ister gibi en acımasız yüzüyle üstüme saldırıyor Ağzımda oluşan salya yoğunluğunun ortasında boğulacağım sanki. Yut yut bitmiyor. Sonra birden kupkuru oluveriyor ağzım dilim damağım birbirine
yapışıyor.

www.CepSitesi.Net

Çırılçıplak buzların üzerine yatırılmışım gibi zangır zangır titriyorum dişlerim birbirine çarpıyor. Ardından ter boşalıyor üstümden Doğal gün ışığına bile bakamıyorum çılgın renklere ayrışmış haliyle gözlerimi acıtıyor.
Daha fazla dayanamıyorum. Güçlükle doğrulup kalkıyorum yerimden. İki adımlık mesafeyi bana yıllar kadar uzun gelen bir sürede ancak kat ederek telefona ulaşıyorum.
Çok kötüyüm Dünya diyorum. Gelsen iyi olur Yarım saat sonra karşımda Dünya. Şöyle bir bakıyor yüzüme Krizdesin sen! diye haykırıyor. Gözbebeklerin kocaman olmuş.-Ne yapabiliriz bu durumda Kafasını toplamak ister gibi uzunca bir süre sessizce düşünüyor. Sonunda salonun duvarlarına dağıttığı kararsız bakışlarını yüzümde topluyor.
İki yolu var diyor. Ya yeniden eroin alıp krizi durduracaksın ya da canını .dişine takıp ona direneceksin.
Asla eroin istemiyorum! diye bağırıyorum. Ama direnecek gücüm dekalmadu..
Eroin istemediğinden kesinlikle eminsen yani Eminim!
İkinci yolu deneyeceğiz o halde. Korkma yardım ederim sana Anne sıcaklığına özdeş bir şefkatle yanı sıra bu tür krizleri bire bir yaşamışlığından kaynaklanan anlayışla usul usul okşuyor saçlarımı. Verdiğim karar için beni kutluyor sanki.
Biraz uyutacağız seni diyor.
Çantasındaki torbadan birkaç ilaç kutusu çıkarıyor. Gerçek bir doktor edasıyla üstlerindeki yazıları inceliyor. Sonunda kararını verip avucuna döktüğü tabletlerden iki tanesini bana uzatıyor.
Piyasadaki sakinleştiricilerin en güçlüleri bunlar diyor. Krizi aşmana yardım edecekler. Damardan vursak daha iyi olurdu ya neyse
Dünyanm gözetiminde küçük çapta bir eroin tedavisi uygulamaktayız. Güveniyorum ona Başka çarem de yok zaten.
Serum takılması gerekirdi aslında diyor. Kanının temizlenmesi için Ama bu kadannm da yeterli olacağını sanıyorum. Hafif bir kriz seninki.
Hapların etkisiyle gevşeyen bedenim derin uykunun kollarında şifa arıyor. İlk yirmi dört saati kısa aralıklar dışında devamlı uyuyarak geçiriyorum.
Başımdan hiç ayrılmıyor Dünya. Gözlerimi her açtığımda onu yanımda görmek güç veriyor bana. Terden sırılsıklam uyanışlarımda üstümü başımı çarşaflanmı değiştiriyor. Çiğneme becerisini yitirdiğimden meyve suyu ve sütle besliyor beni bol bol su içiriyor.
Geçecek diyor. Sık dişini az kaldı
Önceleri üç saatte bir verdiği hapları yavaş yavaş seyreltiyor. Ağır kriz tablosu da gitgide düzeliyor. İkinci günün akşamında yoğun bakım ünitesinde komadan yeni çıkmış hasta gibi hissediyorum kendimi.Yaşam tehlikesini atlatmış ama ölesiye yorgun.
Yırttık galiba diyorum Dünyaya.
Daha var Artık uyutmayacağım seni. Ama dinlenmen gerek. Bu arada Sen uyurken birkaç kez aradı Selen. Hasta ateşi var diye atlatmaya çahştımsa da bundan fazla oyalayamadım. Birazdan gelecek Dünyanın yardımıyla toparlanıp kalkıyorum. Temiz bir gecelik geçiriyorum üstüme elimi yüzümü yıkayıp saçlarımı tarıyorum. Hasta ziyaretine gelecek arkadaşımı en masum yüzümle karşılamaya hazırlanıyorum.
Neden önce bana haber vermedin diye sitemle içeri giriyor Selen.
Kendisinin değil de Dünyanın yardımım kabul etmemden duyduğu rahatsızlığı açık açık dile getirmekten kaçınmıyor. Aldırmıyor bile Dünya. Onun derdi akla yakın ve mantıklı gerekçelerle durumumu sıradan bir hastalık tablosuna dönüştürmek. Neler anlatmıyor ki Selene

www.CepSitesi.Net

Kendisi davet etti hastalığı diyor. Geçen haftaki gribi tam atlatamadan ikinci kez ayazda kalınca şifayı buldu. Zor düşürdük ateşini Bir alo deseydiniz ya bana! Hemen atlar gelirdim.
Ne farkımız var Selen Boştayım ben. Ne yaz okulu ne dersler Hasta
arkadaşıma iki gün bakmışım çok mu
Biraz yatışıyor Selen. Bu sefer de bana çeviriyor oklarını.
Olacağı buydu diyor. Baksana şu haline bir deri bir kemik kalmışsın kızım Bağışıklık sistemin zayıflamış senin. Basit bir griple bile yataklara seriliyorsun. Hiç aynaya bakmıyor musun Afrika açları bile senden daha gürbüz
Dünyanın demlediği çaydan bir bardak içip kalkıyor.
Ben gene gelirim diyor. Sen de bir an önce toparlanmaya bak. Yoksa bu halinle sınavlara bile giremezsin.
Ertesi sabah daha iyi uyanıyorum. Dünyayla beraber hafif bir kahvaltı bile yapabiliyorum. Bir de şu yorgunluğu atabilsem üstümden Çok boşladım okulu diye sızlanıyorum. Keşke derse gidecek gücüm olsaydı Aklına bile getirme diyor Dünya. Henüz çok erken. Ağır bir ameliyattan kalkmış bebek gibisin sen şimdi.
Bu hızla iyileşirsem yarın okula giderim ama diye pazarlık yapıyorum Dünyayla.
Yarın olsun düşünürüz.
Şu anımı ona borçluyum. Yüreğimden taşan duygu selini iletecek sözcük bulamıyorum.
Ah Dünya sana ne kadar teşekkür etsem azdır. Sen olmasan ne yapardım ben Ben olmasam bu işlere bulaşmazdın bile. Hep bunu düşündüm başında beklerken. İtiraf etmeliyim ki çok korktum. Başaramazsam diye içim içimi yedi. Büyük bir sorumluluktu üstlendiğim. Neyse bitti Dua et ki işin basındaydın yoksa güçlü bir eroin krizini bu kadar kolay atlatamazdın. Bu da sana ders olmuştur umanın.
Böyle bir tabloyu yaşayacağımı aylar öncesinde söyleselerdi gülüp geçerdim. Uçurumun eşiğinden dönen şu anda da aynı uçurumun ne kadar uzağında olduğunu kestiremediğim Dünya beni eroinin güçlü kollarından çekip alıyor yoksunluk krizinden kurtarıyor ardından da Bu sana ders olsun! diyebiliyor Dünyayı bu alemden uzaklaştırma savaşı veren ben ise eroin batağının dibine vurup ancak onun sayesinde düze çıkabiliyorum.
Sahi şu anda bu amansız illetin neresinde Dünya Dikkatle bakıyorum yüzüne Göz altındaki derin halkalar dirhem et barındırmayan en ufacık bir esintide uçuverecek bir yaprak gibi duran güçsüz bedeni merakımı giderecek hiçbir şey söylemiyor bana. Her zamanki hali deyip
geçmek kolaycılık olur.
Ya sen Dünya diye yumuşacık bir sesle soruyorum. Sabah yeminlerini kendine verdiğin sözleri yineliyor musun hala Bakışlarını kaçırıyor benden.
Partiye gideceğim gecenin sabahında böyle bir sözü vermenin anlamlı olduğunu düşünmüyorsun herhalde. Hem o partilerde beraberce eroin çekmedik mi seninle Ya diğer günler
Merak etme sen beni! Kendimi idare etmeyi öğrendim artık. Hiçbir zaman eskisi gibi olmayacak bunun sözünü verebilirim sana
Tanıyorum onu bir şeylerden incinmiş gene. Yarası olmasa sığınacak yer aramaz benim arkadaşım. Yolunda gitmeyen ne var Dünya
Ne olacak diye içini çekiyor. Ailesi Emreyi İngiltereye gönderme hazırlığında. Şirketin oradaki işlerini takip etmesi için kısa süreliğine deseler de bundan pek emin değilim. Orada bir okul ayarlamaya çalışıyorlar Emre için. Fazla açıklama yapmıyor bana ama duyduğum bölük pörçük verileri bir Araya getirdiğimde ulaştığım sonuç bu. Ayıracaklar bizi O giderse ben ne yaparım Eylül

www.CepSitesi.Net

Dur bakalım henüz üzülmeni gerektirecek bir durum yok ortada. Kendi kendine kuruntu yapıyorsun belki de
Konuşmak istediğim ana konudan uzaklaşıyoruz. Amacım Dünyanın eroin serüveninde geldiği son noktayı öğrenmek. Ama o kalkmış Emreyle süregelen yıllanmış sorunlarını sıralıyor bana
Beynimde yanan ışıkla önümdeki karanlık kutu aydınlanıveri-yor. Ah benim aptal kafam! Nasıl da düşünemedim İstediğim yanıt Dünyanın anlattıklarında gizli değil mi zaten
Belli ki bunalımın göbeğinde. Sorunlarına çıkış yolu bulamıyor. Bu umarsız gidişin sonu neye varır Eroine! Dünyanın kendini zayıf hissettiği zamanlarda sığındığı tek çözüm bu değil mi
Vardığım nokta rahatsız ediyor beni. Açık açık yüzüne karşı soramıyorum bile.
Şu birkaç gün içinde yaşadıklarımızdan sonra böyle bir hakkım olmadığını düşünüyorum. Tek dayanağım yakalamaya çalıştığım ipuçları.
Bana geldiği ilk günü getiriyorum gözümün önüne
Ta yeniden eroin alıp krizi durduracaksın ya da direneceksin demişti.
Seçimimi eroindenAyana kullansaydım ne yapacaktı Nereden eroin bulacaktı bana Yanında taşıdığından küçük bir parçayı benim için gözden çıkarmayı mı düşünüyordu İçgüdülerim bu olasılığın ağır bastığını fısıldıyor bana.
Beni uyuttuğu zamanlar ne yapıyordu Dünya Yan odaya geçip eroin kullanmadığından emin değilim maalesef
Büyüksün eroin! Karşında saygıyla eğiliyorum Hepimizi birbirinden farksız kurşun askerler gibi önüne katmış istediğin yere sürükleyip acımasızca oraya buraya savuruyorsun.
Birer kurmalı oyuncaktan başka neyiz senin için Kumanda elinde. Cansız ruhsuz kuklalarmışız gibi dilediğince oynuyorsun bizimle
En yakın arkadaşının eroinin pençesinde yitmeye yüz tutmuş haline tanık olan ben önümde böyle çarpıcı bir örnek varken sonumun nereye varacağını bile bile
aynı yolda yürüyebiliyorum. Arkadaşımsa bir odada beni krizden kurtarmaya çabalarken diğer odada eroin çekebiliyor.
Ne yaman bir çelişki bu!
Dedim ya büyüksün eroin! Önünde durabilene aşk olsun Dördüncü günün sabahı müjdelerle geliyor. Aynadan eski günleri çağrıştıran dipdiri bir Eylül bakıyor bana. O kabus dolu saatleri hiç yaşamamış gibiyim. Halsizlik dışında şikayetim yok.
Okula gideceğim diyorum Dünyaya.
Karşı çıkacak oluyor ama dinlemiyorum onu. Yeterince zaman kaybettim zaten.
Annem gibi kokan şefkatli gülüşüyle tavrını koyuyor.
Kahvaltı yapmadan hiçbir yere adımını atamazsın!
Bu konuda hak veriyorum ona. Eski gücümü kazanmam gerek.
Beraberce hazırladığımız kahvaltı masasına oturuyoruz. Kendisi fazla bir şey yemiyor ama beni beslemek için elinden geleni yapıyor. Tereyağını ezip balla karıştırarak kızarmış ekmeğin üzerine sürüyor.
Bunu yemeden gitmek yok!
Zorlana zorlana yuttuğum her lokma biraz daha canlandırıyor sanki beni. Tedavi sonrası terapi döneminde de aynı derecede başarılı olduğunu düşünüyorum Dünyanın. Ancak yüzünde dolanan kararsız gölgeye anlam veremiyorum. Benimle paylaşmak istediği konuyu açıklamaktan çekiniyor gibi bir hali var.
Bir şey isteyeceğim senden ama diyor.

www.CepSitesi.Net

Susuyor. Nasıl söyleyeceğini bilememenin sıkıntısıyla boğuşuyor bir süre.
Çözül diyorum neşeyle. Dile benden ne dilersen. Tüm kapılarım ardına kadar açık senin için
Neşemi paylaşmıyor. Ağzından çıkacak sözcükleri sıraya dizmekte zorlanıyor sanki.
Sen İzmirdeyken Emre İngiltereye giderse eğer Ya da benzer bir durumla
karşılaşırsam
Ee
Burada kalabilir miyim diye soracaktım.
Camm benim! Sokak ortasında yersiz yurtsuz kalabileceğinin hesabını yapıyor.
Bunun için miydi bunca ezilip büzülmen diye şaka yollu çıkışıyorum. Sorulur mu hiç
Fırlayıveriyorum yerimden. Ecenin bıraktığı yedek anahtarı getirip masanın üzerine koyuyorum.
Bu senin! Daha önce düşünmeliydim aslında. Kusura bakma Şimdi vermen gerekmezdi. Sen giderken de alabilirdim.
Olmaz öyle şey! Yanında dursun. Gerek duyduğunda gelip dilediğince kalabilirsin. Burası senin de evin sayılır.
Güller açıyor yüzende seviniyor. Dara düştüğünde başını sokacak bir çatı altı buldu ya dünyalar onun oluyor.
Umarım buraya sığınmanı gerektirecek hiçbir olumsuzluk yaşamazsın Dünya.
Umarım
***
Geride kalan sayılı günlerin hakkını vermem gerek
Öncelikle eksik ders notlarını topluyorum. Binnurunkiler kadar iyi olmasa da idare ediyorlar.
Çalışma tempomun hızına şaşıyor çevremdekiler. Ders aralarında oturup laklak yapacağıma bir köşeye çekilip tuttuğum notlan okuyorum. Bir dakikayı bile boş geçirecek lükse sahip değilim çünkü.
Zayıflığımsa herkesin dilinde. Göz altlanmdaki mor halkaları sürdüğüm kat kat pudrayla gizlesem de bedenimin çöküklüğünü en dikkatsiz gözlerden bile saklayamıyorum ki.
Grip mi geçirdin AİDS mi belli değil diyor Kerem. Bizim güzeller güzeli Eylülümüz gitmiş yerine et fukarası bir kemik yığını gelmiş Şaka gibi görünse de her söylenenin altında gerçek yatıyor.
Annemle babam bu halimi görünce deli olacaklar Derslerin yanı sıra bu durumuma daAcilen çözüm bulmam gerekiyor. Çok az zamanım var bu dar zaman içinde döktüğüm kiloların ne kadarını geri getirebilirim bilmiyorum. Eski iştahım da yok hala.
Olmasın! Acıkmasam da yemeğe şartlandırıyorum kendimi. Midem bulanıncaya kadar elime ne geçerse yiyorum yiyorum
AnıFla aramız çok kötü. Geçmiş olsun bile demedi bana. Olsa da olur olmasa da türünden değersiz bir nesneymişim gibi davranıyor. Doğum gününe gitmeyerek kendi ipimi kendim çektim galiba
Yalnız dikkatimi çeken hiçbir kızgınlık belirtisi göstermemesi. Kayıtsız duruşuyla cezalandırıyor beni. Yok sayıyor görmezden geliyor varlığımı.
Çevresinden eksik olmayan Esraya ne derece yüz verdiğini kestiremiyorum. Zaman zaman baş başa görüyorum onları. Benim bildiğim Anıl sırf bana nispet yapmak için böyle davranmaz. Demek ki o da boş değil Esraya karşı. Aralarında beraberlik olsa bile üzülmem zaten. Benim yitirdiğim Anılın duygusal yakınlığı değil ki dostluğu arkadaşlığı
Nedenine inemediğim bu soğukluktan elimden geldiğince et-kilenmemeye çalışıyorum. Çözüme ulaştırmak zorunda olduğum öyle çok sorunum var ki Hafta sonu partiye gitmek bir yana yemeğe

www.CepSitesi.Net

çıkan okul grubumuza bile katılmıyorum. Sabahlara kadar süren çalışma tempomu tatil günlerinde de sürdürmeye kararlıyım. Masanın başında
yanımda çikolatalarım gofretlerim kilo yapacak ve ağız tadıma dost bin bir çeşit yiyecekle geçiriyorum tüm zamanımı.
Tarıkın buluşma önerisini de çalışma gerekçesiyle geri çeviriyorum. Söz konusu sınavlar olunca hak veriyor bana ama sınavlardan sonraki cumartesi gecesi için söz almadan kapatmıyor telefonunu.
Beni bu denli ateşleyen eroin krizine minnet duyacağım neredeyse Yıl sonu sınavlarına bile böyle çalışmadım ben. Ders notlarında ve kitaplarda okunmadık altı çizilmedik satır kalmadı yalayıp yuttum hepsini.
Neyse ki verdiğim bunca emek boşa çıkmıyor Harika geçiyor sınavlarım! Yaz
okulunda seçtiğim iki dersten de geçer not alacağımdan eminim
***
İki haftalık aradan sonra Tarıkla buluşuyoruz. Hem merhaba demek hem de vedalaşmak için.
Eroinden kopuşuma seviniyor. Bundan sonrası için de yüreklendiriyor beni.
Hafta sonlarımızı daha farklı değerlendiririz seninle diyor. Önümüzde beraber olabileceğimiz yığınla hafta sonu varmış gibi
Benden ayrı kalacağı günlerin zorluğundan çekeceği özleme dayanamamaktan yakınıp duruyor.
Anlamsız buluyorum bu konuşmaları. Birkaç ay sonra tümüyle
çekip gitmeyecek mi buralardan
Beraberliğimizin sona yaklaştığını vurgulamak ister gibi İsviçreye dönmene az kaldı zaten diyorum.
Buradaki evi kapatmayacağım diye gülüyor. Bir ayağım İstanbulda olacak.
Hem kalış süremin uzaması da söz konusu Gelecek hafta Züriche gidiyorum.
Buradaki çalışma raporlarımı toparlayıp şirket yöneticilerine brifing vermem
gerekiyor. Bir ay kadar kalacağım. Bu süre dönüş tarihime eklenecek. Kısacası benden kolay kurtulamayacaksın
Geleceğe yönelik bağlayıcı sözler vermek istemiyorum. En iyisi her şeyi zamana bırakmak
Başlamak üzere olan yaz okulu yüzünden geciktirdiğim tatil günleri dışında hiçbir konu ilgilendirmiyor beni şu anda.
Beni özleyenler benim özlediklerim İzmir Çeşme Onlara kavuşmanın sabırsızlığı içindeyim.
İzmirden doğruca Çeşmeye yazlık evimize geçiyoruz.
Annemle babam yol boyunca basurun etini yiyorlar. Ne bu halin diye. Kısa sürede nasıl böyle eriyiverdiğimi sorgulayıp duruyorlar.
İyi ki son iki hafta içinde birkaç kiloyu toparlayabilmişim. Yoksa Çeşme yerine hastaneye götürürdü beni bunlar
Soracakları tüm sorulara hazırlıklıyım. Sabahlara kadar dur durak bilmeden çalıştım evet yeme içmeme dikkat edemedim. Teslim oluyorum gönlünüzce semizletebilirsinizbeni
Özgüvenim yerinde. Zayıflık dışında dış görünüşüme yansıyan hiçbir açığım yok çünkü. Çukurlarına kaçmış gözlerimin gerçek yerlerini bulmasıyla canlılık kazanan bakışlarım beni ele vermekten çok uzaklar. Neşem yerinde. İki hafta öncesinde yataktan kazıyarak doğrulttuğum bedenim sağlıklı olduğunu haykırırcasma güç dolu.
Böylesine canlı böylesine cıvıl cıvıl bir genç kız için olmayacak
yakıştırmalar
yapmak kimin haddine
Nicedir düşlerini kurduğum Çeşme günlerim harika geçiyor.

www.Cepsitesi.Net

Annemle babam her sabah İzmire gidip akşam yazlığa dönüyorlar. Bir anlamda işlerinden kopmadan tatil yapmaya çalışıyorlar.
Bense deniz ve güneşle sarmaş dolaş tembellik etmenin keyfini çıkarıyorum.
Nurten Ablanm bana beğendirmek için paralandığı çeşit çeşit yemekler Hamağa uzanıp okuduğum okurken uyuyakaldığım kitaplar Yazlıkçı arkadaşlarımla paylaştığım plaj sefaları kimi geceler gittiğimiz diskotekler barlar Bedenim gibi beynim de tüm zehirlerinden arınmış tertemiz En ufacık bir pürüz yok yaşantımda.
Ne var ki içinde eridiğim bu dinginlik umulmadık bir gelişmeyle bölünüveriyor
Tatilin bitimine yaklaştığımız Çeşmenin daha da güzelleştiği son yaz günleri Akşam yemeğinin ardından kahvelerimizi içerken telefon çalıyor.
Seni arıyorlar Eylül diye sesleniyor Nurten Abla.
Çeşme grubundaki arkadaşlardan biridir diye düşünürken hiç beklemediğim bir ses doluyor kulağıma Anılın sesi!
Merhaba Eylül diyor. Nasılsın
Ami! diye sevinçle haykınyorum. Ne güzel bir sürpriz bu.
Tl
Beni aramam neye borçluyum Çeşmedeyiz biz. Tatile geldik.
Biz mi Kimlerle geldin
Seçil Kerem Biraz duraklıyor. Ve Esra.
Anlaşıldı ayrılmaz dörtlü Çeşme tatilinde Ne zaman geldiniz
İki gün oldu. Çeşmenin içinde Çeşme Kalesini gören güzel bir pansiyonda kalıyoruz.
Aşk olsun size! Neden gelir gelmez haber vermediniz ki Hem Bizde de kalabilirdiniz.
Sağ ol biz böyle iyiyiz. Senin tatilin nasıl geçiyor
Boş ver benim tatilimi diye kesiyorum. Kaldığınız pansiyonun adını söyle bana. Yarın sabah kapınızdayım
Telefonu kapattığımda annemlerin meraklı bakışlarıyla karşılaşıyorum. Anılı İstanbuldaki kahvaltıdan tanıyorlar ya Kafalarından neler geçiyor kim bilir Yarın sabah babanla giderim ben diyor annem. Benim arabayı da sana bırakırım.
Böyle olmaz diyor babam da. Buralara kadar gelmiş arkadaşların en iyi şekilde ağırlamalısın onları. Eve de çağır. Hafta sonu mangal partisi yapalım
Ne kadar kalacaklar bilmiyorum ki.
Sabah erkenden arabaya atladığım gibi pansiyonun yolunu tutuyorum.
Kahvaltı bile yapmamışlar daha beni bekliyorlar. Hepsiyle tek tek kucaklaşırken Anılı sona bırakıyorum. Boynuma dolanan kollarının uzunca bir süre çözülmeyişi sevindiriyor beni. Belli ki özlemiş Eski günlerdeki Anılıma yeniden kavuşmanın mutluluğunu yaşıyorum.
Kahvaltı masasında Esranın artık kanıksadığım soğuk bakışlarından payımı alsam da diğerlerinin sıcaklığı yetiyor bana.
Fıstık gibi olmuşsun kız! diyor Kerem. İzmirin kızlarım güzel kılan İzmirin havasıyla suyu galiba
Çok güzel yanmışsın diyor Seçil de. Kadife gibi tenin.
Esra konuşulanları duymamış gibi davranıyor onun bu tür iltifatlara katılmasını da beklemiyorum zaten. Ami ise hiçbir yorum yapmasa da beğeni dolu bakışlarıyla içinden geçenleri anlatıyor.
Günün planını yapmamışlar henüz.
Aya Yorgiye gidelim diyorum. Çeşmenin en güzel plajına götüreceğim sizi. Keremin cipiyle gelmişler buraya. Arabamı pansiyonun önüne bırakıp onlara katılıyorum ben de.

www.Cepsitesi.Net

Anayoldan ayrılan dar yola sapıp virajlar arasında ilerlerken nasıl bir güzellikle karşılaşacaklarının farkında bile değiller.
Bu daracık patikanın denize çıktığından emin misin Eylül diye dalga geçiyor Kerem. Uçsuz bucaksız bir çölün kumlarına saplanmayalım sakın Bekle ve gör demekle yetiniyorum.
Aya Yorgi Koyuna indiğimizde hayranlıkla açılıyor gözleri. Saten
yumuşaklığında pınl pırıl tertemiz bir deniz ve şeffaf tanecikli kumlar Arkadaşlarımla sık sık gittiğimiz plaj kulübüne götürüyorum onları. Denizin güneşin kumun sunduğu keyfi paylaşarak harika bir gün geçiriyoruz burada. Akşamüzeri kumların üstüne atılmış yumuşak tombul minderlerin üzerinde cin toniklerimizi yudumlarken tavla oynuyoruz Anılla. Yeniyorum onu Bir ara Esraya takılıyor gözüm. İçki bardağını çaprazımızda oturan delikanlıya doğru kaldırıp hafifçe gülümsüyor. Karşı taraftan da beklenen yanıtı alıjjor haliyle.
Deli mi bu kız Ne yapmak istiyor
Çok sürmüyor merakım. Esra üzerine geçirdiği masumiyet giysisiyle Anıla sokuluyor.
Şu karşıdaki çocuk bir saattir gözünü ayırmıyor benden diye sızlanıyor.
Şimdi de kadehini bana doğru kaldırdı.
Fırlayıp kalkıyor Anıl. Kolundan tutup durdurmasam çocuğun üzerine gidecek Öfke dolu bakışlarım Esranın yüzünde ama kızgınlığımı sesime yansıtmamaya çalışarak Burada böyle şeyler olmaz Esra! diyorum. Belki yanlış bir anlama Kimse kimseye yan bakmaz bu
tür ortamlarda. Bugüne kadar ne gördüm ne duydum ne de yaşadım. Ama senin bardağın istemeden o tarafa kaydıysa eğer yanlış değerlendirmiş olabilirler. Üstü kapalı konuşmam yerini buluyor. Hedefim yalnızca Esra aslında ama diğerleri de durumu anlıyorlar galiba.
Korkulur bu kızdan! Anılın ilgisinden uzak kalınca hiç gözünü kırpmadan boyunu aşan işlere kalkışabiliyor. Olaya tanık olmasam birbirine vuruşturacak milleti
Cep telefonumun çalmasıyla uzaklaşıveriyorum konudan. Arayan annem. Arkadaşlarım akşam yemeğine getir diyor. Nurtene söyledim hazırlık yapıyor
Annem ve babam eğer isterlerse Dünyaya gösterdikleri zorlamalı ilginin çok daha fazlasını başkalarına cömertçe sunabileceklerini kanıtlıyorlar bu gece. Arkadaşlarıma yönelttikleri sorular sorgulama sınırlarına dayansa da rahatsız edici değil. Daha iyi tanımak amacına hizmet ettikleri belli. Seçille Keremin beraberliklerine hoşgörüyle bakıyorlar. Ailelerinin bu durumdan haberli olduğunu gelecek yaz tatilinde nişanlanmayı düşündüklerini öğrenince de yüzleri aydınlanıyor.
Anıla yaklaşımları daha farklı. İkisinin de ondan hoşlandıklarını görebiliyorum. Annemin bir adım öteye geçerek bizi birbirimize yakıştırdığım da Ama Esranın varlığı kafalarını karıştırıyor. Annemi birkaç kez Esraya ne işi var bu kızın burada der gibi bakarken yakalıyorum.
Anılı onlarla kaynaştırmak için özel olarak çağırmışım gibi ardı ardına sorular soruyor babam. Ailesi nerede yaşadığı hatta okul başarısı bile sohbetimize konu olabiliyor.
Aydınlıyız biz diyor Anıl. Ailem orada. Ama dayımlar İzmirde yaşıyor. Geçen yıl her hafta sonu dershane için onların yanma geliyordum. Eylülle de orada taraştık zaten.
Yaptığı sorgulamayı yeterli bulmuş olacak ki bana dönüyor babam.
Yarın için plan yaptınız mı Eylül Alaçatıya gidelim dedim ama dün oradalarmış.
Dalyana götürsene arkadaşlarını. Bizim balıkçıya İyi fikir ne dersiniz arkadaşlar
Onların yanıtından önce ince bir uyan geliyor babamdan. Ancak adres yanlış! Kızıma susuz rakı içirmeyeceksiniz ama
İlk susuz rakımı arkadaşlarımla kutlama yemeğinde içtiğimi söylemiştim ya Başka türlüsü aklına gelmiyor babamın.

www.CepSitesi.Net

Yüzüme yürüyen sıcaklığı fark edemiyorlar yarınki program üzerine yoğunlaşmış hepsi. Babamın sözleri de o hareketlilik içinde kaynayıp gidiyor. Bir tek Anıl ne anlama geldiğini pek kavrayamadığı sırrımı gözlerindeki belli belirsiz
alevlenmeyle paylaşıyor benimle
* ***
Öğle yemeği için gideceğiz Dalyana. İki saattir bizimkilerin gelmesini bekliyorum Nerede kaldı bunlar
Geç uyanırlar rahatsız etmeyeyim diye aramadım ama meraklanmaya başladım artık Telefona doğru yürürken Nurten Abla sesleniyor.
Geldi seninkiler
Ancak bahçe kapısının önünde duran cipin içinden inen yalnızca Anıl!
Diğerleri yok
Şaşkınlığımdan hoş geldin bile demeden Nerde bizim takım diye soruveriyorum.
Takım falan yok diyor Anıl. Benimle idare edeceksin bugün.
Ne oldu ki Neden gelmediler
Tekne gezisine çıktılar. Pansiyon sahibi Çeşmeye gelip de bu keyfi yaşamadan
gitmek olmaz deyince dayanamadılar. Özür diliyorlar senden
Sen neden gitmedin onlarla diyemiyorum ayıp olur. Ama o açıklıyor.
Kara çocuğuyum ben! Tekneyle falan işim olmaz. Mis gibi balık ziyafeti dururken
Sözleri pek inandırıcı gelmiyor bana. Benimle baş başa kalmak için bu yolu seçtiğini düşünüyorum. Her zamanki Anıl işte! Fırsatı yakalamışken atağa geçecek ailemin desteğini de arkasına alarak geleceğe yönelik önerilerle beni köşeye sıkıştıracak Şaşkın ve suskun halime gülüyor.
Ne o diyor. Benimle baş başa kalmaktan pek hoşlanmadın galiba Tok canım Biraz şaşırdım hepsi o. Akşamki teklifinden caymadınsa Gidelim mi artık
Neşesi üstünde Anılın. Kat ettiğimiz her kilometreyi esprilerle süslüyor. Bir türlü üstümden sıyıramadığım durgunluğumu önemsemiyor bile. İkimizin yerine iki kişilik kahkahalar atıyor.
Çok sürmüyor bu cıvıltılı hali. Balık restoranına adımımızı atmamızla tüm neşesini kapının önünde bırakıveriyor. Kafası bir yerlere takılı düşünceli ciddi yüzlü bir Anıl oturuyor karşımda.
Biliyor musun diyor. Tekne gezisine bayılırım ben. Seninle konuşmak istediğim bir şeyler var bu yüzden gitmedim onlarla
Benim için sürpriz değil bu sözler tahminimde yanılmamışım. Ancak bunları açık yüreklilikle itiraf etmesini beklemiyordum doğrusu.
Balıklarımızı ısmarlıyoruz.
Ne içeceğiz diye soruyor Anıl. Rakı mı Gün ortasında ağır gelir! Hele susuz
içmeye kalkarsan Senin gibi gencecik bir kıza hiç yakışmaz!
Neler söylüyor böyle Babamın akşamki sözlerine verdiği tepkinin dışavurumu bu kadar sert olmamalı.
Babama bakma sen diye gülümsemeye çalışıyorum. Onlarla beraber ilk rakı içişimde susuz olsun deyince gözü korktu zavallının. Sizleri de paylaşımcılarım olarak gördüğünden öyle konuştu.
Susuz rakına eşlik eden arkadaşların her kimlerse Onlarla karıştırdığın diğer haltları da biliyor mu baban
Donup kalıyorum. Anılın ağzından bunları duymak İnanamıyorum!
Birden bugüne kadar yaşadığım çarpıklıkların tümünü bildiği hissine kapılıyorum. Elim ayağım buz kesiyor.

www.cepsitesi.Net

Ne demek istiyorsun sen
Alaycı bir gülüşle kıvrılıyor dudakları.
İkimizin de çok iyi bildiği gerçekler Eylül Hangisini yadsıyabilirsin ki Biliyor! Kaçış yolum yok. Köşeye sıkıştım
Nereden nasıl öğrendiğini soramıyorum bile. Başım önümde onu dinliyorum yalnızca.
Dört duvar arasında kalmaz bu işler! Hele bar köşelerinde gece kulüplerinde denemeye kalkarsan Hiç mi korkmadın Eylül Görülmekten duyulmaktan suçüstü yakalanmaktan dillere düşmekten Hepsi bir yana yazık etmedin mi kendine acımadın mı hiç Ne zamandan beri biliyorsun
Yeni değil. Yurttan bir arkadaşım görmüş seni. Beyoğlunun malum barlanndan birinde. İstanbulun en çirkef grubunun göbeğine düşmüş Eylül dedi. Zengin şımank ve züppe bir güruhun orta yerinde uyuşturucu batağında O anda neler hissettiğimi düşünebiliyor musun Neden söylemedin bana Söyleyemedim. Davranışlarımla uyarmaya çalıştım seni. Anlamadın. Meyhaneye gittiğimiz geceyi hatırlıyor musun Cumartesi akşamı bizimle gelemeyeceğini söylemiştin hani. Önceleri emin değildim ama orada tüm çıplaklığıyla gördüm gerçekleri Zordur inanmak böyle bir çarpıklığı yakıştıramazsın yakınma.
Ancak parçalan biileştirip bütünlediğinde korkunç tabloyla yüz yüze gelirsin.
Tıpkı benim gibi
Keşke paylaşsaydın benimle.
Dinler miydin O yapay alemin aldatıcı büyüsüne kaptırmıştın kendini. Sesimi ulaştıramazdım sana. Uzaktan uzağa izlemekle yetindim. Günden güne eridiğini gördükçe kahroldum. Babana anlatmayı bile düşündüm o günlerde. Yapamadım Bitti! Geride kaldı hepsi. Temizim şu anda. Tertemiz Bir daha asla o günlere dönmeyeceğimden emin olabilirsin.
Umarım Yazık etme kendine Eylül! Anneni babanı seni sevenleri düşün Zor oldu ama bitirdim. İnan bana!
Bir şey daha soracağım sana. Yalnız yanlış anlamandan korkuyorum.
Sor Benim en büyük sırrımın ortağısın ne de olsa.
O yanındaki adam Beraberce kendinizden geçtiğiniz Özel biri mi Bu soruya yanıt vermek diğerlerinden de zor geliyor bana. Kırmak istemiyorum Anılı. Hele benim için çektiği onca üzüntüyü öğrendikten sonra Gruptan biri diye geçiştirmeye çalışıyorum.
İlk susuz rakını da onunla mı içtin
Yapma Anıl! Yapma Benden çok kendine eziyet ediyorsun.
Dilimin ucundakileri gözlerimden okuyor Anıl. Anlıyor O kişinin diğerlerinden farklı özel biri olduğunu yalnız ilk rakımı değil pek çok ilki onunla yaşadığımı
Başka soru sormuyor artık. Öğreneceğini öğrendi. İçinde bi-iktirdiklerini
Tortop edip sahibine bana verdi. Üstlendiği ağır görevi yerine getirdi. Yapacak bir şeyi kalmadığına göre burada daha fazla oturmanın anlamı yok onun için.
Kalkalım mı
Biraz önceki büyük sarsıntının paylaşımcıları değilmişiz gibi sıradan konuşmalarla dönüş yoluna koyuluyoruz.
Yarınki mangal partisini unutmayın diyorum. Sıkı sıkı tembihledi babam.
Kendisi terbiyeleyecek etleri Söyle bizimkilere bugünkü gibi bir yerlere kaybolmaya kalkmasınlar.
Merak etme diyor buruk bir gülüşle. Geleceklerinden eminim.

www.cepstesi.net

Bahçe kapısının önünde bırakıyor beni. İçeriye gelmesini söylememe fırsat bırakmadan gaza bastığı gibi son hızla uzaklaşıyor. Bana eksikliğini bırakırken benden çok daha fazlasını alarak Onlar gelmeden bitirsek şu işi diyor babam.
İş dediği mangal sefasının ön hazırlıkları. Huyudur babamın hem kimseleri karıştırmaz hem de mutfakta çalışırken görülmeye hiç gelemez Bin bir çeşit baharatla yoğurduğu etleri şişlere takıyor şişleri tepsiye diziyor tepsiyi Nurten Ablaya teslim ediyor.
Dolaba koy bunları biraz dinlensinler.
Bahçede yorgunluk kahvesini içerken bir gözü yolda babamın. Benimse gözlerim ağzım yüzüm tüm varlığım yoldan gelecekleri bekliyor. Dünkü konuşmamızda eksik
kalanları tamamlamak herkesin içinde açıktan açığa anlatamasam da yalnız
ikimizin anlayacağı dilde iletilerle Anıla ulaşmak böylelikle biraz olsun içine su serpmek istiyorum.
Keremin cipini görmemle yerimden fırlamam bir oluyor.
Geldiler!
Önce Seçil iniyor arabadan. Ardından da Kerem ve Esra.
Ya Anıl Anıl nerede
Dün akşam apar topar Aydına döndü diyor Seçil. Ankaradan konuklan mı gelmiş ne
Gerisini duymuyorum bile.
Gitti! Yüzümü bile görmek istemiyor artık. İnanmıyor ne bana ne de kararlı oluşuma. Hazırlıksız yakalandım yeterince anlatamadım kendimi. Bir fırsat daha vermeliydi dinlemeliydi beni. Yapmadı çekti gitti.
Eylül sayfasını kapatmak bu kadar kolaymış demek
Zor da olsa toparlıyorum kendimi. Ev sahibiyim ben! Tek konuğum da Anıl değil Diğerlerinin ne günahı var Üzerimde iğreti duran bir neşeyle gülmeye konuşmaya konuklarımı gereğince ağırlamaya çabalıyorum.
Herkesin mangal başında toplandığı terbiyelediği etlerin formülünü vermesi için
babamı sıkıştırdığı sırada yanıma sokuluyor Seçil.
Üzüldün değil mi
Anlamamış gibi bakıyorum yüzüne.
Anılın gidişine Üzülmedim deme sakın! Halinden belli.
Dün de sizin gelmeyişinize üzülmüştüm Seçil. Hepinizi bir arada görmeyi istememden doğal ne olabilir ki
Bırak bunları da beni iyi dinle Anıl sırf seni görmek için geldi buralara.
Dün aranızda ne geçtiyse yıkılmış bir halde evine döndü. Deli gibi tutkun sana Karannı ver artık. Gönlün yoksa kesip atarsın. Yeterince oyaladın zaten Yazık değil mi çocuğa
Dışardan bakınca böyle görünüyor demek. Oysa en iyi arkadaşım dostum o benim! Sana açıklayamasam da dünkü konuşmamızdan sonra daha iyi anladım bunu. Onu kaybetmeyi asla göze alamam.
Seninkisi bencillik! Esranın halini görüyorsun Anıldan ufacık bir yakınlık görse kollarına atlayıverecek. Esra benim oda arkadaşım senden çok daha yakın bana. Ama Anılın kalbi onur» için atmıyor
Artık benim için de atmıyor Seçil inan bana benim için de Bundan sonra atacağını da hiç sanmıyorum.

www.CepSitesi.Net

İzmirdeki son haftam! Tatil bitti ders zili çalmak üzere Yeni bir ders yılının yepyeni başlangıçların arifesindeyim.
Geriye dönüp baktığımda anımsamak istemediğim kara lekeler çıkıyor karşıma. Bunlar hatalarım! Bir daha asla olmayacak dediklerim.
Hemen yam başmda sıcacık gülüşleriyle içimi ısıtan dost yüzler var. Uzak durmam gerektiği halde kopamadıklarım tam tersine tutkuyla bağlandıklarım vazgeçemediklerim. Ve bana karşılıksız sevgilerini verenler! Sessiz çığlıklarına sırtımı döndüğüm çağrılarını yanıtsız bıraktığım Günahıyla sevabıyla onların hepsi benim!
İyiyle kötüyü siyah ve beyaz gibi keskin çizgilerle kim ayırabilmiş ki
Siyahın içinde biraz beyaz beyazınkinde de siyah yok mudur
Hem yaşamın başka renkleri de var. Sorun onları görebilmek ya da siyahla beyaz arasında çakılı kalmakta. Bu aşamayı gerçekleştirmeyi başaranlara mutlu insan diyorlar.
Dikkat et Eylül! Şu bir yıl içinde siyahın katran karası yüzünü de gördün beyazın en parlak halini de Keşfedeceğin daha pek çok renk var. Mutlu olabilmen için onlarla tanışman gerek.
Acele etme! Fazla ağırdan da alma ama Zamanlama çok önemli!
Beklemek eli kolu bağlı oturmak demek değil! Önünde duran kapalı kapılan aralamayı aralık duranlan da ardına kadar açmayı bilmelisin.
Öncelikle üzerine geçirmiş olduğun beyaz elbiseye gözün gibi bakacaksın! En ufacık bir çamur parçasının onu kirletmesine izin vermeyeceksin.
Bir başka deyişle çamurdan uzak duracaksın!
Ki mutlu olmayı hak edebilesin İşin zor Eylül!
Sıfırdan değil sıfırın altından başlıyorsun.
Bembeyaz ve tertemiz günler seninle olsun

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Uzun süre kapalı kalmış bir eve girmek hiç de iç açıcı değil. Hele böylesi güzel bir tatilin ardından Annemin benimle beraber gelme konusundaki ısrarlanna karşı koyup İstanbula tek başıma döndüğüme pişmanım.
Bavulumu kapının önünde bırakıp küçük bir tur atıyorum evin içinde. Her şey bıraktığım gibi yerli yerinde. Dünyamn bana geldiği zamanlar kaldığı oda dışında!
Ne olmuş buraya böyle Her taraf darmadağın. Ağzına kadar dolu küllükler kirli tabaklar boş bira kutuları Ve içimi kaldıracak derecede ağır bir koku.
Belli ki Dünya kızımız ona bıraktığım anahtarın hakkını vermek için elinden geleni ardına koymamış. Oysa ancak dara düşerse gelip kalacağını söylemişti. Telefon konuşmalarındaki neşeli ses tonu her şeyin yolunda olduğunun göstergesi değil miydi
Neler oldu Dünya Bu oda gibi kendini de dağıttığım söyleme sakın bana. Ayakkabılarımı bile çıkarmadan telefona gidiyor elim.
Dünya İyi misin sen
İyiyim iyiyim. Erken gelmişsinYarm bekliyordum seni.
Okul öncesi dinlenme payı bırakayım dedim. Ama Kırılıveriyor sesi.
Evi berbat buldun değil mi Kusura bakma ne olur. Bugün temizlik yapacaktım ben de Hemen geliyorum.
Dediği gibi on beş dakikanın içinde nefes nefese geliyor Dünya. Her şeyi unutuveriyorum onu görünce. Özlemle kucaklaşı-yoruz. Ama o çarçabuk sıynhveriyor kollarımdan.
Sen şöyle otur diyor bana.

www.CepSitesi.Net

Büyücek bir çöp torbasını kaptığı gibi odasına koşuyor. Oturduğum yerden çöpleri torbaya doldurduğunu ondan umulmayacak bir el çabukluğu ve gayretle dağıttıklarını toplamaya çabaladığını görebiliyorum.
İşini bitirip kan ter içinde yanıma geliyor.
Yarın gelseydin tertemiz bulacaktın evi. Hazırlıksız yakalandım. Neyse Yorulmuşsundur sen. Hemen çayı koyuyorum.
Bırak çayı diye kolundan tutup karşıma oturtuyorum. Neler oluyor onu anlat sen.
Ne olacak ki Bıraktığın yerdeyim işte.
Numara yapma bana. Neyi öğrenmek istediğimi anladın Emreyle aranız nasıl İngiltere hikayesinde herhangi bir gelişme var mı Çözül bakalım Süngüsü düşüveriyor.
Sorma Eylül diyor. Ne yapacağımı bilmiyorum İki haftaya kadar gidiyor Emre. Dil okuluymuş güya. Doğru dürüst anlatmıyor da. Geçici süre için diyor ama inanamıyorum. Bir şeyler saklıyor benden.
Arasana şunu. Yemeğe çıkalım bu akşam. Dilinin altında neler sakladığını görelim
Süklüm püklüm karşımda oturuyor Emre. Gözlerini kaçırıyor konuşurken. Gerçek
dışı bir şeyler anlatmaya hazırlandığının göstergesi bunlar
Dünyanın görünürdeki tek yakını olarak ona hesap sorma hakkına sahibim.
Yüklendiğim sorumluluğun bilinciyle sorgulamayı başlatıyorum.
İngiltereye gitmen kesinleşmiş Emre. Hayırlı olsun Nedir konu Ayrıntılar hakkında hiçbir şey bilmiyoruz da
Dil okulu diye geveliyor ağzında. İthalat ihracat yapan bir şirketin başında İngilizce bilmeden yürümüyor işler.
Dil öğrenmeye gidiyorsun yani
Evet. Hem de şirketin oradaki işlerine göz kulak olacağım.
Daha İngilizceyi sökmeden nasıl becereceksin bu işi
Tüm sorumluluk bende değil ki diyor kıpkırmızı olmuş yüzüyle. Yardımcılarım var yammda.
Ne kadar kalacaksın
Dil okulu altı ay. Kesin bir dönüş tarihi veremiyorum şu anda Daha da uzayabileceğini mi anlatmaya çalışıyorsun
Nereye koyacağım bilemediği bakışları Dünyayla benim aramda hızla gidip geliyor.
En kısa zamanda döneceğimi umuyorum.
Ya Dünya Sen yokken onun ne yapacağını da düşündün mü Evi kapatmıyorum ki Eskisi gibi orada kalabilecek Dünya.
Evi kapatmak! Altı aylık bir gidiş için bu sözlerin söylenmesi bile yeterince rahatsız ediyor beni. Güven vermekten uzak beden dilini de üstüne ekleyince Emrenin inandırıcılığı sıfıra iniyor gözümde.
İkili geçen konuşmamızda dinleyici olarak kalmayı yeğleyen Dünya admın geçmesiyle öne çıkrveriyor.
Başımın çaresine bakarım ben! Bugüne kadar olduğu gibi
Onun söylediklerini zerrece önemsemiyor Emre yanıt vermeye gerek duymuyor.
Tek muhatabı benim sanki.
Sana da çok iş düşecek Eylül diyor pişkince. Dünya sana emanet İşte bu kadar! Göz göre göre bırakıp gitmeye hazırlanıyor kızı Evi kapatmayarak açtığı ölümcül yaraya yalnızca yara tozu serptiğinin farkında bile değil.
Dünyanm ağzına bir parmak bal çalmaktan da geri durmuyor ama.

www.CepSitesi.Net

Hem arada bir gelirim de diyor. Altı ay dedikse hepsini ayrı geçirecek değiliz ya
Birden canlanıveriyor Dünya.
Sahi mi diyor Emreye gözlerinde umut ışıltılarıyla.
Hatta bir gelişimde seni de götürebilirim oralara. Londrayı gezdiririm sana Havalara uçuyor Dünya.
Oralara gitmiş gezmiş gibi oluyor. Aldatılmaya gönüllü küçük bir çocuk gibi
Gözlerimin önünde oynanan bu çirkin oyuna daha fazla dayanamıyorum. Onları öylece bırakıp kalkıyorum. Baş başa bırakmam aralarından çekilmem gereken çiçeği burnunda aşıklar gibi
Zavallı arkadaşım benim! Öylesine zor günler bekliyor ki seni Umarım
yaklaşmakta olan büyük sarsıntıyı atlatacak gücü bulabilirsin kendinde.
***
Ders programına baktığımda bir eksiklik varmış gibi görünüyor gözüme. Yanılmamışım geçen dönem okuduğumuz Felsefe bu yarıyılda yok. Ama derslerin içeriği daha ağır. İşi baştan sıkı tutmam gerekiyor. Günü gününe çalışmak en
iyisi
Derslere yoğunlaşarak geçirdiğim haftanın sonunda bir boşluk oluşuyor içimde. Cumartesileri dışarı çıkmaya şartlanmışım ya Beynimi ele geçirmeye çalışan aykırı sesi susturmayı başarıyo-rum ama.
Gene de bizim grubun nerede ne yaptığını merak etmekten kendimi alamıyorum.
Tarık dönmemiş henüz. Bir ay demişti bana. İşi uzamış olmalı.
İstanbula gelişini Dünyadan öğreniyorum.
Çok moralsiz döndü diyor. Ağzını bıçaklar açmıyor. Bir şeyler var ama kimselere söylemiyor.
Akşamına Tarık arıyor beni. Sesi kırık.
İyi değilim Eylül diyor. Neler yaşadığımı bir bilsen
Benimle paylaşmak ister miydin
Hem de nasıl Seninle konuşmak ilaç gibi gelecek bana.
Taksimdeki otellerden birinin giriş katındaki pastanesinde buluşuyoruz.
Gerçekten de çok kötü görünüyor Tank. Tüm kanı çekilmiş yüzü mum gibi. Epey de kilo vermiş gözlerinin ışığı sönmüş sanki.
Hiçbir şey sormadan onun anlatmasını bekliyorum. Her zamanki nazik
Tavırlarıyla hatınmı soruyor tatil anılarımı dinliyor ama ağzını açıp da kendisi için tek söz etmiyor.
Kahvelerimizi yarılamışken hiç konuya girmeyecek galiba diye düşünmeye başladığım bir anda
Dinlemeye hazır mısm diyor buruk bir gülüşle. 4.
Evet gibisine başımı sallıyorum.
Titreyen dudaklannın arasından güçlükle dökülüyor sözcükler Gudrun öldü Eyrül diye fısıldıyor.
Kaybettim onu İnanamıyorum! Yanlış mı duydum
Onun devasa üzüntüsünden payımı alarak şaşkınlıktan ne yapacağımı bilmez bir halde aynntılara inmesini bekliyorum. Beynimi kemiren binlerce sorudan bir tekini bile soracak gücüm yok.
Üzerimize sinen ağır havayı soluyarak umarsız bir suskunluğu paylaşıyoruz Tarıkla. Varlığıyla yanımda ama Gudrunla beraber ruhunu bir yerlere gömmüş sanki. İçini dökmek için çağırdı beni buraya onu da beceremiyor. Nereden başlayacağını bilememenin sıkıntısı içinde kıvranıp duruyor.
Bir çıkış noktası buluyor sonunda.
Elimden geleni yaptım ama başaramadım Eylül diyor. Karşı duramadım eroine. Hepimizden güçlü o!
Kıskacına aldığı avını asla bırakmayan amansız bir canavar
Susuyor. Güç toplamak ister gibi gözlerimin derinlerine dikiyor bakışlarını.

www.CepSitesi.Net

Ve yeniden başlıyor anlatmaya.
Gider gitmez aradım onu. İyiyim diyordu ama sesinden belliydi berbat bir durumda olduğunu tahmin edebiliyordum. İşyerinden izin alıp Münihe geçtim. Ve o acı tabloyla yüz yüze geliverdim Güçlükle alıp verdiği nefes dışında çoktan ölmüştü Gud-run! Kemik yığını haline gelmişti bedeni. Derisini soysam yalnızca bir iskelet kalacaktı karşımda. Yemeden içmeden kesilmişti sudan başka bir şey girmiyordu ağzına. Tek besini eroindi. Aldığı dozun etkisinin geçmesini beklemiyordu bile. Bir saniye olsun eroinsiz duramıyordu artık Delik deşikti tüm bedeni. Kollarındaki bileklerindeki mosmor düğümler iğneye geçit vermeyince ayak bileklerindeki damarlardan boşaltıyordu zehri.
Hiç sevinmedi beni görünce. Bulaşma bana dedi. Pisliğin ta kendisiyim ben.
Elini bile sürme kirlenirsin
Saatlerce dil döktüm. Kurtulması için hala bir umudun var olduğuna inandırmaya çalıştım onu Sonunda başardım. Ne kadar zor bir işe kalkıştığım bildiği halde tedavi olmayı kabul etti. Eroine karşı son direnişiydi bu
Nasıl bittiğini bildiğim bir hikayenin orta yerinde yanan ışığın bizi farklı
Bir sona ulaştırmasını ister gibi anlamsız boş bir umutla Tarıkın dudaklarından dökülecekleri bekliyorum. Keşke gerçekleri yadsıyan bir şeyler anlatabilse.
Zor oldu ama kurtardık Gud-runu diyebilse
Daha da bitik bir halde kaldığı yerden devam ediyor Tank.
Özel bir kliniğe yatırdım onu. Kimsesi yoktu Gudrunun ne anası ne babası ne de bir başka yakını. Acılar içinde kıvranırken başında bekleyen yalnızca bendim.
Cehennem gibiydi ilk günler Her yam kıpkırmızıydı. Bedeninden fışkıran ter inanılmaz bir hızla saat başı değiştirilen çarşaflan sırılsıklam ıslatıyordu.
Dayanılmaz ağrılarla boğuşurken başını yumrukluyor çığlık çığlığa bağırıyordu Gudrun. İçtiği suyu bile anında kusuyordu.
İki hafta yattı orada. İyi görünüyordu az da olsa renk gelmişti yüzüne. Eroini aşmış gibiydi Eroinden kurtulmuş yeniden merhaba demiş yaşama! Burada bitsin istiyorum başka bir şey anlatmasın Tank Ama bitmiyor!
Tam onu yemden kazandığımı düşünürken tümüyle yitiriver-dim Klinikten taburcu olduğu günün sabahı yatağında bulamadım onu. Gitmişti Aramadığım sormadım yer kalmadı. Sürekli gittiği barlar eroin dostluğunu paylaştığı arkadaş gruplan Yoktu! Yer yarılmış da içine girmişti sanki.
Üç gün sonra bir otel odasında kolunda eroin şrnngasıyla buldular onu.
Ölmüştü! Altın vuruşta bulmuştu kurtuluşunu. Aşın doz Bile bile ölüm anlayacağın.
Bir şeyler söylemem gerektiğini düşünüyorum ama dilim dönmüyor. Olanların sorumlusu benmişim gibi garip ve yersiz bir suçluluk duygusu içindeyim.
Bu kadar hırpalama kendini diyorum güçlükle. Üstüne düşeni fazlasıyla yapmışsın sen.
Öyle deme Eylül. Kaçınılmaz bir sondu belki ama çok yalnız bıraktım onu öncelik sırasında en gerilere ittim. Bu yüzden de affedemiyorum kendimi.
Yüreğim karşıt duygularla düğüm düğüm. Gudrunun ölümüne gerçekten çok üzüldüm ama Tankın bu denli kahroluşunda içimi acıtan bir şeyler var. Onu yiyip bitiren yapmak isteyip de yapamadıkları eksik bıraktığını düşündükleri mi yoksa büyük bir aşkla bağlandığı insanın parmaklarının arasından kayıp gitmesi yüzünden düştüğü umarsızlık mı
Öyle ya da böyle ne fark eder ki Olan olmuş ölen ölmüş sonucu değiştiremeyeceğimize göre Ama yok söz geçiremiyo-rum yüreğime! Artık yaşamayan sonsuzluğa göç etmiş birinin ardından kıskançlığa özdeş kıpırdanışlar duyuyorum içimde.

www.CepSitesi.Net

Neden böylesine derinden etkilendi Tarık neden yok oluş noktasına kadar geldi bu ölümün ardından Karısı ölen her erkek onun gibi yanıp yakılır mı böyle Hem de ayrılmış olduğu karısı için
Teşekkür ederim sana Eylül diyor. Beni dinlediğin içimde-kileri dökme fırsatını verdiğin için İnan bana Gudrun öldüğünden beri ilk kez bu kadar iyi hissediyorum kendimi.
Şu anda dertlerini paylaştığı yakın bir dost olarak görüyor beni. Bir adım ötesini düşünecek durumda değil. Bir süre yalnız iç-sesiyle baş başa bırakmalıyım onu.
Toprağın bol olsun Gudrun. Sana da kolaylıklar diliyorum Tank. Umarım kendinle hesaplaşma sürecinden galip çıkmayı başarırsın Emrenin İngiltereye gidişinin üzerinden iki hafta geçti. Hüzünlü vedalaşmalarının ardından birkaç gün bende kaldı Dünya. Sonra da tek başına yaşamaya alışması gerektiğini söyleyerek Emreyle paylaştığı artık yalnızca ona ait olan evine gitti. Karşı çıkmadım istediği zaman gelebileceğini
yineleyerek uğurla-dım onu.
Bu arada Selene de bir anahtar yaptırdım. Ara sıra gelip Ecenin odasında kalıyor. Ama bu yılını çok yoğun yaşıyor Selen. Hafta sonları ya o Ankaraya Yılmazı görmeye gidiyor ya da Yılmaz geliyor özlem gidermek için. Haftanın diğer günlerini teyze-siyle benim aramda paylaştırıyor. Kadıköye gitmeye üşendiği geçeler bende. Ancak Dünyanın olmadığı zamanları yeğlediğinin farkındayım. Yalnızlığı seviyorum. Evimde tek başıma olmak rahatsız etmiyor beni. Derslerim bilgisayarım ve kitaplarım Onlarla oyalanmak yetiyor bana.
Ne var ki seve seve içine gömüldüğüm bu dinginlik uzun sürmüyor. Dünyanın telefonu tek kişilik tekdüze yaşantımın altüst oluvereceğinin habercisi sanki.
Seninle paylaşmak istediğim çok önemli bir konu var Eylül! Buraya gelebilir misin
Bugüne kadar hiç gitmedim oraya. Emrenin tuttuğu kirasını hala onun ödediği paylaştıklan beraberliğe kucak açmış bu eve ilk gidişim Uzun uzun basıyorum zile. Neden sonra kapı aralanıyor. Ayakta güçlükle durabilen perişan bir Dünya! Üzerinde iki beden bol bir gecelikle yalınayak önüm sıra yalpalaya yalpalaya yürüyerek yol gösteriyor bana.
Rengi solmuş yüzünde iki kuyu gibi duran gözleri kıpkırmızı. Ağlamış! Hem de ço«ağlamış
Ah Eylül neler oldu bir bilsen diye sarılıyor bana.
Boynuma dolanan kollanndan sıyrıldığımda dirseklerinin iç yüzündeki mor lekelerle burun buruna geliveriyorum. Eski kabus geri döndü demek .
Bu muydu benimle paylaşacağın önemli konu
Değil diyor yamuk bir gülüşle. Kulaklarına inanamayacaksın duyduğunda Dibe vurmuş görüntüsüyle çelişen anlam veremediğim bir sevinci yaşıyor sanki.
Sıkı dur Eylül diyor. Bomba geliyor Ve patlatıveriyor bombasını.
Hamileyim ben!
İlk anda algılayamıyorum Duvarlar üstüme üstüme geliyor. Derin bir boşluğa düşmüş de tutunacak yer arar gibi umarsızca bakıyorum Dünyaya.
Emin misin Eminim.
Eczaneden alıp kendi başına uyguladığı testi gösteriyor bana. İki tane mavi çizgi! Hamile olduğunun kanıtı bunlar İyi de ne yapacağız şimdi biz
Doğuracağım! diyor Dünya aklımdan geçenleri okumuş gibi. Annem gibi yapmayacağım ben. Sonuna kadar sahip çıkacağım çocuğuma Emrenin haberi oldu mu Hayır. Zamanı gelince öğrenir.
Bir an önce öğrenmesi gerekmiyor mu Gerekmiyor.

www.CepSitesi.Net

Uyuşturucuyla kavrulmuş kuş kadar kalmış çelimsiz bedenine bakıyorum İnanılacak gibi değil bu bedende minicik bir can taşıyor Dünya! Ve onu doğurmaya kararlı görünüyor. Yaşayabileceği olumsuzluklardan söz edecek gücüm yok ona
Birden hıçkırıklara boğuluyor Dünya. Bağırıyor çağırıyor annesine Emreye küfürler yağdırıyor. Uzunca bir süre sakinleşmesini bekliyorum. Sonunda yatışıyor. Ama geldiğimiz nokta aynı: Doğuracağım!
Kollarındaki iğne deliklerine damarlarında akan eroine hepsinden önemlisi Terk edilmişliğine inat içinde debelendiği şartlara kafa tutan gariban bir anne adayı Acımaktan üzülmekten onunla beraber kahrolmaktan başka yapacak bir şeylerim olabilse keşke.
Ne olur Eylül diye yalvarıyor bana. Bu gece burada kal. Yalnız bırakma beni
Nasıl geri çevirebilirim ki onu Salondaki kanepenin üzerine kıvrılıp yatıyorum.
Dünyamn kalacağım sevinciyle getirdiği battaniye içimin ayazını ısıtmaktan öylesine uzak ki
Sabah Dünyamn telefon konuşmasıyla uyanıyorum. Öfkeyle bağırıp çağırdığı
kişiyi Emre sanıyorum önce. Ama biraz kulak ve-
tince telefonun diğer ucunda Dünyamn annesinin olduğunu anlıyorum.
Annelik taslama bana! diye haykırıyor Dünya. Analığın ne demek olduğunu
öğreteceğim sana. Karışma bize! Ne çocuğumun ne de benim üzerimde en ufacık
bir haklan yok senin. Nasıl bakacağımı bilirim ben ona. Kapına gelirsem o zaman konuşursun
Çat diye kapatrveriyor telefonu. Tüm bedeni yaprak gibi titriyor sinirinden.
Adresimi istedi utanmadan diyor öfkeyle. Konuşmamız gereken şeyler varmış telefonda olmazmış
Şimdi mi geldim aklına
İntikam kıvılcımları çakıyor gözlerinde. Kendince bir silah geçirdi ya eline Önüne çıkana doğrultmaya kararlı. Çılgın öfkesinin altında farklı bir sevinç yatıyor aslında. Ona annesine bile meydan okuma gücü veren yeni konumundan duyduğu buruk sevinç
Hiçbir yorum yapmadan mutfağa doğru yürüyorum. Çaydanlığı ocağa koyup dolapta&ulduğum tüm kahvaltılıkları masanın üstüne sıralıyorum.
Gel diyorum Dünyaya. Boğazından birkaç lokma geçsin ki ayakta dimdik durabilesin.
Işıldayıveriyor gözleri.
Hem bebeğimin de beslenmesi gerek öyle değil mi
Hevesle masaya oturmasını kendini zorlayarak yarattığı yapısına ters düşen aşın bir iştahla tabağına koyduklarımı atıştırmasını içim sızlayarak izliyorum.
Uzun tutuyoruz masa sohbetimizi. Ne kadarının gerçekleşeceğini bilemediğimiz
yalnızca hayalini yaşamanın bile ayaklarımızı yerden kestiği doğacak bebeğimize odaklı cümleleri paylaşıyoruz Dünyayla.
Teyze olacaksın sen de diye gözlerinin ta içine kadar gülüyor.
Heyecanlı mısın
Onun coşkusuna kaptırıyorum kendimi. Hem de nasıl diyorum yüreğimde keşke olabilse dualarıyla
Kapımn çalınmasıyla bölünüyor keyfîmiz.
Sen otur diyorum Dünyaya. Ben bakarım.
Garip bir koruma içgüdüsüyle gelenin hışmından uzak tutmaya çalışıyorum sanki arkadaşımı.
Yanılmamışım. Karşımda duran Şahika Hanım! Dünyanın annesi Benim varlığımı hiçe sayarak yüzüme bile bakmadan içeri da-lıveriyor. Mutfağın kapısında şaşkınlıkla olanları izleyen Dünyayı kolundan sımsıkı tutup salona doğru sürüklüyor. Cansız bezden bir bebekmiş gibi ite kaka karşısına oturtuyor kızım.

www.CepSitesi.Net

Ne yaptığını sanıyorsun sen diye bağırıyor. Bugüne kadar sürdürdüğün evcilik oyunu yetmedi mi Şimdi de kalkmış kimden peydahlandığı belli olmayan bir çocuğu dünyaya getirmeyi düşünüyorsun.
İlk şaşkınlığını üstünden atan Dünya dikeliveriyor annesinin karşısında.
Babası belli onun! Doğacağı zaman da yanında olacak.
Bu kadar emin olma! Şimdi nerelerde o baba müsveddesi Nikah kıydı mı sana Hayır! Allah bilir hamileliğinden haberi bile yoktur.
Gözlerini salonun dört bir köşesinde gezdiriyor Şahika Hanım.
Ev tutmuş sana dayamış döşemiş. Para yedirmiş Onun için çocuğunu
doğurmaya hazırlanan aptal bir metresten başka nesin ki sen
Bir annenin nasıl olup da kızıyla böyle konuşabildiğine akıl erdiremiyorum.
Kadını kolundan sürükleyip kapının önüne koymamak için zor tutuyorum kendimi. Bunca ağır sözün altından nasıl kalkacak Dünya Ben bile dayanma sınırımı Çoktan aşmışken
Dünya ise şaşılacak derecede sakin görünüyor.
Bunların hiçbiri zerrece ilgilendirmez seni diyor. Babasız bile olsa çocuğumu doğurmaya kararlıyım. Analık içgüdüsünden nasibini almış benim gibi bir annesi olsun yeter. Bunları anlamanı beklemiyorum senden. Yalnızca adı anne olanlara ters gelmesi doğaldır.
Bırak bu safsatalan! Yeterince kara çaldın ailemize
Seninkilerin yanında oldukça masum bir kara sayılmaz mı benimki
Terbiyesizlik etme! Buraya bu pisliği temizlemek için geldim ben. Doktordan
randevu aldım bizi bekliyor. Aldıracaksın çocuğu! Başka yolun yok
Ne yaparsın Saçımdan sürükleyip kürtaj masasına mı yatırırsın beni
Biraz zor
Gerekirse onu da yaparım. Ama birazdan önüme düşüp tıpış tıpış kendi isteğinle geleceksin doktora.
Söyleyeceklerinin etkisini artırmak ister gibi susup acımasız gözlerle bir süreA Dünyayı süzdükten sonra tane tane zevkini çıkara çıkara konuşuyor.
Yaşamı boyunca bakıma muhtaç olacak sakat bir çocuğu dünyaya getirmeyi sen de istemezsin herhalde
Ulaşmayı amaçladığı hedefi az çok kestirebiliyorum artık Elindeki son silahı
kullanacak. Yumuşak yerinden vuracak Dünyayı. Nefretle kabarıyor içim Neden sakat doğsun ki çocuğum diye safça soruyor Dünya..
Avını yakalamış vahşi bir hayvanın sevinci var Şahika Ha-nımın yüzünde.
Neyle besleyeceksin onu İçinde bin bir türlü uyuşturucunun kol gezdiği pis kanınla mı Hamilelikte bilmeden alman sıradan ağrı kesiciler bile cenini olumsuz etkilerken senin esrarla eroinle yoğrulmuş bedeninden ona geçecek zehrin hesabım da yaparsın artık
Söyleyeceğini söylemiş olmanın rahatlığıyla arkasına yaslanıyor sadistçe bir zevkle kızının umarsız çırpınışlarını izlemeye koyuluyor.
Dünya üzerinden gelmiş geçmiş tüm annelerin yüz karası bu kadın! Dışlanmayı Yok sayılmayı nasıl da hak diyor Gelirken kapının önünde bıraktığı hanımefendilik giysisini yeniden üzerine geçirmiş sorumluluklarının bilincinde kızını uyarmış bir anne rolünde onun vereceği karan bekliyor.
Dünya ise bitmiş tükenmiş bir halde gitgide zayıflayan umut kırıntılarıyla bana bakıyor. Söyledikleri doğru mu der gibi.
Keşke kararlılığını sürdürmesine yardım edecek alız bir ışık olabilsem yoluna.

www.CepSitesi.Net

Ama kabullenmeliyim ki doğruları söylüyor kadın! En acımasız en yıpratıcı yıkıcı diliyle Analık yönünü çoktan unutmuş bir canavar kimliğinde içinde büyüttüğü anlamsız zehri biricik kızına akıtarak
Benden de umduğu yanıtı alamayınca yolun sonuna geldiğini anlıyor Dünya.
Büzüştüğü köşede yüreğine gömdüğü sessiz hıçkırıklarla için için ağlıyor.
Koşup
kucaklamak biraz olsun avutmak istiyorum onu. Yapamıyorum.
Çaresizlik içinde kıvranırken Şahika Hanıma ilişiyor gözüm. Sigarasını yakmış dumanlarını havaya savurarak kazandığı zaferin tadını çıkarıyor.
Usulca yerinden kalkıyor Dünya. Ağır adımlarla salondan çıkıyor. Ardında bıraktığı boşluğu ve sessizliği Şahika Hanımla paylaşıyoruz ister istemez.
Buna
paylaşım demek ne derece doğruysa Yüzüme bakmamaya yemin etmiş gibi başını ters yöne çevrili tutuyor hanımefendi. Oradaki sıradan bir nesneden farkım yok onun için.
Birazdan dönüyor Dünya. Saçlarını toplayıp yanlarda iki örük yapmış. Yerlere kadar uzanan çiçekli bol eteğini giymiş. Kürtaj masasında kolaylık olsun diye sanırım.
Tüm kanı çekilmiş yüzüyle Şahika Hanımın önünde duruyor.
Hazırım ben diyor. Gidebiliriz
Yalnız bırakamam onu. Hele böyle ana sözcüğüne ihanet etmiş bir kadınla beraber bin bir umut bağladığı bebeciğini aldırmaya giderken Bacaklarını muayene masasının buz gibi soğuk metal halkalarına teslim edinceye kadar yanındayım Dünyamn. Eli elimde güç vermeye çabalıyorum ona.
Uyutacak mısınız diye soruyorum doktoruna.
Kısa süreli bir narkoz vereceğiz diyor. Çıktığında ayılmış olur. Bu kadar merak etmeyin yarım saat sonra yanınızda hastanız
Yarım saat Bir yaşamın ve ona bağlı umutların sönmesi için biçilen süre! Bu kadar kolay mı bu iş
İçimden taşan isyanı susturamıyorum Bekleme odasında aynı hastanın yakınları olduğumuzu yadsımak ister gibi birbirimizden uzak köşelerde oturuyoruz Şahika Hanımla. İtiraf etmeliyim ki oldukça güzel bir kadın bakımlı da. Yüz hatları şaşılacakAderecede benziyor Dünyaya. Babasının ikinci karısına üvey kızından uzak durmaya çabalayan ciciannеye hak vermemek elde değil. Şahika Hanıma bakınca Dünyayı Dünyaya bakınca Şahika Hanımı görmüş gibi oluyor insan. Neyse ki kötü huylarını yırtıcılığını vermemiş kızına içinde tutmuş esirgemiş kendine saklamış.
Sevgisini şefkatini anne sıcaklığını esirgediği gibi.
Doktorun söylediği gibi yarım saat geçiyor geçmiyor kül gibi bir çehreyle ameliyathanenin kapısında beliriyor Dünya. Bakışları baygın güçlükle yürüyor koluna giren hemşire olmasa yığılrvere-cek yere.
Belli ki narkozun etkisinden kurtulamamış henüz.
Biraz dinlensin diyor hemşire Dünyayı yanıma oturturken.
Şahika Hanım dönüp de kızının yüzüne bakmıyor bile. Kürtaj parasını ödüyor aceleyle doktorun yazdığı reçeteyi alıyor Hadi diyor. Gidelim.
Dünyanm kendine gelmesini bekleyecek sabrı yok. Üstüne düşeni yaptı dolaylı yoldan kendisine de bulaşabilecek bir belayı filiz vermeden yok ediverdi. Daha neyi bekleyecek ki
Asansörden iner inmez hızlı adımlarla arabasına doğru yürüyor Şahika Hanım. Kapıyı açıp sürücü koltuğuna oturuyor. Yardım etmek bir yana bizim ağır yürüyüşümüze kızmış gibi bir hali var Sağ arka kapıyı açıp Dünyayı yerleştiriyorum önce. Sonra arabanın arkasından dolanıp diğer tarafa oturuyorum ben de.

www.CepSitesi.Net

Bizi bir an önce başından atmak ister gibi hırsla basıyor gaza.
Benim evime gidelim diyorum. Orada daha rahat bakarım Dünyaya.
Nerede oturuyorsun
Tarif ediyorum Keşke taksiyle dönseydik diye geçiriyorum içinden.
Hiç tanımadığımız biri bir taksi şoförü bile daha çok yardımcı olur daha sıcak davranırdı böyle bir durumda
Aradaki açığı kapatmak ister gibi saçlarım okşuyorum Dünyanm. Alnında boncuklanmış terini siliyorum sicim gibi inen sessiz gözyaşlarını Evin önünde duruyor Şahika Hanım arabadan inmemizi bekliyor. Elimden geldiğince
çabuk koltukaltlarından sıkıca kavrayarak arabadan çıkarıyorum Dünyayı.
İnmeye bizimle beraber gelmeye niyetli görünmüyor Şahika Hanım. Hırsla kapatıyorum kapıyı.
Koluma abanmış Dünyayla beraber küçük adımlarla apartmanın girişine doğru yürüyoruz.
Anahtarla evin kapısını açmaya çalışırken boş bulunuyorum. Bir an için desteğimden yoksun kalan Dünya boylu boyunca yere uzamveriyor. Vestiyerin önünde ne yapacağımı bilmez bir halde kalakalıyorum.
Tam o sırada kapının önünde Şahika Hanımı görüyorum. İçi rahat etmedi arkamızdan geldi diye cılız bir sevinç duyarken Vermeyi unuttuğu reçeteyi uzatıyor bana. Çantasından çıkardığı bir tomar parayı telefonun yanına bırakıyor.
İlaçlarını alırsınız bununla diyor. Gerekirse ararsın beni.
Yerde kıvrılıp kalmış kızının üstünden atlayarak çekip gidiyor
Yaralı bir kedi yavrusuna bile böyle davranmaz insan! Kalp yerine buzdan bir
kalıp taşımıyorsa eğer
Öfkemi bir yana itip kucaklayıveriyorum Dünyayı. Tüy gibi hafif bedenini taşımam zor olmuyor.
Önce koltuklardan birine oturtuyorum. Temiz çarşaflar getiriyorum içeriden. Salondaki kanepeyi hazırlayacağım ona. Odasında değil burada yatmalı. Burada gözümün önünde Terk edilmiş gibi hissetmemen kendini. İlgiye susamış sevgiye aç canımdan bir parçam o benim Hazırladığım yatağa uzanır uzanmaz kendinden geçiyor Dünya. Reçeteyi kaptığım gibi soluğu köşe başındaki eczanede alıyorum ben de.
Antibiyotik ağn kesici ve kanamayı durduran bir hap Nasıl kullanılacaklarını inceden inceye anlatıyor eczacı.
Ağrı ve kanama kesilince bunları bırakabilir. Ama antibiyotiği bitirmesi gerek yok
Koşa koşa eve dönüyorum. Henüz uyanmamış Dünya. Mutfağa girip çorba Pişiriyorum ona.
Birazdan aralanıyor gözleri. Nerede hangi zaman diliminde olduğunu anlamak ister gibi boş boş bakmıyor etrafına.
İlk işi Annem gitti mi diye sormak oluyor.
Nerelerde çakılı kalmış benim zavallı arkadaşım Annesinin başında bekleyeceğini mi umuyordu acaba Bu konulara girip daha da üzmek istemiyorum onu. Hatta gerçeği yansıtmasa da içini okşayacak bir şeyler söylemeliyim.
Gitti diyorum. Ama senin için bir emanet bıraktı bana.
Telefonun yanındaki para tomarını getirip sehpanın üzerine koyuyorum.
Seviniyor.
Para için değil onun annesi tarafından kendisine verilmiş bir armağan Olduğunu düşündüğünden.
Anlık sevincinin ardından gözyaşlarına boğuluyor Dünya.
Bitti diye hıçkınyor. Bebeğimi yitirdim Eylül! Oysa ne umutlar beslemiştim onun için

www.CepSitesi.Net

Toparlanmak zorundasın Dünya. Böyle bir şeyi hiç yaşamadığını düşün! Ne hamile kaldın ne de bebeğini aldırdın Çözümü olmayan sorunlara gömülerek hırpalama kendini.
Kolay mı sanıyorsun Eylül Varlığını içimde hissettiğim benden bir parçaydı O Acın çok yeni biliyorum. Ama geçecek Geride kalacak hepsi. Yaşam uzun Paha iyi şartlarda dünyaya getireceğin başka çocukların da olacak.
Gitgide sakinleştiğini doğal haline kavuştuğunu görmek içimi rahatlatıyor.
Fırsat bu fırsat deyip çorbasını getiriyorum mutfaktan.
Yiyemem diyor. Bir lokma yutacak halim yok.
Aç karnına ilaç alamazsın. Az da olsa bir şeyler yemen şart.
Birkaç kaşık çorbayı güçlükle içirebiliyorum. Arkasından ilaçlarını verip yeniden uykunun kollarına bırakıyorum onu.
Kulağım içeriden gelecek seste odama geçip yatağıma uzanıyorum. Sabahtan bu yana yaşadıklarımızın bedensel ve ruhsal yor-gunluğuyla uykunun sıcak yüzüne yeniliyorum ben de.
Dünyanm haykırışıyla fırlayıveriyorum yataktan. Yanına koşuyorum hemen. Uyanık değil sayıklıyor.
Hayır hayır! diye çırpınıyor yattığı yerde.
Saçlarını okşayarak uyandırmaya çalışıyorum. Kabuslarla örülü bir uykudansa Hiç uyumasın daha iyi.
Ayılamıyor bir türlü. Uykuyla uyanıklık arasındaki dar çizgide ağlıyor gülüyor bağırıyor yumruklar sallıyor havaya
Bağışla beni Karya! diyor. Bağışla beni bebeğim Kız olacaktın biliyordum. Prensesler gibi büyütecektim seni. Prenses Karya Adlarımızı bile uydurmuştum birbirine. Dünya ve Karya! Bütünleyecektin beni Nerdesin şimdi bebeğim Çok canım yaktılar mı senin Ağlama bitanem dayanamam sana
Bunları duymak ameliyathane kapısında beklemekten de zor. Yanaklarımdan süzülen yaşlara engel olamıyorum.
Gitgide artan hıçkırıklarla gözlerini aralıyor Dünya.
Öldürdüm onu Eylül! diye haykırıyor. Katilim ben! Annemden bile kötüyüm Ne yaptı annem bana İlgisinden sevgisinden yoksun bıraktı hepsi o! Ya ben Yaşamına son verdim yavrumun. Nefret ediyorum kendimden İsyanını anlıyorum içinde çırpındığı duygusal boşluğun doğal bir sonucu bu.
Anlam veremediğim aradan saatler geçtiği halde narkozun etkisinden kurtulamaması. Daha önce kürtaj olan birisini görmedim hiç. Bu ayılma bayılma hallerinin ne kadar süreceğini de bilemiyorum.
Akşamüstüne doğru ancak uyanabiliyor Dünya. Terden sırılsıklam olmuş.
Çamaşırlarını geceliğini değiştiriyoruz. Banyoya gidip elini yüzünü yıkıyor. Salona döndüğünde daha iyi görünüyor.
Ağrın var mı diye soruyorum.
Yok.
Kanaman ne durumda Fazla sayılmaz.
Her şey yolunda yani
Değil! Toz bul bana Eylül! Yoksa bu geceyi atlatamam.
Deli misin Bu saatte nerden bulurum tozu ben
Çantasından telefon defterini çıkarıp küçük bir kağıda yazılmış numarayı uzatıyor bana.
Bu numarayı ara gereğini yaparlar.
Kim bu

www.Cepsitesi.Net

Torbacı! Satıcı yani
Eroin satıcısını evimin kapısına çağırmamı beklemiyorsun herhalde benden Buraya kadar gelmesi şart değil. İstediğin yere getirir onlar. Köşe başı market önü senin için neresi uygunsa adresi ver yeter.
Tüm bedeni zangır zangır titriyor Dünyanın. Suratı kıpkırmızı.
Hareketlerindeki
ivme artışından krize girmek üzere olduğunu kestirebiliyorum. Verdiği numarayı
çevirmekten başka çarem yok galiba
Yolun başındaki manavın önünde buluşacağız torbacı yla.
On dakika sonra demişti telefondaki ses. Dakika sekmiyor tam zamanında beyaz bir araba duruyor önümde.
Sipariş sizin mi diye soruyor sakalı bir karış asık suratlı adam.
Evet diyorum çevremdeki herkesin beni izlediğini düşünerek utançla.
Parayı uzatıp torbayı alıyorum. Arkama bile bakmadan hızlı adımlarla adamın
yanından uzaklaşıyorum. Yol boyunca düştüğüm duruma lanetler yağdırarak bir daha böyle bir şeyi asla yapmayacağıma yeminler ederek Torbayı havada kapıyor Dünya.
Parasını ben vereceğim diye tutturuyor.
Çantasından Şahika Hanımın bıraktığı paranın içinden yeterli gördüğü miktarı çıkarıp bana uzatıyor.
Koy onları yerine! diye çıkışıyorum. Bugünün hatırına ilaç niyetine aldım onu sana. Bir daha asla olmayacak!
Paylaşalım o zaman diyor. Damardan vurmayacağım zaten. Narkozla beraber ağır gelebilir. Birkaç nefes yeter bana.
İstemem! Çek şunu gözümün önünden.
Tamam nasıl istiyorsan öyle olsun. Ama önce Bugün yaptıkların için teşekkür etmek istiyorum sana.
Sarılıp öpüyor yanaklarımdan. Üzerine bol gelen geceliği içinde masum yüzüyle küçücük sevimli bir kız çocuğu gibi duruyor.
Teşekküre ne gerek var Dünya Sen de benzeri bir durumda bana yardım etmemiş miydin
Benimki farklı ama. Tek derdim eroin olsaydı keşke
Torbayı açıyor. Beni heveslendirmemek için olsa gerek arkasını dönüp öyle
çekiyor tozu.
Bir şey takıldı aklıma Eylül diyor. Karyayı orada öylece bırakıp geldik Ne yapmışlardır onu Bilmem ki.
Ağlamaya başlıyor.
Çöp niyetine atmış olmasınlar Belki de o ilaçlı kavanozlardan birine kapattılar. Keşke alıp getirseydik!
Bakışlarımdaki ürküntüyü görünce acı acı gülüyor.
Öyle bakma bana. Merak etme deli falan değilim ben. Ver-selerdi eğer gömerdim onu Küçücük bir mezarı olurdu. Doğmuş da yaşayamamış bebekler gibi Ne doğurabildim ne yaşatabildim ellerimle öldürdüm onu! Bir avuç toprağa gömebilseydim bari
Yavaş yavaş sakinleşiyor. Damarlarına yürüyen eroinin etkisiyle gevşiyor bedeni.
Prensesiyle Karyasıyla buluşacağı düşlere hazırlıyor kendini.
Gözlerimde biriktirdiğini yaşlan özgür bırakabilirim artık
Karşısına geçip uyurkçn daha da masumlaşan yüzünü seyrediyorum Dünyanın.
Sessiz hıçkırıklarla sarsılıyor bedenim. Gün boyu beni ayakta tutan şaşılası gücüm nerelere kayboldu

www.CepSitesi.Net

Dünyanın sehpanın üzerine bıraktığı torbaya uzanıyorum. Dibinde küçük bir tutam toz var. Bana mı ayırdın bunu Dünya Arkadaşının da en az senin kadar hırpalandığını düşünerek onu ödüllendirmek için
Hışımla son zerresine kadar çekiyorum içime. Efkar basınca yakılrveren sigara gibi önü sonu olmayan bir gecelik avuntu niyetine
Kendi evimde eroinle ilk buluşmam bu. Ve yatağandaki ilk uçuşum Uyumuyorum ama uyanık da değilim. Karşımdaki duvarda bir bebek beliriyor önce. San bukle bukle saçları masmavi gözleriyle dünyalar güzeli bir bebek Neşeyle dans ediyor el sallıyor bana.
Karlar prensesiyim ben diyor.
Prenses Karya bu!
Uzanıp tutmak istiyorum. Sol yanımdaki duvarın ortasından çıkan pençe görünümünde bir el hoyratça parçalıyor bebeği. El kol bacak parçalan uçuşuyor havada. Bir tek yüzü kalıyor Kar-yanın. Gözlerinde inci tanesi yaşlarla Parçalarını bir araya getirmeye yeniden bütünlemeye çabalıyorum onu Başaramıyorum. Uzaktan uzağa Şahika Hanımın kahkahası çınlıyor kulaklarımda. Eros değil karnındaki eroin! Aşk yaşamıyoruz artık onunla. İntikam alır gibi hüzünlerin en koyusunu tattırıyor bana.
Eroine Şahika Hanıma ve gecenin kuytusuna yenik düşüyorum. Ellerim kollanm Karya bebeğinkiler gibi darmadağın günün ilk ışıklarının sabah dansına
başlamasını bekliyorum
***
Aldığım küçücük doz neden bu kadar etkiledi beni Aylarca ara verdiğim için mi Bu işe yeni başlayanlar gibi tertemiz bedenime giren zehir kmntılarına direnç gösteremediğimden mi Sanmıyorum. Eroin olmasa da aynı kabuslarla boğuşacaktım ben. Karya bebeğin bilinçaltıma yansıması yaşadıklannuzm doğal sonucu.
Böyle düşünmek işime geliyor aslında Eroine bir kez daha yenik düştüğümü kabullenmektense kolay kaçış noktalan anyonun kendime. Neyse Yinesi olmayacak nasılsa.
Bugün daha iyi görünüyor Dünya.
Benim yüzümden okulu da boşladın diyor. Yalnız kalabilirim ben. Eğer istiyorsan Gidebilirsin.
Bir tutam tozun beni hırpalayamayacağını kanıtlamak ister gibi yorgun bedenime inat beynimden aldığım güçle toparlanıp evden çıkıyorum. Güney Kampusuna inen yolu adımlarken birbirine dolanıyor ayaklarım. Aldırmıyorum. Zorlamalı bir iç dirençle yürümeyi sürdürüyorum. Ne var ki amfinin kapısında tükeniveri-yor gücüm. Derse girmeyi gözüm kesmiyor. Binnurdan bir gün öncenin ders notlannı alıp Manzaradaki yerime oturuyorum. Dikkatimi toplayıp tek bir satır okuyamıyorum ama. Gözlerimi Bo-ğazın sularına gömüp hiçbir şey düşünmeden beynimi dinlendiriyorum bir süre. Nerelerdesiniz Eylül Hanım Okulu kırmak yakışıyor mu size Ami! Çeşmedeki beklenmedik çıkışının ardından olanlan tümüyle unutmuş gibi davranan eski dost yüzüyle yanımda durmaya kararlı can arkadaşım benim Düşündüğün gibi değil Anıl diyorum. Dünya bende. Çok hastalandı. Ona bakmak içişi gelemedim dün.
Kopkoyu bir gölge düşüyor gözüne.
Aynı hikaye mi
Hayır. Üşütmüş galiba Bünyesi zayıf ya sıradan bir soğuk algınlığını bile ağır geçiriyor.
Öyle olsun. Ama Bu tür bulaşıcı hastalıklardan uzak durmayı öğrenmişsindir umanm. Dünyayı düşündüğün kadar kendini de düşünmen gerektiğini unutma lütfen.

www.Cepsitesi.Net

Üstü kapalı uyanyor beni. Dünyadan bana bulaşabilecek tehlikeleri sayıp dökmeden kına konuşmalar yapmadan konunun yalnızca bana yönelik bölümüyle ilgilendiğini anlatmaya çalışıyor.
Daha fazla kalamıyorum okulda. Elimde ders notlan köşedeki marketten yiyecek bir şeyler alıp eve dönüyorum.
Benim olmadığım saatlerde neler yaptı acaba Dünya Keşke yalnız bırakmasaydım onu. Yarası bu kadar tazeyken Yapılacak iş miydi benimki Anahtarla kapıyı açıp içeriye giriyorum. Görünürlerde yok Dünya! Gitmiş olmasın sakın. Yüreğimi mengene gibi sıkan korkuyla odalara bakıyorum Yok! Tam o sırada banyodan çıkıyor bizimki. Pisliklerinden arınmış aydınlık yüzünde güller açtırarak Hasta ziyaretine gelecek beklenmedik bir konuğumuz var diyor en cıvıltılı sesiyle.
Beni merakta bırakmanın keyfini yaşıyor bir süre. Sonra sevinçle haykırıyor.
Babam geliyor Eylül! Babam! Buraya beni görmeye geliyor
Biraz önce aramış Tuncer Bey. Dünyanın hasta olduğunu Şahika Hanımdan öğrenmiş. Kendi gözüyle görmek istemiş kızını
Dünyanın sevincine katılmakta zorlanıyorum. Annesinin bir gün önce yaptıklarını gördükten sonra İkinci bir Şahika Hanım tablosunu yaşama olasılığı ürkütüyor beni. Bu kadarını kaldıramaz Dünya
Birazdan geliyor Tuncer Bey. Eli kolu güllerle çikolatalarla dolu özlemle sarılıyor kızma. Gözlerinden taşan sıcaklık hem Dünyanın hem de benim örselenmiş yüreklerimizi ısıtacak kadar güçlü. Eski karısının kırıp döktüklerini onarmak için gelmiş sanki buraya.
Konuyu biliyor ama hiçbir şey sormuyor Tuncer Bey kızının bedeninden aldığı iletileri kendince değerlendirmekle yetiniyor. Ara ara üzüntüyle gölgeleniyor yüzü yapmak isteyip de yapamadıklarının ezinciyle huzursuzca kıpırdanıyor olduğu yerde ama hemen toparlanıyor.
En sevdiğin çikolatalardan getirdim sana diyor Dünyaya. Fıstıklı Biliyor musun Eylül diye bana dönüyor. Ne alayım sana diye sorduğumda fıstıklı derdi hep Dünya
Gerilerde kalmış sıradan bir baba-kız öyküsünden küçük bir kare. Daha öncesine uzanamıyor anılan tüm ilişkiler orada kopmuş.
Tuncer Beyin bölük pörçük parçalan bir araya getirmeye çabaladığını görebiliyorum. Lime lime olmuş gönül bağlarını birbirine ekleyerek yamalı bir bütün çıkarmaya çalışıyor geçmiş günlerden Yalnız bırakıyorum onları. Baba kız konuşacakları ne çok şeyleri vardır kim bilir Mutfağa gidip çay yapıyorum kurabiye koyuyorum tabaklara. Bir yandan da kendimce değerlendirmeler yapıyorum Şahika Hanımla Tuncer Beye notlar veriyorum kafamda. Şahika Hanımı sınıfta bırakıyorum. Tuncer Bey bugünkü davranışıyla teşekkür belgesi almaya hak kazanıyor ama başarısı sürekli olmadığından bu ödülü veremiyorum ona.
Salona döndüğümde daha da koyulaşmış bir sohbetin içinde buluyorum onları. Seviniyorum. Uzun zamandır ilk kez bu denli mutlu görüyorum Dünyayı.
Çayını içip kalkıyor Tuncer Bey. Acelesi varmış gibi saatine bakıyor durmadan. Aybaşında banka hesabına daha çok para yatıracağını söylüyor Dünyaya
Yaptıklarım için dönüp dönüp teşekkür ediyor bana Sımsıkı sarılıyor kızına kokusunu içine çekiyor defalarca öpüyor yanaklarından.
Bundan sonra daha sık görüşeceğiz diye geleceğe yönelik umutlar saçarak çekip gidiyor.
Tatlı bir sarhoşluk içinde Dünya. Babasının getirdiği gülleri vazoya yerleştiriyor tek tek okşuyor her birini.
Annemin adı Şahika olmasaydı bir başkasına anne desey-dim eğer yuvamız dağılmazdı diye umarsızca söyleniy Dünyanın en iyi babası diyebileceğim bu insan yaşadıklarının hiçbirini hak

www.CepSitesi.Net

etmedi Eylül. Bir yanda kurduğu yeni düzen ikinci kansı çocukları diğer yanda ben Sen olsan hangi tarafa ağırlık verirdin Tercih yapma durumunda beni köşeye itmek daha akıllıca değil mi sence de Öyle düşünme. Baban seni yok saymıyor ki.
Evinin kapısına kadar benim saltanatım Bu gelişinden karısına söz edemez bile. Gizli saklı kaçamak bir buluşma bizimkisi Gitmek için nasıl acele ettiğini görmedin mi Çalışma saatleri dışında adımını atamazdı buraya.
Sen de söyledin ya daha fazlası gelmiyor elinden. Bu kadarıyla yetinmesini
bileceksin. Ya o da annen gibi davransaydı
Boş ver annemi! Yıllar önce beni doğururken ölmüş o
Tuncer Beyin evimizde estirdiği bahar melteminin akşamüzeri gelecek
beklenmedik konuklarla daha da renkleneceğini bilmiyoruz henüz.
Önce Selen geliyor. Ardından da Anıl Seçil ve Kerem
Hasta ziyaretine geldik ama çarçabuk gitmeye niyetimiz yok haberiniz olsun!
diye içeri giriyor Seçil.
Burada bir tost makinemiz olacaktı diyor Anıl. Çağıran yok ki hatırını soralım garibanın
Tost ekmeği sucuk kaşar peyniri meyve suyu ne varsa toplayıp getirmişler. Dünyayla beni mutfağa sokmuyorlar.
Hastayla refakatçisini dinlendirmek için buradayız diyor Kerem. Ayağınızı uzatıp keyfinize bakın.
Güle söyleye yiyoruz tostlarımızı. Nicedir özlediğim özlediğimin farkında olmadığım sıcacık bir sohbeti paylaşarak.
Ellerinize sağlık diye ikinci tostuna uzanıyor Dünya.
Afiyet olsun diyor Selen. Oburluk sana yakışıyor
Ona bu umulmadık iştahı kazandıran şeyin yediklerinin lezzetinden çok gördüğü ilgi ve yakınlık olduğunu tahmin edebiliyorum. İnsanın böyle candan dostlarının olması ne güzel Geldikleri için teşekkür borçluyum onlara.
Dünkü kabusun ardından önce Tuncer Bey sonra da arkadaşlarımız harika bir gün yaşatıyorlar bize. Yeni doğacak günlerin ışığını yakarak keşke her günümüz böyle olabilse dedirterek
Dünyanın benden önce odasına çekilip geceyi yapay mutluluklara gerek duymadan noktalaması umutla dolduruyor içimi. Yalnız bu durum bile yepyeni başlangıçlar yapmak için geç kalmadığımızın göstergesi çünkü
Emre olmadan hafta sonu partilerine gitmiyor Dünya. Bense o sayfayı çoktan kapattım. Grupla hiçbir iletişimimiz yok artık.
Gudrunun ölümünü anlattığı günden bu yana Tarıkı da görmedim. Ne o aradı ne de ben. Ancak başlamadan biten küçük bir yakınlaşma diye gerilerde bir yerlere
gömdüğümü sanırken yanıldığımı anlıyorum.
Çok özledim seı|i Eylül diyor telefondaki sesi. Kalabalıklar boğuyor beni. Partilerde boy gösterecek halim yok artık. Cumartesi akşamı bana gelsene Yalnız değilim. Dünya hastalandı iki haftadır bende kalıyor. Tek başına bırakamam onu.
Yabancı mı Dünya Onu da getirirsin Harika bir üçlü olacağımızın garantisini verebilirim.
Söz vermeden kapatıyorum telefonu. Alacağım karar yalnız beni ilgilendirmiyor çünkü.
Ne diyecek diye düşünürken sevinçten havalara uçuyor Dünya.
Gidelim! diyor. Evde otur otur patlamak üzereydim zaten Üç kişilik değil de onlarca konuk için hazırlanmış sanki Tank. Bir yerlere ısmarladığı belli ama son derece güzel yemeklerle iştah açıcı mezelerle donatmış masayı.

www.CepSitesi.Net

Dünyayla benim aramda eşit olarak paylaştırıyor ilgisini hatta şarap servisinde önceliğini Dünyadan yana kullanıyor.
Uzun zamandır biriktirdiğimiz konuşulmayı bekleyen öyle çok şey var ki Birbirimizin ağzından alıyoruz sözcükleri. Cümlelerimizin içinde ne Emrenin ne de Gudrunun adı geçmiyor. Aramızda karar almış gibi onlarla ilgili söylenecekleri yemek sonrasına bırakıyoruz.
Salonun oturma bölümüne geçtiğimizde açılışı Dünya yapıyor.
Başın sağ olsun Tarık! Ayrılmış olsanız da onca yaşanmışlar var geride. Ne kadar üzülmüşsündür kim bilir
İnsanoğlu acıya da alışıyor Dünya. Dost oluyor onlarla. Beraber yaşamayı kabullenince ilk günkü etkilerini yitiriyorlar.
Bana göre değil bu felsefe! Ne acıya alışabiliyorum ne de yokluklara.
Yokluk deyince Emreden ne haber Ne zaman dönüyor İngiltereden Orasını ne sen sor ne ben söyleyeyim. Gitgide seyrekleşen telefon konuşmalarımızı saymazsak Emre diye biri yok artık. Her seferinde dönmekten söz ediyor ama inandırıcı değil.
Peşin hüküm verme Dünya yanılıyor olabilirsin. Gördüğüm kadarıyla Emre seni çok seviyor. Onca emek verdiğiniz bir aşktan vazgeçmek bu kadar kolay mı Yanakları pençe pençe kızarmış isyanla haykırıyor Dünya.
Eroin aşkı bizimkisi! Eroine duyduğumuz sapkın tutkunun aşk sözcüğüyle süslenerek paylaşılması Bu tutkuyu çekip aldığında hiçbir şey kalmıyor ortada. Yüreğimizden kopup gelen duygulan değil yalnızca eroinle oluşan yapay zevkleri sunmuşuz birbirimize
İlk kez böyle görüyorum Dünyayı. Emreyle arasındaki ilişkiyi eroin aşkı diye değerlendirmesine de ilk kez tamk oluyorum. Böyle düşündüğü için bu denli kahroluyor demek
Dünya ile aralarında geçen ikili konuşmadan rahatsız olmuş gibi bana dönüyor Tarık.
İşin zor Eylül Böylesine yaralı birini avutmak kolay değil.
Bunları benimle hiç paylaşmadı diyorum sitemle. Benim avutmaya çalıştığım Emreye kayıtsız şartsız bağlı bir Dünyaydı.
Umutsuzlukların tek kişilik olduğu yerler de vardır Eylül diyor Dünya. Dertlerimin farklı boyutlarını yaşarken yalnız kalmayı yeğlemem ters gelmesin
sana.
Durun bakalım diye araya giriyor Tarık. Kavga etmeye gelmediniz buraya Birer kadeh kanyak içmeye ne dersiniz İsviçre etiketli bir Kruvaze Kanyak Bırak şimdi kanyağı! diye kesiyor Dünya. Başka ikramın var mı ondan haber ver. Yoksa başımızın çaresine bakalım.
Eli çantasının üzerinde Tarıkın vereceği yanıtı bekliyor. Umduğunu ondan koparamazsa kendi tozunu çıkaracak ortaya.
Ne zamandan beri bu zıkkımı çantanda taşıyorsun Dünya Benim dışarıda olduğum zamanlarda torbacı peşinde mi koşturuyorsun Yoksa onları evimin önüne kadar getirip uyuşturucu pazarlığı mı yapıyorsun kapımda
Tamam tamam diye gülüyor Tarık. Camlı büfenin ön gözünden çıkardığı küçük torbayı Dünyaya uzatıyor.
Yeter mi
Ohoo Bu kadar toz yarını da çıkartır bana.
Açıktan açığa meydan okuyor. Çekiyorum işte diyor kendince. Yabancı ortamda Huy değiştiren yaramaz çocuklar gibi kafa tutuyor bana.
İzninizle diye hınzır bir gülüşle kalkıyor yerinden. Benden bu kadar!

www.Cepsitesi.Net

Keyfiniz bol olsun
Eroin paketini alıp koridorun derinliklerinde kayboluyor. Kendisiyle baş başa kalacağı sakin bir köşe arıyor besbelli.
Üzülme diyor Tarık. Hoş gör Bunalımını aşmak için çırpınıyor zavallıcık.
İki küçük kadehe kanyak koyup getiriyor. Biraz önceki tatsız konuşmaları unutturmak için elinden geleni yapıyor Çikolatalar veriyor ağzıma. Bize eşlik edecek müzik türünün seçimini bana bırakıyor. Burada onun yanında olmaktan mutluluk duyuyorum. Başımı omzuna yaslayıp kulaklarımıza dolan müziğin dinginliğine bırakıyorum kendimi.
Boşalan kadehlerimizi doldurmak için kalktığında Tarıkı durduruyorum.
Bu kadarı yetti bana sağ ol. Dünyaya bakayım ben
Beraberce Dünyayı arıyoruz evin içinde. Tarıkın çalışma odasındaki kanepenin üzerinde kıvrılıp kalmış. Yüzünde masum bir gülümseme gerçek hayatta bulamadıklarıyla gökyüzünün maviliklerinde buluşmuş gibi Ayakkabılarını çıkarıyorum Dünyanın. Tarıkın getirdiği battaniyeyi üstüne örtüyorum.
Bu gece burada kalın diyor Tarık. Senin için bir sakıncası yoksa sizi ağırlamaktan sevinç duyarım.
Bu gece burada kalmak ha
Sırf Dünyanın başını beklemek için böyle bir öneriyi kabul etmeli miyim Ya ben Kendimi ne duruma düşüreceğim kalmakla Bocalamamı suskunluğumu kararsız duruşumu üzüntüyle izliyor Tarık.
İstemiyorsan sizi eve bırakabilirim diyor kırık bir sesle. Merak etme alkollüyken araba kullanmam taksiyle götürürüm sizi
Olumlu ya da olumsuz hiçbir yamt vermeden odadan çıkıyorum. Salondaki yerime oturduğumda daha iyi çalışıyor beynim
Yepyeni gelişmelere gebe upuzun bir gece var önümüzde! Tarıkla baş başa birbirimize sokulmuş bir halde müzik dinleyip
çikolata yiyerek mi bekleyeceğiz sabahı Bunu umacak kadar saf olma Eylül! Önümüzde uzanan zorlu saatleri göğüsleyebilmek için güçlü bir destek gerek
bana
Benim için de birkaç zerrecik eroinin var mı diye soruyorum Tarıka.
Var ama diyor şaşkınlıkla. İstemezsin sanmıştım.
İstiyorum
Yeni bir torba çıkarıyor büfeden. Küçük yuvarlak aynanın üzerine çizgi halinde koyduğu eroini bana uzatıyor. Derin soluklarla içime çekiyorum Bana verdiğinin iki katını da kendisi için hazırlıyor.
Onun da benim gibi güç toplamaya çalıştığını görebiliyorum
Fazla bekletmiyor bizi eroin. Birkaç dakika içinde kollarım bacaklarım ağırlaşıveriyor. Gevşemiş bedenimle daha da sokuluyorum Tarıka. Gözlerimiz kapalı kendi göklerimizdeki maviliklere kanat çırpıyoruz Çok sürmüyorbu dinginlik. Aynı gökyüzünde buluşmamız gerektiğini anlatmak İster gibi kolunu omzuma atıp sımsıkı sarılıyor bana Tarık. Sıcacık soluğu yüzümün kıvrımlarında minik öpücükler konduruyor saçlarıma.
Kaldığın için teşekkür ederim Eylül diyor. Beni ne kadar mutlu ettiğini bilemezsin.
Yüzümü ellerinin arasına alıyor gözlerimi kucaklıyor gözleriyle. Sana bakmaya doyamıyorum diye fısıldıyor. Tanrının bana verdiği en büyük ödülsün sen. Konuşmaktan vazgeçip başını göğsüme yaslıyor yüreğimin atışlarını dinliyor Bir süre Belime doladığı kollarını çczüveriyor birden.
Yorulmuşsundur sen Uzanmak ister misin
Yanıtımı beklemeden tutup kaldırıyor beni. Karşı çıkmıyorum. Ağır adımlarla Tarıkın yatak odasına doğru yürüyoruz Ne bekliyordun Eylül

www.CepSitesi.Net

Sabaha kadar sana duyduğu hayranlığı dizelere dökmesini kulağına aşk sözcükleri fısıldamasını mı Hadi itiraf et artık! Onu ilk gördüğün andan beri bilinçaltından böyle bir beraberliğe hazırlamıyor muydun kendini Siyahla beyazın dışında tanışmak istediğin alacalı renklerden hangisini sunacağını merak etmiyor muydun Tarıkın Bu sunumun sabırsızlığı içinde değil miydin Hem sana pek çok ilki tattıran erkekle beraber olarak ilklerine bir yenisini eklemenin neresi kötü ki Yaşaman gerekiyorsa yaşayacaksın Kapının önünde duraklıyor Tarık.
Bu odaya dişi sinek bile girmedi daha önce diyor. Sen ilksin!
Benim de bir erkeğin yatak odasına ilk girişim bu demek geçiyor içimden söyleyemiyorum.
İki kişilik normal boyutlardan epey geniş yatağın üzerinde yan yana oturuyoruz Tarıkla. İlk kez gördüğü nadide bir tabloyu seyreder gibi hayranlıkla bakıyor bana. Usul usul yüzümde gezdirdiği parmaklarıyla çenemi tutup başımı yukarı kendi yüzüne doğru kaldırıyor. Birbirine karışıyor soluklarımız Eğilip dudaklarımdan öpüveriyor.
Ateş gibi kesiliyor her yanım. Odanın duvarları yüreğimi ortalarına almış çılgınca dans ediyorlar karşımda.
Ağır devinimlerle yatağa uzatıyor beni Tarık. Ayakucundan dolanıp yanıma uzanıyor o da. Elimi tutuyor Gözleri tavana dikili öylece kalakalıyor.
Hepsi bu kadar Eylül! diyor. İki yıldır aseksüelim ben. Gudrundan ayrıldığım günden bu yana hiçbir kadının elini tutmadım kimseleri öpmedim de Fırlayıp oturuyorum yatağın üzerinde.
Ne dedin sen Aseksüelsin ha Şu ana kadarki yaklaşımın gerçek değil miydi yani
Yanlış anladın Aşığım sana Eylül! Hiçbir şey bu gerçeği değiştiremez. Ancak aşkı farklı boyutlarda yaşıyorum ben Bilinçli bir tercih değil bu şartların getirdiği sıra dışı bir durum.
Uyuşturucunun yan etkisi falan mı
Belki Ama uyuşturucu kullanan herkes aseksüel olacak diye bir şart yok.
İki yıl dedin. Ya öncesi
Öncesinden söz etmek anlamsız. Yaşanmamış sayıyorum o yıllan. Herkesinki gibi sıradan bir evlilik hayatı işte Hep böyle mi sürecek
Bilemiyorum. Senin varlığınla eski günlere döndüm sanki. Gene de umut veremem sana. Platonik aşkın bir adım ötesinde çakılıp kalıyorum. Şikayetim yok aslında Cinsellikten annmış olmak huzur veriyor bana.
Sinirlerim boşahveriyor birden. Ardı ardına gelen engelleyemediğini
kahkahalarla yersiz ve anlamsız bir gülme krizine giriyorum.
*
Eroinin oyunu bu bana! Ayık kafayla asla dile getiremeyeceğim yapıma ters Düşen aykırı sözcükler dökülüyor dudaklarımdan.
Nerdeyse beni de aseksüel olmaya heveslendireceksin Tank.. Ama böyle bif şeyi bekleme benden! Yaşayacağını yaşamışsın sen deneyimlerine dayanarak tercihini yapmışsın. Ben de bir şeyler yaşamalıyım ki hangisinin iyi olduğuna karar verebileyim.
Kızmıyor hak veriyor bana anlayışla karşılıyor söylediklerimi. Taşkın davranışlarıma yanıt olarak alnımdan öpüyor beni.
İyi geceler aşkım diyor. Seni çok ama çok seviyorum
El ele yürek yüreğe ama birbirinden ayn bedenlerimizle uykunun kollanna
bırakıyoruz kendimizi
Öğlene doğru ancak uyanabiliyorum. Tarık yok yanımda Mutfakta kahvaltı hazırlarken buluyorum onu.

www.CepSitesi.Net

Harika omletler yaparım ben diyor. Bu işte üstüme yoktur Parmaklarımın üzerinde yükselerek yanağından öpüveriyo-rum.
Platonik aşklara bayılırım ben! diye fısıldıyorum kulağına. Duyguların şölenidir onlar
Sımsıkı sarılıyor bana. Teşekkür etmek ister gibi öpücük yağmuruna tutuyor yüzümü. Dudaklarımız birleştiğinde soluklan sıklaşıyor. Geri çekiliyor.
Gözlerini kaçırıyor benden. Hınzırca bir gülüşle aralanıyor dudakları
Bu gidişle platonik yam kalmayacak bu işin ya neyse
***
Eve girer girmez Dünyanın soru yağmuru başlıyor.
Bu gece de uslu uslu oturduğunuzu söyleme bana diyor. Neler oldu anlat bakalım.
Seni hayal kırıklığına uğratacağım ama hiçbir şey olmadı Dünyacığım. Aseksüel bir erkekle ne yaşanabilir ki
Ne diye haykırıyor. Tarık aseksüel miymiş
Aynen öyle. Bana aşık bir aseksüel
Olanı biteni anlatıyorum. Düşünceli bir tavırla başını sallıyor Dünya.
Göründüğü kadar basit değil bu iş diyor. Cinselliğinden tümüyle vazgeçen aseksüellerden farklı bir çizgide Tarık.
Bu konuda uzmansın galiba.
Uzman değilsem de az çok bilgim var Vejetaryenlere benzer aseksüeller. Et süt tavuk balık hayvansal kaynaklı ne varsa hepsinden uzak duran katı vejetaryenlerin yanında bunların birini ya da birkaçını dışlayanları düşün Karşı cinsin eline bile dokunamayanla cinselliği ileri aşamalara varmadan noktalayan ılımlı aseksüeller gibi. Tank da ılımlılar grubundan yani Umutsuz vaka değil anlayacağın.
Yaptığın bilimsel açıklamalar için sağ ol. Ama hiçbir önemi yok bunların.
Tankla flört etmeyi seviyorum. Bir adım ötesi beni aşar zaten. Düşünsene Dünya Ya aseksüel olmasaydı Tank Şu anda ayağımın üzerinde böyle sağlam durabilir miydim ben
Çok doğru. Senin gibi iyi aile kızlarına yakışmaz bu davranışlar.
Şaka niyetine söylenmiş bu sözler beynimin duvarlarında yankı buluyor. Kalkıştığım deliliğin boyutları ürkütücü! Farklı renkleri tanıma merakım Uğruna ateş kırmızısına çakılsaydım eğer ne yüzle çıkardım ailemin karşısına Silkin ve kendine gel Eylül! Çılgın deneyimlerine dur demenin zamanı geldi de geçiyor bile. Kokain esrar eroin Bunlar yetmedi de günübirlik maceralar mı arıyorsun kendine Bir ay sonra kilometrelerce uzağa gidecek biriyle tek gecelik beraberliklere girişmek senin neyine
Teğet geçtiğin tehlikenin büyüklüğünü kavrayamadm mı hala Otur kalk şükret ki ucuz kurtuldun. Her zaman bu kadar şanslı olamayabilirsin Tümüyle kontrolümden çıktı artık Dünya. Okula uğramıyor bile. Devamsızlığı girmediği sınavlar geçmiş dönemlerde aldığı dibe vurmuş notlar Bu gidişle o bırakmasa da okul onu bırakacak.
Gitgide eriyişinden evin içindeki kokunun günden güne daya-(nılmaz hale gelmesinden benim olmadığım zamanlan eroinle paylaştığını tahmin edebiliyorum. Eroin kokusuyla baş etmek büyük sorun. Çat kapı birisi gelecek diye ödüm kopuyor. Selenin bende kalacağı zamanlar elim ayağıma dolaşıyor. Tüm pencereleri açıp saatlerce havalandırıyorum evi oda kokulan sıkıyorum.
Nafile

www.Cepsitesi.Net

Bir yerlerden nem alıyor bu ev diyor Selen. Küf gibi ağır bir koku var. Aldırmıyorum. İnsanlar evlerindeki kedi ya da köpekleri bile kötü kokuyor diye terk etmezken soluduğumuz havaya yaptığı olumsuz katkı için nasıl vazgeçerim Dünyadan
Asıl derdim bu değil Dünyadaki kötüye gidiş! Emreden telefon geldiği günler dışında yüzü hiç gülmüyor artık. Bir de babasıyla buluşup kaçamak zamanları paylaştıklarında gülümsüyor bakışları. Yaşamındaki tek renk bu.
Haftada bir gün
Tuncer Beyle yemeğe çıkıyorlar. Giderken kanatlanıyor Dünya yüreğinde çiçekler açıyor dönüşünde kırılıveriyor kanatlan.
İlk kez bu kadar uzun süre beraber olduk Dünyayla. Em-reyle paylaştıkları eve eşyalarını almak ya da fazlalıklarını bırakmak için gidiyor yalnızca. Gene de oradan tümüyle kopmayı düşünemiyor. Emreyle biricik bağı o ev! Geleceğe yönelik
tek umudu. Emre dönünce eski günleri yeniden canlandıracaklar ya Bu hayallerle alıyor soluklarını bunları düşünerek tutunuyor yaşama.
Sürekli evde oturmuyor artık. Ortaköye gidiyor Etilerde vitrinlere bakarak zaman öldürüyor hepsinden de haberdar ediyor beni. Oyalanacak bir şeyler bulması sevindirici. Ama tümüyle çözdüm onu ne zaman nasıl davranacağını önceden kestirebiliyorum derken öyle beklenmedik şeyler yapıyor ki dudağımı uçuklatmayı pek güzel başarıyor doğrusu
Okuldan yorgun argın döndüğüm bir akşamüstü evde bulamıyorum onu. Birazdan gelir nasılsa diye mutfağa girip akşam için yiyecek bir şeyler hazırlamaya koyuluyorum. İşim bittiğinde hala ortalarda yok Dünya. Cep telefonundan arıyorum Kapalı.
Evin içinde merakla dolanırken kapı çalınıyor.
Anahtarımı unutmuşum diye içeriye giriyor Dünya.
Anlam veremediğim neşeli bir ifade var yüzünde. Çantasından çıkardığı eroin paketini bana doğru sallıyor.
İnanmayacaksın ama bedavaya getirdim bunu.
Elim ayağım buz kesiyor. Kim kime bedava eroin verir ki Ne haltlar
Karıştırıyor gene bu kız
Beyoğlundaydım bugün diyor. Sinyal çektim!
Beni şaşırtmanın keyfiyle uzun uzun gülüyor. Sinyal parasının ne demek
Olduğunu da bilmezsin sen diye dalga geçiyor. Anlatayım da öğren Cüzdanı şişkin birilerini gözüne kestirip yanma sokuluyorsun. En kibar halini takınıp
Cüzdanımı evde unutmuşum yol param yok. Yardımcı olabilir misiniz diye
boynunu büküyorsun. Biri olmazsa diğeri haline acıyıp elini cebine atıyor.
Ama bu dilencilik! Eroin parası için dilendiğini mi söylüyorsun bana Sokaklardaki tinerci çocuklardan ne farkın kaldı senin Onların ardına sığınacakları geçerli nedenleri var hiç değilse
Yaptığımın kime ne zararı var Büyük miktarlar değil istediğim Ceplerinde ağırlık yapan bozuk paralan veriyorlar yalnızca. Kimseyi zorlamıyorum.
Çantalarını kapıp kaçmıyorum. Tersleyen-ler de oluyor inananlar da. Yalan söylediğimi anlamaları önemli değil. Parasız kalmış öğrjjnci gözüyle bakıp yaptığımı hoş görenleri yardım etmek için bile bile tongaya düşenleri hedefliyorum ben.
Hiç mi utanmadın Dünya Nasıl bu kadar aşağılayabildin kendini Utanılacak daha neler var geride Üç kuruşluk toz için bedenini satanları duymadın galiba.

www.CepSitesi.Net

Yeter! diye bağırıyorum. Böyle bir şeyi bir daha asla yapmayacaksın! Hele bir duyayım Canına okurum senin.
Fırlayıp çantamı getiriyorum içeriden. Cüzdanımdaki kağıt paraların tümünü Önüne koyuyorum.
Al! Ne kadar zıkkım gelirse bu paraya alır ziftlenirsin.
Senin eroin için bana para vereceğini rüyamda görsem inanmazdım diye arsız arsız gülüyor. Hepsini almasam Yann sinyal çekmek zorunda kalmayasın!
Kes sesini Dünya! Sabah bankadan çekerim ben Paylaşalım o zaman diye paketi uzatıyor. Elimin tersiyle itiyorum. İlk kez bu kadar kızdım Dünyaya. Ne onu ne de eroinini görecek halde değilim.
Korkunç bir gece
Sabaha kadar başrolünü Dünyanm oynadığı gerilim filminde figüranlık yapıyorum.
Gönüllü koruyucusuyum onun daracık sokaklarda peşinden koşuyorum. Tam yakalayacakken kaçıp kurtuluyor elimden.
Yırtık pırtık giysiler içinde saçları darmadağın ayakları çıplak bir dilenci Dünya. Elini açmış yalvara yakara eroin parası dileniyor insanlardan. Palyaço kılıklı bir torbacı ensesinde bekliyor. Avucuna bırakılan her metal para için havalara zıplıyor sevincinden ellerini çırpıyor dans ediyor. Dünyanm yüzüne doğru sallıyor eroin torbasını. Bu para yetmez biraz daha toplamalısın diye gülüyor. Çirkin kahkahaları kulaklarımı tırmalıyor.
Karşı kaldırımda bir başka Dünya var. Yakası açık eteği derin yırtmaçlı daracık bir elbise giymiş. Yüzünde maske gibi duran abartılı makyajıyla gelen geçen arabalara eğilip müşteri arıyor. Tam bir kaldırım yosması!
Pazarlık tamam galiba Önünde duran arabamn kapısını açıp kıpkırmızı dudaklarının arasından gülüyor bana.
Yola atıyorum kendimi. Gitme! diye bağınyorum. Kolundan tutup çekmek için elimi uzatıyorum Aniden gaza basıyor arabadaki adam. Kornasının tiz sesiyle torbacının kahkahalan birbirine karışıyor Zıplayıp uyanıvefiyorum. Ter içindeyim. Eroinsiz ayık kafayla da böyle kabuslar görülebiliyormuş demek
Hala yaprak gibi titreyen ellerimi açıp saatlerdir boğuştuğum karabasanın gerçeğe dönüşmemesi için dualar ediyorum Tanrıma. Bize bugünümüzü aratma diye
Eroine bedenen bağımlı olmaktan deli gibi korkuyorum. Yaşadığım yoksunluk Krizi aklıma geldikçe ürpertiler basıyor her yanımı. Gene de yaşamımdan tümüyle çıkaramıyorum onu. Uzun aralarla çektiğim birkaç zerre tozun zararı olmayacağına inandırıyorum kendimi.
Son bir ay içinde üç kez buluştuk eroinle. Dünyayla beraber Tanka gittiğimiz hafta sonlan Tankın İsviçreye dönmesiyle kökten silip atma karanndayım.
Ama bu cumartesi özel. Hem Tankla hem de eroinle son buluşmamız!
Gidiyor platonik aşkım Pazartesi sabahı İstanbula ve bana veda ederek Züriche uçacak.
Bekliyorum diyor telefonda. Hem seni hem de Dünyayı.
Bu kez gelmek istemiyor Dünya. Bizi son gecemizde yalnız bırakmak istiyor sanırım. Ama farklı nedenler öne sürüyor.
Cumartesi Emrq|nin doğum günü diyor. Paylaştığımız evde olmalıyım. Yanımda varmış gibi kutlamalıyım geceyi. Emreyi de oradan aramak daha anlamlı olmazmı Gerçekten de Emre ile buluşacakmış gibi heyecanlı giyinip süsleniyor. Akşamı beklemeden de çekip gidiyor.
Kararsızlık içindeyim Tarıka bir güle güle armağanı vermek istiyorum ama hiçbir şey gelmiyor aklıma. Sonunda onu neyin mutlu edeceğini buluyorum.

www.CepSitesi.Net

Akmerkezden aldığım gümüş bir fotoğraf çerçevesine son çektirdiğim fotoğrafı yerleştiriyorum. Parlak kağıtlara sarılmış renkli kurdelelerle süslenmiş içinden Eylülün çıkacağı bir armağan paketinden daha sevindirici ne olabilir ki
Tank için
Tam düşündüğüm gibi mutluluktan havalara uçuyor Tarık. Gerçeğinin yanında olduğunu unutup fotoğraftaki Eylüle sarılıyor öpücüklere boğuyor yüzünü.
Bu yetmez diyor. Küçük ceketimin cebinde taşıyabileceğim her an yanımda olacak bir fotoğrafını daha istiyorum senden.
Çantamın derinliklerinde bulduğum vesikalık fotoğrafla yetinmek zorunda.
Pek güzel çıkmamış ama diye uzatıyorum.
Seni hatırlamam için bunlara bakmam gerekmiyor zaten. Kalbimin her atışında tüm canlılığınla gözlerimde yaşayacaksın. Ama fotoğraftaki yansımanla buluştuğumda Eylülle kucaklaşmış gibi olacağım.
Şimdiden ayrılık hüznüne kaptırmamalıyım kendimi. Sıradan bir hafta sonunu paylaşıyoruz gene Tarıkla diye geçiriyorum içimden. Kapının önüne dizilmiş bavulları görmezden geliyorum. Bir de şu boğazıma çöreklenmiş düğüm olmasa Yemek yapamadım sana diyor Tarık. Balıkçıya gideriz diye düşündüm.
Eşyalarını toplamış yorulmuş. Bir de masa mı donatacaktı benim için Bebekte denize karşı yan yana oturuyoruz Tarıkla. Elimi elinden hiç bırakmıyor.
Sana son kez susuz rakı içirmeden gidemezdim diyor. Ama uzun bir ayrılık olarak düşünme bunu. Her ay geleceğim söz!
Her zamankinden farklı bir gece yaşadığımız. Dudaklarımızdan çok gözlerimiz konuşuyor. Gözbebeklerimizde biriktiriyoruz birbirimizi. Ki ayrı kaldığımız günlerde bize güç verebilsinler
Kahvelerimizi içerken Bir şey isteyeceğim senden Eylül diyor Tarık. Eroini tümüyle yaşamımdan çıkarmaya karar verdim ben. Senin de bu zıkkımla vedalaşmanı istiyorum artık
Belki inanmayacaksın ama ben de senin gibi düşünüyordum.
Bu iyi işte Dünyanın o gece söylediği eroin aşklarından çok farklı bizimkisi. İkimizi yakın kılan eroinin verdiği yapay zevki paylaşmamız değil
Ayık kafayla aşık oldum ben sana. Günışığın-da katlandı sevgim
Bu gecenin özel olduğunu unutma ama! Belalı dostumuzla son kez buluşmaya ne dersin Onun için de bir veda töreni gerekmiyor mu
Yapma Eylül der gibi bakıyor yüzüme.
Bu ne biçim kararlılık diyor sitemle.
Bilinçli vazgeçiş desek şuna Öyle olsun bakalım
Caydırıcı konuşmalarına karşın önceden tedbirini almış Tank. Çekmeceden çıkardığı eroin paketini getirip önüme koyuyor. Aynanın üzerine çizik atmaya hazırlanırken durduruyorum onu.
Küçük bir ayrıntı var Tank Bu kez burnumdan çekmeyeceğim damardan denemek istiyorum.
Şaşkınlıktan elindeki paketi yere düşürüyor.
Sana bunu yapamam Eylül! Böyle bir şeyi isteme benden.
İstedim bile Kırma beni. Bir kez denemem gerek yoksa bırakamam onu.
Şırınga bile yok evde.
Bende var.
İnanmayan bakışlannı umursamadan gelirken eczaneden aldığım şırıngayı alıp uzatıyorum.
Çocuk oyuncağı değil bu Eylül! Damardan eroine dayanmak kolay mı sanıyorsun

www.CepSitesi.Net

Yanımda sen varsın ya Bu deneyimi başkalanyla mı yaşamamı istiyorsun yoksa Hani tüm ilklerimi seninle paylaşacaktım
Teslim oluyor sonunda. Geri geri giden adımlarla mutfağa doğru yürüyor.
Peşinden
gidiyorum. Dolaptan limonu çıkanp küçük bir metal kaşığa sıkıyor.
Başımda dikilip durma diyor. İçeri git ve bekle.
Nasıl hazırladığını görmemi istemiyor. Söz dinleyen uslu çocuklar gibi salona geçip oturuyorum.
Birazdan elinde şınngayla geliyor Tarık.
Ah Eylül diye söyleniyor. Bunu bana yaptırdığına inanamıyorum.
Hasta olduğum zamanlarda bile iğneden fellik fellik kaçan ben hevesle ama daha çok yaşayacaklarımın merakıyla kolumu uzatıyorum Tarıka İlk girişte yakalıyor damarımı. Bu işte usta ve deneyimli olduğu belli.
Gudruna eroin verirken de böyle şefkatli mi davranıyordun Tank Onun için de aynı endişeleri duyuyordun değil mi Senin kaderin bu aşkım Canımı acıtmaktan korkar gibi şırıngadaki sıvıyı ağır ağır boşaltıyor damarıma.
İlk anda hiçbir şey hissetmiyorum. Ama Tank ayna üzerinde kendisi için hazırladığı ince çiziği çekerken ipler kopuyor
Gerçek bir kıyameti yaşıyor bedenim! Kulaklarım duymuyor beynim bir başkasının sanki. Tonlarca yükün altında ezilen başı«ıı kımıldatamıyorum. Konuşmak istiyorum dilim dönmüyor. Ölüyorum galiba
Güçlü kollarıyla kucaklayıp kaldırıyor beni Tank. Koridor boyunca attığı her adım çelikten bir yumruk gibi yankılanıyor kafamda. Yatağa uzattığı ben değilim odanın tabanını delip dibe vuracak kadar ağır taştan bir külçe!
Duymayı görmeyi soluk almayı unutmuş bir halde kendimden geçiveriyorum İnatçı sevgilim benim diye saçlanmı okşayarak uyandırıyor beni Tarık.
İstediğini yaptırdın da başın göğe mi erdi
Şöyle bir yokluyorum kendimi Pişman mıyım Hayır! Denemem gerekiyordu denedim.
Kabul etmeliyim ki kötüydü hem de çok kötü Ama bu sonuca varmak bile yeterli kazanım değil mi benim için
Neyse diyor Tarık. Madem aklına koymuştun iyi ki benimle yaşadın bu deneyimi. Dersini almışsındır umanm.
Hem de nasıl Kusura bakma kaprislerimle İstanbuldaki son gününü rezil ettim senin.
Yanılıyorsun. Saatler boyu seni seyretme fırsatı verdin bana. Böyle bir zevki hiçbir şeye değişmem ben Bu süre içinde önemli kararlar aldım kendimce.
Züriche döner dönmez ilk işim psikiyatra gitmek olacak. Bir dahaki gelişimde bambaşka bir Tank bulacaksın karşında.
Bu gece de kal diyor Tarık. Arkanda bırakacağın boşluğa dayanacak gücüm yok. Yann sabah beraberce çıkarız evden.
Ya ben Ben nasıl dayanacağım onun yokluğuna
Kalıyorum El ele aynı yüreği paylaşarak bizleri özlemle ku-caklaşüracak hüzün dolu bir güne merhaba diyoruz Tarıkla.
Ortak evimizmiş gibi pencerelerin panjurlarını indiriyoruz elektrikli cihazlann fişlerini çekip koltuklann üstüne örtüler seriyoruz. Uzun bir yolculuk
öncesindeki evli çiftlerin gösterdiği özenle bize mutlu anlar yaşatanaşk yuvamızı kapatıp çıkıyoruz.

www.CepSitesi.Net

Havaalanına gitmemi istemiyor Tank. Vedalaşmanın hüznünü daha da katlamamak için Dinlemiyorum onu. Son ana kadar yanında olmalıyım.
Bavullannı bagaja verip uçuş kartını alıyor Tarık. Ayrılığın ağır yükü gözbebeklerimizde bakışlarımızla konuşabiliyoruz ancak. Daha şimdiden devleşmiş
özlemimizle son kez kucaklaşryo-ruz.
Evleneceğim seninle Eylül! diye fısıldıyor kulağıma. Ne pahasına olursa olsun evleneceğim. Bunun için elimden gelen her şeyi yapacağımı bil ve bekle beni.
Dudaklarının izini dudaklarımda bırakarak çözülüveriyor kollarımdan. Dış hatlar
bölümünün sonunda gözden kayboluncaya kadar el sallıyorum ona.
Güle güle Tarık. Çok ama çok özleyeceğim seni
Eve girince burnuma çarpan ağır kokudan Dünyanm dönmüş olduğunu anlıyorum. Odasının kapısı aralık uyuyor galiba.
Kapıyı itip yatağına doğru yaklaşıyorum. Başucundaki komodinin üstünde boş bir şırınga var. Yanında da metal bir kaşık Eroini damardan çaktığına göre işler yolunda değil.
Salona geçip kanepeye uzanıyorum. Dünyayı eleştirmeye ona kızmaya hakkım yok. Ben de aynı işi anlamsız bir kapris uğruna daha bir gün önce yapmadım mı Birazdan ayılıyor Dünya. Mum gibi donuk solgun yüzüyle gelip karşıma oturuyor. Bitti diyor. Yolun sonuna geldim. Emreden bana hayır yok artık.
Ne oldu ki
Doğum gününü kutlamak için aradığımda buz gibi sesiyle sanki bir yabancı vardı karşımda. Hatırımı sormadı bile. Dil okulunun ardından başka bir yerlere kayıt yaptırmaktan söz etti. Benden umudunu kes der gibi. Dönmeyecek Eylül! Kaybettim onu
Dur bakalım Tatili falan yok mu bu okulun Geldiğinde yüz yüze konuşur sorunlarınızı halledersiniz.
Beni istemiyor Eylül! Bunu anlamayacak kadar aptal değilim.
Sen de onu istemezsin olur biter.
Bu kadar kolay mı sanıyorsun Ne yaparım ben onsuz Ağlamaya başlıyor.
Üzülmesin diye hamileliğimi geçirdiğim kürtajı yaşadığım bunalımları söylemedim ona. Umurunda bile değilim artık. Biz konuşurken geriden müzik sesi geliyordu. Kim bilir kimlerle kutluyordu doğum gününü Biraz sakinleşmesini bekledikten sonra atağa kalkıyorum.
Bak Dünya gördüğüm kadarıyla önemli bir dönüm noktasın-dasm. Saplandığın batağın seni içine çekip yutmasına izin verirsen bitersin. Tarıkla karar aldık biz. Eroini tümüyle siliyoruz yaşamımızdan. Sen de katıl bize Kurtulman düze çıkman için tek yol bu.
Yapabilir miyim sence
Neden yapamayasın ki Yanında ben varım sonuna kadar destek olacağım sana söz veriyorum. Düşünsene zorluklan aştığında kendini yeniden kazanacaksın.
Bir süre kafasında ölçüp tartıyor söylediklerimi.
Haklısın galiba diyor. En azından denemeliyim Sevinçle fırlıyorum yerimden.
Kalk diyorum. Banyoya gir tüm kirliliklerinden annmcaya kadar yıka bedenini. Tertemiz pırıl pırıl bir Dünya görmek istiyorum karşımda.
Evin tüm pencerelerini ardına kadar açıyorum. Soluduğumuz havaya sinen uğursuzluğu kovmak ister gibi Siyahın yerine beyazı koyabilmenin ilk adımı olarak.
Aydınlığa kapılarını açmış evimizin ilk konuğu Selen oluyor.
Beklemiyordunuz beni değil mi diye giriyor içeriye. Bakmayın öyle yüzüme.
Sizleri özlemiş olamaz mıyım

www.CepSitesi.Net

Birazdan dilinin altındaki baklayı çıkarıyor ama.
Evdeki insan yoğunluğu tepelere vurunca dayanamadım diyor. Eniştemin akrabaları baskın yapmış. Tek tek gelseler ya Tüm sülaleyi karşımda görünce kaçtım ben de
İyi etmişsin diyorum. Sabah beraber gideriz okula.
Dünya erkenden odasına çekiliyor. Kendisiyle baş başa kalıp kafasını dinleyecek. Eroinsiz geçireceği zorlu gece için kolaylıklar diliyorum ona Önce biraz televizyon seyrediyoruz Selenle. Sonra da havadan sudan cıvıltılı bir sohbetin içine dalıyoruz.
O anda aklına gelmiş gibi alçak sesle Bir şey soracağım sana Eylül diyor Selen. Dünya uyuşturucu falan mı kullanıyor
Günaydın dememek için zor tutuyorum kendimi. Uyuşturucu diye eczanelerde satılan sakinleştirici hapları kastettiği ortada. Daha ötesini aklına bile getiremiyor.
Maalesef diyorum. Ama söz verdi bana bırakacak.
Başka birine ait sırlan üçüncü kişilerle paylaşma huyum yok. Ancak Dünyayla bir bütünün parçalarıyız biz. Onu anlatırken kendimi de koyuyorum ortaya.
Neler
çektiğini onu buralara taşıyan nedenleri bilmeli Selen. Bilmeli ki gelinen noktayı iyi değer-lendirebilsin suçlamadan önce durup düşünsün biraz Anlattıklarım karşısında dehşete düşüyor Selen.
Vay be diyor. Gene de iyi dayanmış! Ben olsam bir şişe arseniği kafama dikip çoktan öbür dünyayı boylamıştım.
Arsenikten daha tehlikeli zehirler de var Selenciğim! Senin tanımadığın yalnızca adım duyduğun bir anda değil yavaş yavaş öldüren İşte onlardan kurtarmaya çalışıyorum arkadaşımı. Bedenine vantuz gibi yapışmış bırakmamak için direnen canavarın pençesinden çekip çıkarmaya uğraşıyorum onu.
Zorlu bir savaş bu! Ama denenmeye değer. Sonunda yaşama gülümseyerek bakan yepyeni bir Dünyavı kazanmak var çünkü
Dünyayı oyalamak için neler yapmıyorum ki Siyam ikizleri gibi olduk yanımdan hiç ayırmıyorum onu. Okula beraber gidiyoruz. Derslere girmiyor Dünya Manzarada ya da kantinde oturup yolumu bekliyor.
Arkadaşlarla grup halinde yemeğe gittik dün akşam. Farkında değiller ama Dünyayla çıktığımız yolda bilmeden destek veriyorlar bana. Kalabalık içinde daha rahat davranıyor artık Dünya. Gözüm üstünde. Bu işi başarabileceğiz
galiba
***
Ne yazık ki fazla sürmüyor bu dinginlik. Dördüncü günün sonunda pes ediyor Dünya.
Sıkıldım diyor. Beyoğluna gidelim mi bu akşam Bizim bara takılır kafalarımızı dağıtırız.
Ucu açık nereye çeksen oraya gidecek esnek bir öneri Ne yanıt vereceğimi bilemiyorum. Karşı çıkmam ters tepebilir. Aşırı kısıtlamalar isyana sürükler insanı
Hem söz verdi diye hiç mi girmeyecek o ortamlara Tek başına gireceğine beraberce ölçülü bir geceyi paylaşabiliriz onunla.
Tamam diyorum ama bir sorun var Kafasını dağıtmak için iki kadeh yetecek mi Dünyaya
Yetmeli! Nerede durması gerektiğini öğrenmeli artık.
İstediğini kabul ettirmenin sevinciyle hazırlanmak için odasına koşuyor.
Birazdan siyah deri mini eteği daracık bluzu bileklerine parmaklarına taktığı incik boncuklar ve abartılı makyajımla ters düştüğü her şeye meydan okuyan asi bir genç kız görünümünde geliyor yanıma.

www.Cepsitesi.Net

Böyle mi geleceksin sen diye çıkışıyor bana. Geçerken uğ-rayıvermiş çömez öğrenci havalarından ne zaman vazgeçeceksin Okul müsameresine gitmiyoruz Eylül Hanım
Fırlayıp gidiyor odasına. Döndüğünde ateş kırmızısı bir bluz var elinde.
Bunu giy diyor. Benden çok sana yakışacağından eminim.
Ona iki beden bol gelen bluz sanki benim için biçilmiş gibi oturuveriyor üstüme. Bu kadarıyla da yetinmiyor Dünya. Simsiyah boyuyor gözlerimi kıpkırmızı bir ruj sürüyor dudaklarıma. Bir adım geri çekilip beğeniyle izliyor beni Yarattığı eserden hoşnut Harika oldun Eylül diyor. Alev alevyanıyorsun Katılmıyorum ona. Aynadan yüzüme yansıyan Eylül değil bambaşka biri. Yadırgıyorum bu yabancıyı.A Gene de ses çıkarmıyorum. Bu gece her şey Dünyanın gönlünce olmalı
Kalabalık yüzüyle görmeye alışık olduğumuz bar hafta içi tenha. En dipteki küçük masaya geçip oturuyoruz Dünyayla. Eylül olmaktan çıkmış kömür gözlü ateş dudaklı dilberi birilerinden saklamak ister gibi salona arkamı dönüp ahşap lambrilerin kesiştiği köşeye çeviriyorum yüzümü.
Tekila ısmarlıyor Dünya. Yönetim onda bu gece. Sigaralarımızı yakıp içkilerimizi yudumlarken nereden geldiğini kestireme-diğim bir canlılıkla beslenen el kol hareketleriyle kulaklarımızı zorlayan yüksek perdeden müziğin gümbürtüsüyle boğuşarak sesini ulaştırmaya çalışıyor bana. Neşe içinde her telden bir şeyler anlatıp duruyor.
Sol çaprazımızdaki grubun içinde oturduğumuzdan beri gözlerini üzerimden ayırmayan bir genç var. Fark etmemiş gibi görünüyorum ama ister istemez gözüm takılıyor.
İçkilerimizi tazelerken yanımıza geliyor oğlan. Olacağı budur! Giyinip süslenmiş takıp takıştırmış iki sap kızı yalnız bırakırlar mı böyle bir yerde Ancak bana değil Dünyaya yaklaşıyor oğlan. Sarmaş dolaş kucaklaşıveriyorlar. Hakan diye tanıştırıyor Dünya. Emrenin kolejden sınıf arkadaşı. Bu da Kolunu tutup susturuyorum Dünyayı.
Alev! diye elimi uzatıyorum Hakana. Memnun oldum
Kısılmış gözlerinin arasından tepeden tırnağa süzüyor beni Hakan.
Bir isim ancak bu kadar yakışabilir sahibine diyor.
Dünyanın şaşkın bakışlarına aldırmadan görüntümdeki beni rahatsız eden frapanlığı Alevin üstüne yıkıp Eylülü temize çıkarmanın iç huzuruyla gülümseyerek karşılıyorum Hakanın iltifatını.
Alev alev yanıyorsun diyen sen değil miydin Al işte der gibi bakıyorum Dünyaya da. Görüp görmediğinden emin değilim derin bir sohbete dalmışlar Hakanla.
Yeni haberler var mı Emreden diye soruyor Hakan. Neler yapıyor bizim kanka
Ne yapsın diyor Dünya nişanlısını sahiplenerek. Yeniden okullu oldu derslerin arasında debelenip duruyor.
İngiltereyi fazla sevdi ama. Dikkat et Dünya çıtır bir İngiliz kızına kaptırma bizim oğlanı Sahi son buluşma partisine neden gelmedin sen İğne batırılmış gibi aynı anda irkiliveriyoruz Dünyayla. Ne anlama geliyor bu sözler
İçinde kopan fırtınalara inat sakin görünmeyi başarıyor Dünya-Hangi parti diyor.
Geçen ay birkaç günlüğüne gelmişti ya Emre İşte o zaman. Haberinin olmadığını söyleme sakın bana.
Ha şimdi hatırladım diye ağzında geveliyor Dünya.
Her geçen saniye biraz daha soluyor arkadaşım Konuşmakta ardına sığınacak sözcükleri bulmakta zorlanıyor.
O günlerde ağır bir grip geçiriyordu diye araya giriyorum. Ben baktım Dünyaya. Gerçekten de gelecek durumda değildi.

www.CepSitesi.Net

Aman ha Erkek kısmı bu kadar yalnız bırakmaya gelmez. Hastalıktan yerlerde sürünsen de yanında olacaksın nişanlının
Hakanın söylediklerini dinlemiyoruz artık. Ortak noktada buluşan gözlerimiz yüreklerimizde çöreklenen dehşeti paylaşıyor. Her şey apaçık ortada Dünyadan habersiz İstanbula gelmiş Emrç! Haber vermek bir yana buluşmamak ona görünmemek için kaçış yollan aramış.
Duyduklarının acısını ondan çıkarmak ister gibi boşalmış içki bardağını sertçe masaya vuruyor Dünya.
Tozun var mı diye soruyor Hakana.
Yok ama isterseniz bulabilirim.
İşte bu kadar! Güle güle Emre hoş geldin Eros
Onu engelleyecek gücü bulamıyorum kendimde. Aynı umarsızlığın aynı öfkenin pençesindeyim çünkü.
Hakanın getireceği eroini birbirimizin yüzüne bakmadan sessizce ve sabırsızlıkla bekliyoruz. İçine düştüğümüz derin boşlukta tutunacak tek dayanağımız o!
Bizi avutmayı başaracak başka neyimiz kaldı ki
Beyoğlundaki berbat gecenin üzerinden tam iki hafta geçti. O günden bu yana tek kırıntı eroin girmedi bedenime. Tarıkla aldığımız ortak karan gecikmeli de olsa uygulayabilmenin sevincini yaşıyorum.
Sık sık arıyor beni Tarık saatlerce konuşuyoruz. Sesinin sıca-ğıyla yüreğimi ısıtıyor sevda kokan tutkulu sözcüklerle sarıp sarmalıyor beni.
Benim yönümden her şey yolunda. Okul yaşantım arkadaşlarımla ilişkilerim derslerim Tek derdim Dünya! Aynı çizgide du-ramayışımız tam tersine beni düze çıkaran her yeni günün onu gitgide dibe çekmesi Parmaklarımın arasından kayıp gidiyor Tüm umutlarını yitirdiği noktadan geriye çöküşe doğru son hızla koştuğunu görebiliyorum. Ve ben kahrolarak izlemek dışında hiçbir şey yapamıyorum onun için.
İki haftadır evden dışarıya adımım atmadı Dünya. Babasının yemeğe çıkma önerilerini bile ders çalışma bahanesiyle geri çeviriyor. Burundan çekerek damardan çakarak tüm zamanını yatağıyla ve eroinle paylaşıyor.
Beni asıl dehşete düşüren sık sık ölümden söz eder olması. Eskiden aklına bile getirmezdi böyle bir şeyi.
Keşke ölebilsem diyor özlemle. Ama ölmek yaşamaktan çok daha fazla cesaret istiyor. O gücü bir toplayabilsem
İyi şeyler düşün Dünya diyorum yalvarırcasına. Her şeye rağmen güzel olan yaşamak! Unutma ki alman her soluk yeni bir umudu taşır yanında Umutlarımı çoktan yitirdim ben Eylül! Alıp verdiğim solukların anlamsızlığı ortada. Onları da durdurdum mu biter bu iş.
Böyle bir hakkın yok senin! O soluklan ancak veren durdurur Şu ölüm sözcüğünü de sil artık defterinden! Yoksa bozuşacağız seninle.
İyi de yaşamam için geçerli bir tek neden gösterebilir misin bana Ben vanm ya! Bundan iyi neden mi olur Acı acı gülüyor. ı
Sana zarar veriyorum Eylül. Kirletiyorum seni Yalnız bunun için bile seve seve ölüme koşabilirim. Sakın ha! diye bir deri bir kemik kalmış bedenine sarılıyorum. Sensiz bırakma beni. Söz ver böyle bir deliliği asla yapmayacağım senin ağzından duymak istiyorum.
Tamam Ama kendini hazırla Eylül. Bu işin sonu yok çünkü. İstemesem de ulaşacağım nokta o. Benim için üzülme

www.Cepsitesi.Net

Yorgun düşüyor konuşmaktan başını yastığa bırakıyor. Göz-yaşlanmla ıslanmış yüzünü usulca öpüp çıkıyorum odadan.
Böyle bir acıyı yaşatma bana Dünya! Yıkma beni
Dünyasız bir dünya Eylülüne dar gelir
***
İyi ki Dünyamn sorunlannı Selenle paylaşmışım. Bu dar günlerimde bana destek oluyor hiç değilse. Anıl da üstü kapalı yardım önerileriyle ne gerekirse yapmaya hazır olduğunu anlatmaya çalışıyor. Selenle konuşmuşlar galiba. Durumun ne kadarından haberdar bilemiyorum bu saatten sonra önemi de yok zaten. Gerçeklerin üzerindeki perde çoktan aralandı gizleyecek ne kaldı ki Okulda geçirdiğim her dakika diken üstündeyim. Dersten çıkar çıkmaz eve koşuyorum. Çoğu zaman Selen de yanımda oluyor geceleri bende kalıyor. Dünyayı yalnız bırakmamak için ne gerekirse yapıyoruz nöbetleşe başını bekliyoruz olağandışı gelişmeleri birbirimize iletiyoruz.
Son telefon konuşmamızda Dünya için Mutlaka tedavi olmalı! dedi Tarık. Tek kurtuluş yolu buymuş Hastaneden çıktığının ertesi günü Gudrunu toprağa gömen o değil sanki. Gene de hak veriyorum ona esaslı bir tedavi görmeli Dünya.
Son günlerde Selenle konuştuğumuz tek konu bu. Nereden nasıl başlayacağımızı düşünürken beklenmedik bir gelişmeyle kendiliğinden çözülüveriyor sorun Her gün olduğu gibi Selenle beraber Dünyamn son kontrolünü yapıp odalarımıza çekiliyoruz. Gecenin orta yerinde birisi dürtmüş gibi fırlayıp kalkıyorum yataktan. Doğruca Dünyamn odasına koşuyorum. Başucunda gece yatarken görmediğim sonradan çıkardığını tahmin ettiğim boş bir eroin torbası var.
Derin soluklarla uyuyor Dünya Endişelenmemi gerektirecek bir durum yok her zamanki hali. Yatağıma dönüyorum ben de. Sabahın ilk ışıklarına kadar gözümü kırpmıyorum. Beynimi kemiren binlerce soruyla boğuşmanın yorgunluğuyla uykuya yenik düşüyorum sonunda.
Her günden geç uyanıyorum. Selen kalkmış çay suyunu koymuş bile. İlk işim Dünyayı yoklamak oluyor Son bıraktığımdaki gibi kıpırtısız yatıyor. Ter içinde her yanı soluk yüzü kül rengi. Duruşunda bir gariplik var ama ne olduğunu kestiremiyorum. Biraz ferahlasın diye battaniyeyi aralıyorum İğnesi bükülmüş boş bir şırınga geliyor elime.
Selen diye haykınyorum. Yetiş!
Koşup geliyor Selen. Dünyamn cansız gibi duran bedeninin karşısında ne yapacağımızı bilmez bir halde dikeliyoruz bir an.
Nabzına bakıyor Selen.
Korkma diyor. Yaşıyor.
Bir şeyler yapmamız gerek diye çırpmıyorum. Hastaneye götürelim onu.
Bu iş bizi aşar Eylül! Annesi babası sorumluluk yüklenebilecek kimi varsa onları ara önce.
Dünyamn cep telefonundan babasını arıyorum.
Dünya çok kötü! Hemen gelin lütfen
Eroin mi
Evet.
On dakika içinde geliyor Tuncer Bey. Dünyaya bakar bakmaz da telefona yapışıp Acil Servisten ambulans istiyor.
Hızlandırılmış fim| karelerinde yaşıyor gibiyiz. Ambulansın gelişi Dünyayı sedyeyle dışarı taşımaları onları arabayla geriden izleyişimiz ve AMATEM AMATEM Bakırköy Ruh Sağlığı ve Sinir

www.CepSitesi.Net

Hastalıkları Hastane-sine bağlı alkol uyuşturucu ve madde bağımlılarının tedavisi için hizmet veren özel bir birim.
Daha önce yalnızca adım duyduğum önünden bile geçmediğim bu yere can simidi gözüyle bakıyorum.
Sıradan bir hastane değil burası. Daha kapıda ilk hayal kırıklığımı yaşıyorum.
Selenle beni içeri almıyorlar. Arkadaş sıfatıyla Dünyamn yanında olma hakkımız yok. Yalnız Tuncer Beye izin veriyorlar babası olduğu için.
Kapalı kapılar ardında neler yaşandığını bilmeden dışarıda bekliyoruz. Bir saate yakın bir sürenin ardından Tuncer Bey merdivenlerin başında görünüyor.
Yatırdık diyor. Şu anda yoksunluk tedavisi servisinde. İlk aşamada madde kullanımının kesilmesine bağlı bulgular giderilecek. Detokslama dedikleri işlem Kanı yıkanacak anlayacağınız. Ancak tümüyle zehirden arındıktan sonra psikoterapi programına alabiliyorlar.
Refakatçi kabul etmiyorlar mı diye soruyorum kalmama izin vereceklermiş gibi.
Yok öyle şeyler. Bu devrede benim bile yanına girmem yasak.
Zehirden arınma işlemi ne kadar sürecek
Dört gün ile bir hafta arasında Durumuna bakacaklar.
Biraz daha iyi mi Dünya
Yaşamsal tehlikesi yok zamanında yakalamışız. Muayenenin ardından hemen serum taktılar koluna. Sakinleştirici ilaçlarla uyutacaklar bir süre.
Asıl merak ettiğim konuyu dile getirmekte zorlanıyorum.
Son bir şey soracağım diyorum gitgids güçten düşen sesimle. Altın vuruş mu yapmış Dünya
Orası belli değil. Eroinin çok saf ya da kirli olmasının sonucu da olabilirmiş.
Öyle söyledi doktor
Yapacak bir şeyimiz kalmadı burada. Bizi eve bırakıyor Tun-cer Bey.
Dünyayla beraber çıktığımız kapıdan içeriye onsuz girmek yüreğimi acıtıyor.
Ama
avunacak çok şeyim var geride. Şu anda yaşamıyor olabilirdi Dünya Kurtuldu
iyileşecek! Bu umut yeter bana varsın yanında olmayayım
***
Dünyayı AMATEMe bırakalı bir hafta oldu. O günden beri görmedim onu. Haberleri Tuncer Beyden alıyoruz. Hastaların yalnız aynı soyadını taşıyan birinci dereceden yakınlarına görüşme izni veriyorlar. O da ziyaret günleriyle kısıtlı çarşamba ve pazar birer saat.
Arkadaşla görüşmek yasak! Aynı soyadını taşımasam da Dünyaya anasından babasından yakın olduğumu nasıl anlatabilirim onlara İşte Şahika Hanım!
Dünyanın annesiTuncer Bey durumu ilettiği halde lütfedip de kızını görmeye gitmemiş bile
Yoksunluk tedavisi tamamlanmış Dünyanın. Yani bedenen artık tertemiz. Şimdi de on dört günlük psikoterapi programı uygulanıyormuş. Tekrar başlamamasına yönelik özel bir psikolojik tedavi bu. Bedeninin yanı sıra beynini de zehir saplantısından arındırmak için Özel odada mı kalıyor diye soruyorum Tuncer Beye.
Hayır diyor. Ben de istedim ama hastanın tedaviye uyumu ve yararlılığı açısından özel oda yok AMATEMde.
Çok özledim onu diye sızlanıyorum. Keşke bir dakikacık olsun görebilseydim
Demek çok özledin diye gülüyor Tuncer Bey. O halde sıkı dur bir müjdem var sana On dört günlük tedavide ilk hafta bir günlük hafta sonu izni var Dünyanın. Sabah alıp akşam bırakaca-giz- ı

www.Cepsitesi.Net

Sevinçten havalaraıiçmak dedikleri bu olsa gerek. Ona kavuşacağım günü iple çekiyorum izin gününün sabahı hep beraber gidiyoruz AMATEMe. Tuncer Bey Selen ve ben. Arabanın içinde oturup özlem ve merakla yoğrulmuş her geçen saniye katlanarak artan bir sabırsızlıkla Dünyanın gelişini bekliyoruz.

Ve kavuşma anı! Yıllardır birbirimizi görmemiş gibi devleş-miş özlemlerimizle kucaklaşıyoruz Dünyayla.

Kahvaltı için Emirgana götürüyor bizi Tuncer Bey Denize karşı çaylarımızı yudumlarken bir yandan da tepeden tırnağa inceliyorum Dünyayı

Son gördüğüm korkunç tablodaki haliyle uzaktan yalandan ilgisi yok. Yüzüne Renk gelmiş. Canlı kıpır kıpır bir şeyler anlatıyor durmadan.

Her sabah yürüyüşe çıkıyoruz. 8.15-9.15 arası. 9.30da günaydın toplantısı başlıyor. Sorunların konuşulduğu tedavi ekibiyle hastaların kaynaşma saati Haftada iki gün gevşeme egzersizi yaptırıyorlar. Dört gün de grup tedavisi.

Herkes içinden geldiği gibi kendini anlatabiliyor Psikiyatrlarla özel sohbetler yapıyoruz. Haftada bir gün özel görüşme saatimiz var.

Tematik grup toplantılarına bütün hastalar katılıyor. Genel doğruların yerine kendi yaşamlarımızdan verdiğimiz örneklerle izlenim duygu ve düşüncelerimizi aktarıyoruz birbirimize. Bu toplantılar hastaların iletişimini güçlendirmeyi ve sorun çözme yeteneklerini geliştirmeyi hedefliyormuş. Yanı sıra ilgi alanımıza uygun sosyal etkinlikler de var. Haftada bir gün çarşamba öğleden sonraları konulan hastalar tarafından saptanan ve planlanan serbest etkinlikler bunlar.

Sinema tiyatro eğlence spor yarışmalar

Hastane değil tatil kampı desene şuna diyor Selen Gerçekten de öyle.

Durun daha bitmedi Günlük program dışında rehabilitasyon saatlerinde de bağ evi etkinliklerine katılıyoruz. Bağ evi AMATEMin rehabilitasyon ünitesi.

Bilardo tavla seramik makrame spor aklınıza ne gelirse. Geçirdiğim her dakikanın sonunda keşke daha önce gelseymişim buraya diyorum.

Bu harika kampın bir kusuru var ama diye araya giriyorum. Bizi görüştürmemeleri.

Benim de tek sıkıntım bu! Ama ne yapabilirler ki Orasına burasına eroin ya da bir başka uyuşturucuyu koyup içeri sokmak isteyenler çıkıyormuş. Arkadaş yasağının nedeni de bu. Neyse az kaldı. Bir hafta sonra tümüyle beraberiz nasılsa

Dünyayı AMATEMden çıkaracağımız gün tüm kadro kapıdayız gene. Tuncer Beyin çıkış işlemlerini tamamlamasını beklerken arabada oturuyoruz Dünyayla. Bir önceki haftadan da iyi görünüyor. Eroin hikayesini aşmış gibi

Selenle birbirimizin ağzından alıyoruz sorulan. Hangimize yanıt vereceğini şaşmyor Dünya.

Bu iş bitti yani diyor Selen.

Tam olarak değil. Dış ortama uyum sürecinde haftada bir gün bir saat grup toplantılarına katılmam gerekiyor. Bir de direncimi artıracak destek verici ilaçlarımı almayı sürdüreceğim.

Şu destekleyicilerden biraz da bize versen diyorum. Seninle beraber aynı hızla dibe vurup yeniden düze çıkmanın ne demek olduğunu biliyor musun Hepsinin farkındayım. Minnet borçluyum sizlere. İyi ki varsınız. Siz olmasaydınız yaşamryordum şimdi ben.

Koyu bir hüzne doğru yol alan konuşmamız Tuncer Beyin gelişiyle bölünüyor.

Gidebiliriz artık diyor Tuncer Bey. Ama senin evine değil Eylül! Bir süre için Dünyayı kaçıracağım sizden. Böylesine zorlu bir hastane macerasının ardından baba evinde dinlenmesi daha doğru olmaz mı

www.CepSitesi.Net

Umulmadık olağanüstü bir gelişme bu! Tuncer Bey kızını kendi evine götürecek ha Dünyayla bir an önce baş başa kalma hayallerime ters düşse de onu mutlu edebilecek bu öneriye karşı çıkamam.
Kendinden emin konuşmasını sürdürüyor Tuncer Bey.
Benim ufaklıklar sabırsızlıkla ablalarının yolunu gözlüyorlar. Filiz de
Filiz derken sesi cılızlaşıyor ama önemli değil. Belli ki karısını razı
etmiş sınırlı bir zaman dilimi için de olsa yuvasını kızıyla paylaşabilecek.
Dünyanın yüzü bayram yeri Sevgi sözcüklü şarkılar yükseliyor gözlerinden.
Umarım her şey beklediğin gibi gerçekleşir Dünya. İçini kemiren özlemlerden
birini daha dindirmiş olarak dönersin aramıza. Yaşadığın bu bayram sevincini
daha da katlayarak yüzünde açmış goncaları soldurmadan
Dünyayı emin ellere teslim etmenin huzuruyla günlük yaşantımıza dönüyoruz biz
de
Yarıyıl tatili geldi çattı! Tüm gücümüzle dönem sonu sınavlarına hazırlanıyoruz
Selenle. Sabahlara kadar ders çalışıyoruz sıkı bir kamp temposundayız gene Neyse ki emeklerimiz karşılıksız çıkmıyor. Vizeler sınavlar derken koskoca bir döneme daha noktayı koyuyoruz sonunda. Birbiriyle yanşan notlarımızın gururuyla iyi bir tatili hak ettik ikimiz de.
Bu dönem hiç gidemedim İzmire gideceğim de yok.
Eskisi kadar özlemiyorsun bizi diye sitem ediyor annem.
Aylardır görmedik yüzünü
Haklılar ama babasımn evindeki günleri sayılı Dünyanın onu bırakamam.
Ancak beklenmedik bir gelişme İzmir yoluma yeşil ışık yakıyor.
Burada iyiyim ben diyor Dünya telefonda. Bir süre daha kalacağım bırakmıyorlar. Beni düşünme İç rahatıyla İzmire gidebilirsin.
Selen yok Ankarada. Dünya da babasında
Fırsat bu fırsat neden ben de kısa bir İzmir kaçamağı yapmayayım ki Yorgun bedenimi yıpranmış sinirlerimi onaracak bundan iyi ilaç mı olur Eve girdiğim anda gelmekle ne kadar iyi bir iş yaptığımı anlıyorum. İyice özletmişim kendimi Beni şımartmak için yarış halinde bizimkiler. Nurten Ablanın nefis yemekleriyle donanmış sofrada prensesler gibi oturuyorum. Bu güzellikleri solumayı nasıl izlemişim ben de
Yemeğin ardından kahvelerimizi içerken Anlat bakalım Eylül diyor babam. İstanbulda havalar nasıl Karanlık dondurucu günlerle örülü ürkütücü bir kışı geride bıraktık babacığım. Artık baharı yaşıyoruz.
Yani
Dünya! Çok korkuttu bizi Ölümle yaşam arasındaki ince çizginin kopmak üzere olduğu noktada yakaladık onu.
Babam kadar sabırlı değil annem.
Bırak ağzında gevelemeyi de doğru dürüst anlat şunu diye çıkışıyor bana. Anlatıyorum En ufacık bir ayrıntıyı atlamadan noktasına virgülüne kadar yaşadığınız her şeyi seriyorum ortaya. Sessizce ama tüm dikkatlerini toplayarak
dinliyorlar beni. Sözlerimi bitirdiğimde düşünceli bir tavırla başını sallıyor babam.
Doğru diyor. Korkunç sonun eşiğinden dönmüş Dünya. Ama bundan sonrası daha da önemli. Her an bir geri dönüş yaşayabilir. Bundan önce de öyle olmadı mı Hele şimdi ruhsal yapısı her zamankinden de hassas. Sıradan olumsuzlukları Bile devleşti-rerek altından kalkılamaz hale getirebilir Babasıyla yakınlaşması

www.Cepsitesi.Net

iyi. Moral açısından büyük bir destek
Ya annesi diyor annem. Bir ananın nasıl bu kadar duyarsız olabileceğini aklım almıyor.
Merak etmeyin diyorum. Şahika Hanımın ilgisizliğini umursamıyor artık Dünya. Yok sayıyor onu. Asıl sorun Emre. Keşke onu da tümüyle silip atsa da kurtulsa kızcağız.
Bak işte onda haklısın anneciğim. Dünyanın önümüzdeki günlerde bu konuya kesin bir çözüm getirmesi şart.
Hepsi tamam da Dünyanın sorunlarından başka bir şey yok mu senin yaşamında Eylül Bu kadar kaptırmamaksın kendini
Annen haklı diyor babam. Daha önce söylemiştim sana işin zor. Profesyonel yardım gerektiren bir hastanın en yakınında duran sensin. Sorumluluk yüklenmen güzel Arkadaşlık bağlarının bu denli güçlü oluşu övgüye değer Ama biz de öncelikle kendi kızımızı düşünmek zorundayız. Ona yardım edeyim derken hırpalama kendini olayların dışında kalmaya çalış. Bataklığa düşmüş birini kurtarmak için elini uzatıp onunla beraber dibi boyla-yan yardımsever durumuna düşmeni istemeyiz. Tamam arkadaşına gereken desteği vermelisin zor zamanlarında yanında olmalısın hep ama kendini ikinci plana atmadan. Unutma ki bizim de bir tek Eylülümüz var
Yerden göğe kadar haklılar! Kendimi onların yerine koyduğumda daha iyi anlıyorum bunu. Ne var ki başka türlü davranmak gelmiyor elimden. Dünya ve ben tek yürekte atıyoruz! Hiçbir şey bu gerçeği değiştirecek kadar güçlü değil Bugün eve dönüyor Dünya. Sabah erkenden kalktım çok sevdiği tarçınlı kekten yaptım ona. Evi derleyip topladım özel konuğumu karşılamaya hazırım artık. Öğleden sonra Tuncer Beyle beraber geliyorlar. Dünyanın yüzüne bakar bakmaz anlıyorum işler yolunda Hallerinden de belli zaten paylaştıkları sıcacık baba kız ilişkisi sevgi kokuyor.
Tuncer Bey çayını içip kalkıyor. Bundan sonra daha da sık görüşeceklerini vurgulayarak geleceğe yönelik bin bir umut saçarak
Onu yolcu eder etmez Nasıl geçti baba evindeki günler diye merakla soruyorum.
Harikaydı diyor Dünya. Filiz Hanıma üvey anne demek haksızlık olur. Kendi annemden göremediğim yakınlığı paylaştı benimle rahat ettirmek için paralandı kadıncağız. Hele çocuklar Abla abla diye dört döndüler etrafımda.
Çok sevindim Dünya umarım devamı gelir.
Selen yok mu
Ankaradan dönünce doğru teyzesine gitti. Ne o benimle baş başa kalmak istemiyor musun yoksa
Deli misin sen Haftalardır şu anın hayalini kuruyordum. Anlat bakalım neler oldu ben yokken
Seni yitirdiğimi düşündüğüm anda yeniden kavuşuvermenin sevinciyle yolunu bekledim daha ne olsun Tarıktan ne haber
Bildiğin gibi. Aşk sözcükleriyle bezenmiş telefon konuşmaları dışında yeni bir gelişme yok.
Hani her ay İatanbula gelecekti Gidişinin üzerinden onca zaman geçti yüzünü göremedik henüz.
İşleri yoğunmuş öyle söylüyor.
İnandın mı sen de Neden gelemediği ortada. Psikiyatra gidecekti ya Şu aseksüellik hikayesi! Altından kalkamadı besbelli beceremedi. Karşına çıkacak yüzü yok.
Öyle olduğunu sanmıyorum Dünya. Bu konuya önem vermediğimi biliyor. Söylediklerime ben de inanmıyorum aslında Ah Tank ah! Sabahlara kadar fotoğraflarımı seyrederek onlarla sohbet ederek nereye varacaksın Putlaştınlmış bir aşk sembolü olmak istemiyorum ben! Elimi tutman yanımda olman
yeterdi. Hele şu son dar günlerimde

www.CepSitesi.Net

Üzülmeye değmez diyor Dünya. Bırakıp gidenin de gidip gelemeyenin de canı cehenneme!
Aferin bakıyorum akıllanmışsın!
Biraz pahalıya patladı ama başardım sonunda.
Güçlü acı çektirene meydan okuyan yepyeni bir Dünyayla karşı karşıya olduğumu düşünmekte acele ettim galiba. Biraz önceki kararlı hatta isyankar tavırlarıyla
çelişen sözcüklerle beni şaşırtmakta gecikmiyor çünkü.
Emreyi arayacağım diyor. Merak etme sevgi dilenecek değilim ondan. Noktaladığımız ilişkinin adım koymalıyız/Koymalıyız ki yolumuz aydınlanabilsin
Görünürde ayrılıklarını kesinleştirmek amacına yönelik son telefon konuşması gibi duruyor. Ama içim rahat değil üzülmesinden hırpalanmasından korkuyorum onun. Öylesine taze ki yarası
Telefonu alıp odasına geçiyor. Benim yanımda rahat konuşamayacak Yarım saat kadar sonra geri döndüğünde gözlerinin içi gülüyor. Sihirli bir değnek değmiş gibi mutluluk bulutlarının üzerinde yürüyor Dünya.
Harika şeyler oldu Eylül! diyor soran bakışlarıma yanıt olarak. Benden asla ayrılamayacağını söyledi Emre. Eskisinden de çok seviyorum seni dedi. Önümüzdeki ay İstanbula gelecek ailesiyle tanışacağız. Londraya beraber döneriz diyor gelecek yaza evlenmekten söz ediyor. Sence de harika değil mi Sevincine katılamıyorum. Keşke her şey söylediği gibi olabilse Ama ya olmazsa Yeniden yeşerttiği umutlarının solduğunu görmek yıkar onu. Böyle bir yükü kaldıramaz Dünya Umarım yanılırım ama yüreğime oturan ürküntüyü söküp atamıyorum bir türlü.
Emreden aldığı güçle daha da diriliyor Dünya. Tanıdığım günden bu yana en canlı en neşeli en cıvıltılı dönemini yaşıyor. Düşlerini yaşama taşımanın sarhoşluğuyla gerçekleşmesi güç planlar yapıyor. Takvimi eline alıp düğün tarihleri saptıyor giyeceği gelinliğin ayrıntılarını anlatıyor bana
Hatırlıyor musun Eylül diyor. Nişan elbisemin beyaz oluşunu yadırgamışım.
Oysa ben gelinlik niyetine seçmiştim beyazı. Giyebileceğimden umudum yoktu çünkü. Yanılmışım Yaz düğünü olacak bizimkisi. Yakasını biraz açık tutsam
Emrenin ailesi ne der ki
Emreyle konuşmasından iki gün sonra eve gideceğini söylüyor Dünya.
Havalar ısındı diyor. Kalın kazaklarımı bırakıp ince bir şeyler alayım. Bir de Ders kitaplarımı getireceğim! Kürsü başkanıyla konuşup neresinden yakalayabilirsem okula dönmek istiyorum artık.
Nedense onu böyle yaşama sıkı sıkıya bağlanmış görmek acı veriyor içime. Kaynağım bilemediğim bu huzursuzlukla baş etmekte zorlanıyorum. Beraber çıkıyoruz Dünyayla. Köşe başında yollarımız ayrılıyor ben okula gidiyorum o da Emrenin evine.
Uzun uzun el sallıyor bana. Oysa daha önce yapmazdı hiç. Yüzünden mutluluk flşkıran bu halini ezberlemek istercesine yudum yudum içime çekiyorum onu. Yinelenmesi olanaksız beynime kazınması gereken bir film karesi gibi Eve döndüğümde Dünyayı salonda boş bira kutularının arasında buluyorum. Sabahki halinden eser yok! Saçı başı darmadağın kıpırtısız kollan iki yanında tüm canlılığını yitirmiş öylece oturuyor.
Ağlamaktan rimelleri akmış gözlerinin arasından Buraya kadarmış Eylül diyor. Olmayacak umutlarla ayakta tutmaya çabaladığım billur köşk ayaklarımın altında artık.
Hiçbir şey soramıyorum korkuyorum duyacaklarımdan. Anlatıyor Ne zamandır gitmemiştim o eve. Emreyle konuştuktan sonra bambaşka bir hevesle koştum Neyle karşılaştım dersin Bir daha asla

www.cepsitesi.net

içeriye giremeyeceğimi haykıran duvarlaşmış bir kapıyla Anahtarda bir bozukluk olabileceğini düşündüm önce. Yardım istemek için kapıcının dairesine indim ondan öğrendim gerçeği. Emrenin annesiyle babası evin kilidini değiştirmişler. Onlar için kapı önüne konulan bir sokak kedisinden farkım olmadığını anlatmak ister gibi Döner dönmez Emreyi aradım. Daha iki gün önce bol keseden saçtığı umutlarla başımı döndüren o değil sanki! Benim telefonumdan sonra babasını arayıp durumu anlatmış. Açık açık söylemiyor ama Ya o ya biz! gibisinden bir dayatmayla karşılaştığı kesin. Böyle bir durumda seçimini onlardan yana yapması doğal değil mi Ailesine gelince Benim gibi bir gelini kim ister ki Eylül Tarafsız düşününce Emrenin ailesini suçlayamıyorum ben de. Dışarıdan bakıldığında eroin tedavisi görmüş uyuşturucu bağımlısı çarpık bir yaşantının kötü karakterli başrol oyuncusu Dünya! Böyle birini oğullarına alıp gelinimiz diye benimsemeleri kolay olmasa gerek Başını göğsüme yaslayıp içini çeke çeke ağlamasına dayanamıyorum Dünyanm. Dur bakalım diyorum. Kendini koyuverme hemen. Dünyanın sonu değil ya Dünyanın değilse de benim sonum! Hiçbir umudum kalmadı artık Eylül Herkesten her şeyden nefret ediyorum.
Biraz başa dönelim seninle Bu işi bitirmek ilişkinize son noktayı koymak için aramamış miydin Emreyi Varsayalım ki o konuşmayı hiç yapmadınız ya da senin söylediklerini kabul etti ve kesin olarak ayrıldınız Beklediğin bu değil miydi zaten
Duymuyor bile söylediklerimi diye haykırıyor.
Benimle böyle oynamaya ne hakkı var Ailesine güvenemi-yorsa susup otursun Hiç bu kadar aşağılanmamıştım Eylül yedi-remiyorum kendime.
Unutacaksın! Şu son birkaç günü çıkaracaksın yaşamından başka çaren yok. Sokağa atıldığını evsiz barksız kaldığını nasıl unutabilir insan Başına kaldım Eylül belalın oldum! Acı çektiriyorum sana. En çok da buna kahroluyorum biliyor musun
Duymamış olayım bunları! Yeni bir yol açıldı önüne. Bu tertemiz yolda yanında yürümemi istemiyor musun yoksa
Yanıt vereceğine kalkıp banyoya gidiyor. Yüzünü yıkamış saçlarını taramış derli toplu bir Dünya olarak dönüyor yanıma.
Hah şöyle diyorum. Olanlara sünger çekmek için ilk adımı attın bile.
Söylediklerimi duymamış gibi dalgın bir ifadeyle karşıma oturuyor.
Kendi dertlerimi senin omzuna yüklemeye hakkım yok Eylül diyor. Benim yüzümden üzülmeyeceksin artık söz veriyorum!
Bu ani değişimi iyiye yormaya çalışıyorum. Beni üzmemek için neler yapacağının merakıyla Tümüyle içine kapandı Dünya Gülmüyor konuşmuyor soluk alıp vermek dışında hiçbir yaşam belirtisi yok bedeninde. Onu avutmak için gösterdiğim çabalara döktüğüm dillere tepki bile vermiyor. Varlığıyla yokluğu farksız bir gölge gibi
dolanıyor evin içinde.
Tehlikeli bir gidiş bu! Bir adım ötesi felaket olabilir
Gözüm hep üzerinde. Uyurken çekmecelerini kırıştırıyorum çantasına bakıyorum eroin var mı diye. Yok! İçtiği biralarla sakinleştirici hapları harmanlamak yetiyor galiba Gene de tetikte olmalıyım beni bir dereceye kadar iyimser kılan tablo her an tersine dönebilir.
Diğerleri gibi sıradan bir gün Daha doğrusu ben öyle sanıyorum. Pusuya yatmış sinsi canavarın oynayacağı oyundan haberim yok henüz.
Erkenden kalkıp okula gitmeye hazırlanıyorum. Uyuyor Dünya Yanağına küçük bir öpücük kondurup çıkıyorum evden.

www.CepSitesi.Net

Derslerin en yoğun olduğu gün çarşamba. Üstelik peş peşe girmemiz gereken iki de sınav var. Oradan oraya koşturmaktan zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorum bile.
Akşamüstü döndüğümde Dünyayı evde bulamıyorum. Yaklaşık bir haftadır adımını dışarı atmadığı geliyor aklıma. Sıkılmış bir yerlere gitmiş olabilir mi acaba Belki de babasıyla buluşmuştur
Cep telefonundan arıyorum kapalı. Nedenini kestiremedi-ğim garip bir ağırlık çöküyor yüreğime Bu gece bende kalacaktı Selen ama görünürlerde yok. Bari o olsaydı yanımda
Çaresizlik içinde kendimi odadan odaya atarken kapının önündeki ayakkabılara ilişiyor gözüm. Dünyanın ayakkabıları bunlar! Sokağa çıkmamış demek Buralarda bir yerde!
Üst katımızda oturan Boğaziçili öğrenci kızlara gitmiş olmasın Birkaç kez onlarla konuşurken görmüştüm Dünyayı.
Kızlardan başlayıp apartmanın her katını tarayrak çalmadık kapı bırakmıyorum. Yok yok yok
Eve girip Tuncer Beyi aramalıyım. Tam kapıyı açarken sol tarafta kalorifer dairesine inen merdivenlerin üst basamağında bir pırıltı ilişiyor gözüme.
Eğilip bakıyorum
Aman Allahım Dünyanın saç tokası bu!
Çılgın gibi yuvarlanırcasına iniyorum merdivenlerden. Loş ışık altında önümdeki karaltıyı göremiyorum önce. Otomatın düğmesine basınca aydınlanıveriyor her yer
Ayaklarımın dibinde boylu boyunca uzanmış yatıyor Dünya!
İlk gözüme çarpan göğsünün üstündeki beyaz zarf oluyor. Kocaman harflerle Evini kirletmemek için buradayım Eylül! yazıyor zarfın üzerinde İşte o an Dünyanın kolunda saplı duran eroin şırıngasını görüyorum!
Yeri göğü inletiyor çığlığım Bacaklarıma vura vura haykın-yorum Hayır!
Hayır! diye.
Biraz önce kapısını çaldıklarım apartmanın deliklerinden fırlamış fareler gibi başımıza üşüşüyorlar ama koparamıyorlar beni Dünyamdan. Sımsıkı sarılıyorum cansız bedenine kenedeniyo-rum
İki güçlü kol çekip alıyor beni üzerinden. Kalabalık arasında Selenin bitik yüzünü seçebiliyorum yalnızca. Bir elimde Dünyanın saç tokası diğerinde bana bıraktığı zarf yığılıveriyorum yere Başka çarem yoktu Eylül
Altın vuruş değilbenimki altın kurtuluş!
Öyle düşün Bir daha üzmeyeceğim diye söz vermiştim ya sana..
Bu seni son üzüşüm!
Bağışla arkadaşım
Kaç kez okudum bu satırları bilemiyorum. Her seferinde farklı anlamlar yakalıyorum sözcüklerinde Ölmek yaşamaktan daha çok cesaret ister demiştin Dünya. Nereden buldun bu cesareti Madem beni üzmek bu kadar önemliydi senin için ya şu halime ne diyeceksin
Yapmayacaktın Dünya! Geride bıraktıklarına değmezdi Şahika Hanımın gözlüklerinin ardına sığınıp döktüğü sahte gözyaşlarını gördün. Baban gerçekten üzüldü doğru. Hatta Filiz Hanım bile öz annenden çok etkilendi senin ölümünden. Ama hepsi dağıldı Evlerine gidip kapılarını kapatır kapatmaz unuttular seni. Kaldıkları yerden yaşamlarını sürdürecekler.
Ya ben
En büyük kötülüğü bana yaptın Dünya! Sensizliğe mahküm ettin beni. Nasıl kalkacağım bu yükün altından Nasıl dayanacağım yokluğuna Annemle babama Selen haber vermiş. Cenazeye yetişemediler ama ertesi sabah ilk uçakla yanıma koştular. Onlar için önemli olan biricik kızları ya Avutmaya geldiler beni.

www.CepSitesi.Net

Çevrem insan kaynıyor. Diğer arkadaşlarım uğrayıp baş sağlığı dilemekle yetinirken Selenle Anıl bir saniye ayrılmıyorlar yanımdan. Apartman komşuları yakından tanıdığım uzaktan mer-habalaştığım onlarca yüz Hiçbirini görmek istemiyorum. Kendimle ve Dünyayla baş başa kalmak için yanıp tutuştuğumu anlayan yok.
Bir gün kalıp dönüyor babam. Annemse hafta başına kadar burada. Biraz toparlandığımı görmeden bırakıp gitmeye niyetli değil.
İzmire götüreyim seni diyor.
İstemiyorum. Evimde kalıp yeni şartlara alışmalıyım diye geri çeviriyorum önerisini.
Merak etmeyin teyzeciğim diyor Selen. EylüPü yalnız bırakmam ben.
Bırakmıyor da Annemi İzmire uğurladığımız sabah zorla okula götürüyor beni. Açılırsın diyor.
Beylik sözdür ama hep derler ya Hayat devam ediyor EylüPcüğüm. Sevilen birinin ardından ilk günün acısı aynı yakıcılığıyla sürseydi kimseler dayanamazdı buna. Yaşamı boyunca matem tutan birini gördün mü sen
Anlamıyorlar beni anlayamazlar. Yüreğimdeki dayanılmaz sızı azalacağına gitgide artıyor. Cansız uzaktan kumandalı bir robottan farkım yok. Selen Anıl çevremde kim varsa söyledikleri her şeyi itirazsız yapıyorum. Uyurgezerlerin mekanik adımlarıyla okula gidiyorum anlatılanları dinlemeden boşa vakit öldüreceğimi bile bile derslere giriyorum. Destek olmak isteyen dost yüzleri kırmamak için yaşamadan yaşar gibi yapıyorum kısacası Nereden duymuşsa duymuş olanları öğrenmiş Emre. Telefon açıyor bana.
Çok perişanım Eylül diye ağlıyor. Kahroldum inan ki
Boş versene sen diyorum içimdeki birikmiş öfkeyi kusarak. Kurtuldun işte!
Annenle babana da söyle yerleri geniş olsun
Telefonu elimden bırakmadan Tarıkın numarasını çeviriyorum. Onun hakkını da vermeden içim rahat etmeyecek
Dünyanın öldüğümden haberi yok. Şaşırıyor üzülüyor ne söyleyeceğini bilemiyor. Ama bu durumdan daha önemliymiş gibi bir haftadır aramayışına kılıf uydurmaya kalkışınca kafam atıyor.
Keşke gelebilseydim diyor. Şirketin en yoğun dönemi geceleri bile çalışıyorum.Gözlerimin önündesin ama Seni düşünmekten seninle olmayı düşlemekten hiç vazgeçmiyorum.
Önümüzdeki ayın sonunda İstanbula gelmekten söz ediyor. Psikiyatrın telkinleriyle güç toplamış galiba.
Gelmesen de olur Tarık diyorum. Aşkın yarısı cinsellikse diğer yarısı da gerektiğinde sevdiğinin yanında olabilmektir.
Budala! Pu ti aştırdığın fotoğraflarımın karşısına geçip tapınmaktan başka ne işe yararsın sen
Bu akşam Kadıköye gidecek Selen. Teyzesi ağır bir ameliyat geçirmiş. Utana sıkıla izin istiyor benden.
Sorman hata diyorum. Benim için elinden geleni fazlasıyla yaptın sen.
Gördüğün gibi gayet iyiyim. İstediğin yere iç rahatıyla gidebilirsin. Teyzene geçmiş olsun dileklerimi iletmeyi de unutma sakın Sonunda tek başıma kalabildim!
Dünyayla baş başa geçireceğimiz upuzun bir gece var önümüzde.
Öldüğünden bu yana ilk kez giriyorum odasına. Her şey bıraktığı gibi Soluk alıp vermesini duyuyorum sanki.
Başucundaki komodinin çekmecesini açıyorum. Sakinleştirici unut beni hapları yerli yerinde duruyor.
Neleri unutturuyor bu haplar Dünya Acıları Yaşanmış çirkinlikleri İnsanların ikiyüzlülüğünü

www.cepsitesi.Net

Bir tanesini alıp suya bile gerek duymadan yutuveriyorum. Yatağa uzanıyorum ardından. Onun yatağına!
Neredesin Dünya nereye gittin Üzerine attığımız iki avuç toprağın altında olduğunu söyleme bana! Oraya bıraktığımız ruhundan aynlmış bir kemik yığınıydı yalnızca.
Gittiğin yerleri anlat bana Rahat mısın oralarda Beni özlüyor musun Hepsinden önemlisi aradığın huzuru buldun mu
Bir köşeye gizlenip görünmez yüzünle bizleri izliyorsundur belki. Gördüğün
Gibi kimseler anlamıyor beni. İçinde debelendiğim uçsuz bucaksız bir boşluk değil hiçliğin ta kendisi! Fark edemiyorlar. Bir sen varsın dertlerime derman olacak sana da ulaşamıyorum ki İlacın etkisiyle gitgide bulanıyor düşüncelerim. Onları toparlayıp Dünyaya aktaracak gücüm yok. Gözlerim ağır ağır kapanıyor
Uyumuyorum ama ayık da değilim. Birden karşımda beliri-veriyor Dünya. Üzerinde dekolte bir gelinlik var. Bana tarif ettiği gibi yakası açık göğüsleri dışarı fırlayacak sanki.
Nasıl olmuşum diyor. Beğendin mi
Fırlayıp kalkıyorum yataktan. Elbise dolabını açıyorum. Aynı gelinliği orada bulacakmışım gibi Ama yok! Olmayacak tabii Dünyanın üzerinde kaldı o.
Burada hayallerini kurup giyemediği-ni doya doya giyecek gittiği yerde. Bu Onun hakkı!
Diğer elbiseleri elden geçiriyorum. Her birini Dünyaya giydirerek karşısına geçip hayranlıkla seyrederek Sıra Beyoğluna gittiğimiz gece bana verdiği kırmızı bluza gelince duraklıyorum. Kısa bir bocalamanın ardından askısından çıkarıp üstüme geçiri-veriyorum.
Gidip boy aynasında inceliyorum kendimi Güzel ama eksik bir şeyler var.
Dünyanın makyaj çantasından çıkardığım rimelle kirpiklerimi boyuyorum. Ateş kırmızısı ruju da dudaklarıma sürdüm mü tablo tamamlanıyor. Aynadaki yansımama bakıp ağız dolusu gülüyorum.
Dünyanın sesi çınlıyor kulaklarımda Harika oldun Eylül! Alev alev yanıyorsun
Ani bir kararla çantamı kaptığım gibi dışarıda alıyorum soluğu. Önüme çıkan İlk taksiye atlayıp Beyoğluna diyorum şoföre.
Sen de böyle olmasını isterdin değil mi Dünya Eve tıkılıp kalmaktan sıkılmıştın. Gelmekle iyi ettik.
Her zamanki masamız boş geçip oturuyorum. Tekila ısmarlıyorum Dünyayla buraya son gelişimizdeki gibi.
Adımın Eylül olduğunu kimseye söyleme diyorum Dünyaya. Bu gece karşında oturan Alev
Görünürde tek basmayım. Ancak kimseler fark edemese de Dünyanın Alevin ve Eylülün paylaştığı üç kişilik bir masa bu. Eylül geriye çekilmiş uzaktan uzağa izlemekle yetiniyor bizi. Dünya ve Alev daha uyumlu bir çift oldular.
Eleştirmek bir yana çılgınlıklarını daha yükseklere tırmandırmak için yüreklendiriyorlar birbirlerini. İşin kolayına kaçtı Eylül tüm yükü Alevin omuzlarına bıraktı. Onun yapacaklarından sorumlu tutulmasın diye yeni kimliğine sıkı sıkıya yapışarak kendi yarattığı sanal maskenin ardına sığındı.
Alev alev yanan kırmızı bir ışık yumağı alacakaranlık ortamda bile gözleri üzerine çekmekte gecikmiyor. En basit örneği içkimi getiren oğlan!
Bakışlarıyla orada yalnız oturmamı sorguluyor sanki. Aldırmıyorum Zaman zaman Eylülün de katıldığı uçuk bir sohbeti paylaşıyoruz Dünyayla.
O Eylül Hanım! Sizi buralarda görmek ne güzel
Daldığım alemden gerçeğe dönmeme neden olan sesin sahibine öfkeyle bakıyorum.
Gürsel bu! Bizim eski cumartesi grubunun en fırlama üyelerinden.
Yalnızlığa takılıyorsun belli. Ama böyle tek başına oturamazsın diyor.

www.CepSitesi.Net

Rahat vermezler sana.
Biraz ötemizdeki kalabalık masayı gösteriyor.
Gel bizimkilerle tanıştırayım seni.
Alıcı gözüyle inceliyorum grubu Tanıdığım kimse yok aralarında. Böyle olunca Gürse]in önerisi cazip geliyor bana. Yerimden kalkıp peşine takılmadan önlemimi alıyorum ama.
Dur bir dakika diye koluna yapışıyorum. Oradakilere Eylül diye tanıtmayacaksın beni. Alev diyeceksin.
Bu da yeni fantezin mi diye gülüyor. Ha Eylül ha Alev benim için fark etmez
Gürselin arkadaşları ilk anda yadırgasalar da ortalarına ateş gibi düşen yabancıyı ağırlamakta kusur etmiyorlar. Ne var ki ısmarladıkları üçüncü tekilayla da düşlediğim havayı bulamıyorum. Arayış içindeki bedenimi susturmak ister gibi piste atıyorum kendimi.
Uçsuz bucaksız bir çölde yapayalnızım şu anda Kızgın kum tanecikleri ayaklarımı okşuyor. Kollarımı bacaklarımı müziğin çılgın ritmine teslim ederek daha önce hiç yaşamadığım arsız bir dansın kucağına bırakıyorum Alevi.
Ona yaraşır böyle dağıttı diye kimseler kınamaz onu
Yerime döndüğümde hayranlık içeren bakışlarla karşılıyor beni Gürsel.
Sen neymişsin be Eylül diyor gözlerinde uçuşan yakıcı yalımlarla.
Elimle ağzını örtüyorum.
Eylül yok! Unuttun mu
Dudağının üzerindeki parmaklarımı öpüyor usulca sokuluyor bana elini omzuma atıyor.
Gece uzun diyor. Bizimkiler uçmaya başladı bile. Peynir ister misin Verirsen yok demem.
Hemen fırlıyor yerinden. Döndüğünde beyaz büyücek bir torba var elinde.
İkimize yetecek kadar diye sırıtıyor.
Torbayı alıp çantama atıyorum.
Ne verdin buna
Bendensin bu gece para istemez.
Kafamda .biçtiğim bedeli çıkarıp avucuna sıkıştırıyorum. Buradaki işim bitti gidebilirim artık.
Nereye diyor Gürsel. Kolumdan tutup oturtmaya çalışıyor. Kararlı olduğumu görünce de teklifsizce peşime düşüyor.
Evine bırakayım seni diyor gerekçe olarak. Bu halde yalnız gidemezsin.
Gösterdiği özverinin altında yatan amacı bilsem de karşı çıkmıyorum. Kapının önündeki taksilerden birine atlıyoruz.
Önce nöbetçi bir eczane bulalım diyorum. Şırınga alacağım.
Damardan çakacaksın ha diye gülüyor. İstersen ben vururum sana.
Taksiden inip şırıngayı alıyor Elime değen elinin heyecandan titrediğini görebiliyorum. Üzerimde gezinen ateş gibi bakışları da farklı umutlarla yüklü olduğunu gösteriyor.
Eve inen yokuşun başında durduruyorum taksiyi aşağı atlıyorum. Arkamdan inmeye davranıyor Gürsel. Kapıyı itip engelliyorum.
Buraya kadar! Arkadaşların merak etmişlerdir seni. Kaldığın yerden geceye Devam etmen en iyisi
Kapıyı çarptığım gibi eve doğru koşuyorum. Peşimden gelmiyor aferin ona.
Kusura bakma Gürsel bundan sonrasını tek basma yaşamanı gerekiyor
Girişteki boy aynasında görüntümü inceliyorum. Yüzüme yansıyan hoyrat Saldırgan kırmızılık gözlerimi yakıyor. Yırtarcası-na çıkarıyorum üstümdeki bluzu askısına asıp Dünyaya geri veriyorum.
Şu anda eroinin bana sunacağı yumuşacık eroin kırmızısından başka bir şey yok kafamda

www.Cepsitesi.Net

Gürselin aldığı toz temiz değil güç eriyor. Şırıngaya çekip ba-tırıveriyorum iğneyi Olmuyor! Ellerim titriyor beceremiyorum. Ancak üçüncü denemede bulabiliyorum damarı.
Renklerin yumuşadığı gitgide silikleştiği siyah-beyaz bir filmin son karesinde buluşuyorum eroinle. Onun özlemi benimkinden de büyük sanki
İki haftadır adımımı bile atmadım okula. Eve kapandım herkeslerden uzak Dünya ve eroinle baş başa doludizgin yaşıyorum günlerimi.
Kapılarımı dışarıya tümüyle kapatmam çok zor. Özellikle de Selen ve Anıla.
Telefon konuşmalarıyla idare etmeye çalışıyorum ama olmuyor. Moralim bozuk toparlanmak için dinginliğe ihtiyacım var türünden sözleri yutmuyorlar artık.
Dün sabah Selen geldi. Anahtarım evde unutmuş. Açmadım kapıyı. Baygın gözlerle kıvrımları kaymış sapsarı yüzümle karşısına çıkamazdım Evde değildim dedim telefonda. Hava almak çıkıp dolaşmak alışveriş yapmak gibi yaşamsal hare!xiiliği çağrıştıran bahanelerin ardına sığındım.
Nereye kadar sürdürebilirim bu durumu Batağın dibine doğru son hızla
ilerlediğimi bilmemeleri için tir şeyler yapmam gerek İ
Eıoinle günlük buluşmamı dönüşe erteleyerek günleıden • sonra ilk kez evden
çıkıp okula gidiyorum. Koyu reni gözlüklerle yanaklarıma kadar .inen
morlukları gizleyerek iyiden iyiye çirkin-leşmiş yüzümü kaim makyaj maskesinin
ardına saklayıp gün ılığına çıkacak hale geldikten sonra
Dönüşümü kutlamaya hazırlanan arkadaşlarıma söyleyeceklerim sınırlı.
Dünyanın yokluğu gün geçtikçe koyuyor bana çevre değiştirmek iyi gelebilir diye düşündüm. İzmire gidiyorum! Okul ve dersler diyecek olursanız Biraz bekleyebilirler. Bu dönemi gözden çıkardım ben
Kim ne diyebilir ki Kararımın bana iyilikler getirmesini dilemekten başka Eski günlerdeki Eylülü aramızda görmek istiyoruz diyor Anıl. Bir an önce toparlanmaya bak sensizliğe alıştırma bizi.
Onun bu umarsız razı oluşuna karşın Selen bir adım önde daha somut düşünebiliyor.
Anahtarımı isterim ama diyor. Kadıköye gidemediğim günler orada kalmama karşı çıkmazsın herhalde.
Planlarımın dışına taşan bu isteğe hayır demek olmaz. Çıkarıp veriyorum anahtarı. Kötü bir zamanlama yapmaz umarım. Böyle bir durumu yaşamak ikimizi de yaralar.
Gelme Selen ne olursun gelme! Bulutların üzerinde dünyası kaymış bir Eylülle karşılaşmayı kaldıramazsın sen yıkılırsın!
Gelme be arkadaşım yalvarırım sana gelme
Ev sahibine kira ödemeydi iki ay oldu. Apartman aidatlarını da veremiyorum üstelik. Önce Dünyamn Beyoğlunda avuç açarak sinyal çekmesini engellemek için bol keseden bıraktığım eroin paraları şimdi de benimkiler
Annemle babamın dikkatini çekecek aşın harcamalar yapmamam gerekiyor. Bir şey diyeceklerinden değil kuşkulanmalarından korkuyorum.
Eroin dışındaki harcamalarım yok denecek kadar az. Evden dışarı çıkmıyorum zaten. İstediklerimi bir kağıda yazıp parasıyla beraber kapıya astığım torbanın içine atıyorum kapıcı getiriyor. Yüzünü bile görmüyorum adamın.
Bire bir karşılaştığım tek kişi torbacı! Bir zamanlar Dünyamn benimle köşe başında buluşturduğu evin yalanına geldi diye kıyametleri kopardığım torbacıları kapıma kadar getiriyorum artık.
Kısa bir alışveriş ver beyazı al parayı İyi müşteriyim onlar için temiz mal buluyorlar bana şırınga da hediyesi.

www.Cepsitesi.Net

Evet çoğu zaman damardan vuruyorum eroini artık. Kollarım delik deşik mordan yeşile yeşilden pembeye uzanan geniş renk yelpazesindeki çirkin lekeler Her birinin öyküsü ayrı ama hepsi bir ağızdan kirlenmişliğimin derecesini haykırıyorlar yüzüme.
Aldırmıyorum kendim seçtim bu yolu.
Ama tablonun bu kadar çabuk değişeceğini kestirememiştim doğrusu
Yüzüm beni yansıtmıyor yabancı birine ait sanki.
Dünyamn çöküntü dönemlerindeki surat ifadesini görüyorum aynada. Hoşuma bile gidiyor bu durum onunla özdeşleşmekten şikayetçi değilim. Sıkıntım bana ihanet eden eriyip yok olan bedenimle! Tam bir eroinman görünümünde olması umurumda değil de dayanılması güç kemik ağrıları sık sık giren kramplar üşüyüp titremekle suya batmış gibi terleme arasındaki kararsızlığı canımı sıkıyor.
Leş gibi kokuyor evim. Pencereleri açıp havalandırma zahmetine bile katlanmıyorum. Boş bira kutuları kol geziyor salonda. Sigara yanıklanyla delik de$k oldu halılar. Yaşamın gerçeklerinden elini eteğini çekmiş garibanların çöp evlerinden kalır yanı yok evimin.
Bir keresinde yalnızlık ile yapayalnızlık arasındaki farkı anlatmıştı bana Dünya
Çevrende kimse yokken yalnızsındır demişti. Yaşamın ıssızlığında kimsesiz kalmaksa bambaşka bir duygu. Yapayalnızlık budur işte! O zaman sığınacak bir yer ararsın kendine
İşte ben! Yaşamın ıssızlığında kimsesiz yapayalnızım. Tek paylaşımcım eroin! Hiçbir şey düzelmiyor onunla mutluluk vermiyor bana artık. Pembe bulutların üzerinde gezinmek için değil buluşmalarımız onsuzluğa katlanamadığımdan Kabul ediyorum tam bir eroin bağımlısıyım ben!
Dönüşü olamayan bir yola girdim istesem de geri dönmem mümkün değil.
Yapabileceğim tek şey kaldı ona da cesaretim yok. En azından şimdilik
Çok şaşıracaksın ama Sana olan tutsaklığım buraya kadar Eroin! Vedalaşmamızın zamanı geldi.
Her şey ne güzel başlamıştı oysa Yepyeni ufuklar açmıştın önüme. Bulutların üzerine çıkarıp özgür bırakmıştın beni.
Bambaşka bir özgürlüktü bu çevremdekilerden farklı kılan sıkı sıkıya bağlanmaya değer çekici vazgeçilmesi güç bir büyü Asıl tutulduğum da buydu galiba.
Eros dedim sana! Aşk tanrım oldun benim. Mutluydum kollarında Beni dansa kaldırdığında geri çeviremedim tam tersine havalara uçtum sevincimden
Ayaklarımızın uyumu harikaydı. Bana bırakmıştın kendini İstediğim gibi yönetebiliyordum seni.
Hep böyle sürecek sandım
Çirkin ve acımasız yüzünü görmemiştim henüz. Kör etmiştin beni. Aynı sızının diğer sevdalıları gibi
Boş bulunup maskeni araladığın bir an gerçek kimliğinle tanıştım tanışmasına ama kopamadım senden. Bir uzaklaşıp bir yakınlaşarak sundurulmuş belalı bir aşkı paylaştık seninle.
Kirletiyordun beni farkındaydım. Ama umursam/yordum pisliklerin üstünü cilalayarak temize çıkabileceğimi sanıyordum.
Farklı kimliklerin ardına sığındım. Eylül adını kirletmemek için Alev diye tanıttım kendimi. Alev alev yanan yapay bir kırmızılığın gerisine gizlenerek.
Ne Eylül ne de o göz kamaştırıcı alev asla canlanama-yacak artık! İkisi de
senin ellerinde küle dönüştüler çünkü
Tüm sorumluluğu sana yüklemek haksızlık olur.
Nereye sürüklendiğim belliydi gene de koştum peşinden. Canımdaki canı çekip alman da ders olmadı bana. Senden kaçarken sana sığındım.
Yaptığımızın ölüm dansı olduğunu bile bile kollarındaki sarhoşluğumu sürdürdüğüm için ben de en az senin kadar suçlu değil miyim Ama bitti artık Ölüm dansı tek kişiliktir!

www.Cepsitesi.Net

Bundan sonrasında bana eşlik edemeyeceksin.
Ölümüm senin elinden olmayacak Eroin!
Bu zevki tattırmayacağım sana Korkuyorum Nasıl yapacağım bu işi
Otel odasında kirden muşambalaşmış çarşafların üzerinde kolunda eroin şınngasıyla kaskatı kesilmiş bedenler geliyor gözümün önüne.
Günlerdir aynı tabloyla boğuşuyorum
Ölmüşüm! Odanın tavanından kendimi seyrediyorum.
Cansız bedenimi üzerine basılıp ezilmiş bir böcek gibi kazıyorlar yataktan Çöp bidonunun dibinde soğuktan katılıp kalmış bir köpek kadar değerim yok! Kefenlenmiş bedenime pislik dolu bir çuvaimış gibi iğrenerek bakıyorlar.
Kimse sahip çıkmıyor ölüme ne annem ne babam ne de diğer sevenlerim Utanıyorlar benden!
Hayır böyle bir son Eylüle yakışmaz!
Geldiğim noktadan ötesini de düşünmek zorundayım. Altın gibi bir anne babanın kızı altın vuruşla ölmemeli! Bunu hak edecek hiçbir şey yapmadı onlar.
Yüzlerine çalacağım karayı biraz olsun hafifletmek boynumun borcu.
Ne zaman gerçekleşecek bilemiyorum ama kararlıyım. Gereken cesareti ve gücü
bulduğum an bitecek bu iş
Beklenmedik bir gelişme kararımı uygulama yolunda elimi çabuk tutmamı haykırıyor bana.
Selen arıyor Ankaradan yeni dönmüş. Cep telefonumdan ulaşamayınca İzmiri evin numarasını çevirmiş. Beni orada sanıyor ya Hiç gitmediğimi öğrenince telaşlanmış. Annem ve babam da deliye dönmüşler haliyle Yarın sabah sendeyim diyor. Neler çevirdiğinin hesabını vereceksin.
Hayır Selen kimseye verilecek hesabım yok benim! Kendimle olan kavgamı soracak olursan Acele etme onu da bitirmek üzereyim zaten.
Annemlerin aramasını beklemeden ben arıyorum onları.
Boş yere endişelenmiş Selen diyorum. Biraz kafamı dinlemek istedim hepsi
bu. İzmire gidiyorum demesem rahat bırakmazlardı. Merak etmeyin her şey yolunda. İyiyim ben
Ne kadarına inandıklarını kestiremiyorum ama sesimi duymak bile rahatlatıyor onları.
Birden dayanılmaz bir hüzün kaplıyor içimi. Bunun son konuşmamız olduğunu bir
ben biliyorum Doya doya içime çekiyorum seslerini. Onların yerine kahrolmanın
ağır yükü omuzlarımda yığılıp kalıyorum koltuğa
Miskinliğin zamanı değil Eylül! Kalk ve işe koyul artık
Öncelikle etrafı derleyip toplamalıyım. Geldiklerinde darmadağın bir evin
kokuşmuş çirkinlikleriyle sarmaş dolaş bir halde bulmamalılar beni.
Ayların el değmemişliğiyle harabeye dönmüş evi adam etmek kolay olmuyor. Birikmiş çöpleri iki büyük torbaya doldurup kapıya koyuyorum. Elektrik süpürgesiyle halıları süpürüyorum toz alıyorum. Önemli konuklannı ağırlamaya hazırlanan titiz ev kadınları gibi oradan oraya koşturmaktan yorgun düşüyorum. Zahmetime değiyor ama İçinde yaşanası -ya da ölünesi- bir ortama kavuşuyorum sonunda.
Sıra bende Banyoya giriyorum. Tüm kirliliklerimi orada bırakıp tertemiz bir Eylül olarak son yolculuğuma çıkmak için. Uzun süre kalıyorum duşun altında. Gözlerimden akan yakıcı damlalar yüzüme kırbaç gibi vuran suyun arasında Eriyip kayboluyor. Tıpkı benim biraz sonra yitip gideceğim gibi.

www.Cepkitesi.Net

Ölümle bile olsa her.buluşma özenle hazırlanmayı gerektirir. Dolabımı açıp giysilerimi gözden geçiriyorum. Ne giyeceğime karar veremiyorum bir türlü. Uzunca bir bocalamanın ardından beyaz pantolon ve beyaz gömlekte karar kılıyorum
Temizliğin saflığın arınmışlığın simgesi değil mi beyaz Yi-tirdiklerimi yerine koymak için bundan uygun seçim olabilir mı
Doğum günümde annemin armağan ettiği fularla başımı örtüp yere diz çöküyorum. Keşke namaz kılmayı bilseydim!
Dilimde bölük pörçük dua sözcükleri beni bağışlaması için yakarıyorum Tannma.
Geride bıraktıklarıma fazla acı çektirmemesi için yalvarıyorum
Dünya gibi yapmayacağım ben. Mektup bırakmaya niyetim yok. Ölenin yakınlarına acı vermekten başka ne işe yarıyor ki Yaraya tuz basmak gibi bir şey
Ürkek adımlarla Dünyanm odasına doğru yürüyorum. Başucundaki çekmeceyi açıp içindeki sakinleştiricileri ve uyku ilaçlarını yatağın üstüne boşaltıyorum.
Pembe kırmızı beyaz irili ufaklı tabletler drajeler Gözüme hoş görünenleri beyaz porselen bir tabağa özenle diziyorum. Oluşturduğum renk armonisini hayranlıkla seyrediyorum.
Tabağı alıp kendi odama geçiyorum. Bağdaş kurup yatağın üzerine oturuyorum. Sürahiden bir bardak su alıyorum Hangisinden başlasam acaba Ne dersin Tarık Böyle iştah açıcı bir tabak getirselerdi önüne sen ne yapardın Yemek konusundaki inceliğini burada da sergilerdin biliyorum. Hangisine öncelik tanırdın söylesene
Ya sen Dünya Obur bir iştahla hepsini birden avuçlamaya kalktığım görür gibiyim.
Ve Alev! Sormak bile hata kırmızıdan başlayacağına eminim.
Eylüle göresi yok aralarında Gri tonlarında kül rengi hapları üretmiyor hiç kimse!
Bir yudum su bir yudum hap Bir yudum su bir yudum hap
Söz dinleyen tabağında kırıntı bırakmayan uslu çocuklar gibi silip süpürüyorum hepsini.
Son anda attığım çalımı beğendin mi Eroin İçinde senin olduğun şınngayla ölüme koşacağıma yatağımda uyurken buluşacağım sonsuzlukla. Böylesini hiç beklemiyordun değil mi Benim gibi olgunlaşmış bir avı elinden kaçırmanın öfkesi içindesin
Uzanmalıyım artık! İçimdeki renkler savaşı başlamak üzere Başımı yastığa koyuyorum. Kare kare anlamlı anlamsız görüntüler canlanıyor gözlerimin önünde. Başrolde Dünya var! Ardında Alev Eylül Gitgide silikleşerek uzaklaşıyorlar benden. Hiçliğe doğru atılan doludizgin adımlar Ve Zifir gibi kopkoyu bir karanlık
Olmadı beceremedim! Bu işi de yüzüme gözüme bulaştırdım.
Oysa her şeyi nasıl inceden inceye planlamıştım Zamanlama hatası da değil evin içinde biraz fazla oyalanmıştım ama sabaha kadar uzanan gecenin tümü benimdi. Uyanık davranan annemle babam ve Selen hesabımı bozmasalardı eğer Benim telefonumun ardından içi rahat etmemiş bizimkilerin Seleni aramışlar.
Üçlü konuşmalarında uç uca ekledikleri parçaları bütünleyince olağanüstü bir durum olduğunu kavrayarak harekete geçmişler. Annemler ilk uçağa atlayıp gelirken Selen de apar topar yanıma koşmuş.
Sonrası malum. GMüm uykusuna yatmış prenseslerini kurtarma çabaları Aldığım yüksek dozdaki ilaçların bir kısmı kana karıştığı için ağır bir tabloyla gelmişim buraya. Önce midemi yıkamışlar ardından da tedaviye geçilmiş.
Dakikalara karşı savaşmışlar biraz daha gecikseler kurtaramayacaklarmış beni.
Özel bir hastanenin özel odasında uyku küründeyim şu anda. Buraya getirilişimin

www.Cepsitesi.Net

ikinci günüymüş öyle söylüyorlar. Hiçbir şey hatırlamıyorum.
İlaçların etkisindeyim hala. Yeni doğmuş bebekler gibi sürekli uyumak istiyorum. Böylesi işime de geliyor Güçlükle araladığım gözlerimin arasından görebildiğim gülen yüzlere söyleyecek sözüm yok. Onlar da hiçbir şey sormuyorlar
zaten sorgulamıyorlar beni. Ölümden kıl payı dönmüş birinin tüm günahlarının bağışlanması gerektiğini düşünüyorlarmış gibi sıcacık sevgileriyle örselenmiş yüreğimi sarıp sarmalama yarışındalar.
Bu durum daha da artırıyor ezincimi. Koluma eroin şırıngası yerine serum İğnesi takılı. İğnenin battığı yerdeki eroin kalıntısı düğüm düğüm morluklardan utanç duyuyorum. Başucumdan ayrılmayan sevecen yüzlere bakacak gücüm yok. Gözlerimi kaçırıyorum onlardan
Ama her şeye rağmen mutluyum! Eroine yenik düşmedim diye buruk bir sevinç palazlanıyor yüreciğimde. Koluma saplanmış serum iğnesinden damarıma akan her damla biraz daha canlandırıyor beni.
Yaşamanın bu denli güzel olduğunu daha önce fark edemeyişime şaşıyorum.
Hastane odasında yataklara serili bir halde olsam da önümde birbiri ardına umut kapıları aralanıyor. Her geçen dakika yepyeni bir Eylülün doğuşunu tekrar tekrar müjdeliyor sanki
Hastanede kaldığımız süre boyunca tek ziyaretçim Anıl oluyor.
Son derece üzgün sapsarı yüzü. Dudakları titriyor konuşurken.
Duyduğumda deliye döndüm diyor.
Annem getirdiği çiçekleri vazoya yerleştirirken de üzerime doğru eğiliyor.
Benimle beraber olup olmaman hiç mi hiç önemli değil Eylül diye fısıldıyor. Yaşadığını bilmek yetecek bana.
Seçille Kerem de gelmek istediler ama ben engelledim diyor Selen.
Düşünceli arkadaşım benim bu tür buluşmaları karşılayacak gücüm olmadığını
nasıl da biliyor
***
Hastaneden çıktığımızda doğruca İzmire gitmeyi planlıyor babam. Karşı çıkmasam da Almam gereken eşyalar var diye hafiften sızlanıyorum.
Merak etme sen diyor annem. Biz hallederiz.
Ardından da nöbeti babama devrederek Selenle beraber eve gidiyorlar.
Babamla baş başa kalmak suçluluğumu ezikliğimi iyiden iyiye açığa çıkarıyor. Yüzüne bakamıyorum onun gözlerimi nereye kaçıracağımı bilemiyorum.
Kısa bir suskunluğun ardından konuşmaya başlıyor babam.
Her şey yoluna girecek Eylül diyor. Bana güven. Buradaki tedavi kanının temizlenmesi için yeterli. Aldığın ilaçlar olmasa sakinleştiricilerle uyutulacaktın zaten litrelerce serumla yıkadılar damarlarını bedenen temizsin artık. Beynindeki kalıntıları da söküp attık mı tümüyle kapanacak bu sayfa.
Bedenimden önce beynimi temizledim ben diyemiyorum. Eroini daha bu işe girişmeden amansız bir kavga sonucu terk ettiğimi anlatamıyorum ona. Kızına kendi elleriyle uygulayacağı psi-koterapinin ayrıntılarını sayıp döken babama yanıtım en az onun kadar kendime olan inancımdan kaynaklanan gülümseyişim oluyor yalnızca
İ. Annemle Selen döndüklerinde iki büyük bavul var yanlarında.
Evi kapattık diyor annem. Anahtarı ev sahibine teslim ettim.
Bir daha oraya dönmek istemeyeceğini düşündük diyor babam da.

www.Cepsitesi.Net

Benim dışımda bana sormadan aldıkları kararın uygulama sonuçlarını açıklıyorlar Kızamıyorum onlara haklılar. Yan ölü halinde çıktığım o eve yepyeni bir Eylül kimliğiyle nasıl dönerim ben Eşyaları da öylece bıraktık diyor Selen biraz hayıflanarak. Havalara uçtu ev sahibi. Ödenmeyen kiralara aidatlara saydı. Fırsatçı herif mobilyalı ev diye üç katı kira alacak milletten
Daha önce gündeme gelmeyen bu konunun uluorta konuşulmasından rahatsızım. Kiranın ödenmeyişi altında yatan nedenlere uzanıyor çünkü.
Kullanılmış üç beş parça eşyanın lafı mı olur Selenciğim diye araya giriveriyor annem. Kızımızın canı sağ olsun!
Birden aklına gelivermiş gibi Gelecek dönern Uçaksavar Yurdunda kalmaya ne dersin Eylül diye soruyor Selen. Koskoca bir evin sorunlarını yüklenmek zor iş bizim gibi tembellere göre değil. Her sabah Kadıköyden bu tarafa taşınmaktan yoruldum ben de. Seninle paylaşacağımız Etiler Caddesine nazır şirin bir oda hiç de fena olmaz diye düşünüyorum.
Belli ki bunu da önceden konuşmuşlar çiğnenmiş yutulmaya hazır bir lokma gibi sunuyorlar bana. Bir adım ötesi için karar verecek gücüm yok Gene de kulağa hoş geliyor söyledikleri.
Olabilir diyorum usulca.
Kitaplarını da kutulara doldurup Seçile Uçaksavar Yur-duna bıraktık zaten diyor Selen. Balkonun bir köşesinde seninle kavuşacakları günü bekleyecekler
Başımı yastığa gömüp konuşulanlardan yorulmuş gibi sımak kapatıyorum gözlerimi. Eceyle beraber eve taşındığımız ilk günü tüm cvıhyyla y ta coşkuyu içimde duyarak bir kez daha yaşıyorum. Sevinçlerimiz üzüntülerimiz paylaşımlarımız Sonra Ecenin Ankaraya zorunlu dönüşü Ve Dünya!
Bundan ötesini düşünmek istemiyorum. Film şeridini orta yerinden koparıp atmakla beynimdeki kara lekeleri siliyorum kendimce.
Öyle ya da böyle yaşandı ve bitti! Güzeliyle çirkiniyle günahları ve sevaplarıyla geride kaldı hepsi. Bir daha asla açılmayacak eprimiş solmuş bölük pörçük sayfayı çevirip yüzünü aydınlığa döneceksin artık Eylül!
Geriye bakıp kapanmış kapılan zorlamanın anlamı yok. Yaşamına açılacak yeni pencerelerin getireceği ışık yetecektir sana İzmire geleli iki hafta oldu.
Evimi kendi odamı bile yadırgadım önceleri. Onlar da beni!
Nasıl yadırgamasınlar ki Hiç alışık olmadıkları zaman diliminde öğrenciliğini rafa kaldırmış annesi ve babası tarafından alabildiğine şımartılan günlerini gezip tozmakla vitrin bakmakla geçiren bambaşka bir Eylül var karşılarında.
Neyse ki ilk günlerdeki tutukluğu çabuk attık üzerimizden. Yeni düzene alıştırıyoruz kendimizi. Annem ve babam nöbetleşe yanımda kalmaktan vazgeçtiler
artık benim yüzümden boşladıkla-rı işlerinin başına döndüler. Uzun yürüyüşler yapmamı bu yürüyüşleri Alsancaktaki pastanelerde noktalamamı doğal karşılıyorlar. Ama biraz geciksem gözlerimin içine bakıyorlar Acaba diye.
Küçük de olsa içlerinde şüphe kırıntıları var hala.
Babam doktorluk görevini de kusursuz yapıyor doğrusu. Sıradan konuşmalarımızda bile psikoterapiyi çağrıştıran ince ayrıntıların varlığını sezebiliyorum.
Zayıf düşmüş bedenimi destekleyici vitaminler veriyor bana. İştahım iyi Nurten Ablanın nefis yemeklerinin de katkısıyla epey toparlandım zaten. Bir de sabah akşam almam gereken sakinleştiriciler var. Bana kalsa gerek yok aslında ama doktor sözü dinlemek zorundayım.

www.CepSitesi.Net

Yirmi dört saat beni düşünen bu insanlın üzmeye hakkım yok Yeterince üzdüm zaten. Ne derlerse yaparak aradaki açığı kapatmaya çabalıyorum. Her geçen gün bana olan güvenlerinin arttığını görmek sevindiriyor beni. Onlar da bir dediğimi iki etmiyorlar.
Bunu fırsat bilip Sıkıldım diyorum. Çeşmeye gitsek mi Konuşan benim ama annemle babam bana değil de birbirlerine bakıyorlar nedense. Annemin gözlerinde
okuduklannı kendi-ninkilere katarak bana dönüyor babam.
Henüz sezon açılmadı ama Madem istiyorsun hafta sonu gidebiliriz.
Sıkıntılar üzüntüler olumsuzluklar benden uzak durmalı ya Bu uğurda ne varsa yapacak benim bir tanelerim!
En çok bu zamanını seviyorum Çeşmenin! Henüz kalabalığın bastırmadığı baharın son döneminin ilkyazla buluşmak için sabırsızlandığı doyumsuz günler Yüzü gülüyor doğanın. Maviyle yeşilin en güzel tonlarını kucaklamış kollarına
çağırıyor bizi.
İlk gün Nurten Ablayla baştan aşağı elden geçiriyoruz evi. Onunla beraber canla başla çalışmama şaşıyor. Daha önceleri elimi bile sürmezdim ya Ertesi sabah açık havaya atıyoruz kendimizi.
Bu bahçe esaslı bir bakım istiyor diyorum bahçıvanımızın sitemli bakışlarına aldırmadan. Duvar diplerine yeni çiçekler ekeceğim. Niyetimin onu kırmak değil de kendimi oyalamak olduğunu anlayınca yardımım esirgemiyor Necip Efendi. Çeşmeye inip çiçek tohumlarıyla dikilecek rengarenk çiçekler getiriyor bana. Bir tanesini sona saklıyor.
Senin için aldım Eylül Abla diyor. Japongülü bu! İstediğin yere dikersin.
Akşama kadar sürüyor işimiz. Necip Efendi Nurten Abla ve ben cennete çeviriyoruz bahçemizi.
Sıra japongülünde! Nereye dikeceğime karar veremiyorum bir türlü. En iyisi iki duvarın kesiştiği şu köşe galiba
Yumuşak toprağı tırmıkla eşeleyip oluşan boşluğa gömüyorum kökleri elimle toprağı düzeltiyorum. Ne zaman ne renkte çiçek açacağının merakıyla ilk suyunu veriyorum
***
Bahçenin sorumluluğunu paylaşmam Necip Efendinin pek hoşuna gidiyor. Değme bahçıvanlar eline su dökemez diyor bana.
Haksız da değil. Çiçekleri ve çimleri sulamakla sınırlı değil yaptıklarım elimde bahçe makası duvar boyunca uzanan taflanları aynı boya getiriyorum oraya buraya kök salmış yabani otları temizliyorum.
Arka tarafa da domates biber ektik Necip Efendiyle. Sulaması bakımı bana ait. Bakalım ne zaman ürün alabileceğiz
Bizim bahçenin işi bitince komşularınkine de el atsam mı acaba ne dersin Necip Efendi
Arkadaşlarımı işinden edeceksin Eylül Abla
Böyle bir niyetim yok ama toprakla oyalanmak can veriyor bana. Nerede olduğumu içinde bulunduğum zamam unutturuyor. Yeni keşfettiğim bambaşka bir dünyanın kapılarım aralıyor
Çalışmalara ara verdiğimiz soluklanma dakikaları
Nurten Abla diye sesleniyorum içeriye. Nerde kaldı bizim kahveler Olmuyor ama! İşçilerine gereken ilgiyi göstermiyor-. sun
Göz açıp kapayıncaya kadar elinde tepsiyle merdivenlerin başında görünüyor Nurten Abla.
Şakalaşarak birbirimize takılarak keyifle içiyoruz kahvelerimizi. İşlerimizin başına dönmeye hazırlanırken Nurten Ablanın sesiyle duraklıyorum. Şuna bak hele Eylül! diye elindeki kuşu gösteriyor. Çimlerin üzerinde buldum. Bir yere çarpmış galiba uçamıyor zavallıcık.

www.Cepsitesi.Net

Elime alıyorum kuşu Minik bedeni nabız gibi atıyor. Avucu-mun içindeki sıcaklık yüreğime kadar ulaşıyor.
Kanadı kırık mı bunun diyorum endişeyle.
Bilmem orasını diyor Nurten Abla. Ama pek iyi görünmüyor.
Onun için ne yapabiliriz diye çırpmıyorum.
Bekle diyor Nurten Abla. Geliyorum ben
Birkaç dakika sonra yanımda Bodrumdaki yüklükten çıkarıp getirdiği kafesi yıkayıp temizliyor.
Getir diyor. Bir evi olsun bari garibanın. Yoksa bu haliyle kedilere yem olacak
Şimdiye kadar gördüğüm en şirin kuş bu! Kafesin içinde boynu bükük ezik duruşu çok uzaklardaki bîrini anımsatıyor bana.
Adı Dünya olsun! diye haykırıyorum. Yok yok Dünyakuş! Bu daha iyi Necip Efendi daha ben söylemeden üstüne düşeni yapıyor bisiklete atladığı gibi Çeşmeye inip yem alıyor Dünyakuş için.
Bu adı koymak büyük bir sorumluluk yüklüyor omuzlarıma. Ne pahasına olursa olsun yaşatmalıyım onu
Ya-şat-ma-lı-yım!
Geçtiğimiz yıllarda işleri yoğun olduğu dönemlerde bazı gecelerini İzmirde geçiren annem ve babam her akşam sırf beni görmek için yazlığa koşuyorlar. Günbatımma yakın hafiften bir kıpırtı başlıyor içimde sabırsızlıkla yollarını gözlüyorum.
Bu defa farklı heyecanlarla karşılamaya hazırlanıyorum onları. Gün içinde yaptıklarımın raporunu vermeye her zamankinden daha hevesliyim.
Önce bahçenin son halini görmeleri için dört bir yanı adım adım geziyoruz.
Arka taraftaki minyatür domates biber bostanına bayılıyorlar.
Sebze masrafından kurtardın bizi diye gülüyor babam. Eline sağlık epey emek vermişsin.
Bu uğurda tırnaklarımı bile kestim diye ellerimi uzatıyorum.
Hiç manikürlü bahçıvan gördünüz mü siz
Manikürlüsünü bilemem ama bugüne kadar gördüğüm bahçıvanların en güzelisin sen! diye boynuma sarılıyor annem.
Bu da japon gülüm! diyorum. Necip Efendinin armağanı. Bakalım ne renkte güller verecek bize
Tahminlerinizi alabilir miyim
Bendeki canlılık ikisinin yüzüne de mutluluk olarak yansıyor. Yaşama sıkı sıkıya tutunmuş Eylülün yaptıklanm birbirlerinin gözlerinde paylaştıkları devasa bir sevinçle izliyorlar.
Şimdi de sizi yeni arkadaşımla tanıştıracağım! Nurten Ab-lanın getirdiği kafesi havaya kaldırıyorum.
İşte Dünyakuş! Ne şeker değil mi Şu anda biraz hasta ama iyileşecek söz verdi bana.
Babamın gözlerinden belli belirsiz bir gölge geçiyor. Kuşun adının Dünyayı çağrıştırmasından mı yoksa kısa ömürlü bir canlıya tutkuyla bağlanmamdan korktuğundan mı bilemiyorum.
Bula bula bu çelimsiz hastalıklı yaratığı mı buldun der gibi bakıyor Dünyakuşa. Oysa onu beğensinler ilgi göstersinler biraz olsun sevsinler istiyorum.
Kuş beslemek istediğini söyleseydin daha iyi bir şey alırdık sana.
Ama senin getireceğin Dünyakuş olmazdı ki
Yemekten sonra çimlerin üzerindeki dinlenme köşemizde kahvelerimizi içiyoruz..A
Kafes ayaklarımın dibinde bir dakika bile ayırmıyorum yanımdan. Aklım fikrim Dünyakuşta ya döndürüp dolaştırıp ona getiriyorum lafı.
Nurten Abla bir yerlere çarpmış olabileceğini söyledi. Onun için mi uçamıyor acaba
Getir bakalım şunu diyor babam. Nesi varmış görelim.

www.Cepsitesi.Net

Ünlü psikiyatrımız kuş doktorluğu yapacak ha diye takılıyor annem.
Kafesin kapısını açıp avucumun içine alıyorum Dünyakuşu Titriyor başkaca bir kımıltı yok bedeninde.
Dikkatli bir incelemenin ardından Merak etme diyor babam. Kanatlan sağlam. Nurtenin dediği gibi küçük bir darbe almış olabilir. Hasta değil ama güçsüz.
İyi bakarsan kısa sürede toparlanır.
İşte bu harika! Benim vitaminlerimden versem mi ona Ezip suyuna katarım Seninkiler olmaz yarın İzmirden getiririm ben. Bu gidişle daha başka şeyler de verirsin sen buna.
Beni denemek tepkimi ölçmek için söylenmiş bu sözlere verdiğim yanıtla farkında olmadan ökseye tutuluyorum.
Eroin bağımlısı bir kuş! Bana da yakışır hani Toz bulmam zor! Hem neresinden çektireceğim şuncağızın Ama sakinleştirici haplarımı seve seve paylaşabilirim onunla.
Yaptığım hatayı kavrayıp susuveriyorum. Hastaneden çıktığımdan bu yana eroini çağrıştıran ilk cümlelerim bunlar Adı konmamış bir yasağı çiğnemenin ezikliğiyle annemle babamın vereceği tepkiyi bekliyorum.
Ne düşüneceğine karar verememiş sıkıntılı bir ifade var annemin yüzünde. Babamsa olumsuz beklentilerimi yadsırcasına sıcacık bir gülümsemeyle bakıyor bana.
Aferin Eylül! diyor. Senin için psikoterapiye gerek kalmadı artık kendi tedavini öylesine güzel yapıyorsun ki Zayıf düştüğü yönleriyle dalga geçebilen bir insan onları aşma yolunda epey mesafe katetmiş demektir. Tabu olmaktan çıkardığın gülünecek sıradan bir espri konusu haline getirdiğin düşman zarar veremez sana.
Bizim küçük bahçemize gösterdiğin özeni uçsuz bucaksız yaşam bahçene de gösterebilirsen hiçbir sorun kalmaz ortada Bunu başaracağından eminim.
Tırnaklarınla kazıya kazıya ulaştığın nokta övgüye değer kutluyorum seni.
Kendinle gurur duyabilirsin yavrum
***
Her gün konuşuyoruz Selenle. Onun gözlerinde yaşıyorum İstanbulu Büyük bir heyecanın kollarında arkadaşım bu yaz Yıl-mazla nişanlanacaklar.
Önce istemeye gelecekler diyor.- Söz keseceğiz. Sonra da nişan Sen de hazırlanmaya başla artık. Kız tarafının birinci dereceden yakını sayılırsın. Aynalarla yeniden barışan görüntümü dikkatle inceliyorum Birkaç kilo daha alırsam Selen için hoş bir nedime olabileceğim.
Ami da sık sık arıyor. Okuldan arkadaşlardan haberler veriyor yaptığı esprilerle bol bol güldürüyor beni. Seçil ve Keremle de üçlü konuşmalar yapıyoruz. Bir keresinde Esra bile katıldı onlara Hepsini yaz tatili için Çeşmeye davet ettim.
Pansiyon köşelerinde kalmak yok doğruca bize geleceksiniz dedim.
Çok özledim onları. Beraberliğimize kaldığımız yerden devam edeceğimiz günleri iple çekiyorum.
Tank da iki kez aradı ama telefonuna çıkmadım. Yok dedirttim Nurten Ablaya.
Kapanan sayfaları yeniden aralamaya hiç niyetim yok
Kulaklarıma dolan dost sesler dış dünyayla aramdaki tek bağlantı. Evden çıkıp kalabalıklara karışmaya gerek duymuyorum.
Yeşilliklerin ortasında Dünyakuşla beraber olmak yetiyor bana.
Bahçe işlerini yoluna koyup yorgun argın hamağa uzanmak ödül gibi geliyor bana.
Dünyakuşun kafesi de yanımda
Tasma takılmışköpekler gibi oradan oraya gezdirme şunu diyor Nurten Abla.

www.CepSitesi.Net

Bir damlacık canı var onu da sen alacaksın.
Evin içinde bir yerlere koyup unutmamı bekliyor Olur mu hiç Benim can yoldaşım o! Hamakta kitap okurken radyoyu açıyorum ama eskiden yaptığım gibi kulaklıkla dinlemiyorum. Dün-yakuş da müzikten payını alsın diye Yararı oldu galiba. Ötmese de müziğe eşlik eder gibi kafesin içinde zıplayıp duruyor. Devamlı konuşuyorum onunla.
Beni tanıyor sanki elime aldığımda ilk günlerdeki kadar titremiyor artık.
***
Dün gece ilk kez sakinleştirici yutmadan girdim yatağa. Uzun zamandır hiç bu kadar huzurlu uyumamıştım
Üstelik her günkünden de diri uyanıyorum yeni güne. Uçar adımlarla iniyorum aşağıya.
Kahvaltıyı bahçede yapalım diyorum Nurten Ablaya. Dün-yakuşun kafesini kaptığım gibi açık havaya atıyorum kendimi.
Epey palazlandı seninki diyor Nurten Abla.
Kafesin kapısını açarken dikkat et. Uçması an meselesi
Gerçekten de öyle. Güçlenmiş kanatlarım hızlı hızlı indirip kaldırıyor
Dünyakuşum.
Becerebilir mi acaba
Deneyelim bakalım diye kafesin kapısını açıp avucuma alıyorum Dünyakuşu. Sonra da parmaklarımı gevşetip serbest bırakıyorum onu. Minik bedenini öne çıkararak acemi kanat çırpışla-rıyla havalanıveriyor Boy hizasında attığı iki turun ardından gelip masanın üstüne konuyor.
Koy şunu kafese diyor Nurten Abla. Kaçıp giderse görürsün gününü. Onun gittiğine yanmam da seni nasıl avuturuz onu düşünüyorum ben.
Söylediklerini duymamış gibi yeniden avuçlarıma alıyorum Dünyakuşu. Usul usul tüylerini okşuyorum başından gagasından doyasıya öpüyorum onu.
Ve Minik bedenine elimle itip güç vererek havaya fırlatıve-riyorum.
Kısa bir şaşkınlığın ardından toparlanıyor. İçgüdüsel becerisiyle kanatlarını çırparak uçuyor uçuyor uçuyor Gözden kaybo-luncaya kadar el sallıyorum ona. Gile güle Dünyakuş Güle güle Dünya
Onları birbirlerine kavuşturmanın mutluluğuyla yeni bir ayrılışın hüznü arasında gidip gelerek gökyüzünün maviliğine dalıp gidiyorum.
Neden böyle yaptın Eylül diye söyleniyor Nurten Abla. Ne kadar çok seviyordun onu
Sevdiğim için özgür bıraktım ya! Sevgimin bencilliğine tutsak edemezdim onu
***
Ertesi sabah bir önceki günün hafifliği yok üzerimde. İçimdeki burukluğu söküp atamıyorum bir türlü. Tüm hücrelerim Dünya-kuşun yokluğunu haykırıyor hesap soruyor benden.
Salonun köşesinde duran kafesi alıp Nurten Ablaya uzatıyorum.
Kaldır bunu Göremeyeceğim uzanamayacağım bir yerlere götür sakla. Bir başka Dünyakuş olmayacak çünkü.
Benim üzüntülü halime inat bin bir gülücük oynaşıyor Nurten Ablanın yüzünde.
Gel sana bir şey göstereceğim diye elimden tutup bahçeye doğru sürüklüyor beni. İşte büyük sürpriz! diyor.
Aman Allahım! Jşpon gülüm çiçek açmış
Sıradan bir rastlantı değil bu! Dünyakuşu özgür bırakmamın ödülü
Tanrı benim yanımda eminim artık bundan! Aldığının yerine yenisini veriyor.

www.CepSitesi.Net

Siyahla beyaz arasındaki seçimimi beyazdan yana yapmamı bu uğurda direnmemi olumsuzluklara meydan okumamı ödüllendiriyor.
Karşımdaki ateş kırmızısı gülü bana sunması da bunun ilk adımı değil mi Avucumun içinde tutup okşuyorum onu. Yumuşacık ipeksi petallerinden bedenime akan sıcaklıkla büyüleniyorum.
Kokusunu içime çekiyorum başım dönüyor.
Bana ait benden bir parça o! İlk ama son olmayacak. Renk renk çeşit çeşit güller açacak yaşantıma inanıyorum Her birinde ayrı tatlar bulacağım.
Dikenlerine değmemeye özen göstererek kucaklayacağım onları.
Gökkuşağının renklerini davet ediyorum yaşamıma. Yeryüzünde var olan ve var olabilecek tüm renklere açıyorum yüreğimi Biri dışında:
Eroin kırmızısı!
Gerçeği dururken yapay olanına ne gerek var ki Yenildin Eroin! Kabul et artık
Acımasız çarmıhına germiştin beni. Çırılçıplak kollarımdan bacaklarımdan buz gibi kapkara bir tahtaya çivilemiş-tin
Tutsağındım!
Ama kurtuldum! Çekip kopardım bedenimi çivilerden.
Etlerim paramparça Kanlar içinde
Bana güç veren neydi biliyor musun Korkularım!
Evet evet yanlış duymadın korkularım kırbaç oldu bana!
Umurumda bile değildi ölüm Derdim seninleydi!
Bir kez daha yaşayamazdım aynı utancı.
Korkuların saplantıya dönüştüğü yer bıçağın keskin yüzüdür! Biliyor muydun Bunu O keskin yüzde eski bölük pörçük ürküntü kırıntılarımı ezip geçen gerçek korkuyu tattım ben Seninle yeniden yüz yüze gelmek! Yeniden aynı batağa saplanmak Kolumda şırıngayla izbe bir köşede katılıp kalmak Gencecik bedenimi kurban niyetine önüne sermek İşte beni sürüklendiğim açmazdan çekip çıkaran gerçek korkularım!
Onları çok sevdim dost oldum onlarla.
Korkularımın kırbacında yeniden can buldum.
Yüzümde saklayan her darbe BENi bana biraz daha yaklaştırdı.
Sancılıydı öze dönüşüm! Dayandım
Önce BENle barıştım. Yeniden kendimi sevmeyi öğrendim.
Başardım!
Özgürüm artık Dansımız bitti!
Sonsuza dek susturuyorum orkestrayı
Yazarından
Eroin konusunda bilimsel ya da günlük tarzında pek çok kitap yazıldı Türk ve yabana günlük tutan ercin bağımlıları anılarını paylaştılar sizlerle.
Bulanık kafalarıyla edebi kaygı gütmeden bulutların üzerindeki serüvenlerini anlattılar. Gerçek anlamdabir eroin romanı yazmak isteyişim bundan.
Beyinlerin damağında edebiyat tadını duyarak da okunabil-meliydi eroinin Hikayesi Büyük bir sorumluluk yüklendiğimin bilincindeydim. İşlediğim sıradan bir konudeğildi çünkü. Umarım beğenmişsinizdir Uzun araştırma ve inceleme sürecimde dsğcrli bilgileriyle bana yardımcı olan tıp mensubu dostlarıma yaptıldan açıklamalarla yoluma ışık tutan AMATEMe teşekkürlerimi iletiyorum.

www.CepSitesi.Net

Yoğun çalışma dönemimde desteklerini esirgemeyen yalan çevreme yazdıklanmı nerdeyse günü gününe paylaştığım bana inanmış yayımcılanma ve Pirayedcn sonra yeni romanımı sabırsızlıkla beklediklerini defalarca yineleyerek verdikleri güçle beni yüreklendiren tüm okurlanma minnet borçluyum.
Eylülün Aleve Alevin Küle dönüştüğü yerde Eroinin Kırmızıyla dansı başlar Ölüm Dansına yenik düşen tüm Alevlere

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul Ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin
5.Maddesinin İkinci Fıkrası Çerçevesinde Bandrol Taşıması Zorunlu Değildir.

……SON……

Buraya Yüklediğim EBookları Download Ettikten 24 Saat Sonra Silmek Zorundasınız.
Aksi Taktirde Kitabin Telif Hakkı Olan Firmanın Yada Şahısların Uğrayacağı Zarardan Hiç Bir Şekilde Sitemiz Sorumlu Tutulamaz ve Olmayacağım.
Bu Kitapların Hiçbirisi Orijinal Kitapların Yerini Tutmayacağı İçin Eğer Kitabi Beğenirseniz Kitapçılardan Almanızı Ya Da EBuy Yolu İle Edinmenizi Öneririm.
Tekrarlıyorum Sitemizin Amacı Sadece Kitap Hakkında Bilgi Edinip Belli Bir Fikir Sahibi Olmanız Ve Hoşunuza Giderse Kitabi Almanız İçindir.
Benim Bu Kitaplar Da Herhangi Bir Çıkarım Ya Da Herhangi Bir Kuruluşa Zarar Verme Amacım Yoktur.
Bu Yüzden EBookları Fikir Alma Amaçlı Olarak 24 Saat Sureli Kullanabilirsiniz. Daha Sonrası Sizin Sorumluluğunuza Kalmıştır.
1)Ucuz Kitap Almak İçin İlkönce Sahaflara Uğramanızı
2)Eğer Aradığınız Kitabı Bulamazsanız %30 Ucuz Satan Seyyarları Gezmenizi
3) Ayrıca Kütüphaneleri De Unutmamanızı Söyleriz Ki En Kolay Yoldur
4)Benim Param Yok Ama Kitap Okuma Aşkı Şevki İle Yanmaktayım Diyorsanız Bizi Takip Etmenizi Tavsiye Ederiz
5)İnternet Sitemizde Değişik İstediğiniz Kitaplara Ulaşamazsanız İstek Bölümüne Yazmanızı Tavsiye Ederiz

Bu Kitap Bizzat Benim Tarafımdan **By-Igleoo** *Tarafından*
www.CepSitesi.Net - www.MobilMp3.Net - www.ChatCep.Com - www.İzleCep.Com
Siteleri İçin Hazırlanmıştır. EBook Ta Kimseyi Kendime Rakip Olarak Görmem
Bizzat Kendim Orjinalinden Tarayıp Ebook Haline Getirdim Lütfen Emeğe Saygı Gösterin.
Gösterinki Ben Ve Benim Gibi İnsanlar Sizlerden Aldığı Enerji İle Daha İyi İşler Yapabilsin. Herkese Saygılarımı Sunarım .
Sizlerde Çalışmalarımın Devamını İstiyorsanız Emeğe Saygı Duyunuz Ve Paylaşımı Gerçek Adreslerinden Takip Ediniz.
Not Okurken Gözünüze Çarpan Yanlışlar Olursa Bize Öneriniz Varsa Yada Elinizdeki Kitapları Paylaşmak İçin Bizimle İletişime Geçin.
Teşekkürler. Memnuniyetinizi Dostlarınıza Şikayetlerinizi YönetimeBildirin
Ne Mutlu Bilgi İçin Bilgece Yaşayanlara.

By-Igleoo www.CepSitesi.Net

www.CepSitesi.Net